Cum puenerimuſ ad te fontē viuū impſ
ſa erit nobis ſitis ſimul ⁊ ſatietaſ. ſ; lōge
erit a ſiti neceſſitas ⁊ a ſatietate faſtidiū.
q: ſitiētes ſatiabimur ⁊ ſatiati ſitiemus.
Nō tamē ſatietaſ ⁊ abundātia quā ſara
ceni ponūt ibi erit. ſc; de flumib⁹ lactis ⁊
mellis ⁊ de pluralitate vxoꝝ. q: deficiēte
fine deficiūt ea q̄ ſūt ad finē. Sꝫ act⁹ vxo
rum ad filioꝝ generatōem ordinat̃. q̄ ibi
nō erit. ergo nec talis act⁹. ⁊ iō nec nubēt
nec nubent. ſ; erūt ſicut āgeli dī. Math.
xxij. Omēs tamē ſenſus ⁊ exteriores ⁊ i̅/
teriores ſp erūt ī actu ſuaꝝ delectatōnū
Nā guſt⁹ olefact⁹ viſus audit⁹ ⁊ tactuſ
ſp erūt actu in delectatōib⁹ ſuis. Semp
enī erit quedā ſūma dulcedo in faucib⁹
beatoꝝ. ⁊ ſic de alijs ſenſib⁹. ¶ Quartū
eſt libertas ⁊ agilitas ſine pōdere. Aug.
Ubi volet ſpūs ibi ꝓtin⁹ erit ⁊ corpus.
Nō maximā ſuitutē ⁊ grauedinē patit̃
a corpe aīa. Et nō qđ bonū vult agit. ſed
malū opat̃ qđ odit vt dicit aplus ad ro.
vij. Corp⁹ enī qđ corrūpit̃ aggrauat ani
mā ⁊ depmit terrena inhabitatō ſenſum
multa cogitantē. ſap. ix ¶ Quintū ē pul
critudo ſine omī deformitate. Mat. xiij.
Fulgebūt iuſti ſicut ſol. imo cēties clari⁹
q̄; ſol. Phi. iij. Sal. expec. q̄ refor. cor. hu
mi. n. ↄ̄figur. cor. clar. ſ. Nō tamē omnes
erūt eq̄liter in corpe pulcri ſicut nō omēſ
erūt eq̄liter beati in aīa. j. coꝝ. xv. Stella
differt a ſtella in clari. ſic ⁊ reſur. mor. Si
milit̃ nec oēs equalē delectatōꝫ in corpe
poſſidebūt ¶ Sextū ē impaſſibilitas ſi/
ne leſiōe. Sicut. n. īteri⁹ nō poterūt infir
mari. ſic nec exteri⁹ ledi. q: nec ignis. nec
aq̄ nec aliqđ aliud poterit corpa btōꝝ le
dere quoq̄mō. Et qđ mirꝝ hoc cū hō ſi nō
peccaſſ; etiā hoc donū hūiſſet nullū ei le
ſiuū ſenſiſſ;. ⁊ tamē mūd⁹ ꝑmāſiſſ;. ¶ Se/
ptimū ē pax ſine omī timore ⁊ ꝑturbatōe
Nā ibi erit ꝑpetua pax btōꝝ ad deū;. et
beatoꝝ adinuicē. ⁊ aīe ad corp⁹. Job. xxv

Qui facit ↄ̄cordiā in ſublimib⁹ ſuiſ. Eſa.
xxxij. ſedebit ꝑplus me⁹ ī pulcritudīe pa/
cis. ī tabernacul' fiducie. ī reqe opulenta.
¶ Octauū ē glā abſq; ignomīa. Ois enī
creatura beatiſ exhibebit reuerētiā ⁊ ho
norē. Col. iij. Cū āt xp̄c apparuerit vita ve
ſtra. tūc ⁊ voſ appebitis cū ipo ī glā. i. ille
honor ⁊ reuerētia vobiſ exhibebit̃ q̄ ⁊ ip
ſi xp̄o. Jo. xvij. Uolo vt vbi ego ſū. ⁊ ipſi
ſint me. Itē lu. xxij. Ego diſpo. v. ſi. diſ. m.
pa. m. re. ¶ Nonū ē gaudiū ſine triſticia.
Eſa. xxxv Gaudiū ⁊ le. obti. fugiet dolor
⁊ gemit⁹ De omī enī re btī gaudebūt. ac
etiā de filijs ⁊ pentib⁹ dānatis. nec q̄cq̄m
eos poīt ↄ̄triſtari Job. xvj. Gaudiū ve.
n. tol. a v. ¶ Decimū ē ſcia ſine ignorātia
Oia. n. ſciēt maxīe q̄ hō mō ſcire deſide/
rat. Gre. Quid ē qđ neſciat. q̄ vidētē om
nia videt. Et ſic ptꝫ totū de eplā.

¶ Domica in paſſione domini de euā/
gelio Sermo. XLI

QUis ex uobis
arguet me đ pctō. jo. viij. Iſta
domica vocat̃ domica đ laza/
ro. ⁊ domica đ paſſiōe domī Domica đ
lazaro vocat̃ ꝓpter illđ famoſū miraclm
qđ xp̄c fecit lazaꝝ ſuſcitando. qđ ſexta fe/
ria ante hāc domicā fuit lectū ⁊ ſilī tpe ce
lebratū. ſ. p. xv. dies ante xp̄i paſſiōꝫ. Do
mica vō de paſſione dr. q: ꝓpt̃ illđ famo
ſū miraculū deliberauerūt iudei xp̄m ⁊ la
zaꝝ īterficere. vt pꝫ jo. xij. Et iō euāgeliū ī
q̄ dr q̄ iudei xp̄m lapidare voluerūt ho/
die ī eccīa recitat̃. ⁊ ꝓpt̃ hoc eccīa domīce
paſſioni appinq̄ns q̄ndā nouū merorē;
aſſumit dū glā pri ī fine reſpōſorioꝝ nō
dicit. nec etiā ī miſſa ī q̄ oēſ fideles īſtruit
vt deinceps vſq; ad paſcha ampli⁹ ſoli/
to in lamētis pnīe ſe ↄ̄ſtringāt artiorē vi
tā aliquātulū aſſumētes. Et ideo cantat.
Iſti ſunt dies q̄s obſuare debetis. Pre
ſens autē euangeliū non eſt hyſtoriale.

ſed ꝑ om̄ia doctrinale In quo q̄dā diſpu
tatō ⁊ collocutō. quā xp̄c cū iudeis habu
it ꝯtinet̄. In q̊ xp̄c duo oſtēdit. q̄ homīes
maxīe ſcire deſiderāt. ſ. an ſint in gr̄ā dei ⁊
in bono ſtatu ⁊ q̄lib; deſiderat nūq̄ȝ mo
ri. Hec aūt duo xp̄c ī hoc euāgelio docet
In quo q̇dē euāgelio duo ꝑ̇ncipalit̄ ꝯti
nent̄ Primū eſt xp̄i innocētia ⁊ bonitaſ
admirāda. q̄ ꝑ totū euāgeliū apparet Se
cundū eſt iudeoꝝ malicia ⁊ ꝑuerſitas ꝺ
teſtāda. q̄ ſilr̄ in euāgelio patȝ. Nā iuxta
vnū bonū qꝺ̄ hic narrat̄ de xp̄o. ꝯtinetur
aliud malū qꝺ̄ inſerit̄ ꝺ̄ iudeis. Et q: par
tes ſūt mixte iō nō poſſūt ꝯgruent̄ ⁊ ordi
nate ſignari. ſȝ dicēdo xp̄i v̄tutes vbi ꝯti
nent̄ tangem⁹ ptes. Et ſilr̄ de iudeoꝝ vi
cijs faciem⁹. Et q: iudei deliberauerunt
xp̄m occidere. iō xp̄c in hoc euāgelio ſuā
innocētiā demōſtrat. Et ꝓbat ꝙ ꝓpt̄ nul
lam rē dign⁹ ē morte. nec ē de nūero illo
rū. q̇ in lege ⁊ ꝑ legeȝ mādabant̄ occidi. ſȝ
null⁹ debebat occidi niſi ꝑ legē ⁊ ſḃm legē
ꝯdēnatuſ. ergo nullo mō debebat occidi
¶ Primo nāq̄ȝ ī lege mandabant̄ occidi
malefactores ꝯtra legē dī agētes Heb. x.
Irritā q̇s faciēs legē moyſi ſine vlla mi
ſeratōe duob⁹ vl' trib⁹ teſtib⁹ morit̄. Un
de ⁊ ille q̇ ꝯtra mādatū domī inuētus ē
die ſabbati ligna colligere iuſſus ē a do
mino lapidari. vt pȝ nūe. xv. Sȝ xp̄c nun
q̄ȝ peccauit. nec ꝯtra mādatū dī vl' legis
fecit q̇n poti⁹ legē ī omnib⁹ adimpleuit.
Mat. v. Nō veni le. ſol. ſȝ adim. Et hoc
eſt qꝺ̄ ait. Quis ex vo. ar. me de pec. q. d.
Si peccaui nō recuſo mortē. Et iō q̇cūq̄ȝ
veſtꝝ vult me ꝺ̄ pctō arguere ⁊ accuſare
accedat. ego enī patus ſū meā innocētiaȝ
defenſare. Si āt inocēs ſū nō debetiſ me
vt impiū ꝯdēnare. Gre. Pēſate māſue
tudinē dī q̇ venerat relaxare pctā. nō de
dignat̄ ex rōe oſtēdere ſe peccatorē nō eē
q̇ ex v̄tute deitatis poterat pctōres iuſti
ficare. xp̄c fecit ſicut ptātes ⁊ domī q̇ in fi

ne dominij debēt ſindicari et modulari.
⁊ idō xp̄c dū deberȝ ꝺ̄ mūdo recedē queȝ
rexerat ⁊ docuerat voluit ſtare ad ſindi
candū ⁊ modulādū. vt null⁹ p⁹ ei⁹ receſ
ſum oblog̃ret̄ de ip̄o ꝓbās ⁊ affirmās ꝙ
in nullo vnq̄ȝ delīq̄rat nec peccauerat.
E ¶ Nota āt ꝙ xp̄c nō ſolū nō peccauit.
ſȝ nec peccare potuit multiplici rōne.
Primo rōe oīmode puritatis Ip̄e eī eſt
lux puriſſima. Sap. vij. Cādor eſt enī lu
cis etne ⁊ ſpeculū ſine macula dei maie
ſtatis. Io. viij. ego ſū lux mū. Ipa enī lux
eſt tota pura. nec maculā ꝑt recipe. nā in
trāſeundo ꝑ feda penit⁹ nō fedat̄ Pecca
tū v̇o eſt q̄dā macula aīe. eccī. xlvij. Dedi
ſti macu. ī gl̄a tua ⁊ ꝓphanaſti ſemē tuū
ergo xp̄c peccare nō potuit ¶ Scdō rōe
ꝑfecte bonitatis. Xp̄c enī ſꝑ in ſe habuit
omē ⁊ ꝑfectū bonū. q: ab inſtāti ꝯceptō
nis ſue fuit beat⁹. cū aīa eius fuerit dī v̇
bo ꝯiūcta. Unde ſi quā penā paſſus eſt.
volūtarie ptulit. Omis aūt peccās ꝓpt̄
aliqꝺ̄ bonū tpale qꝺ̄ nō habȝ ⁊ cupit ha
bere pctūm ꝯmittit. vt vſurarius ꝓpt̄ pe
cuniā. luxurioſus ꝓpt̄ delectatōē. ⁊ ſic de
alijs. Cū ergo xp̄c omē bonū qꝺ̄ volebat
haberȝ. nec aliquid ei⁹ volūtati reſiſtere
poterat. ergo peccare nō poterat. q: peccā
do aliqꝺ̄ bonū niteret̄ habere qꝺ̄ nō ha
bebat ¶ Tercio rōe indeficiētis v̇tutis.
Xp̄c enī v̇tus indeficiēs ē. portās oīa v̇
bo v̇tutis ſue. vt dicit apl's ad heb. Pec
care autē nihil aliud ē q̄ȝ deficere. Quia
vt boe. dicit. Omē peccatū ab īpotētia ꝓ
cedit. Iō enī peccāt hoīes. q: in efficiētia
bonoꝝ ſtare nō poſſūt. ſicut terrēs equū
ꝺ̄ equo cadit. q: ſuꝑ equū nō potuit ſe te
nere. et aug̃. dicit ꝙ pctūm nihil ē ⁊ hoīeſ
nihil fiūt cū peccāt. Pctūm enī ꝯſiſtit in
eo ꝙ hō deficit ab eo qꝺ̄ facere dȝ. et ꝯſe
quēs peccatū nihil aliud eſt q̄ȝ ꝑuatō de
centis ⁊ debiti act⁹. Cū ergo xp̄c ſit inde
ficiētis v̇tutis. ergo peccare non potuit.

¶ Quarto rõe carẽtie fomitis peccati.
qꝛ ſiccata radice ⁊ amputata. rami pul/
lulare nõ poſſũt. ſꝫ radix ⁊ fundamentũ
omĩs peccati ẽ ꝯcupiſcẽtia mali. ⁊ pctũm
oꝛiginale. Unde ſi qs hãc ꝯcupiſcẽtiam
nõ haberet nõ poſſꝫ peccare niſi ꝑ igno/
rantiã a dyabolo decipet̃. ſicut decepit ꝓ
mos pentes ⁊ xp̃m decipe ẽ conatꝰ. Sed
talis ignoꝛãtia ⁊ deceptõ nõ potuit eſſe ĩ
chꝛiſto. cũ ſit ſapia dei patris ꝑ quẽ fecit
⁊ ſecula. Cũ ergo xp̃c fomite ꝑeccati incli
nante ad maluꝫ caruerit. peccare nõ po/
tuit. Cuiꝰ rõ eſt. qꝛ peccare ẽ adherere bo
no ꝯmutabili ſpꝛeto bono incõmutabi/
li. vt dicit aug̃. eligere bonũ tp̃ale ⁊ ſper/
nere bonũ eternũ. eligere bonũ ꝓuum et
carnale ⁊ ſpernere magnũ bonũ ⁊ ſpũa/
le ⁊ ꝑfectũ. Hoc ãt hõ nõ poſſet facere ni
ſi ꝓpter impulſũ ꝯcupiſcẽtie. q̃ ad tale bo
nũ eligendũ ⁊ ꝑſeq̃ndũ inſtigat. vł ꝓpter
dyabolicã deceptõꝫ. qꝛ ſicut naturaliter
hõ vult bonũ nec põt malũ velle. ita na/
turaliter vult ꝑfectũ bonũ ⁊ citius maiꝰ
bonũ q̃ꝫ minꝰ bonũ ¶ Quĩto rõne ple/
narie ptãtis. Chꝛiſtꝰ enĩ fuit ⁊ ẽ merus et
liber dominꝰ omniũ. Math. xxviij Da
ta eſt mi. om. po. ĩ ce. ⁊ in ter. Et iõ ſub le/
ge nulla fuit ꝯſtitutꝰ. io. xiij. Sciẽs ieſus
qꝛ omĩa dedit ei paẽ in manꝰ Lu. vj Do
minus ẽ filiꝰ hoĩs etiã ſabbati. i. p̃t ip̃ꝫ
ſoluere ſicut ip̃m inſtituit ad celebꝛãdũ.
Quidq̇d ergo fecit vel dixit vel oꝛdina/
uit totũ potuit abſq̃ꝫ pctõ facere. ꝺ pleni
tudine ptãtis. Sꝫ pctũm nihil aliud eſt.
niſi dictũ vel factũ vel ꝯcupitũ ꝯtra legẽ
dei. vt dicit augu. Dominꝰ aũt legis po
teſt diſpẽſare ĩ lege ⁊ ip̃am mutare. ⁊ faci
ens ꝯtra legẽ nõ peccat. qꝛ dominus eſt.
¶ Sic ds nõ peccat faciens ſupꝛa
naturã vel ꝯtra naturã ⁊ ſilr ꝯtra legem
agẽs. Et hoc pꝫ. qꝛ q̃ndo dominꝰ ꝑcepit
alicui vt facerꝫ ꝯtra legẽ ille nõ peccauit.
vt pꝫ de ſamſone q̇ interfecit ſeip̃m. qđ ẽ

ꝯtra ꝯmunẽ legẽ. Item patꝫ de mẽdacio
abꝛae ⁊ ſare. q̃ndo ſara mẽtita ẽ abꝛaam
fratrẽ ſuũ eẽ. vt pꝫ gen. xij. Idẽ ptꝫ de foꝛ/
nicatõe oſee. q̇ de mãdato dei foꝛnicatuſ
eſt dicẽte ſibi domĩo. Uade ⁊ accipe tibi
vxoꝛẽ foꝛnicariã ⁊ fac filios foꝛnicatõniſ
oſee. j. Undꝫ q̃ndo ꝑmiſit plures vxoꝛes
habere ⁊ libellũ repudij dare ſine pecca/
to fuit. Et ſilr q̃ndo mãdauit illos ſeptẽ
ꝓp̃los occidi ꝺ qbꝰ in ioſue pꝫ. talˀ occiſio
ſine pctõ fuit. Cũ ergo xp̃c fuerit merꝰ ⁊ li
ber dominꝰ omniũ qđ fecit vel dixit abſ/
q̃ꝫ pctõ facere potuit ¶ Sexto rõne ꝑſe/
cte ꝯfirmatõis. ſicut enĩ ſcĩ qui ſũt ĩ celo.
peccare nõ poſſũt. eo ꝙ ſunt ĩ grã ꝯfirma
ti. ita ⁊ xp̃c dũ viueret peccare nõ potuit
eo ꝙ erat in grã ꝯfirmatꝰ ¶ Scdõ in le/
ge mandabãt occidi falſarij. ſiue ĩ doctri
na vt heretici. Deut. xiij. Si ſurrexerit ĩ
medio tui ꝓpheta. aut q̇ ſomniũ vidiſſe
ſe dicat ⁊ ꝑdixerit ſignũ atq̃ꝫ poꝛtẽtum ⁊
euenerit qđ locutꝰ ẽ. ⁊ dixerit tibi. eamꝰ
⁊ ſeq̃mur deos alienos ⁊c. ꝓpheta ãt ille
aut fictoꝛ ſomnioꝝ interficiet̃. Siue ĩ te/
ſtificãdo ⁊ ſentẽtiando. vt daniel mãda/
bat lapidare iſtos falſos teſtes ⁊ iudiceſ
duos ſenes q̇ ſuſannã falſe ꝯdẽnauerũt
vt patꝫ daniel. xiij. Sꝫ hodie multi tales
occiderẽt q̇ falſa docẽt ⁊ teſtificant̃ ꝓp̃lo.
⁊ falſe ſentẽtiant ⁊ cã paupeꝝ ⁊ pupillo/
ruꝫ ⁊ viduaꝝ nõ ingredit̃ ad eos Hic ca/
dit exẽplũ eſopi de cane ⁊ oue. quãdo ca
nis ꝯuenit ouẽ coꝛã leone ⁊ teſtes canis
fuere miluꝰ. lupꝰ. ⁊ vultur. ꝓpẽ qđ ouis
coacta eſt vẽdere lanã ſuã ⁊ reddere pa/
nẽ cani quẽ reddere nõ tenebat̃ ¶ G ¶
Sꝫ xp̃c nõ fuit falſarius. ſꝫ dixit ꝺ omni/
bus v̇itatẽ. ſ. de celo. mũdo. inferno. ꝺ pec/
cato ⁊ de v̇tutis ope. Joh. xviij. Ego ad
hoc natꝰ ſum ⁊ veni ĩ mũdm. vt teſti. ꝑhi.
v̇itati. Nã ꝑmo ꝺ celo dixit qđ ẽ ibi ꝑpe
tuũ gaudiũ ⁊ ꝑfectũ bonũ vt illuc ire ni/
tamur. Jo. xvj. Iteꝝ ãt videbo vos ſcꝫ in

celo.⁊ gaudebit coꝛ veſtꝝ ⁊ gaudiū ve. ne
tol.a vo. De mūdo dixit ꝙ erat totꝰ ple/
nus malignitate ⁊ inſtabilis vt ipꝫ fugi/
amus. Jo.vij. Nō pōt mūdꝰ odiſſe vos
me aūt odit.qꝛ teſtimoniū ꝑhibeo ꝺ illo
quoniā opa eius mala ſūt. Math.xviij.
Ve mūdo ab ſcādalis. De inferno dixit
qꝛ magnis penis ē plenꝰ vt ipꝫ timeamꝰ
Math.xiij. Ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridoꝛ dētiū
De pctō dixit ꝙ magnis dānis ⁊ ꝑiculiſ
eſt annexū vt ipm relinqmꝰ Nā facit ho
minē huiū dyaboli exuit veſtē nuptialē.i.
caritatē ⁊ aliaꝝ v̄tutū aufert ei oīa bo
na ſua ⁊ meritū xp̄i ⁊ totiꝰ eccie.ꝑuat he
reditatē celi.ad infernū trāſmittit in ſup
pliciū eternū. Math.xxij. Ibūt hi in ſup
pliciū eternū. De ope vero v̄tuoſo dicit
ꝙ fructu incredibili ⁊ ineffabili a deo re/
muneramur.vt illō ſup oīa amplecta/
mur. Math.xix Vos q ſecuti eſtis me.ſ.
in opibus v̄tuoſis ī regeneratōe.cū ſe.fi.
ho.in ſe.ma.ſ.ſe.⁊ vos ſup ſe.xij.iu.xij.tri/
bus iſrael Itē docuit omnē v̄itatē.ſ. vite
doctrine ⁊ iuſticie.qd etiā ipi iudei ꝯfeſſi
ſunt Math.xxij. Magiſter ſcimuſ qꝛ ve
rax es.⁊ viā dī in v̄itate doceſ.ſ.in v̄itate
doctrine.⁊ nō eſt tibi cura de aliq̄ qn loq̄
ris qd iuſtū eſt. Et hoc ē qd hic dr̄. Si v̄i
tatē dico vobis nō poteſtis me vt falſa/
riū ꝯdēnare imo debetis me vt magiſtꝝ
tenere.q̄re ergo nō creditis mihi De vo
bis etiā in ꝓſentia v̄itatē dico. vt qꝛ non
eſtis ex deo ꝑ imitatōez ⁊ grām. ſꝫ ex prē
dyabolo eſtis ꝑ imitatōz opeꝝ.⁊ ideo nō
auditis v̄ba mea q̄ ego vobis loq̄r. Qui
enī eſt ex dō v̄ba dī audit. Ubi dicit gre.
Pēſet vnuſquiſqꝫ ſi v̄ba dī aure coꝛdis
ꝑcipit ⁊ intelliget vnde ſit. ¶ Tercō mā/
dabant occidi phitones ⁊ arioli et male
fici et hmōi.q a dyabolo q̄rūt et a moꝛtu
is v̄itatē. Exo.xxij. Maleficos nō patia
ris viuere Et deut.xviij Nō inueniat in
te q arioloſ ſciſcitet.aut obſuet ſomnia.

atqꝫ auguria ne ſit maleficꝰ ne incātatoꝛ
ne phitones cōſulat.nec diuinos et q̄rat a
moꝛtuis v̄itatē Iſtud ē magnū pctm̄ et
mag̃ ꝑicula latēt ibi Quia vt dicit augu.
Et ſi aliq̄ndo demōes dicūt veꝝ ad deci
piēdū dicūt vt ꝑſuadē poſſint.iij.re.xxij.
Egrediar et ero ſpūs mēdax ī oꝛe omniū
ꝓphetaꝝ vt ſpūs neq̄m Sꝫ nō in oꝛe mi
chee ꝓphete q ꝓpheta domī erat.ſꝫ ī oꝛe
ꝓphetaꝝ q a demonibꝰ reſpōſa habebāt
Et aliq̄ndo eis v̄itatē dixerant q poſtea
falſitate ſubiecta fecerūt regē et ꝓp̄lm gla
dio īterire Sic ſaul ꝯſuluit phitoniſſaꝫ.
et iō ipe cū filijs ſuis in ꝑlio cū gladio in
teremptꝰ ē vt ptꝫ.j.re.xxviij.et xxxj.et ta/
mē phitoniſſa veꝝ locuta ē.et ſaul ꝓpter
hoc nō cauit malū qꝛ eū dī iudiciū ꝑfige/
bat Sꝫ ego ait xp̄c demoniū nō habeo.
nec aliquā ꝯfederatōꝫ cū eo imo ipm ab
hominibꝰ expello.et deſtruo et ꝯdemno
mala opa eiꝰ.j. Jo.iij. In hoc apparuit fi/
lius dei vt diſſoluat opa dyaboli Et jo.
xviij. Ille homicida erat ab initō Et ite/
rū.mēdax ē ⁊ paṫ eiꝰ Act.x. Qui ptrāſijt
benefaciēdo et ſa.o.oppreſ.a dya.et quia
hoc iudei ꝑcipue ei imponebāt iō in illo
euāgelio lu.xj. Erat ie.ei.de.ꝑ mltas rōeſ
oſtēdit ꝙ cū dyabolo ꝯtuberniū nō ha/
bebat ¶ Quarto debebāt occidi blaſfe/
mi in deū vt pꝫ leuit.xxiiij.q̄ndo moyſes
inuēto blaſfemo q blaſfemauerat deū iſ/
rael.ꝯſuluit deū .et dominꝰ reſpōdit di.
Educ blaſfemū extra caſtra.et lapidꝫ eū
oīs populꝰ Inter chꝛiſtianos ē pena cē/
tū ſolidoꝝ et magis reputāt blaſfemare
regē q̄ꝫ deū.et miſeriā xp̄ianoꝝ qꝛ in lege
ſaracenoꝝ q nō credūt in xp̄m taxata eſt
pena moꝛtiſ.q̇cunqꝫ etiā nō ſolū deū.ſed
etiā xp̄m blaſfemat.et iō inter eos nūq̄m
q̄ſi xp̄c vel dēs blaſfemat̄ Chꝛiſtiani autē
miſeri abſqꝫ freno in deū et ſcōs linguas
ſuas relaxāt qd eſt maiꝰ pctm̄ q̄ꝫ hoīeꝫ
interficere Iſte ē actus dānatoꝝ Apoc.

xvj. Māducauerūt linguas ſuas p̄ do/
lore. ⁊ blaſſemauerūt deū. Et iō nota hic
de illo puero qnquēni. de q̊ dicit greg̃. in
dyalogo ꝙ erat aſſuet⁹ blaſſemare deuȝ
q̄dū moreret̃ vidit demones ⁊ exclamāſ
dixit. Mat obſta. qꝛ mauri hoīes .i. nigri
volūt me tollere Et ſic clamās blaſſema
uit deū ⁊ emiſit ſpūm. Sȝ ego ait xp̄c nō
vitupo deū patrē meū. eū blaſſemādo vł
ꝯtumeliā aliquā inferēdo .ſȝ honorifico
eū. qꝛ omīa ei attribuo opa v̓tuoſa Ioh.
xiiij. Pat in me manēs ip̄e facit opa Itē
eius nomē ⁊ glãm hominib⁹ manifeſto
⁊ ei⁹ claritatē p̄dico. Ioh. xvij. Manife/
ſtaui nomē tuū hominib⁹ Ibidē. Ego te
glorificaui ſup terrā. ¶ Quito debebāt
occidi homicide. qꝛ lex ciuilis ⁊ moſaica
hoc mādat. Exo. xxj. Qui pcuſſerit hoīeȝ
volēs occide morte moriat̃. Unō dauid
in morte ꝯſtitut⁹ mādauit ſalomoni vt
occideret ioab p̄ncipē militie. qꝛ duos vi/
ros occiderat. ſcȝ amaſan ⁊ abner. vt ptȝ
iij. reg̃. ij Et ſaul rex reprobat⁹ eſt a dō qꝛ
agag regi amalechitarȝ vitā pepcit q̇ mł
tos occiderat tā neq̇ter q̄ȝ iniuſte. Queȝ
ſamuel apphēdēs caput amputauit. d.
Sicut fecit mulieres abſqȝ liberis gladi
us tu⁹. ſic abſqȝ liberis erit int̃ mulieres
mat tua. vt pȝ. j. re. xv. Sȝ ego ait xp̄c non
veni occidere. ſȝ viuificare. qꝛ doceo vnū
qd̓ q̇cunqȝ obſuauerit nunq̄ȝ morietur
Quia ſi q̇s ſmonē meū ſuabit mor. non
guſta. inet̃. ¶ D ¶ Ubi nota ꝙ triplex
eſt mors. ſ. nature. culpe. ⁊ pene et̃ne Pri
ma mors nō eſt pprie mors. ſȝ q̄dā ſepa/
tio aīme a corpe in q̄ ſepatōe aīma īcipit
pfecte viuere ⁊ btē. Scda mors ſcȝ culpe
qua dš eſt q̇ eſt vita aīmarȝ. ſepat ab aīa
⁊ tercia ſcȝ pene q̄ anima ſepat a glã ⁊ de
putat tormētis. ſunt v̓e ⁊ totalit̃ mortes
Qui ergo ſuat ſermonē dei non moriet̃
morte culpe vel pene. morte v̓o nature q̄
eſt quedā depoſitō ſarcine moriet̃. ſed re

ſurget glo̓ſus. ⁊ iō nō moriet̃ ineternū. q̇
ſeruat ſmonē dī Unde v̓e pōt dici ꝙ nul
la morte morit̃ q̇ ſeruat ſmonē dī ¶ Se
xto debebāt occidi filij q̇ monita pentuȝ
nō audiebāt. ſȝ comeſatōibuſ ⁊ ludis va
cabāt Deut. xxj. Si genuerit hō filiū cō
tumacē ⁊ pteruū. q̇ nō audiat patris ac
matris impiū ⁊ coercit⁹ obedire ꝯtēpſe/
rit apphēdent eū ⁊ adducēt ad ſeniores
ciuitatis illi⁹ ⁊ ad portaȝ iudicij. dicētqȝ
ad eos. Filius noſter iſte pteruus ē ⁊ cō
tumax monita nrā audire ꝯtēnit come/
ſatōnibus vacat ⁊ luxurie atqȝ ꝯuiuijs.
lapidib⁹ eū obruet ppl̓s ciuitatis ⁊ mori/
etur. Quia meli⁹ eſt ꝙ vn⁹ occidat̃ q̄ȝ ꝙ
tota dom⁹ deſtruat̃ ⁊ oēs ꝯſangnei con
fundant̃ Bon⁹ fili⁹ domū reficit ⁊ pge/
niē ſuā honorat. malus aūt fili⁹ domū d
ſtruit ⁊ pentes ꝯfundit ⁊ pgeniē Et idō
filij deberēt nutriri ſub mag̃ ferula diſci
pline ⁊ flagellari p culpiſ. Ecci. xxx. Qui
diligit filiū ſuū aſſiduat illi flagella. Ibi/
dē. Curua ceruicē eius a iuuētute. ⁊ tun/
de latera eius dū infans ē. puer. xiij. qui
pcit v̓ge odit fi. ſu. Ibidē. xxij. Stulticia
colligata ē in corde pueri ⁊ v̓ga diſcipli/
ne fugabit eū. Multi pentes ſūt cā porti
onis filiorȝ ſuorȝ. qꝛ eos corrigere negli/
gunt. qd̓ ſine magna culpa nō ē. qꝛ ſūt cā
mortis corpis ⁊ aīe. puer. xxiij. Noli ſub
trahere a puero diſciplinā. ſi eī pcuſſeriſ
eū virga. nō moriet̃ Tu v̓ga pcuties eū ⁊
animā ei⁹ de inferno liberabis Exēpluȝ
de filijſ hely ſacerdotiſ. quorȝ pctūm erat
grāde nimis corā domīo. ⁊ ip̄e nō corre/
xit eos niſi lenit̃ dicēs. Nō ē bona fama
quā audio de vobis. Et iō vno die ābo
occiſi ſunt. Quo audito pater cecidit re/
trorſū de ſella ⁊ fractis ceruicib⁹ expira/
uit. ⁊ vxor vni⁹ filiorȝ hoc audiēs ī ptu ex
iſtēs pcliuata ē in ptu. vt dr̓. j. re. iiij. et ſic
tota dom⁹ pijt. Sȝ ego inq̇t xp̄c nō ſuȝ fi
lius ꝯtumax ſȝ obediēs vſqȝ ad morteȝ.

Phil.ij. Fact⁹ obediēſ vſ. ad mō2. Quia ego ſcio eū ⁊ ſmonē ei⁹ ſeruo. i. ſcio volūtatē patris mei ⁊ eā ope impleo ⁊ cōſummo. Joh.xvij. Op⁹ ꝯſūmaui qđ dediſti mihi vt faciā ¶ Septimo debebāt occidi oēs inimici ꝑplī dī. ſicut domin⁹ mandauit filijs iſrael vt delerēt illos ſeptē populos. ſ. amorreū. ferezeū. chananeuꝫ ⁊c. Exēplū ioſue qn̄do appinq̄nte ſolis occaſu ꝑcepit ſoli ⁊ lune vt ſtarēt donec interficerēt inimicos ꝑplī dī. ⁊ ſteterūt ſpacio vni⁹ diei vt patꝫ ioſue.x. Nos aūt ſaracenos occidere debem⁹ mare trāſfretātes q̄ terrā ſanctā detinēt occupatā dū paſſagiū indicit̄. ⁊ ꝑ hoc faciēdo omniuꝫ pctōꝝ indulgētia elargit̄. Sꝫ ego inquit xp̄c nō ſum inimic⁹ ſed d̄ veſtra gēte natus iude⁹ ex iudeis. ⁊ ꝯuerſat⁹ inter vos Deut.xviij. Prophetā de gēte tua ⁊ de fratribus tuis ſicut me ſuſcitabit tibi dominus d̄s tu⁹. Et ꝓphete ⁊ reges veſtri deſiderauerūt me vidē. Lu.x. Multi reges ⁊ ꝓphete d̄ſiderauerūt videre q̄ vos videtis. Et maxime abraā pat̄ veſter exultauit vt viderꝫ diē meū. i. cuꝫ deſiderio magno deſiderauit ⁊ vidit ⁊ gauiſus eſt. Vidit enī diē vnitatis ⁊ trinitatis. q̄ eſt xp̄i dies inḡnitū de⁹ ⁊ diē humanitatis q̄ eſt xp̄i dies inḡnitū hō. Dies vnitatis et trinitatis ē dies glē. q2 omīa ibi ī luce clareſcūt. Dies aūt humanitatis ē dies grē quā ꝑſentia xp̄i fecit in mūdo. Eius enī latio ī mundo ſuꝑ faciē eccīe facit diē grē et eius latō in celo ſuꝑ beatos facit diē glē. Jo.xvij. Hec eſt vi. eter. vt ꝯg. ⁊c. Utrūqꝫ aūt diē abraā vidit in ſpū ꝑ fidē ⁊ ꝑ ſpem ⁊ gauiſus ē. dūꝫ qđ credebat et ſꝑabat ꝑ dei grāꝫ ītellexit. Nā diē trinitatis ⁊ vnitatis dei vidit qn̄do tres angelos in ſpē hoīm vidit ⁊ vnū adorauit. in q̄b⁹ ꝯgnouit vnitatē eſſentie ⁊ trinitatē ꝑſonaruꝫ. Diē v̄o humanitatis vidit qn̄do dictuꝫ eſt ei. In ſemīe tuo benedicent̄ omēs gētes. gen.xxij. qđ credidit abraā ⁊ reputatū eſt ei ad iuſticiā. vt dicit aplus ad ro.iiij. Credidit ei q̄ filius dī de ſemine ſuo carnē aſſumeret. in q̄ omēs gētes benedicende erāt. In nullo enī puro hoīe omēſ gētes poterāt benedici. ſꝫ oportebat filiū dei eſſe vt eſſet ſupra totā naturā ⁊ meritum eſſet infinitū ꝑ qđ oēs pariter ſaluarētur. Et qđ abraā hoc credidit patꝫ ꝑ hoc qđ dixit eleazar. Pone inq̄t manū tuāꝫ ſubter femur meū vt adiurē te ⁊c. geneſ.xxiiij. Omīs enī iuratō ꝑ maī⁹ fit vt dicit aplīs ad heb.vj. Ergo credidit aliquē de ſe naſcituꝝ maiorē ſe. q̄ purus hō eſſe nō poterat. cū maior prē eē deberꝫ. q2 nō eſt diſcipul⁹ ſuꝑ magiſtꝝ nec ſeruuſ maior domino ſuo. Math.x. ⁊ joh.xiij. ¶ Octauo debebat occidi pctūm qđ facit hoīes nihil eē. Aug. Peccatū nihil ē ⁊ nihil fiunt hoīes cū peccāt. Propt̄ qđ occidēdum voluit fili⁹ dei ī carne mori. Roꝫ.viij. De pctō dānauit pctūm in carne. j. pe.ij. Qui pctā noſtra ꝑtulit ī corꝑe ſuo ſuꝑ lignū. Uere pctūm dꝫ occidi qđ facit hoīes ſuꝑ oīa nihil eē. ⁊ eſt ꝯtra omīa. ⁊ omīa ſunt ꝯtra ipm. Qđ figuratū fuit ꝑ yſmael filiū agar. de q̄ angel⁹ dixit. erit enī ferus hō. man⁹ ei⁹ ꝯtra oēs. ⁊ man⁹ omniū ꝯtra eū. gen.xvj. Yſmael natus d̄ cōcubina abrae eſt peccatū natū d̄ cōcupiſcētia mali. qđ ferꝝ et crudele ē. ⁊ ē ꝯtra omēs. q2 oēs inficit ⁊ ꝯtaminat ⁊ facit d̄clinare a bono. ps. Oēs decli. ſimul inutiles facti ſunt. Sꝫ ego inq̄t xp̄c ꝑ ſum. ⁊ nūq̄m ꝑ peccatū defeci. j. pe.ij. Qui pec. non fecit nec inuē. ē dolus ī o. ei⁹. Undē āteq̄ꝫ abraā fieret ego ſuꝫ. Uerꝫ dicit. q2 ꝑſona filij dei cū iudeis loq̄bat̄ et carnē aſſumpſit q̄ ꝑſona eterna erat. et iō ante abraā Joh.j. In ꝑncipio erat v̄bū. Et ſic ptꝫ xp̄i innocētia. q2 nulla cā mortis in ipo fuit. nec alicui⁹ repḣenſionis vel pene vl̄ mali ¶ Moraliter aūt ad edificatōꝫ noſtrā

octo ɔmendabilia in hoc euãgelio inue-
nimus in xp̄o in q̇bus eũ ſeq̇ inq̄ntũ poſ
ſumus ⁊ imitari debem⁹ ¶ Primũ eſt
vite innotẽtia Vnd' ait. Quis ex vo. ar.
me de pctõ. Ex q̊ ergo ꝑ baptiſmũ in ſan
guine xp̄i abluti ſum⁹ ab oĩ macula pec-
cati ⁊ innocẽtes effecti. debem⁹ ip̄am in
nocẽtiam omĩ cuſtodia obſ̄uare. qꝛ diu-
talẽ innocentiã cuſtodim⁹. de⁹ in nobis
manet ⁊ omẽs v̓tutes. ⁊ in magna diligẽ
tia cuſtodimur ⁊ multis ḡrĳs ⁊ donis re
plemur. ⁊ nihil mali pōt nobis nocere.
imo om̄ia ꝓficiũt ad ſalutẽ Ro. viij. Di
li. deũ om. co. in bo. Et infinita ſũt bona.
q̄ ex tali inocẽtia ɔſeq̇nur. Sap. vij. Ve
nerũt mihi om̄ia bona ꝑiter cum illa Et
ecõuerſo infinitis malis replemur ex ta
lis innocẽtie amiſſione. Efficimur enĩ fi-
lii dyaboli ⁊ omnib⁹ bonis ꝑuamur et-
niſq̄ʒ ſupplicĳs deputamur. Et id' amarꝫ
eſt valde talẽ innocẽtiã relinq̄re. Hiere-
ij. Scito ⁊ vide q̄ʒ malũ ⁊ amarꝫ eſt reli-
quiſſe te dominũ deũ tuũ. Vnd' ille fili⁹
ꝓdigus q̇ hanc innocẽtiã amiſerat. dixit
lu. xv. Ego ãt hic fame ꝑeo. Et maxime q̇
habẽt alios regere ⁊ docere debẽt hãc in
nocentiã ɔſeruare. Quia vt dicit grego.
Sup iactas ſordes tergere nõ valꝫ man⁹
q̄ lutũ tenꝫ. Idẽ. Cui⁹ vita deſpicit̃ reſtat
vt ei⁹ p̄dicatõ ɔtẽnat̃. Propterea dicit
apo. ij. thi. ij. Solicite cura teip̄m exhibe
re deo opariũ incõfuſibilẽ recte tractantẽ
v̓bũ v̓itatis Qd' fit dũ facto implet̃ qd' v̓
bo docet̃ ¶ Scdm ẽ v̓itatis audiẽtia. vn
de ait Si v̓itatẽ dico vo. ⁊c. Debem⁹ er-
go ꝑ v̓itate ſtare. v̓itatẽ audire. ⁊ v̓itateꝫ
loq̇. ⁊ nõ debem⁹ defendẽ mala neq̄ʒ ho-
minib⁹ in prauitatib⁹ adulari. Prouer.
viij. Veritatẽ meditabit̃ guttur meuꝫ. et
labia mea deteſtabunt̃ impiũ. qꝛ vt dꝛ ꝑ-
uer. xxix. Hõ q̇ blãdis fictiſq̄ʒ ſ̄monibus
loquit̃ amico ſuo. rete expãdit greſſibus
ei⁹. Eſa. iij. Popule me⁹ q̇ beatuꝫ te di-

cũt ip̄i te decipiũt. ⁊ viã greſſuũ tuoꝝ diſ
ſipãt. Sꝫ hodie diminute ſũt v̓itates a fi
lĳs hominuꝫ. vt dicit dauid ĩ pſal. Pro
modico lucro hodie ſubĳcit̃ ⁊ ꝓſterniĩt
v̓itas ⁊ aſſerit̃ falſitas. Eſa. lix. Corruit
v̓itas in plateis Dan. viij. Proſternet̃
v̓itas ĩ terra. Poti⁹ vana ⁊ fabulas mũ
di volũt audire hoĩes q̄ʒ v̓bi dei v̓itateꝫ.
ij. thi. iiij. A v̓itate quidẽ au. auer. ad fa.
aũt ɔuer. ¶ Terciũ eſt mãſuetudis ab-
undãtia. Multũ enĩ mãſuetudine abũ-
dabit. dũ ad ɔuicia ꝑ cõuicia nõ reſpon-
dit. ſꝫ mãſuete intulit. d. Ego demoniuꝫ
nõ habeo. Mitis enĩ ⁊ mãſuet⁹ ẽ. quem
rãcoꝛ vel ira nõ afficit ſꝫ om̄ia eq̄nimiteꝛ
poꝛtat. vt dicit glo. ſup illud math. v. Be
ati mites Nõ mãſuet⁹ cũ cõcitat⁹ fuerit
nec negat veꝝ. nec ꝑ cõuicio cõuicia red-
dit. Domin⁹ ãt d' duob⁹ ſibi obiectis id
qd' aliquo mõ tolerari potuit non nega
uit ſcꝫ ſe ſamaritanũ eẽ. Interp̄tat̃ enĩ cu
ſtos. Qd' ãt manifeſte falſũ erat negans
nullũ cõuiciũ reddidit cũ v̓e potuiſſꝫ eos
dicere demoniũ habere. j. pe. ij. Qui cuꝫ
male. nõ male. cũ pa. nõ ɔmi. Beda Hic
domin⁹ in ſemetip̄o p̄buit exẽplũ patiẽ-
tie. vt eo tp̄e q̊ a primis ex falſitate cõtu-
melias accipim⁹. eoꝝ etiã v̓a mala tacea
mus Ro. xij. Nõ voſmetip̄os defendẽ-
tes cariſſimi ſꝫ da. lo. ire. Ecõtrario autẽ
audito ɔuicio os ſtultoꝝ ebullit ſtultici
am ⁊ grãm quã habebat effundit. puer.
xv. Orẽ fatuoꝝ effundent̃. Sic ergo ⁊ in
ꝓſperis ⁊ in aduerſis mites eẽ debemus
⁊ mãſueti Math. v. Beati mi. quoniaꝫ
ip. poſ. ter. Vnd' math. x. Ecce ego mit. v.
ſicut o. in me. lu. eſ. er. pru. ⁊c ¶ Quartuꝫ
eſt patris honorificẽtia Vnd' ait Hono
rifico patrẽ meũ Debem⁹ ergo patrẽ no
ſtrũ xp̄m cui⁹ beneficõ viuim⁹. ⁊ pentes
nr̃os ſp̄uales ſcꝫ ap̄los ⁊ ſcõs. q̊ꝝ grã in
fide ſtam⁹ ⁊ pentes nr̃os carnales q̊rum
ope nati ſum⁹ ſumme honoꝛare Exo. xx.

Honora pa.tu.⁊ m.tu. Et q̄ male.pa. vel
ma.moꝛ.mo. ¶ Quintū eſt humilitatis
amplexꝰ ⁊ vane glīe aſpnantia. Unō ait
Ego glīam meā nō q̄ro. Debemꝰ enī ſub
potēti manu dī hūiliari.qꝛ dˢ ſupbis re
ſiſtit humilibꝰ aūt dat grām. ja.iiij.⁊ om
nia bona q̄ facimus nō nobis attribuere
nec inde glīari.ſ; in autoꝛē deum referre.
Eſa.xxvj. Omīa opa nrā op.es in n.do.
j.coꝛ.x. Siue mā.ſiue bi.vel aliud qd fa.
om.in glo.dei fa. Uana enī glīa ē ventus
coꝛruptꝰ faciēs opa nrā fetere coꝛā dō.ꝓ
cedit ei de veſica ſupbie q̄ tota eſt plena
fetoꝛe. In cuiꝰ figura mādatū eſt in lege
leuit.j.ꝙ veſica auis imolande in loco ci
neꝝ reponeret Unō leuit.j. Ueſiculā ve
ro gutturis ⁊ plumas ꝓiciet ꝓpe altare
ad oꝛientalē plagā in loco in q̄ cineres ef
fundi ſolēt qꝛ ꝑ nihil ita repmit ſupbia ſi
cut ꝑ memoꝛiā moꝛtis.cogitādo ꝙ i cine/
rē redigemur. Ecci.x. Quid ſupbis terra
⁊ cinis ¶ Sextū ē caritatis exuberātia.
Nā ꝓpter ꝯuicia illata a beneficō nō de
ſiſtit.ſ; doc; eos vnā rē optimā.quā obſ
uando nūq̄; eternalit̄ moꝛient.di. Si qs
ſer.m.ſer.moꝛ.nō gu.ineter. Debemꝰ er/
go ꝓpt̄ ꝓximos ſp caritatis viſceribꝰ ab
undare ⁊ eos diligere ro.viij. Quis noſ
ſepabit a caritate xp̄i Cāt.viij. Aque mul/
te nō potuerūt extinguere caritatē qꝛ foꝛ
tis ē vt moꝛs dilectō ¶ Septimū ē vere
ſubſiſtētie pmanētia Unō ait. Anteq̄m
abraā fieret ego ſū.i.ſp in dō ſubſiſto.nec
ꝑ aliqd pctūm ab eo deficio Sic ⁊ nos dē
bemꝰ dei grā ꝑ verā fidē ſpem.⁊ verā ca/
ritatē i dō manere nec ꝑ aliqd pctūm ab
eo ſepari ⁊ deficere. Heb.xiij. Optimū ē
grā ſtabilire coꝛ.qꝛ ex hoc magnū fructū
feremꝰ.jo.xv. Qui manet in me ⁊ ego in
eo.hic fert fructū mul. Sicut palmes nō
pōt fructū ferre niſi mãſerit ĩ vite. ſic nec
vos niſi in me mā. Iteꝝ. In me pacē ha/
bebitis in mūdo āt pſſurā ¶ Octauū con

grue abſcōſionis prudētia.qꝛ dū vellent
eū lapidare abſcōdit ſe ⁊ exiuit de tēplo.
S; vbi abſcōdit ſe in angulo vel in do/
mo. Nō S; maieſtas celica fecit eū inui
ſibilē ⁊ ſic exiuit dē tēplo.vt dicit aug. De
bemꝰ enī cedere furoꝛi inuidoꝝ ⁊ rece/
dere ab eiſ.⁊ nō ꝯtēdere ⁊ reſiſtere.puer.
ij. Honoꝛ ē homi q̄ ſepat ſe a ꝯtētionibꝰ
Debemꝰ enī fugere moꝛtē cū ꝑpēdimus
moꝛtē noſtrā ꝓficuā nō eſſe.ſ; mag.vitā.
Sic apl̄s fecit ſe in ſpoꝛta deponi ꝑ mu/
rū damaſci vt effugeret manꝰ pſequētū
vt pat; act.ix. Et in grecia incarceratus
dixit ſe ciuē romanū vt poſſ; euade. ⁊ in
iudea ad ceſarē appellauit.vt p; act.xxiij.
⁊.xxv. Et iō multū prudētia indigemꝰ. q̄
omīa decētia ⁊ ꝯgrua nos doc; ꝑ loco et
tpe obſuare. Math.x. Eſtote pru. ſi.ſer.
Et ſic pat; pmū ¶ Scdō ponit iudeoꝝ
malicia ⁊ puerſitas deteſtāda q̄ q̄ntum
ad ſex oſtēdit q̄ntū ex hoc euangelio pōt
colligi ¶ R ¶ Primo ex mētiſ coꝛrupti
one. Ualō nāq; coꝛruptꝰ eſt mēte q̄ vita
ti audite ⁊ ꝯgnite nō acq̄eſcit.ſicut erant
iſti q̄bus ait Si vitatē dico vobis quare
nō creditis mihi. Multi ſūt hodie ſiles
iudeis q̄ vitate ꝯgnita nō ſolū nō acquie
ſcūt.ſ; vitatis lumē impugnāt. Job.xxiij.
Ipi fuerūt rebelles lumini. Secꝰ āt ſi ex
ignoꝛātia repugnarēt.qꝛ minꝰ peccarēt.
⁊ miſericoꝛdiā poſſent ꝯſeq.j.thi.iij. Jo
miſericoꝛdiā ꝯſecutꝰ ſum qꝛ ignoꝛās feci
¶ Secūdo ex animi traſfoꝛmatōe. Nā
hō ſm naturā factꝰ eſt ad imaginē dei.ſ;
ꝑ grām factꝰ eſt filiꝰ dei. Per pctūm aūt
efficit hō filius peccati.⁊ filiꝰ dyaboli.jo.
viij. Qui facit peccatū filius ē pec. Et q̄a
filius audit volūtatē patris.⁊ eius deſi/
deria vult pficere.iō iſti ⁊ omēs pctōres
pdita dei filiatōne ⁊ in dyabolū tranſfoꝛ
mati nō audiebāt deū ſ; dyabolū cꝰ filij
facti erāt ꝑ culpā. Iohā.viij. Uos ex pr̄e
dyabolo eſtis.⁊ deſideria patris veſtri

vultis facere Greg. Penſet vnuſquiſq̧
apud ſe ſi aure cordis v̛ba dei pcipit ⁊ in
telliget vnō ſit. Nā ſunt nonnulli q̄ v̛ba
dei nec aure cordis dignāt audire. ⁊ hoc
eſt qđ dicit. Propterea vos nō auditis
q꞉ ex deō nō eſtis ſcȝ p grām ¶ Tercō ex
falſi impoſitōe. q꞉ dicebāt ip̄m demoniū
habere Ubi nota ꝺ̄ infamia qūo q̄ſ tene
tur ad reſtitutōȝ multomagis q̄ȝ ad reſti
tuendā pecuniā. q꞉ vnū de optimis boīs
eſt bonū nomē. puer. xxij. Melⁱ ē nomē
bonū q̄ȝ diuitie multe. Et iō debȝ hō mł
tum ſatagere nomē bonuȝ habere. Qui
enī negligit famā ſuā ſtultiſſim⁹ ē. vt ſa⸗
piens dicit. Et neq̄ſſim⁹ ē detractor q̄ fa⸗
mam alicui aufert ⁊ comedit carnes cru
das ⁊ viuas. puer. xxiij. Noli eſſe in ꝯui
uijs eoꝝ q̄ carnes ad veſcendū ꝯferunt.
¶ Quarto ex vitupij illatōe. q꞉ inhono
raſtis me. Multa enī ei vitupia intule⸗
rūt. Dicebāt enī ei q̄ erat fili⁹ fabri. et q̄
erat voxator ⁊ potator vini ⁊ amic⁹ pec⸗
catoꝝ. ⁊ q̄ nō erat a dō ⁊ q̄ legē ſoluebat
⁊ turbam ⁊ p̄plm ſeducebat. ⁊ q̄ in v̛tute
dyaboli miracula faciebat. Mia iſta vi⸗
tupia pctōres xp̄o inferūt vſq̧ hodie. di⸗
cētes ip̄m nō eſſe filiū dei. vt heretici ⁊ ſa
raceni Dicūt etiā q꞉ pctōrib⁹ magis be⸗
nefacit q̄ȝ iuſtis Iob. xij. Abundāt taber
nacula p̄donū Dicūt etiā q̄ ſeducit tur⸗
bas cū dicit hoīes dānandos cuȝ oēs in
fine ſaluent. Dicūt etiā q̄ dyabol⁹ omīa
viſibilia creauit. ex quo ſequit̄ q̄ xp̄c in v̛
tute dyaboli q̄dq̄d circa hec viſibilia fe⸗
cit operatus ſit ¶ Quīto ex mali pſeuerā⸗
tia ⁊ ꝯtinuatōe. q꞉ repetūt ⁊ ꝯtinuāt ma
lum dicētes. Nūc ꝯgnouim⁹ q꞉ demoni
um habes Gre. Humanū eſt peccare. ſȝ
dya. ē in pec. pſe. Multi hodie ſil̄es ſunt
iudeis q̄ ꝯtinue male agūt ⁊ nunq̄ȝ a ma
lis deſiſtūt. ⁊ multi a malis deſiſtūt ſȝ nō
pſeuerāt ad p̄ſtina mala redeūtes ¶ Se⸗
xto ex homicidij ppetratōe. q꞉ tulerūt la⸗

pides vt iacerēt in eū In quē eū Certe in
ſuū creatorē. in ſuū gubernatorē. in ſuuȝ
eruditorē. in ſuū pacificatorē. in ſuuȝ re⸗
demptorē. in ſuū iuſtificatorē. ⁊ in ſuū re
muneratorē. Sic lapidat ⁊ crucifigit eū
omis peccator. Ad heb. vj. Rurſum cru
cifigētes ſibimetip̄is filiū dei. Ex q̊ p3 q̄
oīs pctōr valde iuſte meret̄ ſupplicia eter
na. dū ſuū creatorē. ſuū gubernatorē. ſuū
pacificatorē. ſuū redemptorē. ſuū iuſtifi⸗
catorē. ⁊ ſuū remuneratorē lapidat ⁊ oc⸗
cidit. Hic poſſent multa dici. ſȝ obmittūt̄
ad p̄ſens. Et ſic patȝ totū de euāgelio

De epiſtola Sermo. XLII.

Chriſt⁹ aſſiſtens
pōtifex fu. bo. pamplius ⁊ pfe
ctius ⁊c. ad hebr. ix. Sicut di⸗
cit phūs ſmones accipiēdi ſunt ſm ma⸗
teriā. Et q꞉ hec domīca de paſſioue voca
tur. ideo totū officiū ꝺ̄ domīca paſſiōe fit.
Ideo etiā euāgeliū ⁊ ep̄la recitant̄ in qui
bus ptinētia ad paſſionē dominicā enar
rant̄. In hac ergo ep̄la ꝯtinet̄ quō p ppri
um ſangnē xp̄c in tēpluȝ celeſte intrauit.
In q̄ quidē ep̄la p̄ncipalit̄ tria ꝯtinētur.
Primo enī excellētia ⁊ p̄eminētia ſacer⸗
dotij xp̄i ad oēs alios demonſtrat̄ in p̄n
cipio ep̄le. Scđo q̄ v̛tus ſangnis ⁊ mor⸗
tis ei⁹ ab omī pctō nos mūdat p ſilitudi
nē q̄ndā pbat̄ ibi. Si enī ſanguis hircoꝝ
et tha. ⁊ ci. vi. aſp. inq̄natos ſanctificet ⁊c
Tercō q̄ xp̄c grē no. teſta. ⁊ glīe future ſit
mediator ⁊ collator. ex antedictis ſubin⸗
fert̄ ⁊ declarat̄ ibi. Et iō noui teſta. medi⸗
ator eſt ¶ Primo ergo ap̄ls excellētiaȝ
⁊ p̄eminentiā ſacerdotij xp̄i ad oēs alioſ
demōſtrat Quā p̄eminentiā oſtēdit q̄n⸗
tū ad q̄tuor ſcȝ q̄ntū ad pſonā offerentē.
q꞉ xp̄c q̄ntū ad locū in q̊ ſacrificiū obtulit
q꞉ tabernaculū pampli⁹ ⁊ pfecti⁹ introi⸗
uit q̄ntū ad ip̄m ſacrificiū q꞉ p ppriū ſan
guinē. ⁊ q̄ntū ad finē ſacrificij. q꞉ eē. redē.

inuēta ¶ Perſona offerēs eſt ipſe filiꝰ dei
pōtifex factꝰ ineternū inq̄ntū hō. locꝰ vbi
ſacrificiū obtulit ē ipm celū locꝰ beatoꝝ
ſacrificiū oblatū eſt corpꝰ ⁊ ſanguis ipiꝰ
filij dei. finis ſacrificij ē redēptō hominū
⁊ vita btōꝝ. in qbus maxīa ⁊ infinita ex-
cellētia ſacerdotij xp̄i demōſtratˀ. Et hoc
eſt qđ dicit. Xp̄c aſſiſtēs. ſ. dō patri ad in
terpellandū ꝓ nobis pōtifex. i. dator ⁊ mi
niſter futuroꝝ bonoꝝ nō tpaliū tantū.
vt pōtifex legalis q etiā illa tantū ꝓmitte
bat ⁊ nō dabat. ſȝ xp̄c dat p̄bēdas etnas
ſm̄ merita ſinguloꝝ. Eſt ergo pontifex ⁊
miniſter futuroꝝ bonoꝝ. i. bonoꝝ grē et
glīe. q̄ in ve. teſta. futura erāt. ⁊ xp̄o rebua
bantˀ diſpēſanda. Jo. j. Lex ꝑ moyſen da-
ta eſt. grā ⁊ veritas ꝑ ieſum xp̄m facta eſt
Dicūtˀ etiā mō futura. qꝛ bona grē ad bo
na glīe futura ordinantˀ ſicut ad finē. glīa
eni eſt grā ꝯſummata. ⁊ iō bona grē ſm̄
ſuā ꝯſummatōꝫ ⁊ ꝑfectōꝫ futura ſūt. quorū
dator ⁊ miniſter ē xp̄c. Chriſtꝰ ergo taliū
bonoꝝ pōtifex introiuit tabernaculū. i.
celū. ꝑ amplius vna ps ē. i. maiꝰ capacita
te. ꝑfectius. i. meliꝰ ⁊ nobiliꝰ q̄ȝ taberna-
culū terreſtre. vel tēplū ſalomōis. ſup. ta-
bernaculū dico nō manufactū. i. nō huiꝰ
creatōnis. i. fabricatōis q̄le ē templū ma-
teriale. qđ hic eſt fabricatū. qꝛ hoc finxit
dōs ⁊ nō hō. Vel ꝑ ampliꝰ poſſūt eē due
ptes. vt ſit ſenſus. Introiuit ī ſancta ꝑ ta
bernaculū ampliꝰ ⁊ ꝑfectiꝰ. ſ. ꝓpriū cor-
pus. Sic exponit criſ. Suū eni corpꝰ fu-
it dei tabernaculū. Qđ corpꝰ nō fuit hꝰ
creatōis. qꝛ nō fuit formatū ſicut alia cor
pora ſȝ v̄tute ſpūſſci. Neq̄ȝ etiā xp̄c pōti-
fex noſter introiuit ī ſancta ſicut alij pō-
tifices ſcȝ multotiēſ ꝑ ſangnē hircoꝝ aut
vituloꝝ. ſȝ ꝑ ꝓpriū ſangnē. ſ. effuſū ꝓ mū-
datōe ꝓpli. Et hoc ſolū ſemel fecit. qꝛ vna
vice eternā redemptōꝫ inuenit. Et hoc eſt
eterna redēptōne inuēta. ſ. nobis a dō. q̄
nullo mō potuit ꝑ omīa ſacrificia legalia

neq̄ȝ ꝑ oēs p̄res ve. te. iueniri. Sic ergo
ꝯgrue xp̄c exiſtēs pōtifex futuroꝝ bono
rū introiuit tabernaculū ꝑ ampliꝰ ⁊ ꝑfe-
ctius ⁊ nō manufactū neq̄ȝ ꝑ ſanguinem
hircoꝝ aut vituloꝝ. ſȝ ꝑ ꝓpriū ſanguinē.
ſupple. introiuit ſemel in ſancta. ad locū ſcȝ bea
toꝝ ⁊ ad nobiliorē ptē celi. qꝛ ad dextraȝ
dei ſedȝ. ps. Aſcēdit ſup celū celi ad oriē-
tem. Sicut eni nobilior ps tēpli eſtima-
batˀ ſancta. ſic xp̄c nobiliorē ptē celi tenet
qꝛ ſedet ad dextrā dī. in potiorbꝰ bonis
patris. Et hec oīa inq̄ntū hō fuit. Naȝ ꝑ
ſancta ſcōꝝ figurabatˀ tēplū btōꝝ ⁊ glīe dī
Et ſic pȝ ꝙ excellētia ſacerdotij xp̄i q̄ntū
ad q̄ttuor demōſtratˀ ¶ Primo q̄ntum
ad pſonā offerentē q̄ fuit filius dī rex no
ſter ⁊ ſacerdos. Rex noſter fuit inq̄ntū
inimicū hūani generis debellauit. ⁊ nos
omēs de ptāte eiꝰ eripuit Col. j. Qui eri-
puit nos de ptāte tenebraꝝ ⁊ trāſtulit in
regnū filij dilectōis ſue. Sacerdos ⁊ pō-
tifex noſter fuit q̄ndo ſeipm ī ara crucis
obtulit hoſtiā viuentē ſanctā dō placētē
ꝑ quā dōs placatꝰ eſt hūano generi ⁊ paci
ficatꝰ. Et attēde ꝙ pōtifex noſter habuit
ꝓ mitra ſpineā coronā. ꝓ paſtorali bacu-
lo arundinē. ꝓ pallio indutꝰ ē veſte alba
ab herode. ꝓ amictu habuit faſciaȝ ante
oculos ligatā ſup collū ſicut amictꝰ ſtat
ſup collū. ꝓ caſula vel planeta veſtē coc-
cineā. i. rubeā circūdederūt ei. ꝓ ſandalijſ
habuit clauos ī pedibꝰ. ꝓ cyrothecis ha-
buit clauos in manibꝰ Talibꝰ ornamētiſ
fuit pōtifex noſter ornatꝰ vt doceret oīa
ornamēta mūdi ꝯtēnere. ⁊ vt oſtēderet nul
lū pōtificē debere fieri vt ornamēta ⁊ bo
na mūdi poſſideat. ſȝ vt ad vitā vna cuȝ
grege ſibi ꝯmiſſa ꝑtīgat ſempitnā. Et qꝛ
xp̄c fuit ſacerdos ⁊ hoſtia offerēda. ideo
poſtq̄ȝ ſteterat vt pōtifex indutꝰ. exuit ſe
nudū tanq̄ȝ hoſtiā ſacrificādā. nā aīal ſa
crificādū decoriari debebat. ⁊ ſic nudus
arā crucis xp̄c aſcēdit imolādꝰ ibidē ¶ I

Et nota ꝙ aplʼs q̄ttuoꝛ attribuit pōtifici
nr̄o xp̄o. q̄ excellent xp̄c hūit ⁊ omīs pōti
fex dꝫ habere. Debꝫ enī pōtifex eē plenꝰ
ſpūſcō vt ſancte viuat ⁊ in v̓itate doceat
Lūc.ii. Va ē doctrina q̄n do ꝑ ſanctā vitā
ꝯfirmat. qꝛ vt dicit gre. Cuiꝰ vita deſpicit̄
re. vt e. ꝑdi. ꝯtē. Ro. xv. Nō ei audeo loq̇
aliq̇d eoꝝ q̄ nō ꝑ me efficit xp̄c Sic ⁊ xp̄c
ſcūſſcōꝝ fuit ⁊ vnctꝰ ⁊ plenꝰ grā ⁊ v̓tute.
ſpūſſci ſuꝑ oēs hoīes. ps. Unxit te ds̄ ds̄
tu. o. le. ꝑ ꝯ. t. Jo. i. Plenū grā ⁊ v̓itate. et
hoc ē q̇d dicit xp̄c. i. vnctꝰ omī grā ⁊ v̓tute
Scd̄o dꝫ d̄oꝑ ıp̄ſo aſſiſtere. ⁊ ꝑ ipo inde
feſſis ꝑcibꝰ exoꝛare. Eph. iii. c. Flecto ge-
nua mea ad patrē domi noſtri ieſu xp̄i.
vt det vobis ſm̄ diuitias glʼe ſue habita-
re xp̄m ꝑ fidē in coꝛdibꝰ vr̄is ī caritate ra
dicati ⁊ fundati vt poſſitis ꝯp̄hendē cuꝫ
omnibꝰ ſcīs. que ſit latitudo. lōgitudo. ⁊
ſublimitas ⁊ ꝓfundū. Itē ro. i. Memoꝛi
am veſtri facio ſꝑ in oꝛōnibꝰ meis. ſic et
xp̄c ſꝑ aſſiſtit d̄o oꝛās ⁊ interpellās ꝓ no
bis. i. Jo. ii. Aduocatū habemꝰ apud pa
trē ieſū xp̄m iuſtū et ipe ē ꝓpiciatō ꝓ pec-
catis nr̄is. Ber. Securꝫ acceſſū habes o
hō ad deū. vbi habes āte prēm filiū. ante
filiū matrē Filiꝰ oſtēdit patri cicatriceſ ⁊
⁊ vulnera. mat̄ oſtēdit filio pectꝰ ⁊ vbera
nec vlla potit oīno eē repulſa. vbi tot cō-
currūt caritatiſ inſignia ¶ Tercō dꝫ d̓ ſe
facere pōtē ⁊ viā ꝑ quā trāſeat ıp̄ſo. vt vi-
ta ſua ſit foꝛma et ſpeculū ſine macula in
q̇d oēs debēt reſpicere. i. thi. iii. Exēpluꝫ
eſto fideliū in v̓bo et ꝯuerſatōe ī caritate
in fide. ī caſtitate. Sic ⁊ xp̄c fecit viā imo
ipe ē via ꝑ quā trāſit ad celū Jo. xiiii. ego
ſum via Ipe ē etiā ſpeculū ſine macula in
q̊ reſpicere debemꝰ ſi recte voluerimus
ambulare. Job. viii. Ego ſū lux mōdi q̇ ſe.
me. nō am. in te. Et qꝛ hec via ē nimis ar-
ta ⁊ aſꝑa. iō de ſe fecit pontē vt toꝛrēs hu
mane aduerſitatis ſub eo trāſiret. et nos
trāſiremꝰ ſuꝑ eū ſecuri Propterea pōtifex

id eſt. faciēs pontē eſt appellatꝰ a d̄o vt dꝛ
ad heb. v Et iō inclinato capite tāq̄ꝫ pon
tē faciēs emiſit ſpūꝫ. io. xix. vt ꝑ voꝛaginē
inferni nō eamꝰ ampliꝰ. ſꝫ recto tramite
ꝑgamꝰ ad celū. Et hoc ē q̇d dicit. pōtifex.
¶ Quarto dꝫ ıp̄ſo ſpūalia dona largiri
ſcꝫ doctrinā et eccīe ſacramēta Sic ⁊ xp̄c
nobis ſpūalia bona largit̄. qꝛ hic dona ⁊
v̓tutes et grām et in futuro glaꝫ. ps. Gra
tiā et glām dabit dominꝰ. Job. Ego vitā
eternā do eis. et hoc ē q̇d dicit. futuroꝝ
bonoꝝ ¶ Scd̄o demōſtrat̄ excellētia ſa
cerdotii xp̄i q̄ntū ad locū et tabernaculū
q̇d itrauit. qꝛ itrauit tabernaculū q̇d fin-
xit ds̄ et nō hō. ampliꝰ et ꝑfectiꝰ oī taber
naculo q̇d vnq̄ꝫ fieri poſſit. ſ. in ip̄m celū.
Heb. iiii. Habētes ergo pōtificē magnū.
q̇ penetrauit celos ieſū filiū dei. et ibi ob
tulit hoſtiā ſuā. ſ. coꝛpꝰ ſuū glʼoſum. q̇d in
ara crucis in incēdio amoꝛis fuit cōbu-
ſtū. et poſtea vt auꝝ purificatū glorioſuꝫ
et īmoꝛtale reſurrexit. ¶ Tercō excellētia
ſacerdotii xp̄i demonſtrat̄ q̄ntum ad id
q̇d obtulit. ſ. ſemetip̄m ⁊ q̄ntū ad id ꝑ q̇d
in ſcāſcōꝝ introiuit Alii nāq̄ꝫ pōtifices ī
trabāt in ſcā ꝑ ſangnē aīaliū. ſꝫ xp̄c ꝑ pro
priū ſangnē. i. ꝑ v̓tutē ſui ſangnis. Nā v̓
tus ſanguinis xp̄i celū apuit. et iō ꝓpria
v̓tute celū intrauit. Et ſicut dicit beatus
petrus. i. ca. iiii. c. Chriſto igit̄ paſſo in car
ne et vos eadē cogitatōne armamini. qꝛ
eodē modo ſcꝫ ꝑ ꝓpriū ſanguinē. hoc eſt
ꝑ aduerſa et etiā ꝑ moꝛtē ſi neceſſariū eſt
opoꝛtet nos in celum intrare. Actuum.
xiiii. Per multas tri. o. n. intra. in reg. ce.
Hoc figuratū ē ꝑ hoc q̇d ſcriptura refert
ꝙ dominꝰ collocauit ad oſtiuꝫ ꝑadiſi fla
meū gladiū atq̄ꝫ v̓ſatilē ad cuſtodiēdam
viā ligni vite gen. iii. Per aciē ergo enſiſ
opoꝛtꝫ nos redire ī ꝑadiſū ⁊ coꝛonari ibi
dē. i. thi. iii Nemo co. ni. q̇ le. cer. Effemīa
tus eſt miles q̇ eūte domīo ad ꝓliū vult
laſciuire in lecto. Exemplum vrie et hei

q̄ nullo mō voluit domū ſuā intrare. nec
in lecto iacere ſtāte ioab ꝑncipe militum
dauid ī exercitu. ij. re. xj. Multi vō p ſan
guinē aīaliū volūt celū intrare ⁊ nō ꝑ ꝓ
priū ſangnē ſicut ſacerdotes ve. te. dū be
ne bibēdo ⁊ comedēdo putāt ſe celū poſ
ſe intrare. Multi etiā ſūt ſicut ille quīqꝫ
v̓gines fatue q̄ dixerūt date nobis d̓ oleo
vrō. q2 lāpa. no. extinguunt. q. ſ. nihil vo
lūt in vita facere. ſꝫ in morte dū eoꝝ lāpa
des extinguūt. petūt orōnes ⁊ oleū pieta
tis. ⁊ ita volūt ſaluari ſoluꝫ meritis alie
nis. Sꝫ ꝓuerbiū ē. Tarde ſaciat̄ q̄ ore ba
lat̄ manibꝰ alienis. Et attēde ꝙ xp̄c ſoluꝫ
paſſus ē ſemel ⁊ ſemel introiuit ī ſancta.
vt hic d̓r. ad oſtendēdū ꝙ ſolū ſemel dꝫ fi
eri v̓a penitētia q̄ ꝑ xp̄i paſſionē deſigt̄.
q2 ꝑ totā vitā hoīs ꝯtinua dꝫ eē. Tota
eñi vita p̄ſens ē tp̄s pn̄ie deputatū. q2 to
tū tp̄s p̄ſens eſt vigilia quedā future fe
ſtiuitatis. Semel etiā debemꝰ eccl̄iam mi
litantē intrare. ſ. in baptiſmo. ⁊ nūqꝫ exi
re. ⁊ ſit̄r eccl̄iam triūphantē q̄ p ſancta ſan
ctoꝝ deſignat̄. Qd̓ ē cōtra multos q̄ fre
quēter intrāt ⁊ exeūt eccl̄iam ⁊ vineā pn̄ie
faciētes turpit̄ recidiuū in q̊ filiū dei cru
cifigere ꝓprobant̄. Heb. vj. Rurſus cru
cifigētes ſibimetipis filiū dī. ¶ Quarto
demōſtrat̄ excellētia ſacerdotij xp̄i q̄ntū
ad finē q2 ſolꝰ xp̄c agnꝰ dei īmolatꝰ p ſu
um ſacrificiū humanā redēptōꝫ potuit ī
uenire. Multis enī ſacrificijs ⁊ a mltis
fuit q̄ſita in ve. te. ⁊ a nullo vn̄qꝫ potuit ī
ueniri. Fere mille ānis plorauit adam ⁊
multis ſacrificijs eternā redēptōꝫ q̄ſiuit.
vt q̄ fuerat cā ꝑditōis fieret cā redēptōis
⁊ eā penitꝰ nō inuenit. Heb. xij. Nō eī in
uenit penitētie locū. i. fructū quāq̄ꝫ cū la
crimis inq̄ſiſſet eā. Apo. v. Ego flebā mlt̄
tum. q2 nemo dignꝰ inuētus ē in celo ne
qꝫ in terra. neqꝫ ſubtꝰ terrā q̄ apiret libꝝ
⁊ ſolueret ſeptē ſignacula eiꝰ niſi agnꝰ q̄
occiſus ē. Abraā voluit īmolari vnicū fi

lium ſuū. ſampſon ſeip̄m occidit. ⁊ nō ꝓ
pter hoc hāc redēptōꝫ ꝯſeq̄ potuerūt. nec
ſibi nec alijs inuenire. q2 nec ſapiētia nec
potētia nec iuſticia nec v̓tus aliq̄ creata.
hāc redēptōem potuit īuenire. Cuiꝰ rō ē.
q2 pctūm qd̓ dānatōꝫ induxit q̄druplicit̄
fuit infinitū. ſ. q2 ꝯtra infinitū bonū erat
q2 infinito bono nos ꝑuauerat. q2 infini
tos inficiebat. ⁊ q2 infinitis malis nos ad
dixerat. Et iō hoc pctūm oportebat redi
mi merito infinito qd̓ ſolꝰ filiꝰ dei mere
ri in carne aſſūpta potuit. Et q2 ita diffi
culter ⁊ ita care redēpti ſumꝰ. debemus
valde carā hāc redēptōꝫ hr̄e. ⁊ eā cariorē
omnibꝰ retinere. Nec turbari debemus
ſi care ⁊ difficulter xp̄m emamꝰ cuꝫ ip̄e ita
care ⁊ difficulter nos emerit. ſ. ſuo ſangne
p̄cioſo. j. pet. j. Nō corruptibilibꝰ. au. vel
ar. redēp. eſ. ſꝫ p̄cioſo ſan. ag. incō. Digne
ergo ⁊ iuſte dānat̄ q̄ tā carā redēptōeꝫ vi
li p̄cio vendūt dyabolicā ſuitutē iterum
ſubeūtes. Et ſic pꝫ p̄mū ⁊c̄. ¶ Scd̓o ap̄ls
ꝓbat ꝙ v̓tus ſangnis ⁊ mortis xp̄i ab oī
pctō nos liberat. ⁊ ad hoc adducit argu
mentū a miore. qd̓ tale ē. Si carnales im
mūdicias potuit mūdare ſanguis aīaliū
multo fortiꝰ ſanguis xp̄i poterit ſpūales
immūdicias q̄ ſunt ī ꝯſciētia emūdare. ſi
aūt aliq̄s dicat ꝙ nō eſt ꝯpatō īmundicia
rū corpaliū ad ſpūales. Aduertēduꝫ ꝙ
in hoc ſtat vis argumēti. q2 plꝰ p̄t v̓itas
in v̓itatē q̄ꝫ ſignū in ſignū vel figura in fi
gurā. ſꝫ ſanguis aīaliū erat ſignū vl̓ figu
ra ſangnis xp̄i. ⁊ carnalis īmūdicia erat
figura ſpūalis immūdicie. ſi ergo ſignuꝫ
tantū potuit in ſignū. multo fortiꝰ tantū
poterit veritas ⁊ v̓itatē. Et hoc eſt qd̓ di
cit. Si eñi ſanguis hircoꝝ vel thaurorū
in q̊ ꝯp̄hendit oīa animalia q̄ ſacrificabā
tur. ⁊ cinis vitule aſpſus q̄ admiſcebat̄
cū aq̄ ⁊ vocabat̄ aq̄ luſtratōis. q̄ aſpgebā
tur īmūdi. vt pꝫ nūe. viij. inquinatos. i.
ꝯtamīatos a ꝯtactu mortuoꝝ vl̓ alicuiꝰ

qđ ſm legē talē immundiciā inducebat.
ſanctificat.i.mūdat a pena legis ⁊ liberat
⁊ hoc eſt qđ ſubdit ad emūdatōꝫ carnis.
id eſt.vt caro mūdata ſit ꝓpter ꝑceptum
legis.qꝛ oīs aīa hoīs q immūdū tetige
bat immūda erat ſeptē dieb⁹ vt pꝫ nūeri
Purificabat̄ aūt die tercō ⁊ ſeptimo .et
mūda erat ⁊ poterat ad templū accedere
Et ſic talis immūdicia non erat macula
aīe.ſꝫ erat q̄ſi quedā irregularitas. Si in
q̄m hoc poterat ſanguis animaliū.q̄nto
mag̃ ſanguis xp̄i effuſus.q̄ p̄ ſp̄ūm ſcūm
ſemetip̄m obtulit deo.emūdabit nō car⸗
nē ſꝫ ꝯſciētias nr̄ās ab opibus mortuis.
id ē.a peccatis ꝓpter q̄ ⁊ in q̄bus aīa mo
ritur morte culpe.qꝛ ſepat̄ a deo q̄ eſt vi⸗
ta animaꝝ vt dicit aug̃. Que pctā q̄ tan⸗
git ꝯſentiēdo coinq̄nat̄ ſicut qui tāgebat
mortuū.nec intrat iſte celuꝫ ſicut nec ille
templū.a q̄bus ſanguis xp̄i nos emūdat
Apo.j. Qui lauit nos a pctīs noſtris in
ſangne ſuo. Et ad hoc nos mūdat.ſcꝫ ad
ſeruiēdū vlterius dō viuēti. Chriſ. Mor
tua opa habentē nō eſt colere deū viuen
tē. Sꝫ ſanguis xp̄i ab his mūdat ⁊ aīmat
ad ſuiendū. Ubi attende q̄ ſanguis xp̄i
habꝫ v̄tutē mūdificatiuā vt dictū ē. Itē
habꝫ v̄tutē animatiuam ſiue acuitiuā.j.
mach.vj.c. Oſtēderūt elephātis ſangnēꝫ
vue ⁊ mori ad acuēdos eos in p̄liū San⸗
guis vue ē ſanguis xp̄i Sanguis mori ē
ſanguis alioꝝ ſcōꝝ.qꝛ vterqꝫ acuit̄ Item
habꝫ v̄tutē pacificatiuā.Col.j.c. Pacifi⸗
cans p̄ ſangnē crucis ei⁹ ſiue q̄ in celis ſi
ue q̄ in terris ſūt. Propterea apl̄s dicit
ad heb.xij.q̄ ſanguis xp̄i meli⁹ loquit̄ q̄ꝫ
ſanguis abel.qꝛ clamat indulgētiā ⁊ pa⸗
cē.Lu.xxij. Pat̄ dimitte illis qꝛ neſci.qđ
fa. Sed ille clamat vindictā.qđ pꝫ in ge
neſi.qꝛ terra apiens os ſuū abſcōdit euꝫ
in ſignū vindicte. Sicut vxor dū interfi⸗
citur vir inuoluit velū in ſanguine ei⁹ vt
oſtendat poſtea filijs. Itē habet virtutē
redemptiuā Apo.v. Redemiſti nos dō
in ſanguine tuo. Itē habet v̄tutē apitiuā
qꝛ ſtatim ip̄o effuſo apitū eſt celū. Apoca
lipſ.iij. Qui habet clauē dauid aperit et
nemo claudit. Clauis dauid ē caro ⁊ ſan
guis quā chriſtus traxit de dauid.in cu⸗
ius virtute apuit celū. Itē habet virtutē
fractiuā vt ſanguis hirci qui frāgit ada⸗
mantē qꝛ frāgit cor peccatoris omni lapi
de durius. Quis enī tam durus q̄ dū re
cogitat ſanguinē xp̄i totiēs ⁊ taliter ꝓ ſe
fuſum vt nō in eius amore frangat̄ Item
habet virtutē viuificatiuā.nā vita aīma
lis in ſanguine ꝯſeruat̄.ſic ſanguis xp̄i d̄
dit nobis vitā grē. Treno. In ſanguine
tuo viuemus.ſm aliā tranſlatōēꝫ. Unō
in pſal. Ipe aſſimilat ſe pellicano de quo
d̄r q̄ effundit ſanguinē ſup pullos mor⸗
tuos ⁊ reſuſcitat eos. Similis inq̄t fact⁹
ſum pellicano ſolitudinis. Itē habet vir
tutē pulcrificatiuā.mag̃ q̄ꝫ ſanguis con⸗
che.de quo tingit̄ purpura.q̄ eſt color ru
beus pulcrior ſup omēs colores. ⁊ mag̃
q̄ꝫ color grani.de quo tingit̄ ſcarletum.⁊
mulieres facies ſuas ornāt. ſanguis enīꝫ
chriſti ſup omīa animā facit pulcrā. Un⸗
de beata agnes ait Sanguis eius or.ge.
m. Et iō anima ſup quaꝫ ſtillat ſanguis
chriſti eſt pulcrior res de mūdo ⁊ anima
ſup quā nō ſtillat eſt turpiſſima vt aīma
peccatrix. Et ſic patet ſecundū ¶ Tercio
cōcludendo oſtēdit apoſtolus q̄ chriſt⁹
grē noui teſtamēti ⁊ glīe future collator ⁊
mediator eſt dicēs. Et ideo chriſt⁹ p̄ mor
tem ſuā noui teſta.dator ⁊ mediator fa⸗
ctus eſt.vt morte ſua ꝓpria intercedente
que ē quedā interceſſio ad deū ordinata
nō ſolū ad p̄uaricatōes gentiliū exoluē⸗
das.ſed etiā p̄uaricatōes iudeoꝝ.q̄ erāt
ſub veteri ⁊ p̄ori teſtamēto.accipiāt rep
miſſionē eterne hereditatis.id eſt. accipi
ant hereditatē multotiēs p̄ ꝓphetas ſer
uis dei repmiſſaꝫ.qui p̄ grām dei vocati

ſunt.i.ꝑelecti ⁊ ꝑdeſtinati ad vitã eternã.
Queritur hic qd ſit nouũ teſta.ſiue lex no.
⁊ vtrũ lex noua ſit ſcripta vl' indita.⁊ vtrũ
iuſtificet Et dicendũ ꝙ vnũquodqʒ vr eſſe
illud qd ẽ in eo potiſſimũ.id aũt qd ẽ po
tiſſimũ in nouo teſta.ſiue noua lege et in
quo tota ei⁹ vtus ꝯſiſtit eſt grã ſpũſſan/
cti q̃ dat̃ fidelib⁹ ꝑ fidẽ xp̃i Et iõ ꝑncipa/
liter lex noua ẽ ipa grã ſpũſſci q̃ dat̃ fide/
libus Ro.viij. Lex ſpũs vite liberauit
me a lege pcti ⁊ mortis Et aug̃.dicit in li
bro de ſpũ ⁊ lrã Sicut lex factoꝝ fuit ĩ ta
bulis lapideis.ita lex fidei ſcripta eſt in
cordib⁹ fideliũ Habʒ tamẽ lex noua que
dã ſicut diſponẽtia ad ſpũſſci grãm ⁊ ad
vſum hui⁹ grẽ ꝑtinẽtia.q̃ ſunt q̃i ſecũda/
ria in lege noua de qb⁹ oportuit inſtrui
fideles xp̃i v̓bis ⁊ ſcriptis tã circa credẽ/
da q̃ʒ circa agẽda . Et iõ dicendũ ꝙ ꝑnci/
palit̃ lex noua ſiue nouũ teſta.ẽ lex indi/
ta a ſpũſcõ.⁊ ſecũdario ẽ lex ſcripta Hu/
ius ergo legis taʒ indite q̃ʒ ſcripte.i. grẽ
ſpũſſancti ⁊ eoꝝ q̃ ad hãc grãm homĩes
inſtruũt ⁊ diſponũt.dator ⁊ mediator et
miniſter xp̃c fuit ⁊ eſt ⁊ ꝑ grãʒ hãc hoĩes
hereditatẽ eternã accipiũt Ro.viij Gra
tia dei vita eterna Titũ.iij. Nõ ex opib⁹
iuſticie q̃ fe.n.ſʒ ſcḿ ſu.mi.ſal.n.fe.⁊ ꝑ hoc
patʒ ſolutõ ad aliud ſcʒ an lex noua iuſti
ficet.q2 vt dictũ eſt ad legẽ nouã duo ꝑti
nẽt Unũ quidẽ ꝑncipalit̃ ſʒ ipa grã ſpũſ
ſancti interi⁹ data.⁊ q̃ntũ ad hoc lex no/
ua iuſtificat Secũdario ꝑtinẽt ad legeʒ
nouã documẽta fidei ⁊ ꝑcepta ordinan/
tia affectũ humanũ ⁊ hũanos act⁹.⁊ q̃n/
tũ ad hoc lex noua nõ iuſtificat.ij.cor.iij.
Lrã occidit ſpũs aũt viuificat Qd aug⁹.
exponẽs dicit ꝙ ꝑ lrãm intelligit̃ quelibʒ
ſcriptura extra hoĩes exiſtẽs.etiaʒ mora
liũ ꝑceptoꝝ q̃lia in euãgelio ꝯtinẽt̃. Un/
de etiã lrã euãgelij occideret niſi eſſet in/
teri⁹ grã fidei ſanãs. Qd pʒ.q2 illi q̃ grãʒ
dei nõ habẽt ꝑ euãgeliũ nõ viuificãt̃.ſed

digni morte ꝑpetua oſtẽdunt̃. Et ſic pa/
tet totum

De domĩca in palmis de euãgelio
Sermo. XLIII

Cum appropin
quaſſʒ ieſus hieroſolimis et
veniſſʒ bethfage ad montẽ oliueti. tunc
miſit duos diſcipulos ſuos dicẽs ill' Ite
in caſtel.zc.math.xxj. Hodie in eccia du/
plex ꝓceſſio recolit̃ ⁊ celebrat̃ Una q̃ fuit
a mõte oliueti in hirlm cũ magno hono
re ⁊ reuerẽtia.d̓ q̃ in euãgelio agit̃ ⁊ quã
eccia hodie facto ſuis fidelib⁹ repñſentat
ſcʒ honore ꝓceſſionis Scda q̃ fuita hie/
ruſalẽ vſqʒ ad locum caluarie cũ mag̃ tri
ſticia ⁊ dolore ⁊ ꝯtumelia d̓ q̃ ĩ paſſione
q̃ hodie legit̃ agit̃ Duo ergo hodie val/
de ꝯtraria eccia ſuis fidelib⁹ repñſentat.ſ.
honorẽ ꝓceſſionis ⁊ ꝯtumeliã paſſionis
Sup qua ꝯiunctõne miramur cũ ambo
hec nõ fuerunt xp̃o ſimul exhibita Bern.
Aliqd ſibi vult mirabilis iſta ꝯiunctio.
aut aliqd cogitauerũt prẽs noſtri paſſio
nem ꝓceſſioni addẽtes Nã ꝓceſſio plau
ſum habʒ.paſſio vero planctũ. ¶
Nota ergo ꝙ in hac ꝯiunctõe ſex docu/
menta ab eccia nobis dant̃. Primo eñi
inſtruimur ꝙ glĩa hui⁹ mũdi nõ eſt ſtabi
lis ⁊ fiducia in ea non eſt ponẽda. Ber.
Optime ꝓceſſioni paſſio iuncta ẽ. vt di/
ſcamus in nulla vnquã leticia hui⁹ ſecu
li fiduciã habere ſciẽtes ꝙ extrema gau.
luc.oc.puer.xiiij. Ab eodẽ ẽi ꝑplo et ĩ eo
dẽ loco.⁊ q̃ in eodẽ tpe.q̃ttuor ſcʒ dieb⁹
trãſactis.ꝑmo cũ cãtico ſuſcept⁹ ẽ.⁊ p⁹ea
cũ magno vitupio crucifix⁹ O q̃ʒ diſſĩle
crucifige crucifige eũ.⁊ benedict⁹ q̃ venit
in noĩe dñi. O q̃ʒ diſſĩle rex iſrael.⁊ nõ ha
bem⁹ regẽ niſi ce. O q̃ʒ diſſĩle regnuʒ et
crux.flores ⁊ ſpine.et qd plura.cui ꝑiuſ
veſtimẽta ꝓſternunt̃ aliena. ecce ſuis ex
uitur.et ſors mittitur ſup ea. Mat.xxvi

Diuiſerūt ve. eius ſoꝛ. mit. Et ſic in mo-
dico tpe cithara ꝯuerſa ē in luctū. ⁊ gau-
diū in meroꝛē. Job. xx. Gaudiū ypocrite
ad inſtar pūcti. i. mūdi. Idē. xxj. Ducūt ī
bonis dies ſu. ⁊ in pūc. ad infer. deſcē. Ex
emplū d̄ illo diuite q̄ dicebat lu. xij. Ani
ma mea mul. ba. bo. rep. ⁊c. Dixit aūt il.
de. Stul. hac no. repe. ⁊c ¶ Sc̄do inſtru
imur ꝙ q̄ndo habem⁹ ꝓſperitatē ⁊ gl'az
ip̄as aduerſoꝝ memoꝛia tpem⁹ Ecci. xij.
In die bonoꝝ ne ime. ſis maloꝝ. Inde ꝓ
ſperitas ſtultoꝝ ꝑdat eos. vt d̄ꝛ ꝓuerb. j.
q2 eſt q̄i vinū foꝛte. ⁊ ſtulti q̄ illud tpare
neſciūt. inebꝛiant̄ ⁊ ꝑdunt̄ ab eo Sed ſa
piēs gaudiū mūdi tpat ad aduerſa ⁊ tri
ſticia q̄ poſſūt accid̄e oculū mētis haben
do. Ecci. vij. Coꝛ ſapientū vbi triſticia ē.
coꝛ aūt ſtultoꝝ vbi leticia. Hoc tpamētū
docuit nos hodie domin⁹. q̄ndo in tāto
gaudio habuit oculū ad mala illi hirl'm
vētura. ⁊ flēs dixit lu. xix. Si ꝯgnouiſſeſ
⁊ tu ſup̄. flereſ. Hoc etiā tpamentū docu
it in hoc ꝙ tantū honoꝛē in tāta hūilita-
te ſuſcepit. ſ. ſup̄ aſinā ī ſuitiū paupeꝝ d̄
putatā ſedēdo. Id̄o ſalomonē deſeruit ſa-
piētia. eo ꝙ ꝓſperitatē nulla amaritudīe
voluit tpare. ſ3 oī voluptati ſe dedit Ecc.
ij. Nec ꝓhibui coꝛ meū q̄n omī volupta
te frueret̄ ¶ Tercō inſtruimur vt tribu-
latōem eē viā ad gl'am ꝯgnoſcam⁹ Ber.
Nobis cariſſimi in ꝓceſſione celeſtē rep̄
ſentam⁹ gl'am. ſ3 ī paſſione demōſtram⁹
viā. Act. xiiij Per m̄l't. tri. o. n. intra ī re. c.
¶ Quarto inſtruimur ꝙ gaudiū mūdi
multa amaritudine ē reſpeꝛſū. ꝓuer. xiiij
Riſus doloꝛe miſcebit̄. Boe. li. ij. pſa. iiij
Anxia res ē humanoꝝ ꝯdicō bonoꝝ. et
q̄ vel nunq̄3 tota ꝓueniat vel nunq̄3 ꝑpe
tua ſubſiſtat. Huic cēſus exuberat. ſ3 eſt
pudoꝛi degener ſanguis. Hūc nobilitas
notū facit. ſ3 anguſtia rei familiaris īclu
ſus mallet eē ignotus. Ille vtroq3 circū-
fluus vitā celibē deflet. Ille felix nuptijſ
oꝛbus liberis. alieno cēſum nutrit here-
di. Alius ꝓle letatus filij filie ve delictiſ
meſtus illacrimat. Idcirco nemo facile
cū foꝛtune ſue cōdicōne ꝯcoꝛdat. Ineſt ei
ſingulis qd̄ inexꝑtus ignoꝛat. ⁊ exꝑt⁹ ex-
hoꝛreat. Et ſequit̄ ꝙ multis amaritudi-
nibus humane felicitatiſ dulcedo reſpeꝛ
ſa eſt ¶ Quinto inſtruimur ꝙ gaudiū3
mūdi ad doloꝛoſum finē ducit q2 vel hō
dimittit gaudiū ꝑ moꝛtē. vel gaudiū3 di-
mittit hominē ꝑ aduerſam foꝛtunā. vtꝝ-
q3 aūt ē doloꝛe plenu3. De p̄mo ecci. xlj.
O moꝛs q̄3 amara ē memoꝛia tua homī
pacē habēti ī ſubſtātijs ſuis ⁊ adhuc va
lenti cap̄e cibū. De ſc̄do boe. li. ij. pſa. iiij
Nā in omī aduerſitate foꝛtūe infeliciſſi-
mū gen⁹ infoꝛtunij eſt fuiſſe felicē ¶ Se
xto inſtruimur ꝙ gaudiū mūdi blanda3
⁊ iocundā familiaritatē h3 cū his q̄s elu-
dere nitit̄. ⁊ cū qb⁹ ꝑnicioſe ludit. vt ſunt
vana mūdi gaudia poſſidētes. tā eos de
meroꝛe in gaudiū. ⁊ d̄ gaudio in meroꝛē
alternādo trāſducit. ⁊ videt̄ lud̄e dū d̄lu
dit ⁊ blādire lenit̄ dū ꝑnicioſe ꝓſternit
Boe. cū hiſ quos eludere nitit̄ blandiſſi
mā familiaritatē h3. Idē li. ij. pſa. ij. Hec
nrā vis eſt. Hūc ꝯtinuū ludim⁹ ludū. ro
tā volubili oꝛbe v̄ſamus. dū infima ſum
mis ⁊ ſūma infimis mutare gaudemus
aſcēde ſi placet. qd̄ ſi nec ex arbitrio reti-
neri p̄t calamitates fugiēs facit ſ3 foꝛtu-
na. Quid ē aliud illa fugax q̄3 future qd̄
dā calamitatis indiciū Propt̄ q̄ oīa et ī
eoꝝ figura achoꝛ iuſſus ē lapidari. q2 tu-
lit aliquid de theſauris hierico. ioſue. vij
Hierico īterp̄tat̄ lūa ⁊ ſigt̄ mūdū q̄ vt lūa
mutat̄. Fatu⁹ ē ergo ⁊ vt fatu⁹ d3 lapida
ri q̄ gaudia mūdi q̄ ſūt theſauri ei⁹ ꝑquirit
Hic cadit exēplū d̄ q̄dā q̄ in teſtamēto re
liq̄t ꝙ cētū marce argēti darēt mag̃ fatuo
hoī de mūdo. Cui⁹ filius volēs tale3 fatu-
um inuenire venit romā ⁊ vidit ibi ex fu
ria populi ſenatoꝛem ſine cauſa occidi ⁊

aliũ eligi Qui dũ ſederȝ in throno venit
iſte ⁊ dedit ei dictas centuȝ marcas aſſe/
rẽs ipm̃ fatuiſſimũ eẽ q̃ talẽ dignitatẽ ac
cepit. Et q̃s vnq̃ȝ fuit cui ſi fortuna prius
arrideat. poſtea nõ pſternat. Certe vt di
cit boe. Plena ẽ pſens etas exẽplis ⁊ an
tiquoꝝ vetuſtas Quot reges ⁊ domini
felicitatẽ calamitatẽ ꝯmutauerũt Idem
Quid tragedia ꝝ clamor aliud deflet ni/
ſi idiſcreto ictu fortũe felicia regna vertẽtes
Etiã tpib⁹ nr̃is in tuſcia ⁊ lõbardia ⁊ in
tota italia ⁊ alemania exẽpla in ꝓmptu
patẽt ¶ Relinq̃mus ergo vana gaudij
mundi ⁊ eam⁹ poſt crucẽ cũ oliua ⁊ pal/
ma Oliua ſignat pacẽ In cui⁹ figura co
lumba attulit ramũ oliue noe in archaȝ.
in ſignũ q̃ d̃s reddiderat pacẽ terre. Si/
gnat etiã miſicordiã rõe olei qd̃ ꝓducit.
ſi ergo in hac q̃dragesima primo ex cord̃
reddim⁹ pacẽ. ⁊ egenis impẽdim⁹ miſeri
cordiã. oliuã veracit in manu portamus
Palma vo ſig̃ficat victoriã. tũ q2 ab an/
tiq̃s attributa ẽ marti q̃ eſt d̃s belli. tũ q2
folia palme ſũt vnita ſimul Omis enĩ vi
ctoria in vnitate ꝯſiſtit. ſicut oĩs ꝑditio ⁊
deſtructõ in diuiſione ⁊ guerra Luce. xj.
Omẽ regnũ in ſeipm̃ diuiſũ deſolabitur
Signat enĩ pniam. q2 ſicut palma ẽ aſpe
ra ⁊ ſpinoſa in cortice ⁊ in ſublimi habet
dulciſſimũ fructũ. ſic pnĩa in mundo iſto
eſt aſpera ⁊ ſpinoſa. ſȝ ĩ celo ꝯtinȝ fructũ
vite eterne. Si ergo in hac q̃dragesima
habuerim⁹ victoriã ꝯtra dyabolũ. mun
dũ. vicia ⁊ pctã. ⁊ ꝯdignã pnĩaȝ fecerim⁹
de pctĩs. digne palmaȝ tãq̃m victores in
manu portam⁹ Alias erim⁹ vas vacuũ
ſȝ ſignatũ. ⁊ circul⁹ ante domũ in q̃ peni/
tus nõ eſt vinũ. Sic demões dixerũt de
quodã iudeo infra crucẽ lapideũ iacẽte.
vt greg. in dyalogo narrat. Cauẽdũ val/
de eſt ne ſim⁹ ficus illa vacua habẽs ſo/
lum folia. cui xp̃c maledixit ⁊ radicit⁹ eſt
ſiccata qd̃ ſequẽti die poſt hoc feſtũ legit̃

factũ fore. vt pȝ math. xxj. Hic hiſtoriam
Cui⁹ maledictõ fuit figura eoꝝ q̃ hodie
in eccia ꝯtingũt in fidelib⁹ ramũ oliue ĩ/
digne portãtib⁹ atq̃ȝ ficte ¶ Cũ appropin/
q̃ſſet ieſus ⁊c. Dicta hiſtoria q̃ ĩ ꝓncipio
debȝ dici. in hoc euãgelio ꝓncipalit̃ q̃tu
or deſcribũt̃. Primũ ẽ xp̃i caritas ⁊ mi/
ſericordia. q̃ in geſtoꝝ ſig̃ficatõe demon/
ſtrat̃ in ꝓncipio euãg. Scd̃m ẽ pphetale
teſtimoniũ qd̃ in ꝯfirmatõꝫ dictoꝝ alle/
gat̃ ibi. Hoc ãt totũ factũ ẽ. Terciũ ẽ apo
ſtoloꝝ obediẽtia q̃ ĩ adimpletõe iuſſorũ
declarat̃ ibi. Eũtes ãt diſcipuli fe. ſi. p̃. eis
Quartũ eſt ꝑploꝝ ad xp̃m honor ⁊ reue/
rẽtia q̃ in ꝓceſſiõe ⁊ in multis alijs mani
feſtat̃ ibi. Plurima ãt tur. ſtra. veſ. ſua ĩ
via ¶ Primo ergo ponit̃ xp̃i caritas et
miſicordia. q̃ in geſtoꝝ ſig̃ficatõe demõ/
ſtrat̃. Hirlin ei interp̃tat̃ viſio pacis Be
thfage aũt erat vic⁹ ſacerdotũ diſtans ꝑ
miliare a hirlin. ad quẽ ibãt ſacerdotes.
ad q̃eſcendũ ꝯpleto officiõ ſm̃ ordinẽ vi/
cis ſuis vt dicit hiero. Interp̃tat̃ autẽ be
thfage dom⁹ maxillaꝝ. et ſig̃ficat ꝯfeſſio
nem oris in fidei aſſertõe. Mõs oliueti.
ꝓpter oleuȝ qd̃ generat ſig̃ficat altitudi/
nem miſicordie. Xp̃c ergo ex immẽſa ca/
ritate q̃ nos dilexit appropinquare fecit
tempus pacis dei ad hoĩes. ac etiã ipe hi
eroſolimis approping̃uit loco paſſionis
vt ſeipm̃ ꝑ hominib⁹ offerret hoſtiã pa/
cificã. ne vltra in dei ꝯtumacia morarentur.
Uenit etiã betbfage dũ fidẽ verã fe/
cit ora omniũ ꝯfiteri. et ſic os hoĩs factũ
eſt dom⁹ ꝯfeſſiõis fidi et v̄itatis ad ſalu/
tẽ aĩe ꝯſeq̃ndã. qd̃ ꝑus falſitateȝ vndiq̃ȝ
eructabat. Ro. x. Corde cre. ad iuſticiam
ore aũt ꝯfeſ. fit ad ſalu. Ad montẽ etiam
oliueti acceſſit. i. ad monteȝ miſericordie
et graꝝ q̃ndo omĩa pctã pepcit. penaȝ ꝑ
pctĩs nr̃is ĩ corpe ſuo exoluit gratis nos
redemit. innumeris gratijs et donis na
turam humanam repleuit. et tandem

eā in celeſti glīa collocauit. Gal. iiij. c. At vbi ve. ple. t. mi. de. fi. ſ. fac. ex mu. f. ſub le. vt e. q̄ ſub le. e. r. vt ad. fi. r. Tūc etiā miſit diſciplos ſuos ad hoīes illūināndū ⁊ abſoluēdū a pctīs eoꝝ. Jo. xx. Accipite ſpiritūſanctū q̄ꝝ re. pec. re. eis. Et hoc ē qd̄ ſubdit. Tūc miſit duos diſcipulos ſuos ſcꝫ petꝝ ⁊ philippū vt hylariꝰ innuere videt. Duos aūt miſit. qꝛ apli duo neceſſaria ad ſalutē hominū docere debebāt ſcꝫ fidē q̄ in petro intelligit̄ ſup quē dī eccia eſt fundata iuxta illd̄ mat. xvj. Tu es pe. ⁊ ſu. h. pe. e. ec. me. Et opa q̄ ꝑ philippū intelligunt̄ q̄ os lāpadis interprat̄. In ore aūt lampadis ardet ignis ſup oleū ⁊ ſignificat opꝰ feruēs caritate bona intentōne factū. Nā oleū in lampadibꝰ eſt intentō bona in opibꝰ vt dicit aug. quā q̄nqꝫ virgines prudētes ſꝫ nō q̄nqꝫ fatue habuerūt. vt pꝫ math. xxv. Uel duos miſit ꝓpē duo teſta. q̄ hoīes docere debebāt ⁊ ꝓpē duas claues ſcꝫ ſciam ⁊ potētiā. q̄s xp̄us aplis dedit ad ꝓplm ligandū ⁊ ſoluendū. Et nota q̄ hodierna die vt dicit beda. venit hirlm ⁊ intrauit tēplū. ſcꝫ decima lūa q̄nqꝫ diebꝰ ante paſſionē vt darꝫ itelligi q̄ ipē erat agnꝰ q̄ hodie. ſ. decima lūa debebat ſ̄m legē inferri in domū. ⁊ q̄rta decima luna ad veſperā imolari. vt pꝫ exo. xij. Sequit̄. Itē in caſtel. qd̄ cōtra vos eſt. Hirlm q̄ fuerat ciuitas regalis dr̄ caſtellū ꝓpter maliciā inhabitātū in ea. Ecci. xvj. Ab vno ſenſato inhabitabit̄ patria ⁊ a tribꝰ impijs deſeret̄. Iſtud caſtellū ſignat mundū qꝛ tūc hirlm q̄ caſtellū dr̄ ſuiebat cū filijs ſuis vt dicit apoſ. gal. iiij. Sic mūdus cū filijs ſuis mūdanis ſuit vicijs ⁊ pctīs. q̄ mūdus eſt ꝯtra aplos ⁊ aplicos viros ⁊ ſuis xp̄i in omnibꝰ aduerſat̄. ſicut ⁊ xp̄o fecit Jo. xv. Si mūdus v. o. ſcitote qꝛ me p̄. vo. o. ha. ſi me. pſe. ſ. ⁊ vo. pſe. Ad hoc caſtellū oppugnādū miſſi ſunt duo apli ⁊ oēs ſui xp̄i. Et hoc eſt.

Item in ca. qd̄ ꝯ. v. ē. Et nota q̄ illd̄ caſtellū eſt valde munitū ꝯtra deū ⁊ ſuos eius. Nā ꝑ foſſato ſine fundo habꝫ cupiditatē. q̄ omia deuorat. ſicut bel ydolū babilonie. in qd̄ foſſatū q̄nto plura ꝓiciūtur. tāto plꝰ creſcit ⁊ nō pōt repleri. puer. xxx. Tria ſūt inſatiabilia infernꝰ. os vulue. ⁊ terra. i. cupiditas terrenoꝝ. q̄ non ſaciat̄ aq̄. Pro aq̄ habꝫ carnis voluptatē in q̄ rane. i. mala deſideria nutriunt̄ Utinā p̄lati q̄ hoc caſtꝝ debēt p̄ncipalit̄ expugnāre in hoc foſſato nō ſubmergāt̄ ⁊ ranis egiptioꝝ coꝝ habitacula nō ſint plēa. Murꝰ vō ē duricia ⁊ īpenitudo cordiſ. q̄ tota die ꝑcutit̄ a p̄dicatoribꝰ ⁊ ꝑ multa aduerſa ꝑcutit̄. ⁊ nihil ꝓfi̇cit Ezech. iij. Ut adamantē ⁊ ſilicē dedi faciē tuā. Turris alta eſt ſupbia vſqꝫ ad celū aſcēdēs ſicut turris babel Inſignia ⁊ vexilla ē vana glīa. Propugnacula ſūt alia vicia. Iſtud caſtellū fuit ꝑ hierico figuratū. d̄ q̄ dominꝰ ioſue mādauit q̄ deſtrui deberꝫ ⁊ nunq̄ꝫ reedificari. Et modū etiā docuit deſtruēdi ſcꝫ ſepties circūeundo. vt pꝫ ioſue. vj. Septē circūitus ſunt ſeptē ꝯſideratōes mundi. quibus ꝑfecte inſpectis totꝰ mūdus deſtruit̄ atqꝫ cadit Prima qꝛ mundus ꝑiculoſis ꝑlijs ⁊ labore plenus exiſtit Job. vij. Milicia eſt vita ho. ſup ter. Secūda eſt qꝛ nullā ſtabilitatē habꝫ Eccli. xxvij. Stultus vt luna mutat̄. i. mundus qui ꝓpter antiquitatē dieꝝ deberꝫ ſapiēs eſſe ⁊ ſemꝑ ſtultiſat vt puer roſis ⁊ floribus coronatꝰ Tercia ē qꝛ totꝰ mūdus poſitus eſt ī maligno. j. Jo. v. Quarta eſt qꝛ eſt ꝯtrariꝰ deo nec pōt q̄ſquā dō ⁊ mūdo ſuire. iac. iiij. Quicūqꝫ voluerit amicꝰ eſſe hu. ſe. ini. dei ꝯſt. Mathei. vj. Nō poteſtis deo ſuire ⁊ mā. Quinta ē. qꝛ eſt ypocrita ⁊ decipit in ſe ſperātes et fallit. Eſa. xxxvj. Ecce ꝯfidis ſup baculū arundineuꝫ ſuper egiptum. id eſt. mundum. cui ſi quis innixus fuerit hō ꝯminuitꝰ

intrabit manū eiꝰ ⁊ pforabit eā. Egiptuſ
interꝑtat̃ tenebra ⁊ ꝯfuſio q̄ꝯpeiūt mōo
qui ē exteriꝰ ſicut arūdo frōdoſus. ⁊ ite/
rius totus vacuꝰ ⁊ deformis. Sexta eſt.
qꝛ cito trāſit. Job. xx. Gaudiū ypocrite. i.
mūdi ad inſtar pūcti. ij. Jo. ij. c. Mūdus
trāſit ⁊ ꝯcu. eiꝰ. Septima ē qꝛ ad penam
eternā ꝑducit. Math. xviij. Ue mūdo ab
ſcandal'. Uel alit̃ ⁊ meliꝰ. Dominꝰ man
dauit deſtrui hierico ꝑ hūc modū. ſcꝫ vt
ſeptē diebꝰ circuirēt terraꝫ ſꝫ die ſeptima
mādauit circuire ſepties. ⁊ ſic oēs circui
tus ſunt. xiij. q̄ ſignāt. xiij. articulos fidei
ſeptē diuinitatis. ⁊ ſex hūanitatis Qui/
cūqꝫ enī ꝑfecte deſiderabit articulos fidi
id eſt. habuerit fidē ꝑfectā. totꝰ mūdꝰ an
te eū cadet ſicut muri hierico ante filios
iſrael. ⁊ ipm pedibꝰ cōculcabit. Hebr. xj.
Fide muri hierico corruerūt. Mat. xvij
Si habueritis fidē vt granū ſinapis. di/
cetis mōti huic tran. hinc ⁊ trāſi. ⁊ nihil ī
poſſibile erit vobis. Hoc fuit figuratuꝫ ī
ſtatua quā vidit nabuchodonoſor. que
mundū ſignificat q̄ dyabolica ſtatua eſt q̄
a mūdanis adorat̃ vt ds̄ et nihil cōtinet
v̓itatis. Quā vnus lapillꝰ puus ꝯfregit
vt patꝫ dan. ij. id ē. fides d̄ humili xp̄o. q̄
eſt petra fidei vt dicit apl's. j. coꝝ. x. Seq̄t
Et inuenietis aſinā alligatā et pullū cuꝫ
ea ſol. et addu. mi. Aſina iſta et pullꝰ ſta
bant in porta ad ꝯmunē vſū paupeꝝ d̄/
putata Et id̄ dominꝰ pauptatis amator
iumentū paupm voluit eq̄tare. Aſinus
aūt et aſina iſta et pullus ſignāt duoſ po
pulos ſcꝫ ꝑplm iudeoꝝ q̄ ſub iugo legis
manebat. q̄ ꝑ aſinā deſignat̃. vnde in gre
co aſinus vocat̃ ſubiugalis. et populum
gentilē qui ꝑ pullū accipit̃. qui non erat
ſub iugo alicuiꝰ legis ſꝫ ad libitū ambu/
labat. Uterqꝫ autē iſtoꝝ populoꝝ ma
gnis catenis peccatoꝝ ligatꝰ manebat ⁊
ſolui indigebat. Prouer. v. Jniquitateſ
ſue capiūt impiū et funibus peccatoꝝ ſu

orum quiſqꝫ ꝯſtringit̃. ¶ Et nota hic ꝙ
peccator ſtrictiꝰ q̄ꝫ animalia ligat̃. et plu
ribus vinculis ē ligatꝰ. Nā ligat̃ memo
ria ne recolat beneficia di. ligat̃ volūtas.
ne deſideret v̓a bona. ligat̃ cor. ne penas
inferni et mortē cogitet ⁊ mala q̄ patitur
in ſtatu peccati manēs. Et ſimile ē d̄ om/
nibus potētijs aīe interiꝰ et exterius.
q̄ omēs fortiter alligant̃. Et qui ſic fuerit
ligatus in culpa digne erit ligatus in pe
na. Math. xxij. Ligatis ma. et pe. mit. eū
in te. ex. Ad hos ergo populos miſit do
minus apoſtolos ad ſoluēdum a pctīs
eoꝝ. qꝛ deſiderabat ſup eos ſedē. hic ꝑ gr̄/
tiam et in futuro ꝑ glām Et hoc ē. Si q̄s
aliquid v. dix. di. qꝛ dominꝰ his opꝰ ha/
bet. vel opam eius deſiderat. vt dicit lu/
cas. xix. c. Habebat ſiquidē ipīs opus vt
ſuā miſicordiā circa eos manifeſtaret vt
grām eis infunderꝫ. et ipos v̓tutibus il/
luſtraret. vt de ipis celū implerꝫ et ipos
glorificaret. Unō math. dicit ꝙ ſup vtr/
qꝫ ſedit qd̄ ſine miſterio factū nō ē. vt itā
ꝑuo ſpacio ſup vtrūqꝫ voluerit req̄ſce/
re. qꝛ grā di et v̓tus ſpūſſci ad vtrūqꝫ po
pulum eſt copioſe diffuſa. Et ſic pꝫ ꝑmū.
ſcꝫ di caritas et miſericordia in eo ꝙ mū
dum ꝯtra ſe inimicū et ſibi rebellantē re
cōciliauit. a peccatis abſoluit. et ad grāꝫ
ſuā reduxit ¶ Scd̄o ponit̃ teſtimoniuꝫ
ꝓpheta le quod ad ꝯfirmatōꝫ dictoꝝ al/
legat̃. Et hoc eſt. Hoc aūt factū eſt. vt ad
impleret̃ ⁊c Et attēde ꝙ ly vt hic tenet̃ cō
ſecutiue et nō cauſalit̃. Unde ſenſus eſt.
Hoc aūt factū ē. vt adimpleret̃. i. poſtq̄ꝫ
hoc factuꝫ ē adimpletū eſt dictū ꝓphete.
q̄ hoc ꝑ̄dixerat. Nō enī hoc factū ē qꝛ ꝓ
pheta hoc ꝑ̄dixiſſꝫ. qꝛ hoc d̄ſ facere diſpo
ſuerat ſicut ꝓpheta ꝑ̄dixit. et ſic duꝫ hoc
factū fuerat v̓bū ꝓphete ē adimpletum.
Jtē ꝓpheta fuit zacharias q̄. ix. cau. Ex
ulta ſatis filia ſion. iubila filia hieruſalē
ecce rex tuꝰ ve. tibi iuſtus et ſaluator ipſe

paup ⁊ aſcendens ſup aſinā ⁊ ſup pullū
filiū aſine. Jdē dicit math. q̄zuis v̄ba ali-
q̄ntulū variet d. Ecce rex t. ve. t. mā. ſe. ſu.
aſi. ⁊ ſup pul. fi. ſubiu. Syon erat arx hie
ruſalē. ⁊ hirlm vocat̄ filia ſyon. q꞉ cuſto-
diebat̄ ab arce. ſicut filia cuſtodit̄ a ma-
tre Subiugalis vt dictū eſt in greco idē
eſt q̄d aſinꝰ vel aſina Jn q̄bus v̄bis pro-
pheta de hoc rege nr̄o dn̄o ieſu xp̄o fi
lio dei q̄ttuor mirabilia dat intelligere ꝓ
pter q̄d dicit. ecce q̄d admiratōis ē ſignū
¶ Primū ꝙ filiꝰ dei incōprehēſibil' quē
celū ⁊ terra cape nō poſſunt totꝰ in ven-
tre v̄ginis eſt recluſus ⁊ factꝰ eſt hō. ⁊ de
gēte iudea natus Et hoc eſt. rex tuꝰ. i. de
te ⁊ de gēte tua natus Deut. xviij. Pro
phetā ſicut me ſuſcitabit tibi dominꝰ de
gēte tua ⁊ de fratribꝰ tuis. ipm̄ audies. q̄
ab omnibꝰ alijs regibꝰ magnā differētiā
habuit Fuit eni͂ rex a natura ⁊ non a for
tuna ſicut alij reges Apo. xix. Habēs in
veſtimēto ſuo. i. in hūanitate ⁊ in femore
ſuo ſcriptū Rex regū ⁊ dominꝰ dominā
tiū Jtē fuit rex vniuerſalis omniū ⁊ i om
nibus ⁊ vbiq; ⁊ nō ꝑticularis ſicut alij.
Math. xxviij. Data ē mi. om. po. in ce. ⁊
in ter. Act. x. Cōſtitutus eſt a dō iu. vi. et
mor. Jtē fuit rex ſempiternꝰ ⁊ nō tēpalis
ſicut alij Dan. vij Poteſtas eiꝰ ptās et̄
na q̄ nō auferet̄ ⁊ regnū eius q̄d non cor
rumpet̄ Jtē fuit rex ꝑfectus in omnibꝰ et
nō in multis deficiēs ſicut alij Mat. xij
Ecce plus q̄ȝ ſalomō hic Jtē fuit rex lar-
giſſimus ꝑfecta ⁊ ꝯpleta ſtipēdia largiēſ
⁊ nō imꝑfecta ⁊ diminuta Unde alexan
der q̄ oēs alios in largitate exceſſit. q̄ di-
uiſit regnū ſuū q̄ttuor pueris ſuis dum
adhuc viueret. ⁊ xij. regna ſimul dona-
uit. nihil dedit reſpectu xp̄i. q꞉ xp̄c dat re
gnū cuilibet ſicut ip̄e hab; q̄d regnu; eſt
omne bonū Lu. xxij. Ego diſpo. vo. ſi. di.
mi. pat̄ me. re. vt ed. ⁊ bi. ſup mē. me. in re.
meo ¶ Scd̄m mirabile eſt q꞉ talis ⁊ tan
tus rex dignatꝰ eſt ſubire labores innu-
meros ⁊ mlt̄a aduerſa pati. ⁊ tandē mor
tem. ſolū ꝓpter vtilitatē noſtrā Et hoc ē.
venit ti. i. ad vtilitatē tuā. ¶ P ¶ Ubi
nota ꝙ iſte rex venit nobis octo mōis ſcȝ
vt lux vt medicꝰ vt gigaſ vt iuſtꝰ vt igniſ
vt redemptor vt vita ⁊ vt dominꝰ Pri-
mo venit vt lux ad illuminādū q꞉ omēs
ſicut oues errauimꝰ Eſa. ix. c. Habitanti
bus in re. vm. mor. lux or. ē eis Paruulꝰ
eni͂ datus ē nobis Scd̄o venit vt medi-
cus ad ſanandū q꞉ oēs ad mortē infirmi
iacebamꝰ Pſal. Miſit v̄. ſ. ⁊ ſa. eos Au
guſtinꝰ Magnꝰ vtiq; venit medicus q꞉
magnus vbiq; iacebat egrotꝰ Tercō ve
nit vt gigas ad liberandū. q꞉ oēs ſub dy-
aboli poteſtate detinebamur. vt pat; in
illa ꝑabola lu. xj. Cū fortis ar. cu. atri. ſ. ꝛc
Pſal. Exultauit vt gigas ad currē. viā;
Tūc eni͂ ꝑliū cū dyabolo ꝓ humana na-
tura ſuſcepit cū ductus eſt ieſus in deſer
tū a ſpū vt tē. a dyabolo math. iiij Qua-
to venit vt iuſtus ad iuſtificādū ⁊ pecca-
ta remittendū q꞉ omēs peccauerāmꝰ. iu
xta illud ro. iij. Omēs eni͂ pec. ⁊ eg. g. dei
Math. ix. Cōfide fi. remit. t. pec. t. Quin-
to venit vt ignis ad inflamādū q꞉ in dei
amore ⁊ ꝓximi omēs frigidi manebamꝰ
Malach. iij. Et ip̄e erit q̄ſi ignis Luc. xij.
Jgnē veni mit. in ter. Sexto venit vt re-
demptor ad p̄ciū ꝓ nobis ſoluendu;. q꞉
omēs ꝓ delicto p̄mor ꝑentū in carcere i-
ferni detinebamur. j. pe. j. Non auro nec
argēto redē. eſtis ſ; p̄cio. ſan. ag. incōta. j.
cor. j. Qui factus eſt nobis ſapiētia iuſti
cia ⁊ ſanctificatō ⁊ redēptō Septimo ve
nit vt vita ad viuificādu; q꞉ oēs vita glīe
carebamus Jo. x. Ego veni vt vitā habe
ant ⁊ abundātiuſ habeāt Octauo venit
dominꝰ ad celū ciuitatē noſtrā nos redu
cendo a q̄ omēs exulabamꝰ Jo. xiiij. Jte-
rum veniā ⁊ aſſumā vos ad meipum vt
vbi ego ſū ⁊ vos ſitiſ Mich. ij. Aſcēdēs

ante eos pandẽs iter ¶ Terciũ mirabi/
le eſt.q: cũ ipſe haberet omnẽ poteſtatem
⁊ in ictu oculi omnes aduerſarios ſuos
poſſet facere abſorberi tamẽ oẽs aduer/
ſarios ⁊ aduerſa ſuſtinuit patiẽter ⁊ tan
q̃m agnus mãſuetus qui portat̃ ad victi
mã nõ apuit os ſuũ. Hiere.xi. Et hoc eſt.
mãſuetus. Greg. Manſuetudinẽ dĩ pẽ
ſemus ⁊ obſtupeſcem⁹. Nã p ſuis cruci
fixoribus orauit dicẽs Pater dimitte il.
q: neſci.qđ fa. Quotidie etiaꝫ ſua benefi/
cia ꝯfert illis q̇ eũ blaſſemãt ⁊ ſua mẽbra
pſequũtur ⁊ illis q̇ deuaſtãt eccl'iam ſuã.
⁊ patrimoniũ crucifixi quos omẽs etiaꝫ
patiẽter expectat.⁊ ſi redire volunt beni
gne ⁊ miſericordit̃ recipit. Eſa.xxx. Pro
pterea expectat domin⁹ vt miſereat̃ ve/
ſtri. Unde hiere.iij.c. Tu fornicata es cũ
amatorib⁹ multis tamẽ reuertere ⁊ ego
ſuſcipiã te ¶ Quartũ mirabile eſt q: cũ
ipſe ſit ineffabilis maieſtatis ⁊ gl'e infini/
te.cui⁹ aſpectũ omẽs angeli tremunt.cui
omnis creatura obtempat rex regum. ⁊
dominus dominãtiũ in tantũ ſe humili/
auit ꝙ ſup aſinã dignat⁹ ẽ equitare. Nõ
aſcẽdit equũ auro faleratũ vel ſerico. pa
cis inimicũ.amicũ diſcordie.q: ꝓcul odo/
ratur bellũ ⁊ hinnit ad ſonitũ buccine vt
dr̃ job.xxxix. Sed aſcẽdit aſinũ pacis ami
cum.iumentũ paupeꝝ.animal mãſuetũ
Phil'.ij. Humiliauit ſemetipm̃ for.ſ.ac.
Et ſic patꝫ ſcđm. ¶ Tercio exponit̃ apo/
ſtoloꝝ obediẽtia.que in iuſſoꝝ adimple
tione declarat̃.q: euntes fecerũt ſicut prece
pit illis ieſus ⁊ adduxerũt pullũ ⁊ aſinã.
Et vt cõmodius chriſt⁹ ſup eos ſederet.
poſuerũt ſup eos veſtimẽta ſua. Ubi no
ta ꝙ apoſtoli p̃dicando ⁊ baptiſando et
miracula faciẽdo ad xp̃m vtrũqꝫ popu/
lum adduxerũt Ueſtimẽta aũt q̇ apoſto
li ſup ipſos poſuerũt fuerũt doctrĩa euã
gelica ⁊ ſacramẽta eccl'ie.p que peccata ex
pellebãt ⁊ virtutes introducebãt. Eſay.
xlix. His omnib⁹ velut ornamẽto veſtie
ris. Et p ꝯſequẽs aptabãt homĩes vt do
min⁹ p grãꝫ ſuã ſup eos q̇eſcereꝫ et ſedereꝫ.
Hec eſt illa veſtis nuptialis q̃ facit habẽ
tem nuptijs eternis dignũ.quã ille non
habẽs de nuptijs ẽ ꝓiectus.de quo mat.
xxij. Que figurata fuit p xp̃i tunicã incõ
ſutilẽ.q̇ xp̃o creſcẽte creſcebat q̃ antequã
ſcinderet̃ xp̃c elegit mori et poti⁹ ſe pfora
ri pmiſit q̃ꝫ ipſam ſcindi.vt nobiſ darꝫ ex
emplũ q̃tenus hec veſtis nobiſcũ creſcat
et nunq̃m ſcindat̃ in nobis.ſꝫ poti⁹ mori
velimus q̃ꝫ ipſaꝫ ſcindi. Quidã creſcũt ſo
lum in pſona ſꝫ ĩ v̇tutib⁹ pueriſant Eſa.
lxv. Puer centũ annoꝝ morieẽ. et pctõr
centũ annoꝝ maledict⁹ erit. Hec ẽ illa ve
ſtis quã helyas vadẽs in padiſuꝫ reliq̇t
heliſeo.i.chriſt⁹ aſcendẽs in celũ reliquit
choro apoſtolico.ad cui⁹ tactũ diuiſe ſũt
aque iordanis ⁊ heliſeus illeſus trãſiuit
q: apl'i in hui⁹ veſtis opatõe et mirabili
efficacia p omnia flumĩa tribulatõnum
illeſi pertrãſierũt.ps. Trãſiuimus p igneꝫ et
aquã et eduxiſti nos in refrigeriũ Eſay.
xliij. Cũ tranſieris p aquã tecũ ero et flu/
mina nõ opient te. Hãc ergo veſteꝫ apl'i
vt xp̃i miniſtri ſup nos poſuerũt.p quaꝫ
domin⁹ ſup nos ſedꝫ et habitat in eternũ
Math.xxviij. Ecce ego vobiſcũ ſũ o.di.
vſqꝫ ad ꝯſu.ſe. Et ſic ptꝫ terciũ ¶ Quar/
to ponit̃ honor et reuerẽtia ꝑploꝝ ad xp̃ꝫ
q̃ attendit̃ q̃ntũ ad q̃ttuor. ¶ Q ¶ Pri
mo q: letãter ei oẽs obuiã ꝓceſſerũt. Se
cundo q: veſtimenta ſua ei in via ſtraue
rũt. Tercio q: oliuas et palmas cedẽtes
ante eũ ꝓiecerũt. Quarto q: vnanimiter
et p̃cedẽtes et ſeq̃ntes ei oſanna acclamã
tes dixerũt. Benedict⁹ q̇ venit in nomie
domĩ. Quia et ꝑpl's q̇ fuit ante xp̃m et q̇
poſt ipm̃ venit p xp̃m ꝑiter ſũt ſaluati. et
ideo et p̃cedẽtes et ſeq̃ntes ei oſanna.i.ſal
uifica dixerũt. Et attẽdẽ ꝙ ſm̃ hieronimũ
oſanna ẽ vna dictõ tota hebrea .et nõ eſt

compoſita ex greco ⁊ hebreo. ⁊ tantū va-
let q̄ntū obſecro ſalua me. Et dicit remi-
gius ꝙ eſt ꝯpoſita in hebreo ex corrupto
⁊ integro. Oſi enī in hebreo tantū valet.
q̄ꝺ ſalua vel ſaluifica. anna v̄o eſt inter-
iectō obſecrātis. vnde anna. i. obſecro. ſi-
cut heu eſt īteriectō dolētis. Eſt ergo ſen
ſus. Oſanna filio dauid. i. obſecro ⁊ ſup-
plico filio dauid ſalua me. i. vt ſaluet me
Dicūt aūt bis oſanna q: omīs ſalus eſt
a xp̄o. ⁊ hoc in p̄ſenti q̄ꝺ ꝑ p̄mū oſanna
deſignat̄. ⁊ in futuro in celo q̄ꝺ ꝑ ſecū duꝫ
oſanna deſignat̄. Et iō addit̄ in excelſis.
Uel vt oſtendat̄ ꝙ ſalus aīme ⁊ corꝑis ē
a xp̄o petēda. q: vt d̄r ioh̄ā. xiij. Omīa de-
dit ei pater in manꝰ. Math. xj. Omnia
mihi tradita ſūt a patre meo. Interp̄tat̄
enī oſanna ſalus ⁊ redemptō. Salus āt
⁊ redemptō eſt a xp̄o filio dauid. ⁊ iō fi
lio dauid eſt caſus ablatiui. Pōt etiā eē
caſus dtī vt ſit ſenſus. Oſanna. i. ſalus ⁊
redemptō ſit filio dauid. i. attribuēda eſt
filio dauid. Benedictus q̇ venit in noīe
domī. i. q̇ eſt incarnatus in ſalutē gētibꝰ
dandā. q̄ habet̄ in noīe domī. Prouerb.
xviij. Turris fortiſſima nomen domī ad
ipam ꝯfugiet iuſtus ⁊ exaltabit̄. In his
ergo q̄ttuor iſtā ſanctā turbā hodie imi-
temur ¶ R ¶ Primo xp̄o volēte ī hie
ruſalem ſp̄ualē intrare ſcꝫ in aīas nr̄as
quar vnaqueqꝫ ē ciuitas ⁊ templuꝫ dei
omēs ⁊ cū omnibꝰ obuiā occurramus.
Quidā occurrūt ei ſolo corꝑe ⁊ nō mēte
Occurramꝰ enī ei cū aīa ⁊ cū omnibus
potētijs eiꝰ. ſ. cū voluntate ⁊ v̄a bona ve
limus ⁊ deſideremꝰ. bonis fallacibꝰ ab-
dicatis. cū memoria ⁊ beneficia dī recor-
demur. q̄ magna ſunt iniurijs omnibus
obliuione traditis. cū intellectu vt volū-
tatē dei ꝯgnoſcere ſtudeamꝰ. ſciētia mū-
di q̄ inflat ⁊ eſt terrena aīalis ⁊ dyabo
lica. vt d̄r ia. iij. penitꝰ eneruata. cū corde
vt paſſionē xp̄i cogitemꝰ ⁊ mortē noſtrā
⁊ penas inferni. ⁊ gl'am ꝑadiſi. alijs inu-
tilibus reſecatis. Quia ſcriptū eſt mich.
ij. Ue q̇ cogitatis inutile. Sap. j. Sp̄us
ſanctus diſcipline effugiet fictuꝫ ⁊ aufert
ſe a cogitatōnibꝰ q̄ ſunt ſine intellectu. et
breuiter cū omnibꝰ. ⁊ viſu. ⁊ auditu. ⁊ ta
ctu debemꝰ ei occurrere. vt fiat in eiꝰ ad
uentu vniuerſalis ꝯmotō ī nobis. Ma
thei. xxj. Cū intraſſet ieſus hieroſolimaꝫ.
cōmota eſt vniuerſa ciuitas Uidemus
enī ꝙ q̄ndo aliq̇s terrenꝰ rex venit ad ci-
uitate vniuerſa ciuitas ꝯmouet̄. ¶ Secū
do vt veſtimēta noſtra. i. bona t̄palia q̄
ꝑ veſtimenta ſignant̄. eius pedibꝰ. i. pau
peribus largiamꝰ. Sicut enī veſtis nec
caput opit nec pedes. ſic nec bona t̄palia
Iob. j. Nudꝰ egreſſus ſum de vtero ma
tris mee ⁊ nudꝰ re. il. Quidā freq̄nter ꝓ-
ſternūt ſe ad pedes xp̄i ſꝫ non ſua bona.
Cōtra quos d̄r deut. xvj. Nō apparebit
ante dominū vacuꝰ ſꝫ offert vnuſquiſqꝫ
ſm̄ q̄ꝺ habuerit iuxta benedictōeꝫ domi
dei ſui quā dederit ei ¶ Tercō vt p̄cida-
mus ramos de arboribus. id eſt. accipia
mus exēpla vite a ſanctis patribꝰ q̇ ma-
gne arbores in dei eccīa extiterūt Preci
damus ergo ramū obediētie ab abraam
vt deo ſimus obedire pati. Ramū man
ſuetudinis ⁊ pietatis a dauid. q̇ inimicū
ſuū ſaul cū poſſet occidere recuſauit Ra
mū puritatis ⁊ humilitatis a beata v̄gi-
ne que cuꝫ in ſummo exaltata fuiſſet ait.
lu. j. Ecce ancilla domini Ramū iuſticie
a ioh̄āne baptiſta q̇ iuſtus ⁊ ſanctꝰ fuit.
Ramū fidei a petro q̇ fidei petra extitit.
ſuꝑ quā eccīa eſt fundata. Ramū carita
tis a ioh̄āne euāgeliſta q̇ diſcipulꝰ amo-
ris quē diligebat ieſus vbiqꝫ nomīatur.
Ramū penitētie ⁊ cōuerſionis a paulo.
q̇ ex ꝑſecutore vas electōis eſt effectus et
ex lupo ſeuiſſimo agnus manſuetꝰ Et ſi
militer a magdalena q̄ tot de ſe fecit olo-
cauſta v̄tutū quot habuerat vicia ⁊ pec-

cata. Et ſic faciamꝰ ab omnibus ſanctis.
Et attēde ꝙ iſti ꝑcidebāt ramos arborū
fructiferaꝝ ſcȝ oliuaꝝ ⁊ palmaꝝ. Quidā
ꝑcidunt ſolū ramos ſpinaꝝ accipientes
exēpla a malis ⁊ nō a bonis ſcȝ a diſſolu
tione magdalene ⁊ nō a penitentia eius.
Portemus enī hodie viaciter oliuam et
palmā manibꝰ ne ficulnee ſterili ſimiles
maledictōȝ incurramꝰ vt dictū ē. Quar
to vt omnē ſalutē in pſenti ⁊ in futuro et
anime ⁊ corpis a xp̄o filio dauid petamꝰ
⁊ in ip̄o ſolo ſperemꝰ. omnibꝰ alijs falſis
pſidijs abdicatis. q nō pficiūt ſȝ deficiūt
ad ſalutē. Hiere. xvij. Maledictus vir q
confi. in ho. ⁊ po. car. bra. ſuū. Benedictꝰ
vir q cōfi. in do. ⁊ erit dominꝰ fiducia eiꝰ.
Et ſic patȝ totū de euāgelio.

De epiſtola Sermo. XLIIII

Hoc enim ſentite
in vobis quod ⁊ in xp̄o ieſu.
Phi. ij. Quāuis ordo noſter
ſolū hāc ep̄lam hodie legat. q humilitati
domice paſſionis q in paſſione recitatꝛ re
ſpondet. tamē romana eccia matꝛ omniū
⁊ magiſtra nō ſolū hāc ep̄lam legit q cuȝ
paſſione xp̄i ɔcordat. ſȝ legit etiā q̄ndam
lectōȝ ve. te. quō filij iſrael pꝰ trāſitū ma
ris rubri venerūt in helym vbi erant. xij.
fontes aquaruȝ. ⁊. lxx. palme q hodierne
iocūde pceſſioni ɔuenit ⁊ ipam quōdāmo
do repſentat. quā relinquētes ad pſens.
ſolū humilitati q ɔtinetꝛ in ep̄la intenda
mus. qꝛ vt dꝛ eccli. vij. Melius eſt ire ad
domū luctꝰ q̄ȝ ad domū ɔuiuij. In illa eī
finis cūctoꝝ admo. ho. ⁊ vi. co. qd fu. ſit.
In q quidē ep̄la q̄ttuoꝛ ɔtinentꝛ. Primo
enī ap̄ls exēplo xp̄i ad humilitatis veſti
gia ſuā ponit exhortatōȝ. In pncipio epi
ſtole. Scd̄o ipaȝ xp̄i hūilitatē enarrat q̄n
tū ad hūanitatis ſuſceptōȝ ibi. Qui cū in
forma dei eſſet nō rap. ar. eſt eſ. ſe eq̄. deo.
Tercio ipam narrat ⁊ recitat q̄ntum ad
mortis crucis toleratōȝ ibi. Hūiliauit ſe
metipm fa. obe. vſqȝ ad moꝛ. Quarto vt
fortius ad hūilitatē aīmemur ſubiungit
hūilitatis xp̄i p̄miū ⁊ exaltatōȝ ibi. Pro
pter qd ds ex. il. Primo enī ap̄ls exē
plo xp̄i ad humilitatis veſtigia ſuaȝ po
nit exhortatōȝ. d. Hoc enī ſentite in vo. i.
ex puncto cognoſcite. qd ⁊ i xp̄o ieſu ſup.
fuit. vt p expientiā hūilitatis xp̄c ɔgnoſca
tur eē in vobis. j. mach. x. dꝛ. ꝙ alexander
miſit ionathe purpurā ⁊ coronā dicens.
Que nr̄a ſunt ſentias nobiſcū et ɔſerues
amiciciā ad nos. Alexāder interp̄tatꝛ alle
uians tenebras vl̄ auferēs anguſtias te
nebraꝝ et ſignat xp̄m q tenebras noſtras
multū illuminauit ⁊ pꝛſeq̄ns alleuiauit
Jonathas interp̄tatꝛ donuȝ colūbe. ⁊ ſigt
eū q dono et grā ſpūſſancti q p columbā
deſignatꝛ eſt iuſtificatꝰ. j. coꝝ. xv. Grā dei
ſum id qd ſum. Huic mittit dominꝰ pur
purā paſſionū ⁊ tribulatōnū et coronaȝ
p̄mioꝝ vt ſimul cū xp̄o ſentiat. nec ſenti
et ſcdōȝ. ſ. coronā p̄mioꝝ. niſi ſenſerit p̄mū
ſcȝ purpurā paſſionū et tribulatōnuȝ. ij.
coꝝ. j. Sicut paſſionū ſocij eſtis ſic eritis
et ɔſolatōis. Jo. filij zebedei i petitōe ſua
repulſi ſunt. qꝛ volebāt cū xp̄o regñe. ſed
nō cū eo crucifigi Math. xx. Neſcitis qd
petatis. Et ſic patet p̄mū. Scd̄o ipam
xp̄i humilitatē narrat q̄ntū ad humani
tatis ſuſceptōnē. di. Sic ſe hūiliauit xp̄c.
q cū in foꝛ. di eſ. i. in plena eſſentia patris
et eq̄litate. et hoc ſm deitatē. jo. x. Ego et
pater vnū ſumꝰ. Nō rapinā. i. p rapinaȝ
ar. eſt ſe eſ. eq̄. deo patri ſm hūanitatē di
uinū honorē ambiēdo. qꝛ eſſȝ rapina dū
rapet qd ſuū nō erat. Sic dyabolꝰ volu
it deitatē rape. Eſa. xiiij. Similis ero al
tiſſimo. Et ſilr p̄mis pentibꝰ ſuggeſſit vt
deitatē rapent Geneſ. iij. Eritis ſicut dij
ſciē. bo. et ma. Jmo ſp ſm illā naturā dice
bat ſe minorē prē. io. xiiij. Patꝛ maioꝛ eſt
me. Alio mō legitꝛ vt totū hoc ad deitatē

referat̃ ad demonſtrãduꝫ ꝙ v̓a deitas in
xp̃o fuit ⁊ ꝯſeq̃nter ꝑ hoc oſtẽdit̃ ꝙ ſume
ſe hũiliauit. Et iõ excellẽtiam xp̃i demõ/
ſtrat vt magis hũilitas ei⁹ clareſcat. quia
magna hũilitas in magna excellẽtia de/
monſtrat̃. ⁊ hoc videt̃ ee͂ mẽs apli. Dicit
ergo. Qui cũ in forma dĩ eẜꝫ. i. in eadẽ eſ
ſentia ſciẽtia potẽtia ⁊ v̓tute. arbitratus
eſt ee͂ ſe equalẽ dõ patri. võ iudicõ rõnis
nõ rapinã. i. non faciẽs in hoc rapinã. q̃
nõ vſurpauit qd̃ ſuũ nõ erat vt dyabol⁹
fecit ⁊ p̃mi pentes. Sic xp̃c nõ vſurpauit
equalitatẽ dĩ. q̃ v̓e ⁊ ꝑ oĩa deo patri ſꝫm
naturã eq̃lis erat. ⁊ iõ nõ erat illi rapina
cũ natura eẜꝫ eq̃lis vt dicit aug̃. Et iõ no
luit rapꝫ qd̃ nõ erat aſcẽdendo ſꝫ voluit
aſſumere qd̃ nõ erat deſcendẽdo ⁊ ſe hu
miliãdo. Et hoc ẽ. ſꝫ ſemetip̃m exina. Et
quõ. nõ ſubſtantiã euacuãs. nõ formã dĩ
mutãs. ſꝫ formã ſui accipiẽs. Unde for/
ma ſui acceſſit ⁊ nõ forma dĩ dceſſit. Se
metip̃m exinaniuit. i. creature ſeip̃m vni
uit ⁊ creaturã ſibi. q̃ de ſe inanis ẽ. q̃ de
nihilo facta eſt. Et ꝑ hũc modũ dr̃ dñs ex/
inanitus ſicut ⁊ egen⁹ fact⁹. ij. coꝝ. viij. ꝓ/
pter nos egen⁹ factus ẽ cũ eẜꝫ diues om
niũ. Sequit̃. In ſilitudinẽ hominũ fcũs.
ſcꝫ paſſibilis ⁊ mortalis. Nõ eñi aſſũpſit
hominẽ immortalẽ ſꝫ mortalẽ. Per hoc
ergo ꝙ hõ fact⁹ eſt. ⁊ in ſilitudinẽ homi/
nũ ſeip̃m exinaniuit. Ip̃e ẽ ergo factor ⁊
factus. Sequit̃. Et habitu inuẽtus vt hõ
id eſt. ꝯuerſatõe inuẽtus ẽ vt alij hoĩes.
q̃ comedit. bibit. iacuit. ambulauit. ⁊ ce/
tera talia fecit. Baruch. iij. Poſt hec in
terris viſus eſt. ⁊ cũ hominib⁹ ꝯuerſat⁹
eſt. Et ſic hũana natura fuit ei ſicut indu
mentũ iuxta illud eſa. lxiij. Quare ergo
rubꝝ eſt indumentũ t. ⁊ veſ. t. ſicut cal. in
tor. Quia indumẽtũ adueniẽs homini ĩ
nullo mutat hominẽ nec etiã indumẽtũ
ſꝫm ſubſtantiã mutat̃ ſꝫ aliũ habitũ habꝫ
extra hominẽ q̃ꝫ ꝯiunctũ ⁊ indutũ homĩ

Sic humana natura adueniẽs dõ et dñs
ipam induẽs in nullo ẽ mutat⁹. neq̃ꝫ ip/
ſa natura ſꝫm ſubſtãtiã eſt mutata a filio
dei aſſumpta. q̃ in ſimilitudinẽ hominũ
factus ẽ. alias nõ fuiſſet ſilĩs alijs homi/
nibus. nec in eadẽ ſpẽ cũ eis. Sꝫ ipa na/
tura humana aſſũpta a filio dei ⁊ in ip̃o
filio dei aliũ habitũ aſſumpſit q̃ꝫ ãte ha/
buit. q̃ in ip̃o immunis a pctõ fuit. ⁊ to/
ta pura ⁊ dõ tota magna excellẽtia gr̃aꝝ
⁊ ſꝫm animã beata. Anima eñi xp̃i ꝯiun/
cta v̓bo dĩ ſꝑ beata erat. Et hoc eſt qd̃ di
cit. Et habitu inuẽtus vt hõ. Et attende
hic ꝙ humana natura non eſt ꝯiuncta fi
lio dei accidẽtaliter ſicut veſtimentũ ho/
mini vt q̃dã dixerũt ⁊ male. ſꝫ ſubſtãtia/
liter ſicut humana natura ineſt ſubſtãtia
liter alijs hominib⁹. Unde hõ p̃dicatus
de dõ vt de⁹ eſt hõ. p̃dicat qd̃ ⁊ nõ ſolum
quõ ſe habẽs. Unde q̃ꝫuis deitas vene/
rat ad nos veſtita ⁊ calciata humanitate
tamẽ ſubſtãtialiter ⁊ nõ accidẽtalit̃ ipaꝫ
aſſumpſit. Et ſic pꝫ ſcd̃m. ¶ Tercõ ipam
xp̃i humilitatẽ narrat q̃ntuꝫ ad mortis
crucis tolerantiã. d. Nõ ſolũ xp̃c ſe hũili
auit vt fieret hõ. ſꝫ etiã humiliauit ſemet
ip̃m fact⁹ obediens vſq̃ꝫ ad mortẽ patri
Joh. vj. Deſcẽdi de celo nõ vt fa. vo. me.
ſed vo. e. q̇ mi. me patris. Et vſq̃ꝫ ad quã
mortẽ. Certe vſq̃ꝫ ad mortẽ crucis q̃ viliſ
ſima ⁊ abomĩabilis erat. Hiere. xj. Mit
tam⁹ lignũ in panẽ eius. i. ĩ carnẽ. Sap.
ij. Morte turpiſſima cõ. e. Et nota ꝙ hic
nõ ſolũ atteſtat̃ xp̃i magne humilitati. ſꝫ
xp̃i magne caritati. Ro. v. Cõmendat ſu
am caritatẽ dñs in nobis. quoniã cũ ĩmi/
ci eſſemus recõ. ſ. dõ ꝑ mortẽ fi. e. Et ſic pꝫ
tercũ. ¶ Quarto vt forti⁹ ad hũilitateꝫ
animemur. ſubiũgit hũilitatis xp̃i p̃miũ
⁊ exaltatõꝫ d. Propt̃ qd̃. i. q̃ tantũ ſe hu
miliauit ⁊ naſcẽdo ⁊ moriẽdo ⁊ de⁹ pat̃
exaltauit illũ in reſurrectõe dãdo illi im/
mortalitatẽ ⁊ ĩpaſſibilitatẽ. claritatem et

agilitatē. ps. De toꝛ. in vi. bi. p. ex. caput.
Humilitas ergo claritatis ē meritū. cla/
ritas hūilitatis eſt pmiū Aug. Quid er/
go ꝛ q̄ntū hūilitas mereat hic oſtēdit. vt
magis hāc appeterem⁹ calcata iactātia. ꝛ
hoc totū factū eſt in forma ſui. In forma
enī dei ſp fuit ꝛ ſp erit claritas. Exaltauit
ergo illū ſm humanā naturā q̄ glorioſi/
oꝛ facta ē in reſurrectōe In q̄ etiā diuina
natura pōt dici exaltata ſm oſtēſionē qꝛ
tūc cepit ſciri qd̄ erat. ſicut in aſſumptōe
infirmitatis dꝛ exinanita qꝛ nō apparuit
qd̄ erat. Et nō ſolū exaltauit illū in ſe ſed
etiā q̄ntū ad alias creaturas. Et hoc eſt.
ꝛ dedit illi nomē qd̄ eſt ſup omē nomē. i.
noticiā exiſtentē ſup omē nomē. qꝛ voca
tus eſt d̄s. ꝛ hoc maxime q̄ntū ad notici/
am fidei. qꝛ tūc notū eſt ipm eē verꝫ deū ꝛ
verꝫ eē filiū dei. qd̄ nulli angelo vnq̄ꝫ cō/
ceſſum ē vt ī eū credat ſicut in deū Eph. j
Conſtituēs eū ad dextrā ſuā in celeſtib⁹.
ſup omnē pncipatū ꝛ ptātē ꝛ v̄tutē ꝛ do/
minatōem. ꝛ omē nomē qd̄ nomiat non
ſolū in hoc ſeculo ſꝫ etiā in futuro Actu.
iiij. Neqꝫ enī nomē aliud eſt ſub celo da
tū hominib⁹ in q̄ oporteat nos ſaluos fi
eri. Apo. v. Dignus ē agn⁹ q̄ occiſus eſt
acci. v̄tu. ꝛ diuinitatē ꝛ ſapiētiā ꝛ fortitu/
dinē. Et hoc totū intelligēdū ē q̄ntuꝫ ad
ꝯgnitōem hominū. hoc etenī nomē ꝛ an
te reſurrectōꝫ habuit. ſꝫ poſt reſurrectōꝫ
in euidēti poſitū eſt qd̄ p̄us erat abſcōdi
tum vt ſcirēt homīes ꝛ demōes Tūc aūt
dꝛ res fieri q̄ndo īnoteſcit. Qd̄ ergo a cō
ceptōe accepat dꝛ ei donatū poſt reſurre
ctionē ppter manifeſtatōꝫ. Tale ergo no
mē dedit ei vt in noīe ieſu qd̄ ē nomē pie
tatis ꝛ miſicordie ꝛ ſalutis. omē genu fle
ctat reuerētiā exhibēdo. celeſtiū. i. āgelo/
rum. terreſtriū. i. hominū. ꝛ infernoꝝ. i.
demonū. De pmo apo. vij Et oēs ange
li ſtabāt in circuitu throni ꝛ ſenioꝝ ꝛ q̄t/
tuoꝛ animaliū ꝛ ceciderūt ī ꝯſpectu thro

ni in facies ſuas. De ſcd̄o dan. vij. Oēs
ppli trib⁹ ꝛ lingue ſuiēt ei. De tercō mar
ci. iij Et ſpūs immūdi cū illū videbāt pci
debāt ei ꝛ clamabāt dicētes. Tu es filius
di. Et oīs lingua tā bonoꝝ q̄ꝫ maloꝝ ꝯfi
teat voluntarie vl' inuite. qꝛ domin⁹ ieſus
xpc in glā eſt di patris. i. ſedet ad dextraꝫ
ꝛ manꝫ in potioꝛib⁹ bonis pris Apo. iij.
Ego vici ꝛ ſedi cum patre meo. ꝛ hoc ſm
qd̄ hō. Nā ſm qd̄ d̄s ſedꝫ in glā di pris.
id ē. eiuſdē omnino glorie ē cū dō patre.
Et nota q̄ pmū pmiū. i. exaltatō in clari
tate ꝛ īmortalitate datū ē ei ī reſurrectōe
Scdm vo ꝛ terciū. ſ. noticia ꝛ reuerētia ī
aſcēſione. et ſic pꝫ q̄rtū ¶ Sicut euidenē
apparꝫ apoſtol⁹ in tota hac epl'a ad hūili
tatē nos inducere conat. et qꝛ vt di. phūs
ſmones accipiēdi ſūt ſm materiā. ido d̄
humilitate pdicem⁹ Circa quā tria vide
amus. ſ. vnd̄ cauſet. q̄ꝫ ſit magna v̄tus. et
qd̄ habeat opari ¶ Primo ergo videa
mus vnd̄ humilitas in hoīe cauſet. Cau
ſat aūt in homīe ex hoīs ꝯſideratōne ad
pfectōꝫ di relati. Si qs. n. cōſiderat ſe et
ſua. et ꝯſiderat maieſtatē et pfectōꝫ diui/
nam ſtatim hūiliabit. Mich. vj. Humi/
liatō tua ī medio tui. i. infra te. Eſt. n. hūi
litas ſm aug. quidā intuit⁹ pprie ꝯdicō
nis relat⁹ in deū ¶ T ¶ Debꝫ aūt hō q̄
vult ſe humiliare q̄ttuoꝛ cōſiderare. ſ. oꝛ
tum ſuū. ꝯdicionē nature ſue. variū euē/
tum fortune ſue. et exitū ſuū. ¶ Primo
debꝫ ꝯſiderare oꝛtū ſuū. qꝛ ex luto fetito
eſt format⁹ Gen. ij. Formauit d̄s homīeꝫ
de limo terre. Job. xvij. Putredi. dix. p.
m. et ma. m. et ſoroꝛ m. v. Sic ꝯſiderabat
abraā di. gen. xviij. Loq̄r ad do. m. cū ſim
pul. et cinis. exēplū pauonis q̄ dū pedes
reſpicit humiliat. Voluit domin⁹ pone
re ventrē ante oculos vt ſp poſſꝫ videre
materiā ſue humilitatis. Ber. Quid ſu
pbis ſaccus ſtercoꝝ et cibus v̄miū. Joē.
Memēto vnde veneris et erubeſce. vbi

es ⁊ ingemiſce. q̃ vadis ⁊ ɔtremiſce. Pec
catores aūt ex ortu ſuo ſupbiunt dicētes
ſe ex nobili ꝓſapia ortos. Oſee. ix. c. Gl'a
eoꝝ a ptu ⁊ ab vtero ⁊ a ɔceptu. ¶ Se-
cundo dꝫ ɔſiderare ſue nature ɔdicōem
q̃ apparet q̃ntū ad multa miſera ⁊ depſ-
ſa. Nā hō ſm corp⁹ infinitis infirmitati
bus ⁊ penalitatib⁹ ē ſubiectus. Eſa. j. A
plāta pedis vſqꝫ ad v̇. ca. nō eſt in eo ſa.
Medicat enī totā vitā ſuā ab alijs crea-
turis ac ornatū. Natura enī meli⁹ ꝓui-
dit alijs animalib⁹ q̃ꝫ homi. ſm animaꝫ
v̇o multe ſubiacet ignorātie q꞉ ſm philo
ſophū aīa q̃ndo infundit̃ corpi ē ſicut ta
bula raſa in q̃ nihil eſt ſcriptū. Acq̇rit āt
ſciam ꝑ exercitiū ⁊ diſciplinā. ⁊ tamē q̃n-
tūcunqꝫ q̇s ſtudeat ad ꝑfectū ſcīe puení
re nō pōt nec ad ꝑfectā ɔgnitōem nō ſo-
lum creaturaꝝ ſꝫ nec vni⁹ creature. quiſ
ɔgnoſcit animā vel angelū q̇s ɔgnoſcit
v̇tutē ſtellaꝝ ⁊ herbaꝝ ⁊ lapidū ⁊ aīma-
liū. Legit̃ de quodā philoſopho q̄ ad co
gnoſcēdū naturā apis. xxx. ānis in deſto
ſtetit. Eccl's. vij. Dixi ſapiēs efficiar. ⁊ ip-
ſa longi⁹ receſſit a me. Et q̇d plura. Se-
ipm ⁊ naturā ſuā hō ignorat ⁊ medic⁹ q̇
alios curat ſeipm neſcit ſanare. Bernh.
Multi mlta ſciūt ⁊ ſeipos neſciūt. Apo.
iij. Neſcis q꞉ tu es miſer ⁊ miſabilis ⁊ ce
cus ⁊ paup ⁊ nud⁹. Nec etiā pōt hō ſcire
finē ſuū ⁊ q̃ndo ⁊ quō ⁊ vbi debeat mori.
Eccī. ix. Neſcit hō finē ſuū. Quāta ē etiā
hominis ignorātia circa ꝓpriā ſalutē. Om
nes enī ſecte credūt in ſua fide ſaluari. et
vna ſecta ɔdēnat aliā. Nec etiā q̃ntūcū-
qꝫ iuſtus ⁊ ſanct⁹ cert⁹ eſt an ſit in ſtatu
grē ⁊ in amore dī. Eccī. ix. Sūt iuſti atqꝫ
ſapiētes ⁊ opa eoꝝ in manu dei ⁊ tamē
neſcit hō vtꝝ amore an odio dignus ſit.
Apl's q̇ tātus erat dicit. j. coꝝ. iiij. Nihil
mihi ɔſcius ſum ſꝫ nō in hoc iuſtificat⁹
ſum. Itē q̃ntū ad vtrūqꝫ ſcꝫ tā corpus q̃ꝫ
animā hō multe mutabilitati ⁊ varieta-
ti ſubiect⁹ eſt. Nā mō eſt ſan⁹ ⁊ ſtatim i-
firmus. mō iuuenis ⁊ ſtatim ſenex mō le
tus ⁊ ſtatim triſtis. mō viu⁹ ⁊ ſtatī mor-
tu⁹. Iob. xiiij. Nūq̃ꝫ in eodē ſtatu pma
net. ij. re. xiiij. Oēs morimur ⁊ q̇ aq̃ dila
bimur in terrā. ¶ Tercio dꝫ hō ɔſidera-
re variū euentū fortūe q̃ q̃ꝫ ſit piculoſa ⁊
anxietate plena boe. in li. ij. de ɔſo. ꝓſa. ij.
oſtēdit. d. Hūc ɔtinuū ludim⁹ ludū. ro-
tā volubili orbe verſam⁹ infima ſummiſ
⁊ ſūma infimis mutare gaudem⁹. Unō
domīa q̃ ducit rotā fortūe pingit̃ ceca. q꞉
de nullo curat nec p̄ces alicui⁹ audit vel
fletus vt dicit boe. De hoc ſatis dictū ē
in ṗncipio p̄cedētis ſmonis d̄ euāgelio.
¶ Quarto dꝫ hō ɔſiderare exitū ſuū et
mortē. Nullus ē enī q̇ nō hūiliet̃ ſi ɔſide
ret quō exiet de mūdo. ⁊ quō corp⁹ ſuū pu
treſcet ⁊ a v̇mibus lacerabit̃ ⁊ quō ꝑdet
omīa. ⁊ ab omnib⁹ derelinquet̃ ⁊ recōde
tur ſub t̃ra vt res fetida ⁊ deformis. Hie
re. xxij. Sepultura aſini ſepeliet̃ putrefa
ctus ⁊ ꝓiect⁹ extra portas hirlm. Omne
animal hꝫ aliquā vtilitatē in morte. p̄ter
hominē. Hec ergo ſi hō ɔſideraret maxi
me hūiliaret̃. Et ſic pꝫ ṗmū. ¶ Scd̄o vi-
deam⁹ quō hūilitas eſt magna v̇tus cu-
ius magnitudo atqꝫ ꝑfectō ex q̃tuor de
clarat̃. ſ. ex ſui ɔmunitate. ex ſui electōne.
ex ſui ɔmēdatōe. ⁊ ex ſui opatōe. ¶ Pri
mo eius ꝑfectō apparꝫ ex ſui ɔmūitate q꞉
omīs res tāto melior eſt q̃nto ſe mag̃ cō-
municat. q꞉ ſm dyoniſiū bonū ē ſuupi⁹
ɔmunicatiuū. Unde int̃ corpalia lux eſt
nobilior ⁊ iō magis ſe diffundit q꞉ ſupio
ra ⁊ inferiora illumīat. Et d̄s eſt optimū
⁊ ꝑfectū bonū ⁊ ſup oīa ſe ɔmūicat ⁊ ſuā
bonitatē diffundit. q꞉ omīa ꝑ ipm facta
ſunt. io. j. Aug. De⁹ eſt vbiqꝫ. p̄s. Nec ē
q̇ ſe abſcō. a ca. e. Humilitas v̇o ⁊ caritaſ
magis ſe diffundūt q̃ꝫ aliqua virt⁹. ⁊ iō
ꝑfectiores alijs ſūt. q꞉ in creatore ⁊ crea-
turis in angelis ⁊ hominib⁹ in celo et in

terra inueniunt̄.pſ.Humilia reſpicit in
celo ⁊ in terra.Et qꝛ omīs creatura p̄t dy
abolū ⁊ peccatorē hūiliantē ſuo mō con
ſeruat in eo ſcʒ ꝙ ſuo creatori ad nutum
obedit.Baruch.iij.Stelle vocate ſunt ⁊
dixerūt aſſumꝰ ⁊ luxerūt cū iocūditate ei
q̄ fecit illas.Pſal.Ignis grādo nix glaci
es ſpūs ꝓcellaꝝ q̄ faciūt v̄.eiꝰ.Silr omīſ
creatura caritatē oſtēdit in eo ſcʒ ꝙ bo/
nū ſuū ꝯmunicat homī.Solꝰ auarꝰ ab/
ſcōdit bona domī ſui.⁊ iō merito auferē
tur ab eo Luc.xix.Ecce mna tua quā ha
bui repoſitā in ſudario.Et ſequit̄ Aufer
te ab eo mnā.Alie aūt v̄tutes p̄ter has
duas nō inueniunt̄ in celo neqʒ ī beatis
ſcʒ fides.ſpes.prudētia iuſticia.tēperan/
tia.fortitudo.ſm actus q̄s hic habēt.
Scōo apparet eiꝰ bonitas ex eiꝰ electōe.
Nā omēs ꝑfecti viri eā p̄ omnibꝰ elege/
runt.Nā patres veteris teſta.⁊ noui hu
militatē totis viribus ſūt amplexati.vt
abraā moyſes dauid ⁊ ceteri.De abraā.
gen.xviij.Loquar ad dominū meū cum
ſim pul.⁊ cinis.De moyſe heb.xj.c.Fide
moyſes grādis effectꝰ negauit ſe filiū fi/
lie pharaonis mag̃ eligēs affligi ꝑ ꝓplō
dei q̄ʒ t̄palis peccati habere iocūditateʒ.
maiores diuitias eſtimās theſauro egi/
ptioꝝ imperiū xp̄i.Potꝰ eīelegit ꝯtē/
ni ⁊ oues cuſtodire q̄ʒ eſſe magnꝰ baro ī
curia pharaonis.De dauid.ij.reg.xxiij
Dauid ſedēs in kathedra.ſapiētiſſimuſ
p̄nceps int̄ tres.ip̄e eſt q̄ teneriimꝰ ligni
vermiculꝰ.Silr omēs ſancti noui teſta.
humilitati fortiſſime inheſerūt.ſcʒ beata
maria lu.j.Ecce ancilla domī Ioh.bapti
ſta.jo.j.Nō ſum dig.vt ſol.cor.cal.e.Et
omēs ap̄li lu.xxij.Reges gētiū domīan
tur coꝝ Et ſequit̄.Nō ſic erit int̄ vos.ſʒ
q̄ maior eſt in vobiſ.fiat ſicut minor De
niqʒ ip̄e filꝰ dī marie ſe hūiliauit.vt pʒ ī
p̄ſenti ep̄la.Math.xj Diſcite a me quia
mi.ſū ⁊ hu.cor.Vnd̄ dicit aug̃.Nō dicit

Diſcite a me mundū fabricare.mortuoſ
ſuſcitare.demonia eijcere.ſʒ qꝛ mi.ſum ⁊
hu.cor.In omī enī ope xp̄i apparet mag̃
eius hūilitas.Nā humilē matrē elegit.
⁊ reputari voluit filius hūilis patris ſcʒ
cuiuſdā ſenis carpētarij.humilē lectū ſcʒ
p̄ſepe.humilē domū ſcʒ diuerſoriū habu
it.humile iumentū.ſ.aſinū equitauit.hu
miles diſcipulos elegit ſcʒ piſcatoreſ.hu
mile miniſteriū exercuit dū pedes lauit.
humilē ⁊ d̄ſpectiſſimā mortē elegit ⁊ hu
milē ſepulturā vtpote alienā.Et deniqʒ
poſt mortē deſcēdit ad inferos in q̊ mag̃
eius humilitas ꝯmendat̄ ¶ Tercō appa
ret eius bonitas ex eius ꝯmendatōe.qꝛ
ſcriptura ſacra q̄ mētiri nō poteſt ⁊ om/
nes ſancti doctores eā mirabiliter ac mł
tipliciter ꝯmēdant.Auguſtinꝰ Humili/
tas tota pene diſciplina chriſtiana ē An
de bern.Nulla ſplēdidior gēma in toto
ornatu ſummi pōtificis q̄ʒ humilitaſ ¶
Quarto apparet eius bonitas ex ſui vir
tuoſa opatōne.Res enī q̄nto melior eſt.
tanto nobiliorē habʒ opatōem Sʒ hūili
tas habʒ mirabilia opari vt ꝯſeq̄nt̄ pate
bit.Et ſic pʒ ſcōum ¶ X ¶ Tercō videa
mus de v̄tuoſa humilitatis opatione et
bona.Habʒ enī duodecim efficere mira
bilia opa v̄tuoſa ¶ Primū ē qꝛ ip̄a tu/
morē habet ſanare humanū.que cā ꝑdi/
tōnis fuit.Aug̃.Medicina tumoris ho
minis eſt hūilitas Gre.Argumentū re/
demptōnis noſtre inuēta eſt humilitas
Omīs ei cura ꝑ ꝯtrariū debʒ fieri.qꝛ cō/
traria ꝯtrarijs curant̄.Et ideo qꝛ cā ꝑdi
tōnis ſalutis fuit ſupbia cā reparatōnis ſa
lutis debuit ēē humilitas ¶ Scōm ē qꝛ
ip̄a facit deuʒ oculo miſicordie reſpicere
peccatorē.Eſa.lxvj.Ad quē reſpiciā niſi
ad pauperculū ⁊ ꝯtritū ſpū ⁊ trementē ſer
mones meos Obiectū enī viſus ē color
⁊ iō nihil niſi lucidū ⁊ coloratū videri pt
Color aūt v̄tutū eſt humilitas ⁊ ideo ſine

humilitate null⁹ a dõ reſpicit oculo mi-
ſericordie. Beatã vͥginē maxie reſpexit
deus q꞉ hoc colore humilitatis maxie co
lorata fuit. Lu. j. Quia reſpex. hu. an. ſue
¶ Terciū q꞉ ipa orõem facit dõ acceptã
⁊ eam a deo exaudiri. Judith. ix. Humili
um ⁊ mãſuetoꝝ ſꝑ tibi placuit depcatio.
Gre. Eſt creatori noſtro ad recipiēdum
flet⁹ humiliū miſicordie ſin⁹. Exēplū de
publicano ⁊ phariſeo. Nã publican⁹ ꝑ
humilitatē fuit iuſtificat⁹. ⁊ phariſe⁹ ex
ſupbia ꝯdēnatus. Lu. xviij. Deſcēdit hic
iuſtificat⁹ in domū ſuã ab illo. Hūilitas
enī facit orõem ī ꝯſpectu dei introire Ec
cleſ. xxxv. Oratõ humiliãtis ſe nubes pe
netrat. Petitõ aūt que nõ porrigit corã
papa nunq̄ȝ ab eo exaudit. Sic ē de orõ-
ne corã deo ¶ Quartū ē q꞉ liberat hoīeȝ
a piculis Pſal. Humiliat⁹ ſū ⁊ li. me. iij.
reg. xxj. Nõne vidiſti achab humiliatuȝ
corã me ꝓpter qd nõ inducã malū ī die-
bus ſuis. Ubi dicit greg. Si humilitas
tantū placuit ī reprobo. q̄ntū placebit ī ele
cto. Aug. Humilitas cuſtodit in omī tri
bulatõe vt nõ crepet mēs in fornace que
non tumet vento ſupbie. Jdeo caſtanea
facit ſtrepitū in igne. q꞉ ſub cortice ꝯtinet
ventū. Exēplum dauid q ait. j. reg. xxiiij.
Quē pſeq̄ris rex iſrael. quē pſequeriſ. ca
nē mortuū pſequeris ⁊ pulicē viuuȝ. Et
q꞉ ſic ſe hūiliauit. idõ dñs de manu ſaul ⁊
omniū inimicoꝝ ſuoꝝ ⁊ de omī anguſtia
eū liberauit. ij. regū. iiij. Uiuit domin⁹ q
eruit animã meã de omī anguſtia Hūili
tas enī facit hominē ī imo iacere. Jacēti
aūt ī imo pauca picula poſſūt cõtingere.
⁊ puū caſum põt facere ¶ Quintū eſt q꞉
exaltat hominē valde. j. re. xv. Nõne cuȝ
puulus eſſes ī oculis tuis caput in tribu
bus iſrael effect⁹ es. Jmo hūilitas ē men
ſura exaltatõis vt q̄ntū qs ſe hūiliat tan
tū exaltet. Exemplū in xp̄o. beata maria.
iohãne baptiſta ⁊ paulo. Nam xp̄c ſup
omēs eſt exaltat⁹. q꞉ ſup oēs ſe hūiliauit
⁊ poſt xp̄m beata vͥgo maria. De q̄ aug.
dicit q ꝓpt ſui humilitatē eſt mat domi
electa. Lu. j. q꞉ reſpe. hu. an. ſue. Johãnes
võ bap. q꞉ poſt hos pl⁹ omnib⁹ ſe hūili
auit. dū dixit. nõ ſum dign⁹ vt ſol. cor. cal.
eius. ſ. xp̄i. idõ ꝑ omnib⁹ xp̄c eū ꝯmēdauit
Math. xj. Jnt na. mu. nõ ſur. ma. jo. bap.
Et chriſ. di. q in nullo vnq̄ȝ ope tãtū me
ruit jo. bap. ſicut ī hac humilitate quē cū
iudei vellēt ꝓ xp̄o recipe dixit. Nõ ſum
dign⁹ ꝛc. Paul⁹ võ q꞉ dixit ſe minimuȝ
aploꝝ. ⁊ dixit ſe nõ dignū vocari aplm
Jdeo ꝑ excellentiã eccia vocat eū aplm
Job. v. q ponit humiles ī ſublime ¶ Se
xto facit hominē dī grã ſuſceptiuū. ja. iiij
Deus ſupbis re. hu. au. dat grãm Eſt eī
humilitas ſm ber. aqueductus ꝑ quem
venit grã dei ad hominē. Et ideo ait flu
enta grē tanto tpe defuerūt q꞉ nondū in
teruenerat aqueduct⁹ Et vocat aquedu
ctum humilitatē marie Supbus aūt eſt
plenus vento vane glē. ⁊ recipe dī grãm
non poteſt. Sed humilis eſt totus ī ſui
reputatõne vacuuſ ¶ Septimo facit dī
ſapiētiã in corde humilis habitare Pro
uerbioꝝ. Ubi humilitas ibi ſapiã Pto-
lomeus. Jnter ſapiētes ille ſapiētior eſt.
q humilior exiſtit. Bernhard⁹ Humili-
tas clauis eſt ſcie. Humilitas enim facit
amicū dei. amicis autē ſecreta reuelãtur
Et ideo deus humilib⁹ ſua ſecreta reue-
lat. que faciūt ipos ſapientes Math. xj.
Confiteor ti. pater ce. ⁊ terre. q꞉ abſcõdi-
ſti hec a ſap. et prudētibus ⁊ reuelaſti ea
puulis. id eſt. humilibus. Et ꝑ hunc mo-
dum fuerūt ſapiētes omēs ꝓphete ⁊ ſan
cti. Beat⁹ ergo greg. di. q ſacra ſcriptura
eſt quoddã pelag⁹ ī quo elephas natat.
⁊ agnus peditat Supbus enī ſup pela-
gus ſcripture natat ⁊ nihil intelligit Hu
militas aūt tangit ꝓfundū intellect⁹ ſcri
pture Unde boeti⁹ di. q ſapiã vel phĩa

aſparuit ſibi in ſpẽ cuiuſdã domĩe.q̃ mõ
ſeſe ad menſurã hominũ cohibebat. mõ
ſummi cacumĩs v̉tice celũ tãgere videba
tur.q̃ dũ caput altiꝰ extuliſſet ipm etiã ce
lũ penetrabat. Per hũilitatẽ ei ſapĩa ad
menſurã hominũ ſe reſtringit.⁊ ꝑ ſupbi/
am caput extollit ¶Octauũ ẽ q2 recupe
rat caritatẽ ⁊ nutrit eã Gre. Sola v̉tus
hũilitatis ẽ repatõ caritatis leſe. Chriſ.
Nutrix dilectõis eſt hũilitas.mat odij ẽ
ſupbia. Hũilitas ei facit hominẽ ſubire
ſacramẽta eccĩe ꝑ q̃ caritas amiſſa ⁊ leſa
repat. Si repauit eã paulꝰ q̃ ait actu.ix.
Domĩe qd me vis facere.et ſurgens ba/
ptiſatus ẽ. ¶Bonũ eſt q̄ ꝯſuat aĩe bo/
na Greg. Perit omẽ qd agit ſi nõ ſolici
te in hũilitate cuſtodit Idẽ. Qui ſine hu
militate ceteras v̉tutes ꝯgregat q̃ſi pul/
uerẽ in ventũ portat Aug. Cogitãs ma/
gnã fabricã ꝯſtruere celſitudinis.de fun
damẽto cogita humilitatis. Humilitas
enĩ eſt domꝰ dei in q̃ ds manet In domo
aũt dĩ ſicut in dõ omĩa ꝯſuant Aug. Ex
celſus es domĩe et hũiles cord ſũt domꝰ
tue. Ideo in demonibꝰ et p̉mis pentibuſ
bona grẽ nõ ſunt ꝯſuata. q2 in hũilitate
nõ manſerũt. ¶Decimũ eſt q2 facit ho/
minẽ pacifice ꝯuerſari.q2 ſicut inter ſup
bos ſp iurgia ſunt.vt dr puer.xiij.ſic ꝑ lo
cum a ꝯtrarijs inter hũileſ eſt ipa ſancta
pax.et ꝑ ꝯſeq̃ns nihil ita facit hominem
deo et hominibus placere ſicut hũilitas
Hiero. Nihil ẽ q̄ ita nos dõ et homini/
bus g̃tos faciat q̃z ſi merito magni hũili
tate ſimꝰ infimi. Ber. In alto nõ altũ ſa/
pere ſz humilibꝰ ꝯſentire.nihil deo cariꝰ
et rarius apud homĩes ¶Undecimũ ẽ
q2 facit hominẽ vincere dyabolũ et eius
figmẽta Unde in vitaſpatꝝ legit q̄ dya/
bolus dixit ſancto machario Sola hũi/
litas tua me vincit. Humilitas enĩ dya/
bolo ꝯtrariat directe. nihil aũt deſtruit
niſi ꝑ ſuũ ꝯtrariũ.vt ignis ꝑ aquã et tene

bre ꝑ lucẽ. ¶Duodecimũ ẽ q2 ducit ho/
minẽ ad gl̃am celi.job.xxij.c. Qui humi/
liatus fuerit erit in gl̃a. Math.xviij Ni
ſi ꝯuerſi fueritis et ef.ſi.pu.nõ intrabitis
in regnũ celoꝝ Humilitas enĩ facit deũ
habitare in aĩma q̃ eſt vita beata aĩmaꝝ
ſanctaꝝ vt dicit augu. Ad quã nos ꝑdu
cat dominꝰ noſter ieſus xp̄c marie filius
cũ patre et ſpũſancto vnꝰ ds in trinitate
ꝑfecta ꝑ infinita ſecula ſeculoꝝ Amẽ
¶Domĩca reſurrectõis domĩ noſtri ie
ſu xp̄i de euangelio. Sermo XLV.

M Aria magdale
na et maria iacobi et ſalome
emerũt aromata vt veniẽtes
vngerẽt ieſuz.mar.xvj. In euangelio ho
dierno quattuor ꝯtinent. Primũ ẽ mu/
lierũ obſequiũ et deuotõ opoſa. In pri
cipio euãgelij Scdm eſt angeloꝝ mini/
ſterium et apparitõ glorioſa ibi. Et intro
euntes in monumentũ viderũt dextris
iuuenẽ ſedentẽ cooptũ ſtola cãdida Ter
cium ẽ angelicũ colloquiũ et reſurrectio
nis xp̄i affirmatõ ſerioſa ibi Qui dixit il
lis. Nolite expaueſcere. Ieſũ q̃ritis naza
renũ cruci. Surrexit nõ ẽ hic. Quartũ ẽ
ꝑmulgãde reſurrectõnis mãdatũ et iuſ
ſio fructuoſa ibi Sz ite dicite diſcipulis
eiꝰ et petro ſup.q2 dominꝰ ſurrexit. q2 p̄
cedet vos in galileã ¶Prio ergo ponit
iſtaꝝ mulieꝝ obſequiũ et deuotõ opoſa.
q2 valde mane ſurrexerũt.et cũ vnguẽtiſ
aromaticis ad ſepulcꝝ venerũt vt vnge
rẽt corpꝰ ieſu. Circa hoc p̉mũ mẽbꝝ q̃tu
or ꝯſiderãda occurrũt Prio d differẽtia
euãgeliſtaꝝ. Scdo d ꝯgruitate eoꝝ q̃ in
reſurrectõe legunt Tercõ d ꝯmẽdatõne
iſtaꝝ mulieꝝ Quarto d moralitate et ſi
gnificatõe eaꝝ ¶Circa p̉mũ ſcz differẽtiã
euãgeliſtaꝝ nota q̄ mathẽꝰ vnũ angeluz
dicit appuiſſe mulieribꝰ iſtis Ait ei An
gelꝰ do.deſc.d ce. Idẽ di.mar.vt hic pz q2

viderũt iuuenẽ ſedentẽ a dextris. Iohã‑
nes vͦo ⁊ lucas ſcribũt fuiſſe duos ange‑
los in albis ſedẽtes. Ait enĩ iohãnes. Ui
dit duos angelos in albis ſedẽtes. vnuꝫ
ad caput ⁊ vnũ ad pedes. Lucas vͦo ait.
Ecce duo viri ſteterũt ſecus illas ĩ veſte
fulgẽti. Ad qd̓ dicẽdum ꝙ in rei veritate
duo fuerũt vel plures. vt io. ⁊ lu. ſcribũt.
ſꝫ qꝛ vnus ſolꝰ loq̄bat̄. iõ mathe ꝰ⁊ marcꝰ
vnũ angelũ fuiſſe ſcribũt. Itẽ iohãnes vi
det̄ dicere ꝙ domĩe iſte non intrauerunt
monumẽtũ. Ait enĩ. Dũ ergo fleret ĩcli‑
nauit ſe ⁊ pſpexit in monumẽtũ. Mar‑
cus aũt ⁊ omẽs alij dicũt ꝙ intrauerunt
Ait eĩ marcꝰ Et introeũtes in monumẽ‑
tum. Ad qd̓ dicẽdũ ꝙ accipiẽdo proprie
monumẽtũ ſcꝫ p illo lapide magno in q̊
corpus xp̄i ſepultũ fuit nõ intrauerũt vt
ioh. dicit. Sꝫ accipiẽdo large ſepulcrũ p
quodã circũitu murato circa ſepulcꝝ. ſic
intrauerũt vt dicit mar. ⁊ alij euãgeliſte.
Itẽ lucas dicit ꝙ angeli ſtabãt Ait enim
Ecce duo viri ſteterũt ſecus illas Iohan
nes vͦo dicit ꝙ angeli ſedebãt Ait enĩ io‑
hãnes. Uidit duos angelos in albis ſe‑
dẽtes. Ad qd̓ dicẽdum ꝙ ãgeli ſedebant
vt ioh. ſcribit. ſꝫ ad aduẽtũ dominaꝝ ſur
rexerũt. qd̓ lucas ſcribit. Itẽ marcꝰ dicit.
Maria magdalene ⁊ maria iacobi. ſcilꝫ
mater ⁊ ſalome. ſ. filia ⁊ mat̄ filioꝝ zebe‑
dei due ſorores vͥginis marie. Lucas aũt
dicit. Erat aũt maria magdalene ⁊ iohã
na. ⁊ maria iacobi. q̄ iohãna fuit vxor cu
ꝫe pcuratoris herodis Ad qd̓ dicẽdum
ꝙ multe alie domĩe venerunt cũ iſtis tri
bus marijs ad monumẽtum ad corpus
xp̄i vnguẽdum vt lucas ſcribit. int̄ quas
fuit iohãna p̄dicta Sꝫ ꝙ tres marie fue‑
runt pͥncipales. iõ ſolũ ipe nominãtur a
marco. Quia vͦo p̄dicta iohãna venera‑
bilis domĩa erat. iõ etiã ipa a luca noiat̄
vt dictũ eſt. Itẽ marcꝰ di. ꝙ iſte due domi
ne venerũt ꝺ mane. vt ĩ hoc euãgelio pꝫ.

Mathe ꝰ aũt dicit ſic Ueſpe aũt ſabbati
venit maria magdalene ⁊ alia maria vi‑
dere ſepulcꝝ. Ad qd̓ dicẽdũ ꝙ iſte domi
ne feria ſexta ſepulto domĩo notauerũt
ſepulcꝝ. vt mar. pnl̓. c. Et redeũtes hꝛlin
pauerũt aromata ⁊ vnguẽta p̄cioſa que
habebãt ꝯſuare corpus a fetore ⁊ facere
ipm̄ redolere. Sabbato aũt ſm̄ mãdatũ
legis q̇euerũt ⁊ beatã vͥginẽ viſitauerũt.
Prima ãt ſabbati q̄ mõ eſt domĩca. val
de tẽpeſtiue. qd̓ iohãnes dicit qd̓ fuit an
te lucẽ. Itẽ dicit lucas. Marcꝰ aũt dicit.
ꝙ q̄ndo iã puenerũt ad ſepulcꝝ erat ortꝰ
ſol. i. illa ps orĩetis vbi ſol orit̄ incipiebat
albeſcere. qd̓ ẽ ſignũ ꝙ ſol ſit ortus qd̓ vo
cat̄ diluculũ qd̓ eſt mediũ int̄ diẽ ⁊ noctẽ
in quo xp̄c reſurrexit. ps. Exurgã dilucu
lo. Qd̓ ergo iohãnes ⁊ lucas dicũt. ante
lucẽ ⁊ cũ tenebre eſſent. marcꝰ determĩat
⁊ dicit Ualde mane q̄ndo ſol incipiebat
albefacere illã pt̄ẽ orĩetis. qd̓ diluculum
nomĩat̄ ⁊ videt̄ adhuc nox Sic ergo iſte
domĩe ante diẽ ſurrexerũt. ⁊ cũ iã pueniſ
ſent ad ſepulcꝝ erat diluculũ. ꝙ aũt ma‑
the ꝰ dicit ſic ẽ intelligẽdũ ſm̄ auġ. q̄ dicit
ꝙ mathe ꝰ noĩe veſpe noctẽ ſignificat a p
te totũ denominãs. Eſt eĩ ibi ſynodoche‑
es. Eſt enĩ ſenſus. Ueſpe ãt ſabbati. i. no
cte ſabbati. q̄ luceſcit in pͥma ſabbati. id ẽ
terminat̄ ad pͥmã diẽ ſabbati q̄ mõ ẽ do‑
minica. venit maria magdalene Iudei n.
omnẽ diẽ vocãt ſabbatũ. ſcꝫ pͥma ſabba‑
ti. ſecunda ſabbati. ⁊ ſic de alijs. Roma‑
ni vͦo vocabãt dies a planetis. ſcꝫ diẽ ſol̓
a ſole. diẽ lune a luna. diẽ martis a mar‑
te. ⁊ ſic ꝺ alijs. quos etiã vſqꝫ modo nos
ſeq̇mur excepto ꝙ diẽ ſolis vocamꝰ do‑
minicã. Eccia aũt vocat dies ferias. vt fe
ria ſcd̓a. feria tercia feria q̄rta ⁊ ſic ꝺ alijſ
p̄ter ſabbatũ ⁊ domĩcã diẽ. Et ſic pꝫ diffe
rẽtia euãgeliſtaꝝ ¶ V ¶ Circa. ij. ſ. ꝯgru
itatẽ eoꝝ que in reſurrectiõe legunt̄ nota
quattuor ¶ Primum ꝙ congruuꝫ fuit

et decẽs ipm mane ſurgere ⁊ diluculo qꝛ
eius reſurrectõ noctẽ mortiſ inſimul ter
minauit. ⁊ diẽ grẽ ⁊ glẽ inchoauit. ⁊ ideo
a reſurrectõe xpi ⁊ citra nox p̄cedit diẽ. ſʒ
p̄mo dies noctẽ p̄cedebat. qꝛ oĩa incepe/
runt a die grẽ. ⁊ termĩata ſunt ad nocteʒ
culpe. mũdus etiaʒ a die incepit ⁊ deſijt ĩ
noctẽ. Gen. j. c. Factũ eſt veſpe ⁊ mane di
es vnus. In reſurrectõe aũt xpi omĩa de
tenebris ad lucẽ trãſierũt ad glãm puen/
tura ¶ Secũdo ꝯgruũ fuit tercia die re/
ſurgere ad oſtendẽdũ ꝙ ſicut in ternario
numero oĩa ds pfecit. ita in xpi reſurre/
ctione omĩa ds pfecit. vel fuerũt pfecta ⁊
de impfectõe ad pfectõem deducta. Nã
in trinitate ds eſt pfect⁹ Numer⁹ etiam
angeloꝝ ternario gerarchiaꝝ ⁊ ordinuʒ
eſt pfect⁹ ⁊ ꝯſtitut⁹. Totũ etiã vniuerſuʒ
tres ptes ꝯtinet ex q̃bus pficiẽ ⁊ ꝯpleẽ ſcʒ
celũ mundũ ⁊ infernũ Celũ etiã in tria di
uidiẽ. ſ. celũ empireũ criſtallinũ. ⁊ ſidere/
um. Infern⁹ ſimiliẽ diuidiẽ in tres dom⁹
ſcʒ infernũ purgatoriũ ⁊ limbũ puerorũ.
Itẽ omĩs creatura in tria diuidiẽ. qꝛ aut
eſt pure ſpũalis vt angel⁹. aut pure cor/
poralis vt elemẽta. aut ex vtroqʒ cõpoſi
ta vt hõ. Itẽ aĩma habet tres potentias.
ad ſui pfectõʒ. ſ. intellectũ voluntatem et
memoriã. ⁊ p tres v̓tutes fcõ iungiẽ deo.
ſcʒ p fidẽ ſpem ⁊ caritatẽ. Siliẽ omne cor/
pus ꝯſiſtit in tribus. ſ. lõgo lato ⁊ pfun/
do Itẽ omne tps ĩ tria diuidiẽ. ſ. in p̄ſenſ.
p̄teritũ ⁊ futuꝝ. Itẽ pnĩa p quã aĩa repaẽ
ad vitã in trib⁹ ꝯſiſtit. ſ. in ꝯtritõe cordis
ꝯfeſſione oris. ⁊ ſatiſfactõe opis. Cũ igiẽ
omniũ pfectõ in ternario nũero ꝯſiſtit ⁊
omĩa fuerint p pctũm deordinata. decẽs
fuit ꝙ xpi reſurrectõ in ternario pficereẽ
cũ p ip̄am omĩa ſint reordinata ⁊ ad pfe
ctõem reducta. Nã p ip̄am de⁹ ẽ glorifi/
catus. angelica natura repata ⁊ reſtau/
rata. humana v̓o natura ẽ exaltata et re
integrata. et breuiẽ omĩs creatura reno/

uabiẽ et liberabiẽ a ſuitute corruptõis p
xpi reſurrectõem. Propẽ qd di. aplſ ad
ro. viij. ꝙ oĩs creatura ingemiſcit et ptu/
rit vſqʒ adhuc expectãs redemptõnẽ fili
orum dei. Et idõ xpi reſurrectõ debuit in
ternario ppetrari p quẽ omĩs pfectõ de/
ſignaẽ. Unde etiã phũs dicit ꝙ p hũc nu
meꝝ. ſ. ternariũ adhibuim⁹ nos magnifi
care deũ omnipotentẽ ſupeminentẽ pro
prietatibus reꝝ creaturaꝝ. Tercõ ꝯgruũ
fuit vti reſurrectõe xpi tria ſimul ꝯcurre
rẽt. ſ. chriſtus reſurgẽs et humanã natu/
rã liberãs. angelus reſurrectõnem affir/
mãs. et mulier nunciũ bonũ portãs Nã
in pditõe humane nature tria p ꝯtrariũ
fuerunt. ſ. dyabolus ſuggerẽs. mulier nũ
cians viro. et vir comedẽs et naturã hu
manã corrumpẽs. Quia ergo chriſt⁹ in
ſua reſurrectõe humanã naturã repauit
ꝯgruũ fuit ꝙ ibi fuerit xpc hõ reſurgens
et naturã humanã liberãs. et angel⁹ bo/
nam reſurrectõem affirmãs. et femĩa ſcã
nunciũ ferẽs. qꝛ omĩs curatõ fit p ꝯtrari
um. qꝛ autoritate medicoꝝ. cõtraria con
trarijs curanẽ ¶ Quarto ꝯgruũ fuit vt
hodie chriſt⁹ q̃nquies appareret. q̄s qui
qʒ vices ſacerdos in miſſa q̃nquies ſe v̓/
tens ad pplm repreſentat Primo enĩ ap
paruit marie magdalene ad ſepulcrũ re
manẽti et flenti. Johã. xx. Secũdo ipſi et
alijs dominab⁹ redeũtib⁹ a ſepulcro vt
patet math. xxviij. Circa qd intelligẽdũ
nota ꝙ put ex euãgeliſtiſ colligiẽ et vt au
gu. di. de ꝯſenſu euãgeliſtaꝝ. maria mag
dalena et alie marie bis viderũt ãgelos.
et eis locute ſunt. Primo cũ venerũt tẽ
peſtiue ad monumentũ et viderũt duos
angelos et ſtatim cucurrerũt diſcipulis
nũciare. vt dicit mathe⁹ et mar. Secũdo
q̄ndo cum diſcipulis redierũt ad monu
mẽtũ et tũc recedentib⁹ diſcipulis angeli
iteꝝ eiſ locuti ſũt vt di. lu. et io. Siliẽ ieſuſ
appuit bis mulierib⁹. p̄mo marie mag.

quãdo ſecũda vice venit ad monumẽtũ
cũ alijs marijs ⁊ aplis. ⁊ redeũtibꝰ apo/
ſtolis ⁊ alijs marijs ipa remãſit ad mo/
numẽtũ foris plorãſ ⁊ vidit ieſũ in ſpecie
ortulani. vt dr̃ Jo. xx. Scd̃o magdalene
⁊ alijs marijs recedẽtibꝰ ſcd̃o a ſepulcro
q̃ndo acceſſerũt ⁊ tenuerũt pedes eiꝰ. vt
dicit math. Maria eni magdalena poſt
q̃m vidit ieſũ in ſpẽ ortulani cucurrit pꝰ
alias marias ⁊ inuenit eas in via. ⁊ dũ
eſſent oẽs ſimul ieſus apparuit eis vt di/
ctum ẽ. Tercĩo petro ſ; neſcit̃ vbi. lu. xxiiij
Et hoc ſignat ſacerdos dũ v̓tit ſe ad po/
pulũ ⁊ nõ dicit dominꝰ vobiſcũ. ſ; ſilẽter
⁊ plane dicit. orate ꝑ me Quarto duobꝰ
diſcipulis eũtibus in emaus. luce. xxiiij.
Quinto omnibus diſcipulis ĩ abſentia
thome. Jo. xx. Et ſignat ꝙ q̇nquies debe
mus hodie ⁊ ĩ omĩ die domĩca apparere.
ſc; in p̃ma in q̃ miſſa celebrat̃. in tercia. in
nona. in veſpis ⁊ in ꝯpletorio ad regrati
andũ deo ꝑ q̇nq; maximis beneficijs q̃
a deo recepimꝰ ¶ Y ¶ Primo ergo de
bemꝰ dn̄o regr̃iari ꝑ bono nature. q: nos
ad imaginẽ ſuã creauit. ⁊ hoc ſignat p̃ria
Scd̃o ꝑ bono fortũe. q: tã diligent̃ nos
gubernat ⁊ regit vt omĩa pedibꝰ noſtris
ſubiecerit. ⁊ hoc ſignat tercia. Tercĩo ꝑ bo
no grẽ. quia ita cariſſime nos redemit. ⁊
hoc ſignat nona. q: ĩ nona xp̃c mortuꝰ fu
it. Quarto ꝑ bono glẽ. q: in fine vite no/
bis dare eternã glãm paratus ẽ. ⁊ hoc ſign̄t
veſpe. Quinto ꝑ bono reſurrectõis glo
rioſe. q: in fine ſeculi nos reſuſcitabit nõ
amplꝰ morituros. ⁊ hoc ſignat ꝯpletori
um vltra qd̃ amplꝰ nihil extat. ¶ X ¶
Circa terciũ. ſ. circa ꝯmẽdatõe; iſtaꝝ do/
minaꝝ nota ꝙ iſte domĩe a ſex ſalubriter
ꝯmẽdant̃ ¶ Prima a v̓a amicicia. q: in
vita ſeq̃bant̃ xp̃m miniſtrãtes ei de facul
tatibus ſuis ⁊ in morte fuerũt iuxta cru/
cẽ. ⁊ poſt mortẽ iuerũt ad ſepulcꝝ eiꝰ cor
pus vngere cupiẽtes Prouer. xvij Om

ni tp̃e diligit q̇ amicus ẽ. Amicicia mũdi
eſt ſolũ in vita ⁊ ſolũ circa proſpera cõſi/
ſtit. Eccl. vj Eſt amicus ſocius mẽſe ⁊ nõ
ꝑmanet in tẽpore neceſſitatis. ¶ Scd̃o
ꝯmẽdant̃ ab eximia religione. q: cu; tan
tum diligerẽt xp̃m tã in vita q̃; in morte
tamẽ ꝓpter cuſtodiã ſabbati non moue/
runt ſe a hieruſalẽ ĩ ſabbato ſancto. vt le
gẽ domini cuſtodirẽt Uade ⁊ tu fac ſimi
liter vt ꝓpter nullius timorẽ vl̓ amorẽ p̃
tereas legẽ dĩ Sed heu hodie. q: ꝓpt̃ vnũ
denariũ lex domini p̃terit̃ ⁊ plus timet̃ ⁊
amatur homo q̃; deus ¶ Tercĩo ꝯmẽdã
tur a ſolicitudine magna. q: valde mane
ſurrexerũt ad corpus domini reuiſendũ
⁊ inungẽdũ. Sic ⁊ nos tẽpeſtiue ad cor
pus xp̃i videndum ſurgere debemus. p̃s.
Surgite poſtq̃; ſederitis q̇ manducatis
panẽ doloris Eph. v. Surge qui dormis
⁊ exurge a mortuis ⁊ illuminabit te xp̃c.
Mich. vj. Indicabo tibi o homo qd̃ ſit
bonũ ⁊ quid dominꝰ requirat a te. vtiq;
facere iudiciũ ⁊ diligere miſericordiã ⁊ ſo/
licitum ambulare cũ deo tuo ¶ Quarto
ꝯmẽdant̃ ab honeſtate mutua. quia nõ
vna ſola ſ; multe ſimul iuerũt. Eccl̃s. iiij
Ue ſoli q: cum ceciderit non hab; ſuble/
uantẽ ſe. Quia ſuſanna manſit in pome/
rio ſola fuit cõfuſa ⁊ condẽnata ad mor/
tẽ. Nunq̃; mulier alicuꝰ valoris ſola in
tercedere vl̓ ſtare deber;. ¶ Quinto cõ/
mẽdant̃ ab intentõne recta. quia iuerũt
vngere ieſum. Ieſum enĩ inungimꝰ. q̃n/
do in bonis opibus que exercemus bo/
nam intentõnem habemus vt ſc; ea faci
amus ad dei honorẽ ⁊ proximi edificati
onem. Mathei. vj. Tu autẽ cu; ieiunas
vnge caput tuum. id eſt. chriſtum. Pro
pterea ille quinq; virgines non intraue
runt ad nuptias quia nõ habuerunt ole
um in lampadibus. id eſt. bonam inten/
tionem in operibus. Ut dicit auguſtinꝰ
Et ideo lampades earum ſunt extincte.

qꝛ ignis ſpūſſancti nō pōt ardere ī opibꝰ
mala intentōe factis. Bona ergo intētō-
ne debemꝰ ad ecciam ire ſcꝫ vt vngamuſ
corpꝰ ieſu ⁊ nō vt videamꝰ vl' videamur
ſicut multi ⁊ multe faciūt ¶ Sexto ꝯmē
dant a locutōe honeſta. qꝛ nō vana nec
detractoria loq̄bant̄. ſꝫ dicebāt Quis re-
uoluꝫ nobis lapidē ab oſtio monumen
ti vt ſcꝫ poſſimꝰ vngere corpꝰ ieſu. Qui-
cunqꝫ ei loquit̄ de dō. dō̄s eſt cū eo. Ma-
thei. xviij. Ubi duo vel tres ꝯgregati fu
erint in noīe meo ibi ſū ego in medio eo-
ruꝫ. Quia hodie duo diſcipuli loq̄bant̄
de ieſu apparuit illis ieſus. lu. xxiiij. Et qꝛ
iſte dnē loq̄bant̄ d̄ amotōe lapidis ut vn
gerēt corpꝰ ieſu apparuit illis angelus ⁊
cōpleuit deſideriū eaꝝ lapidē amouēdo
Prouer. x. Deſideriū ſuuꝫ iuſtis dabit
Loq̄mur ⁊ nos de ieſu vt amoueat lapi
dem. i. duriciē a corde nrō. vt poſſimꝰ vn
gere corpꝰ ieſu. i. opa pietatis in xpi mē-
bra exercere. Math. xxv. Qd̄ vni ex mi-
nimis meis feciſtis mi. fe. ¶ A ¶ Circa
quartū. ſ. circa ſigficatōꝫ iſtaꝝ dominaꝝ
nota q̄ tres marie tres amaritudines ſi
gnāt quas hō q̄rēs xp̄m dꝫ habere Ma
ria eni interp̄tat̄ amaꝝ mare Pria ama
ritudo debꝫ eē de pctīs ꝯmiſſis. Scda d̄
bonis pditis Tercia d̄ penis incurſis. qꝛ
priuatus eſt etn̄a hereditate. ⁊ eternis
ſupplicijs deputatus Uel dꝫ habere tres
amaritudines. ſ. de pctīs cogitatis locu-
tis ⁊ opatis ¶ B ¶ Tres pixides ſignt
trinitatē trine ſubſtātie q̄ fuit in xp̄o. ſcꝫ
aīma corpꝰ ⁊ deitas. in q̄bꝰ fides noſtra
ꝯſiſtit. quā q̄rens deū habere dꝫ ī pixide
cordis ſui. ⁊ debꝫ eū portare tāq̄ꝫ pixidē.
in manibꝰ qꝛ debꝫ eā p opa manifeſtare.
Ia. ij. Oſtēde mihi fidē tuā ſine opibꝰ. et
ego oſtendā tibi fidē meā ex opibꝰ ¶ C ¶
Tria vnguēta in pixidibꝰ ſignificāt tres
amores q̄s q̄rens deū debꝫ habere ſecuꝫ.
Primus eſt amor dei q̄ p amorē marie
magdalene ſignificat̄. q̄ maxime ⁊ ſuper
omnia deū dilexit. Secūdus eſt amor p
prie ſalutis. q̄ p vnguentuꝫ marie iacobi
deſignat̄. q̄ tūc eſt q̄n̄do aīa regit corpus
⁊ mundū ſupplantat ⁊ vicia ⁊ pctā Iaco-
bus eni ſupplātator dr̄. Tercius eſt amor
p̄ximi q̄ p vnguentū marie ſalome deſig
tur. q̄ tūc eſt q̄n̄do hō habꝫ cor amaꝝ ī mi
ſerijs pctōꝝ ⁊ p̄ximoꝝ. Salū eni idē eſt
qd̄ amaꝝ vel amaritudo. ij. cor. x. Quis
infirmat̄ ⁊ ego nō infirmor. q̄s ſcandali-
ſatur ⁊ ego nō vror. Uel tria vnguenta
ſunt fides ſpes ⁊ caritas q̄bus dominuſ
oleo leticie ⁊ omni gratia vnctus ꝯiūgit̄
anime. ⁊ ipam eodē oleo leticie ⁊ oīs grē
⁊ v̄tutis vngit. Qui ergo vult videre xp̄m
reſuſcitatū ⁊ glo̾ſum hec omīa ferat ſecū
ſed nō q̄rat eū in ſepulcro. qꝛ ibi nō fuit i-
uentus. Lu. xxiiij. Quid q̄ritis viuenteꝫ
cū mortuis. Sepulcꝝ dealbatū eſt mōs
iſte. q̄ afforis ſpecioſus apparet ſꝫ intus ē
plenus oſſibus pūgitiuis ⁊ omni ſpurci
cia. Recedamus ergo de ſepulcro mūdi
et xp̄c occurret nobis ſicut iſtis mulieri-
bus fugiētibus d̄ ſepulcro occurrit et di
xit. Auete. math. xxviij Que tunc acceſſe
runt et tenuerūt pedes eiꝰ. Et ſic patet p
mū ¶ Secūdo ponit̄ angeloꝝ miniſteri
um et apparitō glorioſa. qꝛ introeūtes in
monumētū. i. in ambitū muratū circa ſe
pulcrum. viderunt iuuenē ſedentē ſuper
ſepulcꝝ ad dextraꝫ partē coopertum ſtola
candida ¶ D ¶ In quibus v̄bis quat
tuor notātur. ¶ Primo eniꝫ etas reſur
gentiuꝫ deſignat̄. quia angeli in etate iu
uenili apparuerūt in qua xp̄c reſurrexit.
in q̄ etiā omēs reſurgemꝰ. Eph. iiij. Do
nec occurramus omnes in viꝝ p̄fectum
in menſuram etatis plenitudinis xp̄i ¶
Secūdo deſignat̄ p ennis glīa reſurgētiū
quia ſedentem in dextris viderunt per
dextram autem beata futura vita. p ſini
ſtrā autem preſens ſeculum deſignatur.

¶Tercio deſignat̃ claritas corꝑm glori
oſoꝝ q2 in veſte fulgẽti ⁊ ſtola cãdida co
opertũ iuuenẽ viderũt. q̃ veſtis fulgẽs ⁊
ſtola cãdida. nihil aliud fuit niſi q̃dã ful/
goꝛ glĩe ⁊ claritas luminiſ. Ex abundãtia
eni glĩe aĩe redũdabit quidã ſplẽdoꝛ in
corpꝰ ſole clarioꝛ ⁊ delectabilis ad vidẽ/
dũ Math. xiij. Fulgebũt iuſti ſicut ſol ⁊c
¶Quarto deſignat̃ differẽtia reſurgen
tiũ. q2 vt di. math. erat aũt aſpectꝰ eius ſi
cut fulgoꝛ. ⁊ veſtimẽtũ eius ſicut nix. xp̃c
eni glõſus ⁊ ſplendẽs apparebit iuſtis ⁊
bonis ĩ iudicõ. malis aũt terribilis ⁊ foꝛ/
midoloſus. ꝓpter qđ dicẽt mõtibꝰ. opite
nos a facie ire agni ſedẽtis ĩ throno. apo
calip̃. vj. Et ſic ptʒ ſcđm. ¶Tercõ ponit̃
angelicũ colloquiũ. ⁊ reſurrectõis affir/
matõ ſerioſa. In colloq̊ aũt magna cle/
mẽtia demõſtrat̃. Et hoc ẽ qđ dixit. No
lite expaueſcere ſʒ iudei timeãt Vos aũt
q̃ fertis vngẽta ꝓcioſa. ſ. v̓tutes ⁊ opa bo
na q̃ xp̃o in vita ⁊ in moꝛte obſecute fui/
ſtis. q̃ veracit̃ ip̃m q̃ritis ⁊ deuote. nolite
timere. q2 timoꝛ nõ eſt in caritate. ſed ꝑfe/
cta caritas foris mittit timoꝛẽ. j. Joh. iiij.
vos aũt ꝑfectã caritatẽ ad xp̃m habetis.
⁊ iõ nolite timere. Sʒ timeãt iudei q̇ xp̃ʒ
occiderũt. timeãt pagani q̇ in ip̃m nõ cre
dunt. timeãt mali xp̃iani q̇ ip̃m quotidie
factis negãt ⁊ ip̃m iteꝝ crucifigũt. Vos
aũt q̃ queritis ieſũ nazarenũ. i. ſaluatoꝛẽ
floꝛidũ omni floꝛe v̓tutũ. ieſus eni ſalua/
toꝛ nazarenꝰ floꝛidus interꝑtat̃. crucifi/
xum ꝓ ſalute hominũ. nolite timere. In
affirmatõe v̓o reſurrectõnis firma v̓itas
eluceſcit. q2 ſurrexit nõ eſt hic. Ubi duo
ꝯſiderãda occurrũt. ſ. reſurrectõnis ꝓba
tio ⁊ reſurrectõis modꝰ ¶E ¶Circa ꝓ
mũ ſcʒ reſurrectõis ꝓbatõem duplicit̃ ꝓ/
cedamus. Primo infringamꝰ rõʒ iude/
oꝛum ⁊ dictũ q̇ dicũt ꝙ diſcipuli cuſtodi
bus doꝛmiẽtibꝰ furati ſũt corpꝰ xp̃i. ⁊ di
xerũt ip̃m reſurrexiſſe. ⁊ hic erroꝛ vſqʒ in
ꝑſens marceſcit in coꝛdibus iudeoꝝ. qui
erroꝛ habuit oꝛtũ vt ptʒ math. vl. ex eo ꝙ
cuſtodes ſepulcri domĩ dominõ maĩe ſur/
gente exterriti ſunt valde ⁊ facti ſunt ve/
lut moꝛtui ꝓ timoꝛe terremotꝰ ⁊ aſpectuſ
angeloꝝ qui ibi apparuerũt. ⁊ fugientes
ad ciuitatẽ ⁊ redeũtes hieruſalẽ inuene/
runt ꝑncipes ſacerdotũ ⁊ phariſeos qui
bus ea que ꝯtigerũt dixerũt. xp̃m ſurre/
xiſſe affirmãtes. Sacerdotes aũt ⁊ pha/
riſei conſilio habito magnã pecuniã ꝑdi
ctis cuſtodibus ſũt largiti. rogãteſ eos ꝙ
dicerẽt ꝙ doꝛmiẽtibus eis venerũt diſci/
puli ⁊ coꝛpus chriſti furati ſunt. Cuſto/
des aũt coꝛrupti pecunia ſic dixerũt ĩ po
pulo diuulgãtes ꝑdictũ erroꝛẽ. Hoc aũt
apparet falſum dupliciter Primo quia
aut cuſtodes doꝛmiebãt. aut nõ Si doꝛ/
mierũt quomõ hoc ſcire potuerunt. Si
nõ doꝛmiebãt quomõ cũ cuſtodes erant
armati ꝑmiſerũt apoſtolos q̇ erãt ꝑſone
viles ⁊ tremebũdi rape coꝛpus ieſu. Cer/
te nõ eſt veriſimile nec credibile. Secun
do q2 ſi diſcipuli fuiſſent furati coꝛpꝰ xp̃i
nõ traxiſſent moꝛã ad diſpoliandũ ip̃m.
ſed ſubito aſpoꝛtaſſent Quis latro inue
niens ſaccũ plenũ pannis poneret ſe ad
diſſoluendũ ſaccũ. Sed linteamina qui/
bus chriſti coꝛpus fuit inuolutũ ĩ ſepul/
cro poſtea inuẽta fuerunt. Et ideo hec fi
ctio eſt valde irratõnabilis Sʒ vt dictuʒ
eſt iudei coꝛruperũt cuſtodes pecunia ⁊
eis ſic loq̇ ꝑſuaſerũt. Sʒ ſtulti iudei ma/
gis apparẽs ⁊ credibile mendaciũ finge/
re debuerũt ¶F ¶Scđo iudeoꝝ fictõ/
ne excluſa xp̃i reſurrectõʒ ꝓbemꝰ. et hoc
q̇nqʒ mõis. ſ. ꝑ ſcripturas. ꝑ teſtimoniũ.
ꝑ rões. ꝑ figuras ⁊ ꝑ exempla naturalia
Omnibꝰ iſtis mõis xp̃i reſurrectõ ꝯue/
niẽt ꝓbat̃ ¶Primo ergo ꝓbat̃ ꝑ ſcriptu
rã noui ⁊ ve. te. quã ĩpoſſibile eſt eẽ falſaʒ
vtpote a ſp̃ũ ſcõ dictatã. ps. Ego doꝛ. ⁊ ſo
poꝛatꝰ ſũ ⁊ exurrexi Jdẽ Exurgã diluculo

¶ Nouũ aũt teſtamẽtũ totũ eſt plenũ xp̄i
reſurrectõe. q꞉ ⁊ euãgelia ⁊ ep̄le hoc affir
mãt ¶ G ¶ Sc̄do ꝓbat̃ ꝑ teſtimoniuꝫ.
qḋ fuit triplex ſcꝫ celeſte terreſtre ⁊ infer-
nale Celeſte fuit teſtimoniũ angeloꝝ di-
centiũ Surrexit nõ eſt hic Qui apparue
runt in veſte gl̃e ad oſtẽdendũ ꝙ glorio-
ſe reſurrexerat Terreſtre fuit triplex. ſ. te
ſtimoniũ ſanctaꝝ dominaꝝ ⁊ aliaꝝ mul
taꝝ Lu. xxiiij. Mulieres qdã ex nr̃is ter
ruerũt nos ⁊c. q dicũt eũ viuere. Militũ
pilati q ſemiuiui ceciderũt in terrã ⁊ fugi
entes dixerũt q꞉ ſurrexit Math. vl. Ecce
quidã de cuſtodib⁹ venerũt in ciuitatẽ. ⁊
nunciauerũt ꝑncipibus ſacerdotũ om̄ia
q̃ facta fuerãt Et religioſoꝝ ap̄loꝝ quo-
rum teſtimoniũ certiſſimũ fuit q꞉ fuit de
viſu ⁊ de tactu ⁊ de guſtu Lu. xxiiij Pal
pate ⁊ videte q꞉ ſp̄us carnẽ ⁊ oſſa nõ hꝫ.
Act. x. Dedit eũ manifeſtũ fieri nõ om̄i
ꝑp̄lo. ſed teſtib⁹ p̄ordinatis a dõ nobis q
mãducauimus ⁊ bibim⁹ cũ illo poſtq̃m
reſurrexit a mortuis Infernale teſtimo-
niũ fuit multoꝝ q cum xp̄o reſurrexerũt
Math. xxvij. Multa corpa ſc̄oꝝ q dor-
mierãt ſur. ⁊ apparuerũt multis. ¶ Ter-
cio reſurrectõ xp̄i põt ꝑ ratões ꝓbari
¶ H ¶ Et poſſũt ad hoc adduci duode-
cim rões ¶ Prima eſt ex pte iuſticie di
que ẽ ꝙ q nõ peccat nõ puniat̃ ſꝫ xp̄us in
corpe ſuo nũquã peccauit imo multum
valde meruit nec in ip̄o fuit ꝯcupiſcẽtia
mali ad malũ inclinãs ſꝫ originalis iuſti
cia ⁊ innocẽtia pura. ergo id corp⁹ nõ de
buit ꝑ putrefactõꝫ puniri ſꝫ ꝑ reſurrectõ
nis gl̃am p̄miari ps. Nõ dabis ſanctuꝫ
tuũ videre corruptõꝫ Et ſi ad horam gu
ſtauit mortẽ. hoc fecit ꝓpter ſcel⁹ hũanuꝫ
vt nos redimeret ab eo Eſa. liij. Propẽ
ſcelus populi mei ꝑcuſſi eũ ¶ Sc̄da eſt
ex pte ſapiẽtie dei cui⁹ ẽ ordinare omnia
et nihil inordinatũ relinq̃re in mũdo. ſed
omis ps ordinat̃ in ſuo toto ⁊ extra ip̄m
inordinata manet Partes aũt hominiſ
ſunt aĩa ⁊ corp⁹. ergo aĩa xp̄i debuit cor-
pori reuniri facta redẽptõne humana ꝑ
pter quã fuerat a corpe ſepata ¶ Tercia
eſt ex largitate ⁊ magnificẽtia dĩ ad quã
ſpectat omnib⁹ a ſe creatis tribuere om-
nẽ ꝑfectõꝫ ⁊ omne bonũ qḋ ſꝫm naturam
ſuã eis ꝯpetit ⁊ recipe poſſũt Jac. j. Qui
dat omnib⁹ affluent̃ Sed corp⁹ xp̄i po-
terat recipe gl̃am reſurrectõis cũ fuerat
habitaculũ dei qḋ magis fuit. ac etiaꝫ ei
ſꝫm naturã reſurrectõnis gl̃a debebat̃. q꞉
corpus fuit glõſi dei Unde ab inſtãti cõ
ceptõis ſibi gl̃a debebat̃. ⁊ qḋ ad tp̄s ea
caruit dõs diſpẽſatiue fecit. ergo debuit ꝑ
reſurrectõnis gl̃am ſublimari ¶ Quar
ta eſt a maioritatis decẽtia q꞉ q hꝫ mai⁹
⁊ ꝑncipale debꝫ habere min⁹ ⁊ acceſſori
um. vt q habet equũ debꝫ habere frenuꝫ
⁊ vir q habꝫ vxorẽ debꝫ habere bona ei⁹
ſed corp⁹ illud ſꝑ habebat deũ q omnib⁹
maior ẽ. q꞉ deitas nunq̃ꝫ fuit nec a corpe
nec ab aĩma ſepata ergo illud corpus de
bebat habere gl̃am que dei ẽ ſꝫm qḋ ip̄m
cape poterat. hec aũtẽ gl̃a reſurrectõnis
¶ Quinta ẽ ab aĩe inflamatiuo vt inflã
memur ⁊ accẽdamur ad bene agendum
Nã aſſueti corpalib⁹ mag̃ diligim⁹ cor-
poralia bona Gl̃a aũt corpis bonũ cor-
porale ẽ quã dũ in xp̄i corpe ſpeculamur
q̃ etiã nobis ꝓmittit̃. iuxta illud phil. iij.
Saluatorẽ expectam⁹ dominũ noſtruꝫ
ieſum xp̄m q reformabit corp⁹ hũilitatiſ
noſtre ꝯfiguratũ corpi claritatis ſue. ma
gis accẽdimur ad bene op̄andũ Si eni
gl̃am corpis in nullo ꝯſpicerem⁹. caderꝫ
ſpes nr̃a de tali p̄mio deſpantes tepidi
et remiſſi effecti Quia vt dicit gre. Conſi
deratõ p̄mij minuit vim flagelli. ¶ Se
xta vt naturale deſideriũ ꝯpleat̃. qḋ fru
ſtrari nõ põt. eo ꝙ oſtẽderet imꝑfectõeꝫ
eternitatis dei. ſꝫ naturale deſideriũ ieſt
aĩe corpi reuniri et inſimul cũ eo gl̃ificari

ſed put puer.x.ð2.deſideriū ſuū dabit̃ iu
ſtis.ergo corp⁹ debuit reuniri aīe ⁊ cum
ea glā potiri ⁊ ei⁹ v̓tute omīa alia corpa
ſuis aīab⁹ reunient̃.q2 vt ꝓbat apo.j.
coꝝ.xv.xp̄i reſurrectō ē cā noſtre reſurre
ctōis ⁊ ſi xp̄c reſurrexit ⁊ nos reſurgem⁹
cātat eni eccīa.mortẽ noſtrā moriēdo de
ſtruxit ⁊ vitā reſurgēdo repauit. ¶ Se-
ptima ē a v̓tute ſupnaturali q̄ fuit ī xp̄o
q̄ maiorē v̓tutē habuit ad viuificādū q̄3
adā ad mortificādū vt dicit apl̓s ad ro.
ij.ſ3 adā trāſmiſit mortē in ſe ⁊ in omnes
poſteros.ergo multomagis xp̄c ſuſcita-
uit ſe ⁊ oēs alios ꝑ v̓tutē ſue potētie.j.co.
xv.Sicut in adā oēs moriunt̃.ita ⁊ ī xp̄o
omēs viuificabunt̃. ¶ Octaua eſt a xp̄i
humilitate Lex eni dei hoc ſanxit vt q̄ ſe
magiſ hūiliat maxime exaltet̃ Eſt ei hūili
tas regula exaltatōis vt ſupra in p̄cedē-
ti domica eſt notatū in ſmone de epl̓a ⁊
ecōuerſo de ſupbia Lu.xiiij. Ois q̄ ſe hu
miliat exaltabit̃ ⁊ omis q̄ ſe exaltat hūili-
abit̃ S3 xp̄c maxime ⁊ ī ſup̄mo gradu ſe
hūiliauit.ergo ſūme debuit exaltari.qđ
ꝑ reſurrectōem factū ē.q2 niſi reſurrexiſ-
ſet nō fuiſſ3 ſumme exaltat⁹.nā mag̃ eſt ī
aīa ⁊ in corpe exaltari ⁊ glorificari q̄3 ī
aīa ſolū Phi.ij. Hūiliauit ſemetip̄m.
Et ſeq̄tur Propt̃ qđ ⁊ ðs exaltauit illū
Et ideo poſt reſurrectō3 xp̄c ait mathei.
xxviij Data ē mihi oīs ptās in celo et in
terra ¶ Nona ē a xp̄i obediētia Inueni
mus ergo de multis ſanctis ꝙ eis omēs
creature ⁊ mors ⁊ vita obediuerunt ad
nutū ⁊ hoc q2 ip̄i obediētes fuerūt Exem
pla pat3 in nouo ⁊ ve.te. S3 xp̄c ſup oēs
ſ.ōs deo obediuit vſq3 ad mortē nec ei⁹
mandatū vnq̄3 p̄teriuit Phi.ij. Factus
eſt obediēs vſq3 ad morte̅ Ergo mors et
vita vt moreret̃ ⁊ reſurger3 q̄ndo vellet
debuerūt ei magis q̄3 alicui ſcō alio obe
dire job.x. Ptāte̅ habeo ponēdi animā
meā ⁊ iteꝝ ſumēdi ea3 ¶ Decima eſt ꝓpt̃

reuerētiā fidei xp̄iane ⁊ irriſionē infide-
liū euadendā q̄ maxie ſeq̄ret̃ ſi xp̄c nō re-
ſurrexiſſet Nā magis abſurdū fidei xp̄i
ane ⁊ incōueniēs apud exteras natōnes
videt̃ ꝙ nos dicim⁹ ꝙ ðs fuit mortu⁹ ⁊ ſe
pultus cū ðs mori nō poſſ3 eo ꝙ ē vita ꝑ
petua ⁊ beata. Si ergo fili⁹ dī a mortuiſ
nō reſurrexiſſet.tūc ðs ⁊ domin⁹ xp̄iano
rū eſſet quidā ðs mortu⁹ ⁊ ſepult⁹ qđ eſ-
ſet q̄dđā ridiculoſū dicere Na3 ſi ad ho-
rā guſtauit mortē inq̄3tū hō vt nos iuſte
liberaret.reſurrexit in v̓tute dei deuicta
morte in q̄ ver⁹ ðs oſtendit̃ Math.xxij
Nō eſt ðs mortuoꝝ ſ3 viuentiū.i.de⁹ no
ſter nō eſt ðs mortu⁹ ſ3 ðs viuēs ¶ Vn
decima ē ad fidē noſtrā ꝯfirmandā Nā
hec ē fides catholica vt credam⁹ ⁊ ꝯfite-
amur.q2 domin⁹ noſter ieſus xp̄c eſt ðs
⁊ hō Jo.xiiij. Creditis in deū ⁊ in me cre
dite S3 ſi xp̄c fuit a morte vict⁹ ſicut ⁊ ce
teri nō habuiſſ3 omnipotētiā dī quā ma
gis ī eo ꝙ mortē abſorbuit demōſtrauit.
q̄ omēs vicit ⁊ ꝑ ꝯſeq̄ns nō fuiſſ3 ðs Si-
milit̃ nō fuiſſet hō.q2 filius dei in triduo
mortis nō fuit hō cū aīa fuit a corpore
ſepata ex q̄bus ꝯiūctis hō ꝯſiſtit.⁊ iō vt
dicit apl̓s.j.coꝝ.xv. Si xp̄c nō reſurrexit
a mortuis inanis ē fides noſtra ¶ Du-
odecima ē ꝯplemētū felicitatis etne q̄ cō
ſiſtit in ꝯgnitōne deitatis ⁊ hūanitatis
xp̄i Jo.xvij. Hec ē vita etna vt ꝯgnoſcāt
te ſolū veꝝ deū ⁊ quē miſiſti ieſum xp̄m.
Humanitas ī vnione aīme ad corp⁹ cō-
ſiſtit que ꝑ mortē deſtructa fuit.q2 ī mor
te xp̄c nō fuit hō Vt ergo ꝯpleta ſit felici
tas nrā oportuit xp̄3 reſurgere ſalute hu
mana ꝯſummata ꝑ mortē Jo.x. Ingredi
etur ſc3 ad deitatē ⁊ egrediet̃ ſc3 ad hūa-
nitatē ⁊ paſcua inueniet ſc3 felicitatis et
glīe. ¶ Quarto xp̄i reſurrectō ꝓbat̃ ꝑ fi-
guras Nā figurata fuit in ſamſone quē
cū philiſtijm crederēt ꝯtinere ip̄a media
nocte ſurrexit ⁊ tulit portas gaze ereas ⁊

egreſſus ē ciuitatē. vt pꝫ iud. xvj. Sic xp̄c
iuit ad inferos ⁊ dū inferi crederēt ip̄m
detinere ip̄e ſurrexit fractis portis inferi
Pſal. Nō derelinq̄s animā meā ī infer
no. Itē figurata fuit in iona quē cete ab/
ſorbēs. tercia die euomuit. vt pꝫ ione. ij.
Sic xp̄c in vētre terre poſitꝰ tercia die re
ſurrexit. Mat. xij. Sicut fuit ionas ī vē
tre ceti tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ. ſic erit
filius hoīs in corde terre tribꝰ diebus
⁊ tribus noctibus. ¶ Quīto reſurrectō
xp̄i ꝓbaẗ nō eē impoſſibilis ꝑ exēpla na/
turalia. Nā ꝺ leone dr̄ ꝙ facit filios mor
tuos q̊s tercia die cum rugitu reſuſcitat.
Multo ergo magis ds̄ paẗ filiū ſuū vo
ce v̄tutis ſue ſuſcitauit. ⁊ ideo xp̄c in ſua
reſurrectōne leoni aſſimulaẗ ſicut in ſua
paſſiōe agno Apo. v. Uicit leo ꝺ tribu
iuda. Silr̄ de fenice dr̄. ꝙ adunat ligna
aromatica. ⁊ vibrās alas in eis ignē accē
dit ⁊ ſeip̄m ꝯburit. ⁊ ex cineribus fenicis
generaẗ v̄mis quidē q̇ in eandē auē trāſ/
formaẗ ⁊ creſcit. Sic xp̄c in ligno crucis
ex igne ſp̄ūſſancti ſeip̄m cōbuſſit ⁊ tercia
die idē reſurrexit Silr̄ ꝺ cocodrillo dr̄ ꝙ
eſt animal magnū et ꝑniciosū et ydro in
ſidiaẗ Ydrus aūt inuoluit ſe in lutū vt la
bilis fiat. et ꝓijcit ſe ī os cocodrilli dormi
entis Quē cū cocodrillꝰ credit ſe deuo/
raſſe. ip̄e corroſis viſceribꝰ eiuſ tercia die
egredit̄. Cocodrillꝰ eſt dyabolꝰ cuiꝰ os ē
mors. et vēter infernꝰ. ydrꝰ aūt. i. filiꝰ dei
inuoluit ſe ī luto mortalitatis nr̄e vt poſ
ſet mori et mortuꝰ eſt. Quē cū dyabolus
crederet deuoraſſe ip̄e corroſis eiꝰ viſce/
ribus dū aīas ſanctoꝝ inde extraxit ter/
cia die reſurrexit ¶ Scd̄o videamus re
ſurrectōnis modū et ſigſicatōes. ¶ I ¶
Ubi nota ꝙ xp̄c q̇nqꝫ mōis reſurrexit. ſ.
cito. inmortalis. caute. ſociatꝰ. et v̄e Re/
ſurrectō aūt xp̄i corꝑalis ſignificat reſur/
rectōem noſtraꝫ ſp̄ūalē. q̄ vocaẗ reſurre/
ctio ꝑma. q̄ eſt reſurrectō aīe q̄ a pctō re/
ſurgit Nā et aīa moriẗ morte ſua Apoc.
ij. Beatꝰ q̇ habꝫ ꝑtē in reſurrectōe ꝑma.
Si ergo volumꝰ cū xp̄o glōſe reſurgere.
et in glorioſa reſurrectōe ſcd̄a cū xp̄o eē.
reſurgamus reſurrectōe ꝑma. et ſupradi
ctis q̇nqꝫ modis q̇bus xp̄c a mortuis re/
ſurrexit. ¶ Primo reſurgamꝰ cito. xp̄c
enī ſtatim ꝓbata morte reſurrexit. qꝛ hu
manū eſt peccare. ſꝫ dyabolicū in pctīs ꝑ
ſeuerare. vt dicit greg̊. In nullo alio pec/
cato dyaboluꝫ ita imitamur ſicut in ꝑſe/
uerantia mali. qꝛ ille ab initō peccauit et
ſꝑ ꝑſeuerat in malo. Pſal. Supbia eoꝝ
q̇ te ode. aſcē. ſꝑ. Contra qd̄ dr̄ eccī. v. Ne
tardes ꝯuerti ad dominū. et ne differas
de die in diē. Et nota ꝙ coruꝰ emiſſus ꝺ
arca nunq̄ꝫ redijt. et ſꝑ dicit cra cra. Sic
faciūt multi ¶ Secūdo reſurgamus im
mortales vt nunq̄ꝫ morte culpe ꝑpetuī
in anima moriamur. qꝛ xp̄c reſurgens a
mortuis iā nō moriẗ. mors illi vltra non
dominabiẗ Ro. vj. Quia vt dr̄ hebre. x.
Uolūtarie peccātibus nobis pꝰ acceptā
noticiā v̄itatis iā nō relinquiẗ nobis ho
ſtia ꝑ peccatis. terribilis aūt quedā expe
ctatio iudicij et ignis emulatō. q̄ cōſum/
ptura eſt aduerſarios Quia qui volūta
rie peccat. q̄ntū in ſe eſt. qꝛ filiū crucifigit
vt dicit apoſtolꝰ ad heb. vj. et iō cū chriſti
crucifixoribꝰ iudicabiẗ. Stultū eſt valde
imo inſanū in carcerē dyaboli volūtarie
velle redire. ac peccatorū catenis denuo
mācipari. qꝛ ſic fiunt nouiſſima hominiſ
peiora ꝑoribus. Iob. v. Ecce iā ſanus fa
ctus es. vade et ampliꝰ noli peccare ne ꝺ
terius aliquid ꝯtingat tibi. ¶ Tercio re
ſurgamus caute. Chriſtꝰ enī de mane re
peſtiue non fracto ſigillo pilati caute re/
ſurrexit. Sic et nos reſurgere debemus.
qꝛ multa ſunt q̄ impediūt nos reſurgere
ſcꝫ mūdus. caro. demonia. ꝯſanguinei et
amici. Eph. v. Uidete quō caute ambu/
letis. Math. Neſciat ſiniſtra tua quid

faciat dextra tua Et nota ꝙ xp̄c reſurgēſ
dimiſit veſtes in ſepulcro ita ⁊ nos pellē
veterē pc̄ti reſurgēdo ad vitaꝫ grē depo
nere debem⁹ Col.iij. Expoliātes vos ve
terē hominē cū actibus ſuis. ⁊ induētes
nouū hominē q̇ renouat̄ in agnitōem dī
¶ Quarto reſurgam⁹ cū ſocietate. quia
multa corpa ſcōꝝ cū ipo reſurrexerūt. vt
ſicut malo exēplo vel ſuggeſtione fecim⁹
alios cadere ita nitamur eos ⁊ alios fa/
cere ad vitā reſurgere Et ſicut fuim⁹ cā ꝑ
ditōnis multoꝝ ſic ſim⁹ cā ſalutis. q꞉ per
hoc opiem⁹ pc̄tā nrā Ia.v. Qui cōuerti
fecerit peccatorē ab errore vie ſue ſalua/
bit animā ei⁹ a morte ⁊ opit multitudinē
peccatoꝝ ſuoꝝ Quia vt dicit aug̃. nō eſt
maius ſacrificiū dō q̄ꝫ zel⁹ animaꝝ. Sic
erat ſolicit⁹ aplus q̇ multos peccare fece
rat ⁊ multos reuocauit ad vitā. ij. cor. xij
Ego aūt libētiſſime impendā ⁊ ſupimpē
dar ipe ꝓ animab⁹ veſtris ¶ Quito re/
ſurgam⁹ v̓e. q꞉ xp̄c v̓e ſurrexit Luc. xxiiij
Surrexit domin⁹ v̓e Cui⁹ tria fuerūt ſi/
gna ſcꝫ palpatō viſio ⁊ comeſtio ¶ k ¶
Nā diſcipuli xp̄m palpauerūt. ipꝫ aptis
oculis viderūt ⁊ ipe cū eis ⁊ ipi cū eo co/
mederūt Lu. xxiiij Palpate ⁊ videte Si
milit̄ hec tria ſunt ſig̃ ꝙ hō ſpūalit̄ reſur/
git ¶ Primū eſt palpatō Si q̇s ei ꝑmit
tit ſe palpari a tribulatōibus ⁊ nō mur/
murat ſicut job q̇ in omnib⁹ nō peccauit
nec ſtultū q̇d ꝯtra deū locut⁹ eſt. ſignū ē
ꝙ v̓e reſurrexit Rō. n. ī ꝓſperis ſꝫ ī aduer
ſis ꝯgnoſcit̄ ſi hō eſt v̓e viu⁹. ſicut ſathā
dixit domīo d̓ job. ij. c. eiuſdē. Mitte in/
quit manū tuā ⁊ tāge os ei⁹ ⁊ carnē. ⁊ tūc
videbis ꝙ in faciē benedicat tibi. ¶ Se/
cundū eſt viſus Si q̇s enī oculo fidei re
cte videt xp̄m ⁊ ipm veꝝ filiū dī credit ꝓ
ſalute hominū paſſū ⁊ aſpicit etiā in euꝫ
ī cruce oculo pietatis ⁊ caritatis vt ei cō
patiat̄ ⁊ moriat̄ cū illo. ſignū eſt ꝙ v̓e re/
ſurrexit Pſal. Reſpice in faciem xp̄i tui

Hie. v. Domīe oculi tui reſpic̄iūt fidem
Quia iuſt⁹ ex fide viuit Ro. x ¶ Terciū
eſt comeſtio Si q̇s enī cibū aīme ſcꝫ ver/
bū dei. ⁊ xp̄i corp⁹ digne ⁊ deuote maſti/
cat ⁊ comedit ſignū eſt ꝙ v̓e reſurrexit et
viuit Sic enī debꝫ comedi. j. cor. xj Pro
bet aūt ſeipm hō ⁊ ſic de pane illo edat et
de calice bibat Et ſic ptꝫ terciū ¶ Quar
to ponit̄ ꝓmulgā de reſurrectōis māda/
tuꝫ ⁊ iuſſio fructuoſa. q꞉ ite ⁊ dicite diſci/
pulis ei⁹ ⁊ petro ſup. ꝙ reſurrexit domi/
nus. q꞉ p̄cedet vos in galileā ibi eū vide/
bitis Petro p̄cipue mādat dici ne ꝓpt̄
pc̄tūm q̇d cōmiſit deſpet. ⁊ q꞉ caput erat
apoſtoloꝝ Und̓ q̄ꝫuis petr⁹ ꝓpt̄ pc̄tūm
infidelitatis ⁊ negatōis ꝓpt̄ q̇d ſoluꝫ pa
pa pōt deponi iā amiſerat p̄ncipatuꝫ. ta/
men ꝓpt̄ pniam verā q꞉ fleuit amare dn̄s
trāſtulit pc̄tūm ei⁹. q. d. xp̄c Dicite petro
Sicut ꝓ peccatorib⁹ mortu⁹ ſum ita pro
peccatorib⁹ reſurrexi. q꞉ ſcꝫ deflēt pecca/
ta ſua vt iuſti fiāt Ro. iiij. Tradit⁹ eſt ꝓ/
pter delicta nrā ⁊ reſurrexit ꝓpter iuſtifi
catōem nrām Et nota ꝙ xp̄c aſſerit ſe in
galilea videndū ⁊ non alibi q̄ꝫuis alibi
ſe oſtēderet. q꞉ galilea interp̄tat̄ trāſmig̃
tio Omnib⁹ enī q̇ ſe ſatagunt trāſmigra
re d̓ vicijs ad v̓tutes ⁊ de mūdo ad celuꝫ
⁊ de negligētia ad obſ̓uatōeꝫ mādatoꝝ.
xp̄c ꝓmittit ſe oſtēdere ⁊ manifeſtare Io.
xiiij. Qui habꝫ mādata mea ⁊ ſ̓uat ea il/
le eſt q̇ diligit me ⁊ ego diligā eū ⁊ mani/
feſtabo ei meipm Hec ergo dies cariſſi/
mi boni nūcij eſt. ſi tacuerim⁹ ⁊ nolueri/
mus nūciare ſceleris arguemur. iiij. reg̃.
vij. Annūciemus ergo mūdo xp̄i reſur/
rectōem ⁊ q̄nta miracula xp̄c ꝑ mortē et
reſurrectōꝫ eſt mirabilit̄ opatus Sūt āt
ſex q̇ hodie mūdo nūciare debemus. ¶
¶ Primū ē triumph⁹ xp̄i nobilis. mors ei
⁊ vita mirādo ꝯflixere duello Sꝫ xp̄c vi
ta nrā vicit mortē dyabolū ⁊ mūdū De
p̄mo oſee. xiij. Ero mors tua o m.. j. co. xv

Ubi eſt mors victoria tua Abſorpta eſt
mors in victoria. De ſcdo aug. Manu
inermi ⁊ affixa cruci debellauit aereas
ptãtes. De.iij.job.xvj. Cõfidite ego vici
mundũ. Uade ⁊ tu fac ſilr. Uincamꝰ er/
go dyabolũ.mundũ ⁊ pcti morte͂ hodie.
¶ Scdm eſt ſpoliatõ inferni mirabilis
qꝛ xp̄c rex noſter ꝯfregit portas inferni ⁊
pr̄es noſtros inde victorioſe extraxit. za/
cha.ix. Tu aũt in ſanguine teſtame͂ti tui
eduxiſti vinctos tuos de lacu ĩ q̇ nõ erat
aqua. Tãta enĩ fuit victoria reg̃ noſtri ꝙ
inuaſit inimicũ vſqꝫ ad domũ ſuã.⁊ ſpo/
lia q̄ ſibi placuerũt abſtulit ipo in vincul'
religato Extrahamꝰ ⁊ nos cariſſimi ani
mas pentũ nr̄oꝝ de purgatorio benefici
is noſtris ⁊ orõibꝰ .ij.mach.xij. Sancta
enĩ ⁊ ſalubris ẽ cogitatõ ꝓ defunctis exo
rare vt a peccatis ſoluant̃ ¶ Terciuꝫ eſt
ſpes humani generis infallibilis.qꝛ xp̄c
rex noſter ⁊ caro ⁊ frat̃ noſter glorioſus
in aĩa ⁊ corpe hodie reſurrexit.cuiꝰ reſur
rectõ eſt cã ⁊ forma noſtre reſurrectõnis
⁊ iõ firmit̃ ſpare debemꝰ ꝙ ſicut ipe reſur
rexit ⁊ nos reſurgemꝰ. Annũciemꝰ ergo
hominibꝰ vt deinceps in ſpe bt̃e reſurre
ctionis viuãt.q̄ ſpes facit oĩa aduerſa pa
tient̃ ⁊ libe͂ter tolerare ¶ Quartũ eſt mi
ſeratõ ⁊ affectꝰ venerabilis. qꝛ licet xp̄o
poſt reſurrectõꝫ defuerit miſia nõ tame͂
ei defuit miſericordia.qꝛ q̄ꝫuis ſũme fue
rit ſublimatꝰ nõ tame͂ oblitus ẽ ſuorũ et
noſtri. Nã aplis ⁊ multis alijs apparuit
et omẽs amicos ẽ ꝯſolatus et eos dono
ſpũſſancti repleuit Jo.xx. Accipite ſpũm
ſcũm q̊ꝝ re.⁊c. Prouerbiũ eſt. Honores
mutãt mores. Sꝫ rex noſter ſũme hono/
ratus in nullo mutatꝰ eſt q̇n ſp circa noſ
paternũ gerat affectũ et noſtri miſereat̃.
tribuẽs ſp cariſmatũ dona et nobiſcum
maneat Math.xxviij. Ecce ego vobiſcũ
ſum om.die.vſ.ad ꝯ.ſe. ¶ Quintũ eſt cõ
fidentia ſalutaris. Multũ enĩ debe͂t pec

catores ꝯfidere.qꝛ xp̄c reſurge͂s ꝑmo ap
paruit peccatrici et negatori q̄ꝫ alijs.ad
innue͂dum ꝙ ſicut ꝓ peccatoribꝰ mortuꝰ
fuerat.ita ꝓ pctõribꝰ reſurrexit Mat.ix
Nõ veni vocare iuſtos ſꝫ pec.j.thi.j. Fi/
delis ſmo et omni ac.di. qꝛ ieſus xp̄c ve
nit in hũc mundũ pec.ſal.fa. Nõne appa
ruit paulo dũ iret ad ꝑſeq̄ndum me͂bra
ſua et eũ cõuertit et grãm ſibi infudit. et
aplum ipm cõſtituit. Sic q̊tidie pctõres
paratos male agere et inuiſibilit̃ ꝯuertit
⁊ grãm magnã facit ¶ Sextũ eſt recupe
ratõ celeſtialis.qꝛ celeſte͂ hirlm recupatꝰ
eſt hõ.q̄ eſt ciuitas nr̃a Heb.xiij. Nõ ha
bemus hic manente͂ ci.ſꝫ fu.inq̇. Accipi
amus ergo baculũ et capſellã vt ꝑegrini
et eamus vſus hieruſale͂ qꝛ recupata eſt
et via eſt ſecura qꝛ inimicꝰ humani gene
ris q̇ viã cõturbabat ⁊ capiebat ambulã
tes ꝑ eam.captus et catenatus ẽ Eſt etiã
via abbreuiata.nã oliꝫ circũibat ꝑ infer
nũ ſꝫ mõ recto tramite te͂dit vſus celum.
Eſay.xxx. Hec eſt via ambulate in ea ne
qꝫ ad dex.neqꝫ ad ſini. Et ſic patꝫ q̄rtum
¶ Sꝫ qꝛ vt dicit aplš.j.cor.xv. et.j.theſ.
iiij.xp̄i reſurrectõ eſt cã nr̃e reſurrectõis.
Et ſicut xp̄c reſurrexit.ita et nos reſurge
mus. Si enĩ inq̇t credimꝰ ꝙ ieſus mortu
us eſt et reſurrexit.ita et d̃s eos q̇ dor.ꝑ
ieſum ad.cũ.e. Theſ. vbi ſupra. Jõ de re/
ſurrectõne nr̃a.xij.videamus ¶ M ¶
Primo vtꝝ corpm reſurrectõ ſit futura
Ad q̊d dice͂dum ꝙ omĩno oportꝫ pone/
re ꝙ corpoꝝ reſurrectõ ſit futura. et hoc
ꝓpter q̇nqꝫ rões ¶ Primo rõe iuſticie
dei. Juſtũ ẽ enĩ apud deũ et homĩes. ꝙ il
le puniat̃ vel ꝑmiet̃ q̇ peccauit vel meru
it. Sꝫ omĩa opa nr̃a ſunt aĩe et corpis ſil'
qꝛ vt dicit phũs actꝰ ſuppoſitorũ ſunt ⁊c.
Cõiunctũ enĩ ex aĩma et corpe opat̃ ⁊ nõ
aĩma vel corpꝰ. Sꝫ vt manifeſte videmꝰ
in vita illa nec boni ꝑmiant̃ nec mali pu
niunt̃. Quia vt dr̃ job.xij. abũdãt taber/

nacula ꝑ donũ ⁊ audacter ꝓuo. d. Mul-
ta etiã aduerſa patiunt̃ iuſti imo ꝑ mul-
tas tri. o. nos intra. re. c. act. xiiij. In ſepa
tõne aũt aĩme a corꝑe aĩa vadit ad glãz.
vel in penã. corꝑe hic in terra remanẽte.
Ut ergo iuſta ſit retributõ oportet dice-
re ꝙ aĩma iterꝝ ꝯiungat̃ corꝑi vt ſimul cũ
ipo ꝑmiet̃ vel puniat̃ iuxta ſtipẽdia me-
ritoꝝ qḋ ꝑ reſurrectõ3 fiet Hic cadit exẽ
plum de illo q̃ ꝑcuſſerat prẽm ſuũ et iuit
ad ſanctũ iacobũ ⁊ nullo mõ poterat ec-
cleſiã eiꝰ intrare donec ſibi pede3 ampu
tauit ¶ Scḋo rõne deſiderij naturalis.
Naturalit̃ eñi hõ deſiderat ꝑfectũ habe
re bonũ ⁊ eẽ ꝑpetuus in aĩma ⁊ corpore.
Naturale aũt deſiderium nõ põt eẽ fru
ſtra eo ꝙ demõſtraret imꝑfectõnem dei
creãtis naturã qḋ eſt impoſſibile. Et po-
nas exẽplũ de feneſtra domꝰ q̃ nũq3 ape
riret̃ q̃ ignorantiã maiiſtri demõſtraret.
Ergo niſi hõ ponat impedimẽtũ oport3
ꝙ ꝑfectũ bonũ qḋ ſꝫm naturã ꝑcipere p̃t.
aliq̃ndo ꝯſequat̃ In q̊ vt dicit boe. mag̃
maloꝝ impotẽtia demõſtrat̃ cu3 nunq̃3
ſit ꝯſecutura id qḋ ſp̃ deſiderat Boni ãt
⁊ iuſti ꝑfectũ bonũ in reſurrectõe ꝯſeq̃n-
tur Prouer. x. Deſideriũ ſuũ iuſtis da-
bit̃ Omnis etiã creatura vt dꝛ roꝝ. viij. in
gemiſcit ⁊ ꝑturit vſq3 adhuc expectãs re
uelatõem filioꝝ dei. qꝛ etiã ipa creatura
tũc a ſuitute corruptõis liberabit̃. Ergo
⁊ ꝑ deſideriũ hoĩs ⁊ ꝑ deſideriũ omnĩ
creature ꝓbat̃ ꝙ reſurrectõ corpoꝝ ſit fu
tura ¶ Tercõ rõe fidei ⁊ ſcripture Na3
fidei impoſſibile ẽ ſubeſſe falſũ. qꝛ eſt dḋ ꝑ
ma v̄itate ⁊ de opibus ꝑme v̄itatis. S3
vnus dḋ articulis fidei ẽ reſurrectõ mor-
tuoꝝ ergo reſurrectõem oport3 eẽ Simi
liter ſcripturã impoſſibile ẽ non impleri.
Mat. v. Jota vnũ aut vnꝰ apex nõ ꝑter
ibit a lege donec oĩa fiãt S3 ſcriptura
dicit oſee. xiij. Ero morꝛs tua o morꝛs ſc3 ꝑ
reſurrectõ3 Et iob. xix. In nouiſſimo die
de ter. ſur. ſum ⁊ rur. cir. pel. ⁊c. j. Coꝝ. xv.
Omẽs quidẽ reſur. ¶ Quarto rõe v̄tu
tis ⁊ meriti xp̃i. qꝛ vt dictu3 eſt ſupꝛa vbi
ꝓbata fuit reſurrectõ xp̃i. maioris v̄tutiſ
⁊ efficacie fuit xp̃c ꝑ ſuã obedientiã ad vi
uificandũ q̃3 adã ꝑ ſupbiã ad occidẽdu3
ſ3 in adã omẽs moriunt̃. ergo ꝑ xp̃m ⁊ in
xp̃o oẽs viuificabũt ⁊ reſurgẽt ¶ Quin
to rõe ſapiẽtie dei. cuiꝰ eſt ordinare ⁊ ni-
hil inordinatũ relinq̃re S3 omĩs ꝑs ẽ in
ordinata extra ſuũ ordinẽ Partes autẽ
hoĩs ⁊ humane nature ſunt aĩa ⁊ cor-
pus ergo aĩa ⁊ corpꝰ ab inuicẽ ſepata ex
tra ſuũ ordinẽ ſunt ⁊ niſi ꝯiungant̃ extra
ordinẽ ſuũ manẽt Cũ ergo ſapiẽtia dĩ ni-
hil inordinatũ relinquat. oport3 ꝙ reſur
rectõ corpoꝝ ſit futura Itẽ turpis ⁊ inor
dinata eſt ꝑs q̃ nõ ꝯuenit ſuo toto Sed
vt dꝛ ad eph. j. Deꝰ dedit xp̃m caput ſu-
per omnẽ ecc̃iam. Ipe ergo ẽ caput ⁊ cor
pus ⁊ nos omẽs ſumꝰ mẽbra eiꝰ Ne er-
go caput ⁊ corpꝰ ſit mõſtruoſum. opor-
tet ꝙ ſicut xp̃c reſurrexit ⁊ nos ſiꝛ reſur-
gamus. vt ſimus mẽbra ꝯueniẽtia capiti
⁊ corꝑi noſtro in eadẽ ſimilitudine ꝑmã
ſura ¶ A ¶ Scḋo videamꝰ an oẽs tã
boni q̃3 mali ac etiã pueri in vteris mat̃
nis defuncti reſurgere debeãt Ad qḋ di
cendũ ꝙ omẽs reſurgẽt. ⁊ huiꝰ rõ tacta ẽ
ſupꝛa. qꝛ ſicut ipi in corꝑe ⁊ aĩa meruerũt
⁊ demeruerũt. ita in corꝑe ⁊ aĩa ꝑmiabũt
⁊ punient̃ Pueri aũt in vtero mortui re
ſurgent qꝛ xp̃c reꝑabit totã naturã. ſicut
adã totã deſtruxit. Si eñ ſtatꝰ ſolis ⁊ lu
ne ⁊ alioꝝ corpoꝝ ꝑficiet̃. multo mag̃ illi
pueri omnẽ ꝑfectõem naturalẽ habebũt
Omẽs eñ ꝑfectõnes tã aĩe q̃3 corꝑis ha
bebũt q̃ eis ſꝫm natura3 ꝯpetere poſſunt.
glãz aũt dĩ nõ habebũt De q̊ nullũ dolo
rẽ habebũt qꝛ ꝯgnoſcẽt ſe nõ fuiſſe aptoſ
ꝑ grãm dei ad illã glãm Omnẽ ãt ꝑfectõ
nem naturalẽ ⁊ bonũ ꝑfectũ habebũt. ex
cepto ꝙ nõ comedẽt nec generatõi vaca-

bunt. Unde nō eſt hō in mūdo nec vnq̄m
fuit q̄ ita fuerit pfect⁹ in iſta vita ſm na/
turā nec tantā delectatōez habuerit ſicut
illi pueri habebūt Et idē eſt dicēdum de
omnib⁹ pueris q̄ ante ānos diſcretōnis
abſq₃ baptiſmo decedūt Hic cadit exem
plū de illo milite q̄ iuit vltra mare cū vx/
ore ſua pgna. q̄ ad pdicatōez magdalene
fuerāt ɔuerſi Qui dū eſſent in mari vxor
pepit ꝛ mortua ē Uir aūt portauit eā ad
q̄ndā inſulā inhabitatā. ꝛ poſuit eam in
quādā criptā ꝛ puer cū ea ꝛ recōmenda
uit marie magdalene. ꝛ dū rediret p⁹ ma
gnū tps inuenit puer ābulantē Si ergo
magdalena pſtitit illi vitā. multomagis
xp̄c dabit omnib⁹ vitā ¶ D ¶ Tercō vi
deam⁹ an reſurrectō ſit naturalis. et an
xp̄i reſurrectō ſit cā nrē reſurrectōis Ad
qd̄ dicendū q̄ reſurrectō corpum nullo
mō pōt cē naturalis ſ₃ eſt omino miracu
loſa. q₂ nihil eſt in natura qd̄ hoc efficere
poſſit. nec in natura āgelica. nec in natu/
ra corpor celeſtiū nec alior corpor. nec
in natura animar Nō in natura angeli
ca. q₂ materia corporea obedit āgelo ad
motū ſ₃ nō ad nutū. vt ſc₃ poſſit accipere
pulueres vel elemēta in q̄ corp⁹ hūanū ē
reſolutū ꝛ inde formare corp⁹ ad libitu₃
Poſſet aūt mouere qdcūq₃ corp⁹ ꝛ vnū
montē ad libitū. Aliq̄ tamē angeli reſur
rectōem coopabunt. q₂ ſc₃ colligēt pulue
res vł oſſa mortuor. Corpa etiā celeſtia
nō poſſunt ſine ſcdis agētib⁹ pfecta aīa/
lia generare. vt di. phūs. Hō generat ho
minē ꝛ ſol Impfecta eī animalia ꝛ ſemīa
poſſūt bene pducere. vt mures ꝛ ranas
ꝛ fructus Unde ex puluerib⁹ corpor in
cineratorꝝ nō poſſūt corpa hominū pdu
cere. Similit̄ nec aīa hoīs. vel q̄cunq₃
alia creatura poſſet ex illis puluerib⁹ cor
pus hoīs formare. Et iō illa mulier q̄
dixit ſe ɔcepiſſe de ſole falſum dixit. Silr̄
poete falſum dixerūt q̄ poſuerunt plane

tas habere filios. Aduertendū ē tamen
hic q̄ mulier pōt ɔcipe bene ꝛ pere filiu₃
ſine viro aut viri ɔſortō. q₂ p incubos dē
mones. ſ₃ nō ſine ſemīe viri Sic ergo re/
ſurrectō nō erit naturalis ſ₃ miraculoſa
cui⁹ cā erit reſurrectō xp̄i. Nā corp⁹ xp̄i
rōne deitatis cui ſp fuit ɔiunctū accepit
infinitā v̄tutē ad omīa alia corpa viuifi/
candū q̄ ſunt eiuſdē nature. et hoc potēn
us faciet xp̄c ad vitā q̄₃ adā ad mortē fe/
cit. j. Cor. xv. Sicut in adā oēs mor. ita et
in xp̄o omēs vi. Et iō ſi xp̄c reſurrexit et
nos reſurgem⁹. vt dictū eſt. ¶ Quarto
videam⁹. vtrū ſit decēs q̄ reſurrectō cor
por vſq₃ in finē mundi differat. Quare
enī nō ſtatim aīma cū corpe pmiat vł pu/
nit̄ ſicut cu₃ meruit vel peccauit. Ad qd̄
dicendū q̄ magis fuit ɔueniēs q̄ reſurre
ctio corpor vſq₃ ad finē mūdi differet. q̄₃
ſi ſtatim fieret. Et hoc ppt̄ tria. ¶ Q
Primo ppter meritū fidei qd̄ de fide re
ſurrectōis habet qd̄ pderet. eſt enī vnus
de articulis fidei reſurrectō mortuor in
quo multū meremur pfecte credēdo.
Scdo q₂ mlta ſuffragia nō fierēt p mor/
tuis et multe elemoſine non darent deq̄
bus paupes xp̄i viuūt. Quia aut ſtatim
aīma reſumeret corp⁹ et tūc alt̄ātes ppē
derēt ſi eſſet glorioſa vel nō. Et ſic nulla
ſuffragia p illo facerēt. nec p eo elemoſi/
nam darēt. q₂ in inferno nulla ē redēptō
ꝛ in celo nulla eſt indigētia. Aut reſume
ret corp⁹ poſtq̄₃ aīma fuerit purgata qd̄
eſſet incōueniēs q₂ non ſuaret vniformi
tas ī mortuis cū multi nō vadūt ad pur
gatoriū ſ₃ ad celū vel in infernu₃. ¶ Ter
cio q₂ magis eſt cōueniēs q̄ tota natura
ſimul mouet ad incorruptōem q̄₃ modo
vn⁹. et mō ali⁹. q₂ p hoc oſtendit infinita
eſſe potētia dei q̄ tantā multitudinē vno
ictu ad incorruptōem reformabit Simi
liter ex hoc multi errores pueniret. et di
ceret q̄ ſicut natiuitas hoīs eſt naturalis

ita ⁊ reſurrectō. ⁊ ꝙ corpa celeſtia hoc fa
cerēt. nec tantū bonuꝫ ꝯgnoſceret. q꞉ bo
nū qd̄ nō ſuſpirat̄ dilatū nō ꝯgnoſcit da
nū. Nec grā reſurrectōis ꝯgnoſceret̄ ſcā
fore ꝑ xp̄m ¶ R ¶ Quīto videamꝰ. an
aīma idē corpꝰ reſumat in numero. Ad
qd̄ dicendū ꝙ aīa idē corpꝰ reſumet nūe⸗
ro. ⁊ idē nūero hō reſurget. licet immuta
tus qd̄ ſic ē intelligendū Nullū corpꝰ pt
reſolui in nihil ſicut nō pōt ex nihilo ge⸗
nerari. vt dicit phūs. Sꝫ reſoluit̄ in q̄ttu
or elemēta ex q̇bus eſt ꝯpoſitū ⁊ genera
tum. Unō deꝰ illa q̄ttuor elemēta in q̄ fu
erit reſolutū corpꝰ hoīs accipiet ⁊ refor⸗
mabit idē corpꝰ ⁊ dimēſiones ⁊ colorē et
oīa alia accidētia de nouo creabit. Et
ꝑ hūc modū erit idē hō numero. q꞉ d̄ ea⸗
dem aīa ⁊ de ipſis elemētis q̄ttuor in que
corpꝰ fuerat reſolutū reformabit̄. q̄muis
noua accidentia ibi generent̄. Sicut idē
hō eſt egrotus ⁊ ſanus q̄ꝫuis oēs humo
res p̄cedētes ⁊ tota caro vetꝰ ſit ꝯſūpta.
Hic cadit exemplū de illo q̇ lacte ſuis fu
erit nutritus. q꞉ ſicut ſus in lutū ſe ꝓijcie
bat quē magiſter guido d̄ aretio ſanauit
q꞉ totā carnē illā ⁊ omēs humores ꝑ ma
ximā abſtinentiā ꝯſumpſit. ⁊ tamē idem
hō fuit ⁊ ante ⁊ poſtea. ¶ Sexto videa⸗
mus an hō reſurgat cū omnibꝰ mēbris ⁊
cū q̄ttuor humoribus ⁊ capillis ⁊ vngui
bus. Ad qd̄ dicendū ꝙ hō reſurget cum
omnibꝰ mēbris q̄ viuꝰ habuit vl̄ habere
debuit ſi natura nō erraſſet. ⁊ nulla mō⸗
ſtra in reſurgētibꝰ erūt nec etiā in dāna⸗
tis. Unō dānati cū ſuis deformitatibus
nō reſurgēt. ſꝫ integris corpibꝰ et ꝑfectis.
q̄ꝫuis obſcuris et grauibꝰ Reſurgēt etiā
cū omnibꝰ inteſtinis p̄ter putredinē. ⁊ cū
humoribꝰ p̄ter ſudorē ⁊ etiā cū capillis.
q꞉ hec oīa ꝑtinēt ad hominē Sꝫ omēs
tā boni q̄ꝫ mali nudi erūt ſicut hō factus
eſt nudꝰ ¶ Septimo videamꝰ an omēs
in eadē etate ⁊ eiuſdē ſtature reſurgent.

Ad hoc dicendū ꝙ oēs in etate iuuenili
in qua xp̄c reſurrexit vt dictuꝫ ē ſupra. in
q̄ etate hō fuiſſet trāſlatꝰ ad celū ſi nō pec
caſſet Eph. iiij. Donec occurramꝰ omēs
in viꝝ ꝑfectū in mē. eta. ple. xp̄i Eiuſdem
aūt ſtature nō omēs reſurgēt. In iſta āt
ſtatura reſurgēt ad quā natura ſi impe⸗
dita nō fuiſſet vl̄ erraſſet. quocūqꝫ tp̄e ꝑ
duxiſſet. Deꝰ eī vt dictū eſt dꝫ reparare na
turā. Et ideo quidq̇d defuit ſupplebit
¶ R ¶ Octauo videamꝰ an reſurgētes
amplꝰ comedāt vel dormiāt vel genera
tioni intendāt. Ad qd̄ dicendū ꝙ nec bo
ni nec mali amplꝰ comedent Nā come
ſtio diminueret glām in beatis ⁊ penam
in dānatis. Comeſtio enī ⁊ delectatōꝫ ha
bet ⁊ penā Ad q̇d enī comederēt hī cuꝫ
nunq̄ꝫ fameſcūt Apo. vij. Nō eſuriēt ne
qꝫ ſitiēt amplꝰ. Dānati aūt ⁊ ſi fameſcāt
nō habebūt qd̄ comedāt. Et ſi obijciat̄ ꝙ
xp̄c poſt reſurrectōꝫ comedit. dicēdū eſt.
ꝙ nō comedit ꝓp̄t neceſſitatē vel delecta
tionē. ſꝫ vt oſtēderet ſe illū eē q̇ prius cū eis
comederat ⁊ biberat. ⁊ vt oſtēderet ſe ve
rū ⁊ viuū hominē eſſe ⁊ nō fantaſticum.
Unō diſpēſatiue hoc fecit. ſilr̄ etiam nō
dormiēt. q꞉ ſomnꝰ diminueret glāꝫ in be
atis ⁊ penā ī dānatis. Dormiēs enī eſt q̄
ſi beſtia Unde phūs dicit ꝙ ī dimidio tē
poris. i. in tp̄e q̊ dormimꝰ nō differimꝰ a
beſtijs. Itē ſomnꝰ fit ex reſolutōe vapoꝝ
a ſtomacho ad cerebꝝ aſcēdētiū. q̇ vapo
res ex cibo generant̄. Sꝫ cū ipī nō come⸗
dāt vt dictū eſt. talis reſolutō vapoꝝ nō
poterit eē ibi. ⁊ ꝑ ꝯſeq̄ns nec dormitō Ex
q̊ vlteriꝰ pꝫ ꝙ nō intendāt amplꝰ actui
generatōis Nā generatō fit ex ſuꝑfluita
te alimēti qd̄ ibi nō erit. Itē deficiēte fine
deficiūt ea q̄ ſūt ad finē. finis aūt genera⸗
tionis eſt ꝓcreatō filioꝝ q̄ ibi nō erit. cuꝫ
numerꝰ electoꝝ ſit ꝯpletus. ⁊ due ciuita
tes. ſ. babilon infernalis ⁊ hierl̄m celeſtis
tūc finē habebūt. vt dicit auġ. Ex quo pꝫ.

ꝙ beatitudo quã iudei ⁊ ſaraceni in alia
vita ponunt. ſcꝫ de pluralitate vxoꝝ. ⁊ ꝙ
ſtabũt iuxta duo flumia. vnũ lactis ⁊ al-
teꝝ mellis eſt falſa ⁊ impoſſibilis ⁊ irrati
onalis. Math. xxij. In reſurrectõne ne-
qꝫ nubẽt neqꝫ nubent. ſꝫ ſunt ſicut angeli
dei. Et ſi obijceret ꝙ hoc non videt eẽ cõ-
ueniẽs. ſ. ꝙ beati nõ comedẽt neqꝫ gene-
ratõi intendẽt cũ hec magnas delectatõ-
nes habeãt Et ſm hoc. Beatitudo ſit ꝑ-
fectũ bonũ omĩa bona in ſe ꝯtinẽs. Gu-
ſtus enĩ ꝑ hoc fruſtraret mercede laboꝝ
abſtinẽtie ſue. ⁊ ſimiliter tactuſ. Ad hoc
dicendũ ꝙ guſtus ⁊ omẽs ſenſuſ ſꝑ erũt
in felici ⁊ delectabili actu ſuoꝝ obiectoꝝ
hoc tamẽ ſm plus ⁊ minꝰ. ſicut ⁊ glã aĩe
erit maior ⁊ minor. Erit enĩ ꝯiunctus et
labijs ⁊ linguis ⁊ faucibꝰ beatoꝝ quidã
ſapor dulciſſimꝰ q̃ nunq̃ꝫ recedet ab eis.
Unde ſine comeſtione ſꝑ habebũt dul-
cedinẽ comeſtionis. Similit̃ auditus ſꝑ
erit in delectabili armonia ſoni cantꝰ et
laudis Tho. xiij. Per vicos hierlm alle
luia cantabit. Et apo. xiiij. Uocẽ quã au
diui q̃ſi citharedoꝝ citharizantiũ ĩ cithã
ris ſuis. Similit̃ ſꝑ erit in delectabili vi-
ſione. vidẽdo ſcꝫ corpꝰ xp̃i ⁊ corpa alioꝝ
ſanctoꝝ q̃ ſpecioſiſſima erũt. ac etiã ſeipſ
vidẽdo quilibꝫ maxime delectabit. Ult
olefactus ſꝑ erit in delectabili ⁊ ſuauiſſi-
mo odore. q: corpa ſanctoꝝ mirabilit̃ et
ſuꝑ omĩa redolebũt. de q̃bus etiã putre-
factis mõ emanat odor. Apoc. ij. Quat-
tuor aĩalia ⁊ vigintiq̃ttuor ſeniores ceci-
derũt coram agno habẽtes ſinguli citha
ras ⁊ fialas aureas plenas oꝛnamẽtoꝝ
Similiter tactꝰ erit in quadã delectabi-
li reſolutõe ex redundãtia glẽ aĩe ĩ cor-
pus. q̃ maior delectatõ erit q̃ꝫ ſit delecta-
tio venerea. Ecõtra d̃ impijs q̃ q̃zuis nõ
patiant̃ defectꝰ nature. puta febrẽ ⁊ famẽ
⁊ ſitim ⁊ alias infirmitates tamẽ ex iuſti
cia dei fiet vt omẽs ſenſus coꝝ ſint actu
penis afflicti. ſm tamẽ plus ⁊ minꝰ. ſicut
de beatis dictũ eſt. X. Nono videa
mꝰ in q̃ ꝑncipaliter cõſiſtat beatitudo. et
cuiꝰ ſit ſcꝫ animi vel corpis. ⁊ que ſint do
tes corpis. Ad qd̃ dicendũ ꝙ beatitudo
cõſiſtit ꝑncipaliter in ꝯgnoſcẽdo ⁊ amã-
do deũ ⁊ poſſidendo. ⁊ ideo beatitudo
erit in anima q̃ deũ ꝑ eſſentiã cognoſcet
⁊ nõ ꝑ aliquã ſimilitudinẽ. ⁊ ipm ꝑfecte
amabit tanq̃ꝫ ſummũ bonũ. ⁊ ꝑfecte poſ
ſidebit in ſe tanq̃ꝫ ꝓpriũ ⁊ intrinſecũ bo-
num. Corpus autẽ talẽ beatitudinẽ non
habebit. ſꝫ habebit dotes ſuas. Quia nã
qꝫ corpꝰ ĩ omĩ bono oꝑe cooꝑatũ eſt aĩe.
habebit quattuor dotes. que ſunt agili-
tas vt ſubito ferat̃ quocũqꝫ aĩma velit. ĩ
paſſibilitas vt a nulla re poſſit ledi vl̃ pa
ti. ſubtilitas ita vt mõtes penetret. ⁊ clari
tas delectabilis ⁊ ꝑſpicua nõ ledẽs ocu-
los vt claritas ſoliſ. ita ꝙ in ipa claritate
corpis claritas aĩme ꝯgnoſcet̃ vel gloria
q: anima magis beata clariꝰ corpꝰ habe
bit. ita vt q̃libet poſſit ꝯgnoſcere glãꝫ ali-
orum. ⁊ omĩa ꝑdicta habebit corpꝰ ex re
dundãtia glẽ aĩme in corpꝰ Ecõtra d̃ cor
poribus impioꝝ erit. q: erũt grauia paſ-
ſibilia groſſa ⁊ obſcura. Y. Decimo
videamꝰ qd̃ de illis q̃ cũ xp̃o ſurrexerũt
ſit factũ an iteꝝ ſint mortui. Ad qd̃ dicẽ-
dum ꝙ de hoc ſunt due opiniones Qui
dam enĩ dicũt ꝙ illi q̃ cũ xp̃o ſurrexerunt
iteꝝ ſint mortui ſicut lazarꝰ Sꝫ hoc non
eſt veriſil̃e nec credibile. Quidam v̓o di
cunt ꝙ nõ fuerũt plꝰ mortui. imo cũ xp̃o
in aĩa ⁊ corpe in celũ aſcenderũt. Et hoc
dicit glo. ſuꝑ illud mat. xxvij Multa cor
pora ſanctoꝝ q̃ dormierunt ſurrexerunt
Hoc etiã dicit ſanctꝰ tho. in. iiij. ſen. Hoc
etiã a modernis tenet̃. Hoc etiã dicũt ſci
Unde dicit remigiꝰ. Querit aũt aliquiſ
qd̃ de illis factũ ſit. q̃ domĩo reſurgẽte re
ſurrexerũt. Credendũ eſt ꝙ iõ reſurrexe-
runt vt teſtes eſſent domĩce reſurrectõis

Quidā aūt dixerūt φ iterū mortui ſunt ⁊
in cinerē ꝯuerſi ſicut lazar⁹ ⁊ ceteri quoſ
domin⁹ ſuſcitauit. Sȝ iſtoꝝ dictis nullo
modo eſt fides accōmodanda. quoniaȝ
illis mai⁹ eſſet tormētū ſi iterū morituri eſ
ſent qȝ ſi nō reſurgerēt. Incūctanē ergo
debemus credē φ q̇ reſurgēte domino a
mortuis reſurrexerūt. aſcēdente eo ad ce
lum ⁊ ipi aſcēderunt. Idē dicit rabanus.
Hoc etiā rōnabile ⁊ ꝯueniēs videt̄. Incō
ueniēs ei videt̄ φ xp̄c grām quā eis fecit
ſtatim abſtuliſſet. q᷑ ad penā ⁊ nō ad glo
riam eos reſuſcitaſſet. Sicut incōueniēſ
eſſet φ rex q̄ndo fit miles donaria que fa
cit milib⁹ quos ſecū accingit eis poſtea
auferret. ⁊ militia ꝑuaret. Ad qd̄ ergo re
ſuſcitaſſet eos. Et iō videt̄ φ nunq̄m po-
ſtea fuerint mortui. Propterea etiā an-
tiqui prēs deſiderabāt in terra ſancta ſe-
peliri. q᷑ ſperabāt φ xp̄o reſurgēte reſur
gerēt ſi deo placeret. Et ideo fide ioſeph
moriens de ꝓfectōne filioꝝ iſrael memo
ratus eſt ⁊ de oſſibus ſuis mandauit ad
hebr. xj. ¶ X ¶ Undecimo videamus
quādo generalis reſurrectō fiet. Ad qd̄
dicēdum φ cōpleto numero electoruȝ ⁊
cōſumpto mūdo ꝑ ignē ſtatim fiet reſur
rectō mortuoꝝ. Poſtea omnis motus.
⁊ omīs opatio ceſſabit. quia ceſſante pri
mo motu omnis generatō ⁊ corruptō et
tranſmutatō ceſſabit. ⁊ tempus non erit
amplius. ⁊ ꝑ ꝯſequēs mūdus iſte totalit̄
vacu⁹ erit ⁊ remanebit. ¶ Duodecimo
videamus an damnati vel ſancti aliq̄n
do redibunt ad hunc mundū videdum.
Ad quod dicēdum φ nō q᷑ damnati nū
q̄m poterūt de inferno exire. Sancti vo
ſi vellent poſſent venire ſȝ nunq̄ȝ veniēt.
quia ipi habebūt voluntatē bonā ⁊ ſapi
entē ⁊ omni ratōne ꝯformatā. Stultum
aūt eſſet dimittere celū locū pulcerrimū.
⁊ beatū in p̄ſentia humanitatis xp̄i ⁊ ali
orum ſanctoꝝ. ⁊ venire ad hūc munduȝ
nullā delectatōȝ habētē. Et hec de reſur-
rectōne dicta ſufficiāt

¶ De epiſtola Sermo. XLVI.

Expurgate uet⁹ fermētum vt ſitis noua ꝯſper
ſio ſicut eſtis azimi. j. cor. v.
Apoſtolus in hac epiſtola ad conuiuiū
ſpūale nos inuitat. Lu. xv. Epulari ⁊ gau
dere oportebat. q᷑ hic frater tuus mortu
us fuerat ⁊ reuixit. In qua epiſtola tria
facit. Prīo enī mundiciā mētis. vt agnū
paſchalē poſſimus comedere. nobis ha
bere mādat. In ꝑncipio epiſtole. Secun
do agnū paſchalē eē paratū ad comedē
dum demōſtrat ibi. Etenī paſcha noſtꝝ
immolatus eſt xp̄c. id eſt. aſſatus ⁊ ꝑpa
ratus ad comedēdum. Tercio ad talem
agnū comedēdum nos inuitat ⁊ modū
comedēdi inſinuat ibi. Itaqȝ epulemur
non in fermēto veteri. neqȝ in fermento
malicie ⁊c. ¶ Primo ergo apoſtol⁹ mū
diciam mētis. vt digne agnū paſchalem
poſſimus comedere. nobis habere man
dat. Et quia ꝑmo deponit̄ immundicia
antequā mūdicia induat̄. ideo ꝑmo mā-
dat immūdiciā abijcere dicēs. Expurga
te. id eſt. mundādo ꝓijcite ſcȝ ꝑ verā con
feſſionē. vetus fermētum. id eſt. peccatū.
qd̄ a vetuſta ꝯcupiſcētia carnis. que vſ-
qȝ ad adā ꝓceſſit traducit̄ ſuggerit̄ ⁊ per
petratur. qd̄ ſicut fermētum paſtā corrū
pit animā ⁊ facit eā crepare. ac etiā omēſ
ſenſus. ij. cor. xj. Timeo aūt ne ſicut ſerpēſ
euā ſeduxit aſtutia ſua. ita corrūpant̄ ſen
ſus veſtri ⁊ excidāt a ſimplicitate q̄ eſt in
xp̄o. Itē ſicut fermētū totā maſſam corrū
pit. ita pctūm totā naturā. Scd̄o cū dicit
vt ſitis noua ꝯſpſio. mādat nobis mūdi
ciā aſſumere. q. d. vt ſitis noua ꝯſpſio. i. ſic
ꝑfecte debetis fermentū expurgare. vt ſi
tis noua conſperſio. i. noue cōſperſioni
ſimileſ vt ſitis ꝑ verā penitētiā renouati

ſpũ mẽtis veſtre a vetuſtate pcti. Cõſper
ſio eſt farina aqua ꝯglutinata ſine fermẽ
to Eph. iiij. Renouamĩ ſpũ mẽtis vrẽ et
indu. no. ho. q̄ ſm deũ cre. ẽ in iu. ⁊ ſan. vi.
Sitis ergo noua ꝯſperſio ſicut eſtis fa/
ci in baptiſmo ſup. azimi. i. mũdi ⁊ puri
ab omni fermẽto mali. Zima enĩ in gre/
co idẽ eſt qđ fermentũ in latio. Sic ergo
facti ſumꝰ ĩ baptiſmo azimi. i. ſine fermẽ/
to mali. ab a qđ eſt ſine ⁊ zima fermẽtuȝ
ita debemꝰ ab omĩ pctõ per verã pniam
emẽdari ⁊ in ieſu xp̄o nouo homĩe inno
uari vt digne ad tãtũ ſacramẽtũ accede
valeamꝰ. In cuiꝰ figura filijs iſrael ꝯmeſtu
ris agnũ q̄ xp̄m figurabat mãdatũ eſt ne
fermẽtũ aliqđ in domibꝰ ipoꝝ inueniret̃
p ſeptẽ dies paſche. in q̊ agnũ comede de
bebãt Exo. xij. Septẽ diebꝰ fermẽtatum
nõ inueniet in domibꝰ vrĩs. Qui come/
derit fermẽtatũ peribit aĩa eiꝰ đ cetu filioꝝ
iſrael Sic ergo ſine pctõ corpꝰ xp̄i come
dere debemꝰ. ſi volumꝰ ꝙ corpꝰ xp̄i ſuos in
nobis operet̃ effectꝰ ¶ B ¶ Ubi nota. ꝙ
corpꝰ xp̄i digne ſumptũ ſex effcũs optioſ
opat̃ in nobis q̄ oẽs p fermẽtũ pcti mor/
talis ĩpediunt̃ ¶ Primꝰ effcũs comedẽ
tis eſt. in xp̄m trãſformatõ. qꝛ iſte cibꝰ nõ
ꝯuertit̃ in comedẽtẽ ſicut alij cibi ſȝ ꝯme/
dẽs trãſformat̃ ⁊ ꝯuertit̃ in xp̄m comeſtũ
⁊ ſumptũ Aug. Cibꝰ ſũ grandiũ. i. pfecto
rũ creſce ⁊ mãducabis me nec tu me mu
tabis in te ſicut cibũ carnis tue. ſȝ tu mu/
taberis ĩ me. Pctũm ãt hũc effectũ impe
dit. qꝛ oĩa p̄t đs facere p̄ter pctũm. ⁊ ideo
pctõrẽ corpꝰ xp̄i comedẽtẽ nõ põt ĩ ſe mu
tare niſi prius abijciat pctũm. qꝛ nõ ẽ ſic đ
hoc ſacramẽto ſicut đ ſacramẽto pnĩe. pe
nitẽtia enĩ dũ ſumit̃ a pctõre facit ipm iu
ſtũ. Corpꝰ aũt xp̄i q̃zuis ꝯferat grãm. ta/
mẽ dũ ſumit̃ a pctõre nõ facit ipȝ iuſtũ. ſȝ
mag̃ impiũ. ꝯfert ei grãm iuſto ſȝ nõ pec
catori ¶ Scdus effcũs ẽ vite collatõ hȝ
enĩ corpꝰ xp̄i vitã ꝯferre digne ſumenti.

Io. vj. Ego ſũ pa. vi. q̄ de ce. de. ſi q̄s man
ducauerit ex hoc pane viuet in etnũ. Si
enĩ lignũ vite plãtatũ in medio padiſi ha
bebat vitã in hominibꝰ ꝑpetuare. multo
magis corpꝰ xp̄i dat vitã eternã Pctũm
aũt infert mortẽ. Ro. vj. Stipẽdia pecca
ti mors ẽ. Duo aũt ꝯria nõ poſſũt alicui
ineſſe. ⁊ iõ exiſtẽte pctõ mortali in aĩa qđ
infert ei mortẽ nõ põt corpꝰ xp̄i eidẽ vitã
ꝯferre nec ibi p grãm habitare. Sapiẽ. j.
Nec habitabit ĩ corpe ſubdito peccatis.
¶ Tercꝰ effectꝰ ẽ mẽtis illũinatõ habet
enĩ corpꝰ xp̄i mentẽ illũiare. qꝛ ipſe ẽ lux.
Si enĩ oculi ionathe fauũ mellis come/
dẽtis apti ſunt. vt đꝛ. j. re. xiiij. multo ma/
gis corpꝰ xp̄i digne ſumptũ habȝ oculoſ
mẽtis illũiare. in cuiꝰ figura dũ xp̄s fran/
geret panẽ. apti ſunt oculi diſcipulorum
Peccatũ aũt excecat hominẽ. Sap. ij. ex
cecauit eos malicia e. Et iõ exiſtẽte pctõ
mortali in aĩa qđ ipaȝ cecã tenet. corpus
xp̄i nõ põt eã illũiare. nec cũ ipa p̄ticipiũ
habere. ij. coꝝ. vj. Que p̄ticipatõ iuſticie
cũ iniq̃tate. aut que ſocietas luci ad tene/
bras. aut q̄ ꝯuentõ xp̄i ad belial ¶ Quar
tus effectus eſt celeſtis ductõ Habet enĩ
corpus xp̄i digne ſumentẽ ad celũ duce/
re. Qđ figuratũ fuit in pane ſubcineritõ
quẽ helyas ab angelo ſibi allatuȝ come/
dit. in cuiꝰ v̄tute ambulauit. xl. diebus et
xl. noctibꝰ donec ꝑueniat ad monteȝ dei
oreb. vt p̄ȝ. iij. regũ. xix. Peccatũ aũt ad
infernũ ducit. Pſal. xiiij. Uerũtamẽ ad
infernũ detraheris in ꝓfunduȝ laci. Ni/
hil aũt vt dicit philoſophꝰ põt p ſe ꝯtra/
rijs motibꝰ moueri. Et ideo exiſtẽte pec/
cato mortali in aĩa qđ ducit eã quotidie
ad infernũ. ⁊ a deo elongat. corpꝰ chriſti
nõ põt eã ducere ad celũ ¶ Quĩtus effe/
ctus eſt angeloꝝ aſſimilatõ. qꝛ cũ corpuſ
xp̄i ſit panis angeloꝝ iuxta illud. panem
angeloꝝ mãducauit hõ. hȝ homĩes ipm
digne ſumẽtes. ãgelis aſſimilare ⁊ filios

dei efficere Pſal. Ego dixi dij eſtis ⁊ filij
excelſi oēs. Peccatū aūt cū ſit cib⁹ demo
nū. iuxta illō lu. xv. de filio ꝓdigo ꝑ quē
pctōꝛ deſignat̄. q miſſus fuerat in villam
vt paſceret porcos. i. demōes q̄ pctīs ho-
minū paſcūt. habȝ homīes demonib⁹ aſ-
ſimilare. ⁊ ipos filios demonuȝ efficere.
Jo. viij. Uos ex patre dyabolo e. Et iō
ipos homīes ꝑ pctūm ſiles demonib⁹ ⁊
eoꝝ filios exiſtētes. nō p̄t corp⁹ xp̄i ange
lis aſſimilare ⁊ filios dei efficere. q2 ſimitu
do alicui⁹ nō pōt in aliq̄ introduci. niſi ſi
militudo ꝯtraria abijciat̄ ¶ Sext⁹ effe-
ctus eſt omīs ſaporis ſuauitas ⁊ refectō
Habȝ enī corp⁹ xp̄i digne ſumēti oīs ſa-
poris ſuauitatē ꝯferre. q2 q̄ dat ſe oīa ſua
dare videt̄ Ro. viij. Quō etiā nō cū illo
omīa nobiſ donauit Qui ergo digne re
cipit corp⁹ xp̄i omia q̄ in xp̄o ſunt ſibi ſa
piūt. ſi q̄s aūt corp⁹ xp̄i diligent̄ maſtica
uerit ⁊ deuote. inueniet in ip̄o oīs v̄tutiſ
ſuauitatē ⁊ refectōȝ. Nā ibi ē ꝑfecta ⁊ cō
pleta fides q2 ibi tota xp̄i diuitas ⁊ hūa-
nitas ꝯtinet̄. de q̄b⁹ duob⁹ eſt tota fides.
Ibi ē firma ſpes. q2 in ip̄o ⁊ ꝑ ip̄m ſalutē
ſꝑare dēmus Ibi ē intēſa caritas ⁊ amoꝛ
etern⁹ ex nimio enī amore voluit ſub ta
li ſacramēto hic in ꝑpetuū remanere no
biſcū Math. xxviij. Ecce ego vobiſcū ſū
omnib⁹ dieb⁹ vſ. ad ꝯſ. ſe. Et iō int̄ omīa
ſacramēta hoc maxīe vocat̄ ſacramētuȝ
amoris. q2 in eo reducit̄ ad memoriā paſ
ſio ieſu xp̄i q̄ maxīe amoris ſignum fuit.
Lu. xxij. Hoc fa. in m. ꝯ. j. coꝝ. xj. Quoti-
enſcūq3 mā. pa. h. ⁊ ca. bi. moꝛ. do. an. do.
ve. Ibi eſt iuſticia mag̃ q2 ibi ē fili⁹ dei fa
ctus hō ⁊ ꝑ nobis mortu⁹ vt iuſta fieret
ſatiſfactio pcti humane nature. qō ꝑ xp̄i
mortē iuſte fuit deletū. j. coꝝ. x. Qui fcūs
eſt nobis ſapiētia ⁊ iuſticia Ibi ē ſumma
prudētia. q2 ibi ſub hūanitate latet diui-
nitas ꝑ quā fuit dyabol⁹ prudēter capt⁹
q̄ omēs fraudulēter ⁊ nequiter capiebat

Job. xxvj. Prudētia ei⁹ ꝑcuſſit ſuꝑbum
Ibi eſt immēſa patiētia ⁊ fortitudo. q2 a
peſſimis pctōrib⁹ ꝑmittit ſe capi. q ꝓiciū-
unt ip̄m in latrinā pctōꝝ Ibi ē maxīa tē-
perātia ⁊ abſtinētia. q2 a ieiunijs ſolūmō
debȝ ſumi. ⁊ nō in q̄ntitate ⁊ ſapiditate ꝑ
modū alioꝝ ciboꝝ. ſȝ in mag̃ ꝑpantia ⁊ ꝑ
citate De q̄ ap̄ſ illos corinthios argu-
it. d. j. coꝝ. xj. Cōuenientibus vobis ī vnū
iā nō eſt do. ce. mā. vnuſquiſq3 enī ſuā ce.
p̄ſ. ad mā. Illi enī hūc cibū in mag̃ q̄ntita
te ſumebāt ſicut aliū panē. Et breuit̄ oīs
v̄tus ⁊ omē exēplū ſalutis ad totā vitaȝ
noſtrā paſcendā ⁊ informādā eſt in xp̄o.
vt dicit aug̃. q ſub ſacramēto altaris ꝯti-
net̄ ⁊ ſumit̄. Hoc fuit figuratū in manna
qō in ore comedētiū ad qō q̄ſq3 volebat
ꝯuertebat̄. vt dꝛ ſap̄. xvj. Angeloꝝ eſ. nu.
po. t. d. ⁊ pa. de ce. p̄ſti. i. om. dele. in ſe ha
bentē ⁊ o. ſa. ſua. Sic ergo pȝ quō corpuſ
xp̄i omīs ſaporis ſuauitatē hȝ Peccatū
aūt inſipiditatē. Et ſi aliq̄b⁹ videat̄ ſapi-
dū hoc accidit ꝓpter palati aīe corruptō
nem Sicut febricitāti ꝓpter corruptōeȝ
⁊ infectōnem palati. dulcia vident̄ ama-
ra. ⁊ interdū amara dulcia Auguſtinus
Palato nō ſano pena eſt panis. q ſano
eſt ſuauis Et ideo niſi peccatū qō amari
tudinē infert aīme ⁊ omnia vere ſapida
reddit inſipida expellat̄. corpus xp̄i non
poteſt ſuauitatē ſpūs ⁊ ſaporē ſpūalium
in aīma generare. imo aīma ip̄m cuȝ pec
cato mortali ſumēs omnia ſpūalia nau-
ſeat ⁊ faſtidit. Exod. xxj. Anima noſtra
nauſeat ſuꝑ cibo iſto leuiſſimo. Expur-
gandū eſt ergo pctūm vt poſſim⁹ digne
recipe corp⁹ xp̄i Quia q cū pctō mortali
ip̄m ſumit nō ſolū ꝑuat̄ effectib⁹ ſupradi
ctis ſȝ etiā acq̄rit ſibi iudiciū eīnale. j. co.
xj. Qui aūt indigne mā. ⁊ bi. iu. ſi. man. ⁊
bi. i. ita puniet̄ ac ſi chriſtū ad mortē iudi
caſſet vt dicit gloſa. Nulli enim dubiuȝ
eſſe debet quin talis ſumēs corp⁹ chriſti

indigne plus peccet q̃z ſi hominẽ occide/
ret vel quãcũqz iniuriã ꝓrimo irrogarz.
Et ſic patz pͥmũ ¶ Scd̃o apl's agnũ pa/
ſchalẽ eẽ patũ ad comedẽdũ demõſtrat.
d. Eteñ paſcha noſtꝝ ĩmolat⁹ ẽ xp̃c.q.d.
Jd̃ azimi ⁊ puri eẽ debem⁹ q2 xp̃c q̇ ẽ pa/
ſcha noſtꝝ.i.agn⁹ paſchalis.math.xxvij.
vbi vis ꝑemus tibi paſcha qd̃ ſcz edere d̃
bemus ĩmolat⁹ eſt in ligno crucis aſſat⁹
⁊ ꝑ̃parat⁹ ad comedẽdũ Chriſt⁹ ergo eſt
paſca noſtꝝ.i.phaſe vel trãſit⁹. q2 ꝑ ip̃m
de vicijs ad v̓tutes.d̃ dyabolo ad xp̃m.
de morte ad vitã.d̃ mũdo ad celũ.⁊ d̃ pe/
na ad gl'az trãſire debem⁹. Jtẽ paſcha d2
paſſio ⁊ immolatõ.a patin grece qd̃ ẽ pa
ti latine Jp̃e enĩ xp̃c paſſus ꝓ nobis eſt ⁊
immolat⁹ tanq̃z agn⁹ cui⁹ ſangñe liniti fi
lij iſrael liberati ſũt de ſ̓uitute pharaõis
de egypto ad terrã ꝓmiſſionis felicit̃ trã
ſeuntes.i.de mũdo ad celũ. Et ſic q̃ntum
ad vtrãqz ſig̃ficatõez recte xp̃c d2 paſcha
noſtꝝ Aug̃. Paſcha nõ ſicut q̇dã exiſti
mãt grecũ nomẽ eſt ſz hebreũ Oportuniſ
ſime tamẽ occurrit in hoc noĩe q̇dã ꝯgru
entia vtrarũqz linguaꝝ.q2 enĩ patin gre/
ce pati d2 latine Jd̃ paſcha paſſio putata
eſt vel hoc nomẽ a paſſione ſic appellatũ
eſt. Jn ſua v̓o lingua.i. in hebrea paſcha
trãſitus d2.⁊ hoc id̃ q2 tũc pͥmũ paſcha ce
lebrauit pp̃l'us dei q̃ndo fugientes ex egi
pto rubꝝ mare trãſierũt Nũc v̓o figura
illa ꝓphetica in v̓itate ꝯpleta eſt.cũ ſicut
ouis ad immolandũ ducit̃ xp̃c cui⁹ ſan/
guine linitis poſtib⁹ noſtris.i.cui⁹ ſigno
ſignatis frõtib⁹ noſtris.a ꝑditõe hui⁹ ſe
culi tanq̃z a captiuitate vel ſeruitute egi
ptiaca liberamur.⁊ ſaluberrimũ agimuſ
tranſitũ cũ a dyabolo trãſimus ad xp̃m.
⁊ ab illo inſtabili ſeculo ad ei⁹ fundatiſſi
mũ regnũ. Jd̃ q̇ppe ad deũ ꝑmanẽtẽ trãſi
mus. ne cũ hoc mũdo tranſeũte pariter
trãſeamus. Et ſic pz ſcd̃m. ¶ Tercio apo
ſtolus ad agnũ paſchalẽ edendũ nos in/
uitat ⁊ modũ edẽdi inſinuat cũ dicit Jta
qz epulemur. Q.d. Cũ xp̃c immolat⁹ ſit.i.
ad eſũ aſſat⁹ ⁊ ꝑ̃parat⁹.itaqz.i.ergo epu
lemur.ſ.dictũ agnũ paſchalẽ in craticula
crucis aſſatũ. Cõſequent̃ cũ dicit nõ ĩ fer/
mẽto veteri.modũ talẽ agnũ edendi inſi
nuat. Et pͥmo remouet indignũ moduz.
Secũdo ſubiũgit dignũ ibi Sz in azimiſ
ſinceritatis ⁊ v̓itatis. Dicit ergo. Epule
mur ꝑ̃dictũ agnũ ſz nõ in fermẽto veteri.
in corruptõe veteris hoĩs ⁊ peccati Et
ſtatim diuidit ꝑ partes vetus fermẽtuz.
dicẽs. Neqz in fermẽto malicie q̃ntũ ad
peccatũ in ꝓximũ.⁊ nequicie q̃ztũ ad pec
catum in ſeip̃m. Uel fermentũ vetus ap
pellatur originalis culpa.fermentũ vero
malicie ⁊ nequicie actualis q̃ eſt vel in ꝓ
ximũ vel in ſeip̃um. Et nota hic.q eſt fer
mentũ bonũ.ſ.caritas q̃ mentẽ immutat
⁊ feruere facit.de quo lu.xiij. Sĩle eſt re/
gnũ dĩ fermẽto qd̃ acceptũ mulier abſcõ
dit.i.immiſcuit.in farine ſata tria. donec
fermẽtaret̃ totũ. Et hoc eſt fermẽtum no
uum ⁊ nõ vetus. Joh.xiij. Mandatũ no
uum do vobis vt diligatis inuicẽ Et eſt
fermentũ malũ.ſ.peccatũ. ⁊ hoc ẽ fermẽ/
tum vetus. Exod.xij. Qui comederit fer
mentatũ ꝑibit aĩa ei⁹ de cetu iſrael. Pec
catũ enĩ feruere facit mẽtẽ ⁊ ĩmutat ip̃az.
⁊ defluere facit. vt fermẽtatũ paſtã. Eſai.
lvij. Cor impij q̃i mare ferueñs qd̃ q̇eſcere
nõ poteſt. Conſeq̃nter cũ dicit. Sz in azi/
mis ſinceritatis.oſtẽdit modũ decẽtẽ ad
eſum hui⁹ agni.d. ſz in azimis ſup̃.comeda
mus.in azimis dico non materialib⁹ ſed
ſpũalib⁹.ſ.ſinceritatiſ.q̃ntũ ad affect⁹ pu
ritatẽ. vt mũda ⁊ pura ſint deſideria ⁊ af
fectões.et v̓itatis q̃ztũ ad intellect⁹ illũi/
natõz. vt in intellectu v̓a fides ꝯſiſtat. vl'
ſinceritatis et ꝯſciẽtie ĩterioris. vt nulli⁹
ꝑcti ḡuiſ ꝯſciẽtia nos remordeat et v̓itatiſ
opatõis hõe exterioris vt ſint bõa et ſcã
opa nrã. Ul' vt di. gloſa. ſinceritatis vite

quo ad ſeipm̃. ⁊ vitas cordis oris ⁊ opis
q̃ ad primũ. vt ſicut ſinceritas excludit i-
mundiciã vite. ſic vitas duplicitatẽ frau-
dulẽtie Phi. j. Sitis ſinceres q̃ntuz ad
vos. ⁊ ſine offenſa q̃ntũ ad primũ. Et ſic
patz terciũ ¶ Sicut pz ex p̃dictis aplꝰs
nobis duo mãdat Primo vt epulemur
id eſt. corpꝰ xp̃i ſumamꝰ Hoc etiã mãdat
eccleſia vt q̃libet xp̃ianus ad minꝰ ſemel
in anno digne corpꝰ xp̃i ſumat. Cuiꝰ mã-
datũ ita obligat ſicut mandatũ dĩ. Lu. x.
Qui vos audit me audit. ⁊ q̃ vos ſpnit.
me ſpernit. Eſt enĩ cibꝰ aĩme dãs ei vitã
Joh. vj. Qui mãducat meã carnẽ ⁊ bibit
meũ ſanguinẽ habz vitã eternã. Qui enĩ
ꝑ totũ annũ pat cibũ corpi. ⁊ ſemel in an-
no nõ ſatagit cibũ aĩme dare. pena graui
eſt dignꝰ. In cuiꝰ figura mandatũ ẽ nũe-
ri. ix. ꝙ omĩs aĩma q̃ nõ comederit agnũ
tp̃e ſuo. q̃ ſignificabat xp̃m. exterminabit̃
aĩma illa d̃ ꝑplis ſuis. niſi q̃s fuerit impe-
dimẽto legitimo p̃pediťꝰ. ⁊ tũc debebat
comedere e ſc̃do mẽſe Ita ſilr̃ hõ q̃ eſt ho-
die impeditꝰ legitime debz corpꝰ chriſti
cras ſumere vel in octaua Et nota ꝙ nul-
lus alienigena debebat d̃ agno comed̃e.
vt patz exo. xv. q᷑ corpus xp̃i nullꝰ debet
ſumere niſi ſit xp̃ianꝰ Qui aũt libenť vel-
let ſumere ſz nõ p̃ot. audiat aug̃. Crede ⁊
mãducaſti. Et ſic intelligit̃ illud Joh. vj.
Niſi mãducaueritis carnẽ filii hoĩs ſi-
de vl̃ re. nõ habebitis vitã in vobis Sic
ergo ⁊ q̃ nõ ſumit peccat grauiť. ⁊ q̃ indi-
gne ſumit peccat grauiꝰ. Et iõ ſc̃do aplꝰs
vt in neutꝝ peccatũ decidamꝰ. mãdat vt
digne ſumamꝰ. ſ. in azimis ſinceritatis ⁊
vitatis. i. in opibꝰ ſinceris ⁊ veris ¶ C ¶
Circa q̃d nota ꝙ exo. xij. mãdabať ꝙ ꝯme-
dens agnũ paſchalẽ q̃ xp̃m figurabat. ſe-
ptẽ obſuare debebat. q̄ꝛ ſig̃ficata ſumẽſ
corpꝰ xp̃i obſuare dz ¶ Primũ ẽ q᷑ de-
bebat renes accingere. Ait eniz moyſes.
Sic aũt comedetis illũ. Renes vr̃os ac-
cingetis. Et ſig̃ficat caſtitatẽ carnis quã
ſumẽs corpꝰ xp̃i dz habere Lu. xij. Sint
lumbi veſtri p̃cincti. ¶ Scd̃m ẽ ꝙ debe-
bat calciamẽta in pedibꝰ tenere Ũnd̃ ait
Calciamẽta habebitis in pedibꝰ. Et ſig̃fi-
cat ſanctitatẽ mẽtis. q᷑ ſumẽs corpꝰ xp̃i
debz habere calciamẽta in pedibꝰ. i. mũ-
dam ſuare animã ſuã a luto pctõꝝ ꝑ mũ-
da deſideria. Calciamẽta enĩ ꝯſuant pe-
des a luto. Nũeri. Sanctificabimĩ cras
enĩ comedetis carnes. ¶ Terciũ ẽ q᷑ de-
bebat baculũ in manibꝰ portare. Unde
ait. Tenẽtes baculos in manibꝰ. Et ſig̃t
firmũ ꝓpoſitũ cauẽdi a peccato ⁊ ꝓficien-
di in bono. q̃ ſumẽs corpꝰ xp̃i dz habere.
Sup baculũ enĩ hõ ſuſtentať ⁊ firmatur
Signat etiã ꝙ comedens dz habere me-
moriã crucis xp̃i ⁊ ante oculos cordis eã
tenere. Quidã miſeri eod̃ẽ die q̃ corpus
xp̃i comedũt. redeũt ad pctã ⁊ crucis ob-
liuiſcunť. ⁊ nõ deferũt xp̃o. imo ip̃m ſuf-
focant cũ pctõ In q̃ facto hõ magis ſimi-
latur iude ꝓditori q̃z in aliq̃ pctõ Judas
enĩ oſculato xp̃o ſtatim eũ inimicis ꝓdi-
dit ⁊ oſtẽdit. q̃ ſuſpẽſus crepuit medius
⁊ diffuſa ſũt omĩa viſcera eiꝰ. vt pz act. j.
q᷑ dyabolꝰ aſportãs animã eius detulit
ori q̃ fuerat xp̃c oſculatꝰ. ⁊ iõ nõ ꝑ os ſed
ꝑ ventrẽ exiuit Sic tales hodie xp̃z oſcu-
lanť ⁊ comedũt. ⁊ ſtatim poſtea ip̃z ꝓdũt
eiꝰ inimicũ ꝑ peccatũ mortale intromit-
tẽtes ¶ Quartũ ẽ q᷑ debebat comed̃e ca-
put ⁊ pedes agni cũ omnibus inteſtinis
Ũnd̃ ait. Pedes ⁊ caput cũ ĩteſtinis vo-
rabitis. Et ſig̃t ꝙ comedẽs corpꝰ xp̃i dz
habere verã ⁊ ꝯpletã fidẽ. Debz enĩ cre-
dere ꝙ in hoſtia illa v̇e ſit d̃s q̃ ꝑ caput ſi-
gnificať. ⁊ ꝙ v̇e ſit ibi caro xp̃i q̄ ꝑ pedes.
q̃ ſtãt ĩ terra ſig̃ficať. ⁊ ꝙ v̇e ſit ibi aĩa xp̃i
q̄ ꝑ ĩteſtina deſig̃t Et oĩa illa credat ſe ſu-
mere dũ comedit corpꝰ xp̃i. Nã ibi ẽ ca-
ro ex vi ꝯuerſionis. q᷑ ſubſtãtia panis in
corpꝰ xp̃i ꝯuertiť ⁊ trãſſubſtãtiať. ſz aĩma

⁊ diuinitas ſūt ibi ex ꝯcomitātia. qꝛ caro ⁊ corpꝰ xp̄i nō eſt ſine aīa ⁊ deitate. ſp̄ eñ caro xp̄i diuinitati fuit ꝯiūcta ¶ Quītū eſt qꝛ debebat comedere feſtinant̄ Und̄ ait Et comedetis feſtināter. Et ſignat ꝙ ſumēs corpꝰ xp̄i nō debꝫ diſcutere quō ī hoſtia illa ſit verꝫ corpꝰ xp̄i gl'oſum cum aīma ⁊ deitate. qꝛ oīs rō ibi deficit. Sed debꝫ facere ſicut dicit ap̄ls. ij. co. x. In captiuitatē redigētes omnē humanū intellectū in obſequiū xp̄i. Uolūtas eī in hoc facto debet intellectū captiuare vt faciat eū credere ⁊ ꝯfiteri qđ intelligere ⁊ ꝯgnoſcere nō pōt. ⁊ qđ ſibi ꝑ rōem humanam impoſſibile videt̄ ¶ Sextū ꝙ agnū illuꝫ debebat cū pane azimo nō fermētato comedere. Et ſignat puritatē ⁊ v'itatē operū. qꝛ ſumēs corpꝰ xp̄i pura ⁊ v'a opa debet habere. vt dictū ē ſupra ¶ Septimū eſt qꝛ agnū illū debebat comede cū ſucco lactucaꝝ agreſtiū q̇ ponebat̄ in catbino ad modū ſalſe Math. xxvj. Qui intī. m. ma. in pa. hic me tra. Et ſignat ꝙ ſumenſ corpꝰ xp̄i dꝫ habere ꝯpūctōeꝫ ⁊ dolorem pctōꝝ ſuoꝝ ⁊ dꝫ agreſtē paſſionē xp̄i cuꝫ fletus amaritudie cogitare.

¶ In octaua paſce de euāgelio. Sermo XLVII.

Cum eſſet ſero die illa vna ſabbatoꝝ Jo. xx. In euāgelio hodierno due apparitōnes xp̄i poſt reſurrectōꝫ recitant̄. qꝛ p̄ma fcā fuit ipa die reſurrectōnis Et hoc ē qđ dicit Cū eſſet ſero die illa. i. die reſurrectōis Scd'a fuit facta octaua die. reſurrectōis ſcꝫ hodie Nā vt dictū eſt ſupra ipe filius dei in ipa reſurrectōnis die q̇nquies apparuit. ſilr vt ex euāgelijs colligit̄ q̇nq̇es apparuit poſt diē reſurrectōnis Primo octaua die in p̄ſentia thome vt hic patet ſcđo diſcipulis piſcātibꝰ ad mare thyberiadis. vt ptꝫ Joh. xxj. tercō omnibꝰ diſcipulis in galilea in mōte tabor vbi ꝯſtituerat illis ieſus vt patꝫ math. xxviij. quarto in cenaculo in hier'lm ī die aſcēſionis. vt patꝫ math. vl. q̇nto in mōte oliueti eodē die. vt ptꝫ act. j. Aplus tamē. j. coꝝ. xv duas alias enarrat d. Poſt hoc viſus ē iacobo. deinde viſus ē pluſq̄ꝫ q̇ngentis fratribꝰ ſimul Et ſm hoc euāgeliū p̄ſenſ p̄ncipalit̄ ſcindit̄ ibi Thomas vnꝰ ex. xij. Uel ibi Et poſt dies octo iterꝫ erāt diſcipuli eius intꝰ Circa p̄mā apparitōꝫ ap̄ls q̇nqꝫ ponit. Primū ē aduētus ſalutis ⁊ ſaluatoris ibi. Cū eſſet ſero die illa Scđ'ꝫ eſt ſtatꝰ v'tutis ibi Et ſtetit ī medio diſcipuloꝝ. Terciū eſt affatꝰ pacis ibi. Et dixit eis Pax vobis Quartū ē miſſio ſalutaris ibi. Sicut miſit me paꝛ ⁊ ego mitto vos Quītū ē datō mūeris ibi. Inſufflauit ⁊ dixit eiſ Acci. ſp̄ūm ſ. ¶ D ¶ Circa qđ nota ꝙ xp̄c venit ad ap̄l'os ꝓpt̄ q̇nqꝫ in eis efficiēdū. ſ. ad eos illuminādum ad eos ꝯfortādū ad eos calefaciēduꝫ. ad eos letificādū ⁊ ad eos replēdū ¶ Primo venit ad eos illuminādū. qꝛ ceci in fide effecti erāt. Unde v'ba mulieꝝ q̄ dicebāt ipm reſurrexiſſe viſa ſūt ante eos q̄ſi deliramētū. vt dꝛ lu. xxiiij. ſꝫ tūc illūiauit eos dūs aperuit illis ſenſū vt intelligerēt ſcripturas quoniā ſic oportuit xp̄m pati ⁊ tercia die reſurgere. Lu. xxiiij. O ſtulti et tardi coꝛ. ad credēdū ī omnibꝰ q̄ locuti ſūt ꝓphete ¶ Scđo venit ad eos ꝯfortandū. qꝛ ꝯſternati erant ⁊ ſpes eoꝝ p̄ierat. Lu. xxiiij. Nos āt ſpabamꝰ ꝙ ipe eſſet redēpturꝰ iſrael. q. d. Amplꝰ nō ſpamus. Apl'i nāqꝫ oīa reliq̄rāt totā ſpē ſuā ī xp̄o ponētes. ſꝫ hāc ſpē in paſſione ꝑdiderāt. iō xp̄c eos ꝯfortauit. d. Ego ſū. nolite timere luc. xxiiij. q. d. ego ſū magiſter ⁊ paꝛ veſter ī q̄ ſpabatis. q̇ mortuꝰ fui ſꝫ reſurrexi cū magno triumpho cū magna glā in ꝑtāte magna Mat. xxviij. Data ē mihi omīs poteſtas in celo ⁊ in terra. Et ideo

nolite timere ¶ Tercō venit ad eos cale
faciēdū. q2 in paſſione in ei9 amore nimiſ
tepidi effecti erāt ꝛ tremebūdi. Undō q̇ p̄
us pati erāt cū eo ꝛ in mortē ꝛ in carcerē
ire. ꝛ voluerūt gladio ꝑcutere. vt dꝛ mat.
xxvj. omēs relicto eo fugerēt. ꝛ clauſis ia
nuis recluſi ſtabāt. Sꝫ xp̄c eos inflama/
uit. q2 oſtēdit eis man9 ꝛ lat9 ꝛ pedes in
quo maxim9 amor xp̄i demōſtrat. Ber.
Sup omīa te mihi amabilem reddit bo
ne ieſu calix paſſionis quē ſumpſiſti La/
tus oſtēdit ad oſtēdendū ꝙ amor erat p̄/
cordialis. Man9 oſtēdit ad oſtendēdū.
ꝙ amor ille manifeſt9 fuit ꝑ opa. Pedes
aūt ad demōſtrandū ꝙ onera eoꝝ porta
uerat. q. d. Uidete qualit̄ ex cord̄ vos di
lexi. q̄lia opa feci. ꝛ q̄les penas ꝓ vobis
ſuſtinui. Et iō accēdamini ad amorē me
um Lu. xxiiij. Nōne cor noſtꝝ ar. e. ī no.
¶ E ¶ Notandū autē hic ꝙ cicatrices
xp̄i nō ex impotētia ſanādi remāſerūt. ſꝫ
ꝑpter q̄nqꝫ. Primo vt ſint ſig̃ ſue victo/
rie Scdo vt fidē ſue reſurrectōis aſtruāt
q2 ſicut gēme ſunt in anulo ſic ille cicatri
ces ſunt in corꝑe xp̄i ꝛ erūt ī corꝑib9 mar/
tiꝝ. vt dicit aug. Tercō vt oſtendāt ꝙ idē
corpus qd̄ fuit ꝑforatū reſurrexit Quar
to vt in iudicō ſint ad terrorē maloꝝ ꝑ q̄
bus ꝛ a qb9 eas tulit Apo. j. Uidebit eū
omis ocul9 ꝛ q̄ eū pupugerūt. Quīto vt
oſtēdat eas ꝙo patri. ꝛ ꝑ hoc moueat eū
ad nobis miſerādū Ber. Securꝝ acceſſū
habes o hō ad deū. vbi habeſ ante prēm
filiū. ꝛ āte filiū matrē. fili9 oſtendit patri
latuſ ꝛ vulnera. mat̄ vō oſtēdit filio vbe
ra ꝛc. ¶ Quarto xp̄c venit ad ap̄los ad
eos letificandū. Fuerūt enī in paſſiōe ni/
mio terrore affecti. Iuxta illud. Triſtes
erāt apoſtoli d̄ nece domī ſui. Iohā. xvj.
Triſticia īpleuit cor veſtꝝ Sꝫ xp̄c eos le
tificauit ſue p̄ſentie oſtēſiōe q̄zuiſ nō ap
paruerit eis in gl̄a corpis gl̄oſi. vt di. au/
gu. q2 oculi apoſtoloꝝ illā claritatē ferre

nō potuiſſent. Sua blāda ſalutatōne. q2
pax vobis. Et ſua leta comeſtione Luce.
xxiiij. Obtulerūt ei ptē piſ. aſ. ꝛ fauū mel
lis Io. xvj. Iteꝝ aūt videbo vos ꝛ gaud̄.
cor. ve. Et hoc ē qd̄ hic dꝛ. Gauiſi ſunt er
go diſcipuli viſo domino. ¶ Quīto ad
eos replēdum. Fuerāt enim in ei9 mor/
te omēs euacuati omnib9 v̄tutib9 ꝛ do/
nis ſpūſſancti ac grā di ꝛ ꝑprijs bonis q̄
fecerāt. q2 cū omēs mortalit̄ peccauerūt.
omīa ſupradicta ꝑdiderūt. Eccl̄s. ix. qui
peccauerit in vno multa bona ꝑdet. Sꝫ
xp̄c eos repleuit omī v̄tute ꝛ grā ac etiaꝫ
p̄terita merita reddidit. Et hoc eſt qd̄ dꝛ
ꝙ inſufflauit in eos ſup̄. vt eos repleret.
Act. ij. Repleti ſunt o. ¶ Si qs q̄reret q̄
re xp̄c hec q̄nqꝫ ap̄lis ꝯtulit bona. Dicē
duꝫ ꝙ ꝑpter q̄nqꝫ laudabiles ꝯdicōes q̄
in eis erāt. vt pꝫ in p̄ſenti euā. ſ. pſeueran
tia. q̇es mētis. clauſura ſenſuum. vnitas
mētis. ꝛ timor dei ¶ Primo notat̄ ī eis
pſeuerātia in eo ꝙ dꝛ ſero. Sero enī ē vl
tima ps diei Act. j. Hi omēs erant pſeue
rantes ī orōne. Bern. Inter v̄tutes ſola
pſeuerātia coronat̄ Math. xxiiij. Qui ꝑ
ſe. vſqꝫ in finē hic ſal. erit. Nota ꝙ māda
tum fuit in lege ꝙ caput ꝛ cauda in ſacri
ficio ſp deberēt offerri. Aliq̇ offerunt ca/
put ꝛ nō caudā vt q̇ incipiūt in iuuētute
facere pniām ꝛ in ꝓceſſu tpis diſſoluun
tur. Aliq̇ offerūt caudā ſꝫ nō caput vt q̇
ī iuuētute diſſoluūt ꝛ ī ſenio agūt pniāꝫ.
Offeram9 ꝛ nos caput ꝛ caudam vt pfe
ctū ſit ſacrificiū noſtꝝ vt in adoleſcētia ī
cipiētes ī ſenio terminem9 ꝛ bene erit no
bis Tren. iij. Bonū erit viro cū por. iug.
ab ado. ſ. ¶ Scdo notat̄ q̇es mētis. q2
vna ſabbatoꝝ. ſabbatū eī q̇es īterp̄tat̄
G ¶ Sꝫ nota ꝙ triplex ē q̇es Prima ē
q̇es mētis a tumltu ſeculi cū labore tamē
corpis. quā habēt viri ſancti in vita illa.
Leuit. xxiij. Sabbatū q̇etōis domī eſt
affligetiſqꝫ ani. v. Mat. xj. Ue. ad m. o. q̇

la.⁊ on.eſ.⁊c Et ſequit̃ Et inue.re.ani.v.
Scd̃a eſt q̃es corpis a labore cũ tumltu
mẽtis quã habẽt aliq̃ndo pctõres .Hie/
re.xlviij. Requeuit moab in fecibus ſuis.
Eſa.lvij. Cor impij q̃i mare feruẽs qd̃ q̃/
eſcere nõ põt Sic req̃eſcebat ille diues q̃
dicebat lu.xij. Aĩa m.ha.mul. bo.rep. in
an.plu.req.co.bi.epu.⁊c Tercia ẽ q̃es mẽ
tis ⁊ corpiſ quã hic habuerũt ⁊ habebũt
ſancti i gl̃a Eſa.lxvj. Erit ſabbatũ ex ſab/
bato In eodẽ.xxxij. Sedebit ppl̃s me⁹ in
pulcritudine pacis ĩ tabernaculis fidu/
cie ⁊ in req̃e opulẽta ¶Tercõ notat̃ ĩ eiſ
clauſura ſenſuũ in hoc qd̃ d̃r. Et fores eſ/
ſent clauſe Marie aũt duos ſenſus d̃be
mus claude ſi volum⁹ q xp̃c veniat.ſ.vi/
ſum ⁊ auditũ.q: frequẽtiſſime p iſtas fe/
neſtras mors ingredit̃ Hiere.ix. Mors
ingredit̃ p feneſtras nr̃ãs. Sic mortu⁹ ẽ
dauid ſtãs ad feneſtrã ⁊ vidẽs mulierez
ſe lauãtẽ ex aduerſo.ij.re.xi. Et id d̃r ps.
xx. Ingredere in petrã ⁊ abſcõdere ĩ foſ/
ſa ¶Quarto notat̃ ĩ eis mẽtis ⁊ corpis
vnitas in hoc qd̃ dicit.vbi erãt cõgregati
Act.iiij. Multi. cre.erat cor.v. ⁊ a.vna.
Unde ſpũſſanct⁹ ſup eos ↄgregatos ve
nit Pſal. Ecce q̃z bonũ ⁊ io.ha.frẽs ĩ vn.
Triplex eſt enĩ vtilitas ſtare in ↄgregatõ
ne Prima q: ↄgregati nõ poſſũt a dya/
bolo vinci.ſz ipm vincũt .q: oĩs victoria
in vnitate ↄſiſtit ⁊ pdittõ in diuiſione Ex
emplũ d̃ acie militũ. Eccl̃s. iiij. Funicul⁹
triplex difficile rumpit̃ Can.vj. Terribil̃
vt caſtrorꝫ aci.or. Scd̃a ẽ q: ſi vn⁹ cadit
ab altero iuuat̃.eccl̃s.iiij. Ue ſoli q: cũ
ceciderit nõ habz ſubleuantẽ.⁊ paulo ſu
peri⁹ Meli⁹ eſt duos eẽ ſimul q̃z vnum
habẽt enĩ emolumẽtum ſocietatis ſue. ſi
vnus ceciderit ab altero fulciet̃ Tercia ẽ
q: vn⁹ puocat̃ ab altero ad bonũ. eccl̃s.
iiij. Si dormierint duo fouebũt̃ mutuo
vnus quõ caleſiet ¶Quinto notat̃ ĩ eis
timor.cũ d̃r ppt̃ metũ iudeorꝫ. Bern. In

vitate didici nihil eq̃ efficax ad grãm p/
merendã recipiẽdã ⁊ retinẽdaz ⁊ recupe/
randã.q̃z ſi omĩ tpe inueniaris corã deo
nõ altum ſape ſz timere Prouer.xxviij.
Beat⁹ hõ q̃ ſp eſt pauid⁹.eccl.ij. Fili ac/
cedẽs ad ſuitutẽ dei ſta ĩ iuſticia ⁊ timo/
re.q: q̃ ſine timore ẽ iuſtificari nõ poterit
Timor iſte ẽ timor filialis quez habẽt iu/
ſti q̃ timẽt valde pdere deũ ⁊ aĩas ſuas.
Sz timorẽ ſuilẽ ⁊ humanũ habent pctõ
res q̃ plus timẽt pdere numũ q̃z deũ.ter/
rã q̃z celũ.plus corp⁹ q̃z animã. pl⁹ trãſi/
toria q̃z vtutes ⁊ dona. De q̃b⁹ omnib⁹
non ẽ timẽdum. Pſal. Illic trepi.ti. vbi
nõ fu.t. Cariſſimi habeam⁹ ⁊ nos iſta q̃n
q̃z.⁊ nos recipiemus a xp̃o alia q̃nq̃z ſu/
pradicta.⁊ ſic patet pmũ ¶Scd̃o ponit̃
ſtatus vtutis q: ſtetit in medio diſcipu/
lorum. Omis enĩ vtus in medio ↄſiſtit.
vt dicit phũs Unde poeta. Medium te
nuere beati. Ubi nota q xp̃c ſtetit in me
dio diſcipulorꝫ ⁊ ſtat in medio omnium
hominũ.ppter ſeptẽ pprietates medij q̃
ſunt. Illuminare.colligare.viuificare.di
ſtinguere.ſuſtẽtare.ↄſuare.⁊ letificare
Primo mediũ illuminare habz vt patz
de ſole.q: medi⁹ inť planetas celũ ⁊ terrã
illuminat. Sic ⁊ xp̃c priores ⁊ poſteriores
illũiauit Io.j. erat lux vã q̃ illuminat om
nẽ hominẽ venientẽ in hunc mũdm. Hoc
patuit in tranſfiguratõe vbi fuerũt pñs
no.⁊ ve.teſta. ¶Scd̃o mediũ habz colli
gare.vt calx ⁊ clau⁹ Sic ⁊ xp̃c colligauit
⁊ vniuit in vnũ diuerſa.ſ.diuinaz ⁊ hũa
nam naturaz in vnitate pſone. diuerſos
apoſtolos in vnitatem fidei. io.xj. pphe
tauit.ſ.cayphas q: ieſus erat moriturꝰ
p gẽte.⁊ nõ tantũ p gẽte.ſed vt filios dei
q̃ erãt diſpſi ↄgregaret in vnũ.homines
⁊ angelos in eiſdẽ ſedib⁹ gl̃e. Mat.xxij.
In reſurrectõe neq̃z nubẽt neq̃z nubent̃.
ſed ſũt ſicut angeli dei in celo. ¶Tercio
mediũ habz viuificare. Unde in terra q̃

eſt mediū toti⁹ celi oīa viuificant̄ ⁊ vitaꝫ
recipiūt. Et cor in medio aīalis vitam
animali dat ⁊ corꝑi. Sic xp̄c eſt vita vi/
uentiū vt dicit aug̃. Act. xvij. In ip̄o enī
viuim⁹ mouemur ⁊ ſum⁹. Sicut oīa ꝑ
ip̄m facta ſūt. vt d̄r Ioh. j. ita oīa ꝑ ip̄ꝫ ſub/
ſiſtūt ⁊ viuūt. Io. x. Ego ſum reſurrectō ⁊
vita. reſurrectō corpoꝝ. ⁊ vita animarū.
¶ Quarto mediū hꝫ diſtinguere ⁊ ſepa
re vt paries. Sic xp̄c ī iudicō ſeꝑabit bo
nos a malis. mō aūt ſunt mixti. math. xv
Seꝑabit eos ab inuicē ſicut paſtor ſegre
gat oues ab edis. ⁊ ibūt hi ī ſupplicū eter
nū iuſti aūt in vitā eternaꝫ. vt ibidē d̄r
Quīto mediū habꝫ ſuſtētare. vt colūna ī
medio dom⁹. Sic ⁊ xp̄c oīa ſuſtentat ⁊
regit Hebr. j. Portās oīa v̄bo v̄tutis
ſue Greg̃. Sicut oīa ex nihilo fcā ſunt
ita in nihilū tenderēt niſi man⁹ omnipo/
tētis ea teneret. Sed nota hic de colūna
ſampſonis cui innix⁹ ſampſon mortu⁹ ē
vt omēs occideret inimicos. ſic xp̄c in co
lumna crucis mortu⁹ eſt vt oēs demōes
debellaret Aug̃. Manu inermi ⁊ affixa
cruci debellauit aereas p̄tātes. ¶ Sexto
mediū habꝫ ꝯſuare ⁊ extrema deuaſta/
re. vt pꝫ in tp̄e vt ī vere qḋ eſt mediū īter
hyemē ⁊ eſtatē oīa terrenaſcētia ꝯſuā
tur. Patꝫ enī in humorib⁹ q̄ dū mediuꝫ
tenēt in corꝑe ꝯſuāt corp⁹ in ſanitate. pa
tet etiā in ciuitatib⁹ q̄ dū mediū ꝑ iuſticī/
am tenēt ꝯſuant̄ ⁊ creſcūt. Exemplū d̄ re/
gno romanoꝝ qḋ dū mediū ꝑ iuſticiā te
nuit cōſuatū eſt. Sic ⁊ xp̄c oīa ꝯſeruat
in bono Ioh. xv. Manete in me ⁊ ego in
vobiſ. Sicut palmes nō pōt a ſemetip̄o
facere fructum niſi māſerit in vite. ſic nec
vos niſi in me māſeritiſ. Si q̄s in me nō
māſerit colligēt eū ⁊ in igneꝫ mit. Et hoc
oſtēdit xp̄c q̄n do ſtās in medio diſcipu/
loꝝ inſufflauit in eos ⁊ dedit ſp̄ūm ſcūm
ꝑ quē ſuati ſunt in oībono ¶ Septīo
mediū habꝫ letificare. vt pꝫ in armonijs

ſonoꝝ ⁊ in obiectis ſenſuū. q̄ dū mediuꝫ
tenēt letificāt ⁊ delectāt. Sic xp̄c ſtans in
medio diuine ⁊ humane nature letificat
omēs beatos in glīa Io. xvij. Hec eſt vi/
ta et. vt ꝯg. te ſo. ve. de. ⁊ q. mi. ieſum xp̄m
Quia ſm̄ diuinā naturā letificat āgelos
⁊ aīmas. ⁊ ſm̄ humanā letificat corpora.
Ioh. x. Ingredieť ⁊ egredieť ⁊ paſcua in/
ueniet. Ingredieť ad deitateꝫ. ⁊ egredieť
ad humanitatē Et ſic pꝫ ſcd̄m ¶ Si vis
plura dicere de medio nota ꝙ xp̄c quať
ſtetit in medio. ad deſignandū ꝙ q̄ttuor
v̄tutes cardinales ī medio ꝯſiſtūt. Naꝫ
ſtetit in medio animaliū in natiuitate. ꝑ
qḋ ſig̃ficať prudentia. ſtetit in medio do/
ctoꝝ ꝑ qḋ ſignať iuſticia. ſtetit in medio
latronū ꝑ qḋ ſignať tp̄antia. ⁊ ſtetit ī me/
dio diſcipuloꝝ ꝑ qḋ deſignať fortitudo.
¶ Tercō ponit affat⁹ ſiue imp̄catō pacis
q̄ pax vobis Circa qḋ nota tria ¶ k ¶
Primo ꝙ triplex ē pax bona. Prima ē
pax pectoris. que conſiſtit in ſubiectōne
anime ad deū ⁊ corꝑis ad animā ⁊ inferi
orum virū ad rōeꝫ. Quādo hec tria ob/
ſeruant̄ in hoīe hꝫ plenā pacē pectoris
Eſa. Erit opus iuſticie pax. Hanc ꝑfecte
habuit xp̄c ⁊ btā v̄go. Io. xiiij. Pacē me
am do vo. Scd̄a ē pax tp̄is q̄ ꝯſiſtit ī pa/
cifica ꝯuerſatōe cū ꝓximo Ro. xij. Si fie
ri pōt qḋ ex vobis ē cū omnib⁹ hoīb⁹
pacē habētes In hac pace natus eſt xp̄c
Pſal. In pace fact⁹ eſt loc⁹ eius De hac
pace loq̄tur ap̄ls ad heb. xij. Pacē ſequi
mini cū omnib⁹ ⁊ ſanctimoniā ſine q̄ ne/
mo videbit deū. Hanc duplicē pacē xp̄c
annūciari fecit ingrediēs mūdm. p̄dicauit
vadēs ꝑ mūdm. ſuis diſcipulis reliq̄t exi/
ens d̄ mūdo. ⁊ ſuis diſcipulis apportauit
rediēs de inferno ad mūdm. Tercia ē pax
eṫnitatis ⁊ ꝯſiſtit in viſione dī Eſa. xxxij
Sedebit pp̄ls me⁹ in pulcritudine pacis
Primas duas paces xp̄c dat nobis in
preſenti. terciam dabit nobis ī futuro in

octauꝫ etatē que ē reſurgētiū Et iō in re
ſurrectōe eiꝰ ī die paſche bis dixit. Pax
vobis. in octaua vō die vt hodie ſemel
dixit pax vobis. ad deſignandū ꝙ ī reſur
rectōe a peccatis debemꝰ habere dupli/
cem pacē p̄dictā. ⁊ in octaua reſurgētiū
habebimꝰ terciā. phi. iiij. Et pax dei que
exupat omnē ſenſuꝫ cuſtodiat corda ve/
ſtra ⁊ intelligētias vr̄as. ¶ Scdō nota.
ꝙ xp̄c fecit quadruplicē pacē Primo fe/
cit pacē inter deū ⁊ hominē Et hāc fecit ī
carnis aſſumptōe Ephe. ij. Ipe enī ē pax
noſtra q̄ fecit vtraqꝫ vnū. ſ. diuinā et hu/
manā naturaꝫ vniuit ⁊ pacificauit in ſe.
Scdō fecit pacē int̄ homīes ad inuicem
in paſſione ſcꝫ inter pilatum ⁊ herodē. ⁊
hāc fecit in ſua p̄dicatōne ⁊ ordinatōne.
q̄ndo omēs vniuit in vno ouili vniꝰ ec/
cleſie. vnius fidei. ⁊ vniꝰ baptiſmi Joh. x
Et fiet vnū ouile ⁊ vnus paſtor Tercō fe
cit pacē inter angelos ⁊ homīes. Et hāc
fecit in ſua aſcēſione q̄ndo angelos ⁊ ho
mines vniuit in eiſdē ſedibꝰ glīe Vnō cā
tamus Redit turmis cū duābꝰ angel' et
animabꝰ Quarto fecit pacē inter animā
⁊ carnē Et hāc fecit in ſpūſſancti miſſiōe
q̄ ita ſolidauit corda diſcipuloꝝ. vt debi/
tus ordo deinceps ſuareť inter animā ⁊
corpus. vt ſcꝫ rō domiareť in eis Hāc pa
cem pfecte faciet in corpoꝝ glorificatōne
¶ I. ¶ Tercō nota ꝙ triplex eſt pax ma
la Prima eſt inordinata q̄ eſt q̄ndo obe
dit ſupius inferiori vt dominꝰ ſuo. aīa
corpi ⁊ rō ſenſualitati. puer. xxx. per tria
moueť terra. p ſuū cuꝫ regnare cepit. per
ſtultū cū ſaciatꝰ fuerit cibo. ⁊ p odioſam
mulierē cū in matrimoniū aſſum pta fue
rit. Jſte ſuus ⁊ ſtultus ē corpꝰ et mulier
odioſa eſt caro. Scdā eſt ſiĺata. ſicut fuit
pax iude Mar. xiiij. Quēcūqꝫ oſ. fu. ip. ē
t. e. Silis fuit pax ioab ad abner d. Sal/
ue mi frater Et infixit gladiuꝫ in viſcera
eius. ij. re. xx. ezech. xiij. Deceperūt ꝑplm

dicētes Pax pax. ⁊ nō eſt pax Talis eſt
pax mūdi q̄ꝛ queꝫ oſculari videť occidit.
Job. xiiij. Pacē meā do vobis. nō quaꝫ
mūdus dat Tercia pax eſt inq̄nata que
inter pctōres eſt. ps. Zelaui ſup iniquoſ
pacē peccatoꝝ vidēs Lu. xij. Nō veni pa
cē mittere ſꝫ gladiū. et ſic patꝫ tercium.
¶ Quarto poniť miſſio ſalutaris quia
ſicut me miſit pať ⁊ ego mitto vos. id eſt.
ea caritate vos diligo qua dilexit me pa
ter. vt dicit greḡ. Que caritas in predicta
miſſione attendiť q̄ntū ad ſeptē ¶ Pri/
mo q̄ꝛ ſicut pať mittēs me in mōm mecū
eſt. ⁊ nō relinquit me ſolū. ſic ego vos nō
deſeraꝫ Mat. xxviij. ecce ego vo. ſum o.
diebꝰ vſqꝫ ad ꝯſ. ſe. ¶ Scdō q̄ꝛ ſicut pať
mihi teſtimoniū p̄hibuit d. hic ē filꝰ me/
us dilectus ipſꝫ audite math. xvij. ſic ego
corā regibꝰ ⁊ omni populo loquar p vo
bis reddēs teſtimoniū vitati veſtre ⁊ do
ctrine Mať. x. Nolite co. quō aut q̄d lo.
¶ Tercio q̄ꝛ ſicut pať dedit mihi facere
opa ſcꝫ homīes ſanare. demones fugare
mortuos ſuſcitare. celū apire ⁊ ꝯſimilia.
q̄ oſtēdunt me eē veꝝ filiū dei. iuxta illō.
joh. x. opa q̄ ego facio in noīe patris mei
hec ſunt q̄ teſtimoniū p̄hibent de me. ita
ego dabo vobis ſilia opa facere p q̄ oēs
ꝯgnoſcēt ꝙ eſtis nūcij dei Joh. xiiij. Qui
credit in me opa q̄ ego facio ipe faciet et
maiora hoꝝ faciet Exēplū de petro ⁊ io
hanne Nā ad vmbrā petri ſanabanť in/
firmi. ad tactū tunice iohānis ſuſcitati fu
erunt mortui. vt in eccliaſtica narrať hi/
ſtoria. qd̄ de xp̄o nō legiť. ¶ Quarto q̄ꝛ
ſicut pater ꝯſtituit mihi totū mōm diſpo
nere ⁊ ordinare. iuxta illud ioh. xiij. ſciēs
q̄ꝛ omīa pať dedit ei in manꝰ. ita ego ple
narie vos mitto vicarios meos q̄d quid
p vos fiet ratū habēſ. Lu. x. Qui vos au
dit me audit. ⁊ q̄ vos ſper. me ſp. ij. coꝝ. v
Legatōne p xp̄o fungimur. Et iō apli p
totā eccleſiaꝫ ordinauerūt ⁊ ſacramenta

inſtituerũt. Quito q: ſicut paẗ plenariã
poteſtatẽ dedit mihi. iuxta illud maẗ. xj.
omĩa mihi tradita ſũt a pr̃e meo. ita ego
plenã poteſtatẽ vobis trado ſup omĩa.
ſcꝫ ſup celũ terrã ⁊ infernũ. ſup angelos.
demones ⁊ homĩes. ſup vitã ⁊ mortẽ. ſu/
per totã naturã ⁊ omnẽ creaturã Luc. ix
Dedit eis poteſtatẽ ſup omĩa demonia
⁊ vt lãguores curarẽt. ¶ Sexto q: ſicut
pater voluit me mori ꝓ pctõꝛib⁹ vt ſalui
fierẽt. iuxta illud job. iij. ſic ds̃ dilexit mũ
dũ vt filiũ ſuũ vnigenitum daret. ita ego
volo vos mori ⁊ ↄſũmari in ſuitõ pctõ/
rum vt ipĩ ſalui fiãt. ⁊ mai⁹ meritũ vobiſ
creſcat Luce. x. Ecce ego mitto vos ſicut
agnos inter lupos ¶ Septimo q: ſicut
pater voluit me ſũme humiliari vt ſum/
me exaltarer. iuxta illud phiƚ. ij. exinani/
uit ſemetipm ꝑpter qđ ⁊ de⁹ exaltauit il/
lum ⁊c. ita ⁊ ego volo vos hũiliari valde
vt ſumme exaltemĩ ⁊ ſitis mecũ in eadeꝫ
glã ⁊ honoꝛe. j. pe. v. Hũiliamĩ ſub potẽ.
ma. dei vt vo. exal. in tpe viſi. Lu. xxij. Et
ego diſ. vobis ſicut diſ. mi. p. me. re. Unđ
pedes ⁊ oſſa piſcatoꝛis oſculanẗ mõ per
oꝛa impatoꝝ Ergo recte dicit Sicut mi
ſit me pater. i. ex eadẽ beniuolẽtia carita
tis. ⁊ ad eadẽ opa faciẽda. ⁊ ad idẽ p̃miũ
recipiendũ. ego mitto vos Et ſic patꝫ q̃r
tum ¶ Quinto poniẗ datõ mũeris. q: i/
ſufflauit ⁊c Nõ q iſte flat⁹ eſſet ſpũſſcũs
ſicut colũba q̃ deſcẽdit ſup xp̃m baptiſa/
tum nõ fuit ſpũſſanct⁹. ſꝫ in illo ſigno. ſcꝫ
flatu dat⁹ eſt eis ſpũſſcũs. Et hoc ꝑpter
tria Primo q: ſicut iſte flatus ꝓceſſit a
xp̃o ſic ſpũſſanct⁹ ꝓcedit ab eo. ⁊ nõ ſolũ
a patre Secũdo ad oſtẽdẽdũ q ſicut fla/
tus eſt neceſſari⁹ vite coꝛpali ita ſpũſſan
ctus vite ſpũali Tercõ ad oſtẽdendũ q
ſicut flat⁹ eſt aer eleuat⁹ a terra ita ſpũſ/
ſanctus facit ſup terrena eleuari. Ezech.
viij. Eleuauit me ſpũs inẗ celũ ⁊ terram.
Mun⁹ ergo in quo omĩa dona donanẗ

cõtulit eis dicẽs Accipite ſpũmſcũm q̃ꝝ
re. pec. re. eis Ro. viij. Quõ nõ etiã cũ il/
lo omĩa nobis do. Sic ergo donauit eiſ
munus abſoluẽdi ⁊ dimittẽdi pctã. Sꝫ
ↄtra ſoluſ de⁹ remittit pctã Eſa. xliij. ego
ſum q̃ deleo om. inq. t. ꝑpẗ me Oſee. xiij.
Perditõ tua iſrael. tantũmodo ĩ me au
xiliũ tuũ Solutõ q̃ntũ ad culpã ſol⁹ de⁹
dimittit pctũm qđ in ipã ↄtritõe ⁊ ꝓpoſi
to ↄfitẽdi dimittiẗ Pſal. Dixi ↄfitebor
⁊ tu remi. ⁊c Sacerdos autẽ dimittit ali
qđ de pena v̓tute clauiũ Et hoc eſt qđ di
cit Quoꝝ remiſeritis Remittere enĩ eſt
ptẽ pene relaxare Dimittere v̓o eſt ex to
to abſoluere. vt dicit hugo de ſcõ victoꝛe
Uel põt dici q ſacerdos abſoluit inſtru
mentaliẗ. eſt enĩ inſtrumentũ animaꝝ dĩ
⁊ miniſter ei⁹. Hoc domin⁹ figurauit in
lazaro quẽ ſuſcitauit ſꝫ aplĩs ſoluere mã
dauit Exemplũ de ptãte q̃ndo abſoluit
aliquẽ in ↄſilio ⁊ ei⁹ nũcij đ catenis ⁊ car
cere ſoluũt eundẽ. Itẽ videẗ q niſi ſacer/
dos habeat ſpũmſanctũ nõ põt abſolue
re q: dicit p̃mo Accipite ſpũmſcũꝫ. ⁊ po/
ſtea ſubdit. quoꝝ re. pec. re. eis Ambro.
Talis act⁹ talis vita abſoluit. eſto tu taƚ
vt alios valeas abſoluere Ad qđ dicen
dum q abſoluere põt ſacerdos dupliciẗ
ſcꝫ ex officio ⁊ vite merito. ⁊ ſic abſoluit
ſolũ bonus habẽs ſpũmſanctũ. vel ex of/
ficio ſolũ ⁊ ſic abſoluit etiã mal⁹ Ad qđ
ſignificandũ xp̃c dedit poteſtatẽ apoſtoƚ
abſoluẽdi a peccatis anteq̃ꝫ daret eis ſpi
ritũſanctũ Math. xvj. Amẽ dico vobis
qđ. unq̃ꝫ liga. ſup ter. e. ⁊ lig. in ce. ⁊ q. ſol.
ſup ter. ſo. e. et in ce. Et hic poſtq̃ꝫ ddit eiſ
ſpũmſanctũ. dedit eis poteſtatẽ ligãdi et
abſoluẽdi Chriſ. Si mali valdẽ ſint ſacer
dotes. de⁹ q̃ eius ſunt opabiẗ. qđ dico ſa
cerdotes. nec angel⁹ nec archangelus in
his opari põt q̃ data ſunt deo. ſꝫ pater et
filius ⁊ ſpũſſanct⁹ omĩa diſpẽſant. ſacer/
dos aũt accõmodat linguã ſuam tribuit

manū ſuā. Uel dicēdū ꝙ ſacerdos ⁊ bo/
nus ⁊ malꝰ in v̓tute ſpūſancti remittit
pctūm.q₂ in v̓tute caracteris ordinis. q̇
daṫ a ſpūſancto q̇ opatur in ſacramētis.
Glo. Quoꝝ remiſeritis.i.quos dignos re
miſſione iudicaueritis duabꝰ clauibꝰ ſcꝫ
poteſtatis ⁊ diſcretōnis.remittunṫ eis.i.
tūc d̄s approbabit remiſſionē pctōꝝ. ⁊ q̊/
rū nō remiſeritis d̄s nō approbabit Chriſ.
Sic rex pncipē mittēs dat ei poteſtatē
mittere in carcerē ⁊ dimittere. Ex quo pꝫ
ꝙ ſacerdos ē miniſter ⁊ inſtrumētum di
animatū. Et ſic pꝫ q̇ntū

Sermo eiuſdē dominice octaue. XLVIII.

Thomas unꝰ ex
duodecim q̇ d̄r didimus non
erat cū eis q̄n̄do ieſus venit. Jo.xx. Euā/
gelium hodiernū ꝯtinet in ſe duo euāge
lia.et d̓ iſta ſcd̄a pte faciamꝰ aliū ſmonē
In quo ſmone ꝯtineṫ pma apparitō xp̄i
poſt diē reſurrectōis q̄ fuit facta die octa
ua. Et iſta ps euāgelij ē quaſi tota d̓ btō
thoma. In qua pte q̄ttuor deſcribuntur
Primū ē pctūm qd̓ thomas incurrit.q₂
nō erat cū eis q̄n̄do ieſus venit. Scd̄m ē
remediū qd̓ recepit ibi. Poſt dies octo.
Terciū eſt fides qua credidit ibi. Domi
nus meus ⁊ d̄s meꝰ. Quartū ē pmiū qd̓
ex fide xp̄c repmiſit ibi. Quia vidiſti me
tho.cre.be.q̇ nō vi. ⁊ cre. Primū pcedit
ex miſeria hoīs.ſcd̄ꝫ ex miſericordia di.terciū
ex libertate arbitrij.q̄rtū ex grā di. Pri
mo ergo poniṫ pctūm thome qd̓ ꝯſurgit
ex duobus.ſ.ex abſentia ſociali. ⁊ ptina/
cia mētali. Primo ex abſentia ſociali.
quia nō erat cū eis. Sꝫ ꝯtra.lu.xxiiij.dici
tur ꝙ iſti diſcipuli qui iuerunt in emaus
reuerſi ſunt in hirlm. ⁊ inuenerūt cōgre/
gatos vndecī. ⁊ dū narrarēt q̄ geſta erāt
in via via ieſus apparuit. Ad hoc dicen/
dūꝫ ꝙ dū diſcipuli narrarēt q̄ geſta erāt
in via.thomas aliquo caſu abceſſit ⁊ tūc
ieſus apparuit.vt di.augꝰ. Nō erat ergo
thomas cū viris timoratis et pſeueran/
tibus. Et ſic receſſit a ſocietate bonoꝝ.
Qd̓ quidē apparet eē malū ex tribus
Primo q₂ recede a ſocietate ē ꝯtra natu
ram homis. Homo enī vt dicit phūs na
turaliṫ ē animal ſociale. Gen.xx. Non ē
bo.ho.eē ſo.fa.ei ad.ſi.ſibi. Quia ceteris
animalibꝰ melius puidit natura vt ſola
poſſint viuere q̄ꝫ homini.q₂ pauit eis vi
ctum et amictū.homo aūt multis indigꝫ
q̄ vix vnꝰ hō facere poſſꝫ Scd̄o q₂ ho
mo in facto iſto dyabolū imitaṫ qui fecit
diuiſionē in celo.ſꝫ receſſit a ſocietate bo
norum. Eſa.xiiij. In celū ꝯſcēdam ſedebo
in monte teſtamēti in laterib9 aquilonis
⁊ ſimilis ero altiſſimo. Exēpla d̓ iſto mo
nacho.d̓ quo di.greg.in dyalogo.ꝙ ſta/
tim recedebat d̓ choro quē vidit beatus
benedictꝰ extrahi p capā a quodā puero
nigro. Cap.ij. Imitanṫ aūt illū q̇ ſunt ex
pte iſtiꝰ Tercō q₂ talis receſſus ē val/
de dānoſus Qd̓ pꝫ duplicī Primo
q₂ homo multa bona pcipit in ſocietate
Nam recipit ſpūm ſcūꝫ ⁊ dona eius. Et
hoc patuit in pētecoſte q̄n̄do ſpūſanctꝰ
venit in diſcipulos dū eſſent in vnū con
gregati.et dedit eis cariſmatū dona. Itē
recipit filiū di ⁊ dona eius. Mat.xviij.
Ubi duo vel tres ꝯgregati ſunt in noīe
meo ibi ego ſum in medio eoꝝ. ps. Ecce
q̄ꝫ bonū et q̄ꝫ iocundūꝫ habitare frēs in
vnū Scd̄o q₂ hō multa mala vitat in
ſocietate et ppṫ ſocietatē.q₂ dyabolꝰ nō
pōt frequenṫ hominē tenere in catenis
pctōꝝ.et ſuffocare eū ppṫ ſocietatē. Exē/
plū de illo puero monachoꝝ q̇ ī infirmi/
tate datus erat draconi ad deuorandūꝫ
quē ppṫ pſentiā fratrū comedē nō pote/
rat.q̇ poſtea pfecte ꝯuerſus ē.vt pꝫ i dya
logo.habemꝰ etiā d̓ hoc exēplū gen.xviij
q̄n̄do angeli dixerunt abrae ꝙ ppṫ q̇nq̄/

ginta iuſtos ac etiā ꝑpter decē parcerent
qnq; ciuitatib⁹ Et nō ſolū in vita illa q̇s
euadit multa mala ꝑpter bonaꝫ ſocieta
tem ſꝫ etiā in alia. Exēplum ꝺ illo frē qui
fuerat deputat⁹ penis purgatorij trigin
ta annis. ⁊ ſocius ei⁹ dixit miſſam ⁊ orōēs
ꝓ eo liberauit eū ¶ Secūdo pctūm tho
me fuit ex ꝑtinacia mentali q̇ꝛ nullo mo-
do voluit credere. Sꝫ attēdendū eſt hic.
q̄ ꝺꝛ eccl. xix. Qui cito credit leuis ē cor
de. Et ꝺꝛ. j. Joh. iiij. Nolite omi ſpūi cre-
dere. ſꝫ ꝓbate ſi ſpūs ex deo ſunt Sic cre
didit eua cito. Ergo tūc eſt pctūm nō cre
dere q̄ndo nō credit q̇s q̇buſ debꝫ. q̄ndo
debꝫ ⁊ quomō debꝫ. Ex illis tribus mo-
dis peccauit thomas ¶ Primo nō cre
didit q̇bus debuit. q̇ꝛ cū ſcḋm legē ī ore du
orum vel triū teſtiū ſtet omē v̓bum. ipſe
noluit crede. x. approbatis viris q̇ teſtifi-
cabant ꝺ viſu qḋ eſt veriſſimū teſtimoni
um ¶ Scḋo q̇ꝛ nō credidit q̄ndo debu-
it. q̇ꝛ ⁊ ſi non ſtatim crediderit debuit ta-
men poſt vnū diē. vel ſic cogitare in ſeip
ſo ⁊ credere. Sꝫ ipē ſtetit octo diebus in
ſua ꝑtinacia ⁊ forte ſicut ipē dixit nunq̄ꝫ
credidiſſet niſi xp̄c ſibi apparuiſſꝫ ¶ Ter
cio q̇ꝛ nō credidit ſicut debuit. q̇ꝛ cū apo-
ſtolus dicat. eſt aūt fides ſperandaꝝ ſub
ſtantia reꝝ argumētū nō apparētiū. heb.
xi. ipē voluit palpare q̄ ad fidē nō ꝑtinēt
Et ſic pꝫ pmū. ¶ Scḋo ponit̄ remediuꝫ.
qḋ thomaſ inuenit. q̇ꝛ xp̄c ex magna ſua
beniuolētia poſt dies octo iteꝝ venit ad
eos. ⁊ ſtatim dixit thome. Uide manus
meas ⁊ af. ma. tu. ⁊ mit. in la. me. ⁊c. Chri-
ſtus fecit thome ac ſi ipē deberꝫ ſolus ſal
uari vl ſi tot⁹ mūdus ſtaret ad fidē tho-
me. Sꝫ vt di. greḡ. Hoc non ex caſu ſꝫ ex
diuina diſpēſatōe factū eſt. Egit nāq̄ꝫ mi
ro modo diuina clemētia vt diſcipulus
dubitās dū maiſtri ſua vulnera palpa-
ret carnis. in nobis vulnera infidelitatiſ
ſanaret. Plus eni mihi ꝯtulit ad fidē in

fidelitas thome. q̄ꝫ fides credentiū diſci-
puloꝝ. Dum eni ille palpādo ad fidē re
ducit̄. mēs noſtra omi dubitatōne poſt-
poſita in fide ſolidat̄ Uiḋ inq̇t man⁹ me
as redēptrices tui ⁊ eas reuerearis. con
ſeruatrices tui vt eas amplecteris. colla
trices omīs boni vt eas diligas. ⁊ puni-
trices maloꝝ vt eas timeas. Et ſic pꝫ ſe-
cundū ¶ Tercō ponit̄ fides ꝑfecta qua
thomas credidit ibi. Domin⁹ me⁹ ⁊ de⁹
meus. In quo v̓bo cōfeſſus eſt humani-
tatē cū dicit domin⁹ meus. ⁊ deitatē q̇ꝛ ⁊
deus meus Ergo aliud vidit ⁊ aliud cre
didit. Et ſic vbi abundauit delictū ſuper
abundauit ⁊ grā. roꝝ. v. Quia vni v̓bo
credidit. ⁊ ſtatim credidit. ⁊ ſicut debuit
credidit. in q̇bus tribus offenderat. ⁊ ſic
pꝫ terciū ¶ Quarto ponit̄ pmiū qḋ ex fi
de ꝑmittit̄. cū ꝺꝛ Quia vidiſti me. imo vi
detuꝛ q̄ debuit dicere q̇ꝛ tetigiſti me tho.
credidiſti. Aug̃. Nō ait tetigiſti ſꝫ vidi-
ſti. quoniā generalis qḋammō ſenſus ē
viſus ⁊ ad omēs ſenſus aptat̄ vt guſta ⁊
vide q̄ꝫ dulce eſt. audi ⁊ vide q̄ꝫ ſonoꝝ ē.
⁊ ſic ꝺ alijs. Quāuis dici poſſit nō auſuꝫ
fuiſſe diſcipulū tāgere vulnera maiſtri.
Beati ergo q̇ nō viderūt ⁊ crediderunt.
Crediderūt in quā fide formata q̄ ex bo-
nis opibus demōſtrat̄. q̇ꝛ vt ꝺꝛ iaco. ij. fi-
des ſine opibus mortua ē. qḋ aūt mortu
um eſt nō pōt vitā ꝯferre. Qui ergo cre-
dit in deū fide viua beatus erit Abacuk
ij. Juſtus in fide ſua viuet. Fides etiā de
ſe habet vitā dare ei q̇ nō pōt opari Ro.
iiij. Ei v̓o q̇ nō opat̄. credēti aūt in eū qui
iuſtificat impiū. reputabit̄ fides eius ad
iuſticiā. q̇ꝛ abraā ꝑ fidē ſine opibus legiſ
iuſtificatus eſt. Exemplū ꝺ latrone ī cru
ce cui ꝑpter fidē dictū eſt. Hodie mecuꝫ
eris in paradiſo. Et ſic pꝫ quartuꝫ. ¶ In fi
ne nota q̄ xp̄c dat nouē exempla ī ſua re
ſurrectōe q̄ q̇libet debꝫ habere ſi vult vt
ſpūaliter reſuſcitet̄. ¶ N ¶ Primū ē q̄

poſt reſurrectõem mũdo ſe nõ immiſcu-
it. licet aliquibꝰ bonis apparuit. Lu. xvij.
Memẽtote vxoris loth. Que qꝛ ṽtit ſe
retrorſũ ꝯuerſa ē in ſtatuã ſalis. vt patet
gen. xix. Seneca. Nihil eſt adeo dãnoſũ
bonis moribꝰ q̃ꝫ in alienis ſpectacul' reſi
dere ¶ Secundũ ē qđ dixit magdalene
Noli me tãgere nõduꝫ aſcẽdi ad patreꝫ
meũ. Nõ eni eſt homĩ ſecuꝝ tãgere muli
erẽ q̃ꝫdiu eſt in vita illa. nec etiã ꝯſangui
neã. qꝛ corpꝰ femine ignis ē. ignis ṽo ne-
ſcit ꝯſanguinitatẽ. ⁊ ignis ē vſqꝫ ad ꝯſũ-
matõem deuorãs. iob. xxxi. Exemplũ ď il
lo ſacerdote de q̊ dicit greg̃. in dya. Qui
laborãs in extremis dũ a p̃ſbitera ſua tã
geret̃ ait. Recede recede adhuc igniculꝰ
viuit ¶ Terciũ ē ꝙ pacẽ in ore portauit.
Sic q̃ ſpũaliter cupit reſurgere dꝫ habe-
re pacẽ pectoris ⁊ pacẽ tꝑis. vt tãdẽ ꝑue
niat ad pacẽ eternitatis Iob. xiiij. Pacẽ
relinquo vobis pacẽ meam do vobis
Quartũ eſt ꝙ loca vulneꝝ oſtẽdit. ſcꝫ la-
tus. manꝰ. ⁊ pedes Sic q̃ ſpũaliter cupit
reſurgere debꝫ oſtẽdere pctã ſua ſacerdo
ti ꝑ ꝯfeſſionẽ. ſcꝫ latꝰ. i. cor. manus. i. opa
pedes. i. affectões. qꝛ vt dꝛ ꝓuerb. xxviij. q̃
abſcõdit ſcelera ſua nõ diriget̃. Eſa. xliij.
Narra ſi qđ habes vt iuſtificeris ¶ Qui
tum ē ꝙ inſufflauit ⁊ dedit ſpũm ſanctuꝫ
Sic ⁊ nos debemꝰ ſatagere alijs ſpũm-
ſanctũ dare ⁊ eos ad ſpũm ſanctuꝫ infla-
mare. Sꝫ ſunt q̃dã q̃ ſpirant ⁊ inſufflant
ignem iracũdie. diſcordie ⁊ maliuolẽtie.
Act. ix. Saulꝰ aũt adhuc ſpirãs minaꝝ
et cedis ĩ diſcipulos domĩ. Sic ſpirabat
vxor iob dicens. Benedic deũ ⁊ morere.
Iob. ij. ¶ Sextũ eſt ꝙ ſe tãgi et palpari
ꝑmiſit. Sic q̃ ṽe reſurrexit ꝑmittat ſe pal
pari a tribulatõne. quoniã ꝑ multas tri
bulatões oportꝫ nos intrare regnũ dei
act. xiiij. Sic ꝑmiſit ſe palpari iob q̃ ꝑcuſ
ſus eſt vlcere peſſimo in corpe. et in filijs
et in omnibꝰ q̃ habebat paſſus ē diſpen-
diũ. Sũt quidã ſicut vitꝝ habẽtes illud
apoſtema noli me tãgere. ¶ Septimũ ē
qꝛ comedit piſcẽ aſſũ et fauũ mellis Pi-
ſcis aſſus xp̃c ē crucifixꝰ. fauũ mellis ē ṽ
bum dei Qui ergo a pctõ reſurrexit de-
bet xp̃m comedere in ſacramẽto altaris. qꝛ
ipe eſt cibꝰ oĩs ſaporis ſuauitatẽ habẽs.
Jo. vj. Caro mea ṽe ē cibus Ego ſum pa
nis viuꝰ qui de celo deſcẽdi. Itẽ dꝫ come
dere ṽbũ dei qđ habꝫ aĩe dulcedinẽ infer
re ſicut mel. Pſal. q̃ꝫ dulcia faucibꝰ meiſ
eloquia t. Et habꝫ animã illũiare ſicut ce
ra lumẽ fouet. Pſal. Lucerna pe. m. ṽ. t.
Aug. Palatũ febricitãtis habꝫ cui mel
celi inſipidũ eſt ¶ Octauũ qꝛ xp̃c reſuſci
tatus redijt ad fratres ſuos et ad viã ṽi-
tatis eos reducere curauit. Uade et tu
fac ſimilr̃ vt ſicut fuiſti alijs ad ruinã ita
eos ad ſalutẽ ſtudeas reducere. Augꝰ.
Nullũ maius ſacrificiũ deo q̃ꝫ zelus ani-
maꝝ. Ia. v. Scire dꝫ ꝙ qui ꝯuerti fecerit
pctõrem ab errore vie ſue ſaluabit aĩam
eius a morte et operit multitudinẽ pctõꝝ
¶ Nonũ eſt ꝙ reſuſcitatꝰ nõ ſtatiꝫ iuit ad
celũ. ſꝫ ſtetit. xl. diebꝰ in terra Sic q̃ ſpũa-
liter reſurgit nõ credat ſtatim ire ad celũ
ſꝫ ꝑmo oportꝫ eũ facere penitẽtiã. q̃ ꝑ. xl.
dies deſignat̃. Math. iij. Penitẽtiã agi
te appropinquabit eni regnũ celoꝝ. Et
ſic patet totum

¶ De epiſtola Sermo. XLIX.

Omne quod na
tum ē ex deo vincit mũdũ. i. io.
v. De ṽtute fidei taꝫ in euãge-
lio hodierno q̃ꝫ in epl'a tractat̃. Fides. n.
in p̃ſenti vita mirabilia opat̃. et tandem
ad vitã ꝑducit eternã. De eo aũt ꝙ fidel
beatũ facit in euãgelio hodierno tractat̃
Beati inq̃t qui nõ viderũt ⁊ crediderũt
De mirabilibꝰ aũt q̃ fides in hoc ſeculo
aut vita facit vl' opat̃. in p̃ſenti epl'a deter
minat̃. ď quibꝰ etiã erit ſmo In hac ergo

epiſtola beatus iohānes duo pncipalit̄
facit. Primo oſtēdit v̄tutē ⁊ efficaciam
fidei. vt ad ipam accēdamur. in pncipio
ep̄le. Scd̄o oſtēdit vitatē fidei. vt ipam
firmit̄ fateamur ibi. Et ſpūs ē q̄ teſtificat̄
quoniā xp̄c ē vitaſ ¶ Primo ergo oſtē
dit v̄tutē ⁊ efficaciā fidei vt ad ipaȝ accē-
damur. q: vincit mundū ⁊ bona ei⁹. Cir
ca qd̄ tria facit. Primo oſtēdit qs ē qui
vincit mundū. q: qd̄ natū ē ex d̄o Scd̄o
oſtēdit̄ p quid vincit̄ mūdus. q: p fidem
ibi. Hec ē victoria q̄ vincit mundū fides
noſtra. Tercō oſtēdit̄ p quaȝ fidē vincit̄
mūdus ibi. Quis eſt q̄ vincit mundū ni-
ſi q̄ credit q̄ ieſus eſt fili⁹ di ¶ Circa pri-
mū nota q̄ duplex ē natiuitas ſcȝ corpal̄
⁊ ſpūalis. Spūalis fit in baptiſmo ī vte-
ro ecc̄ie. q: baptizatus habȝ ecc̄iaȝ matrē
⁊ xp̄m patrē. ⁊ iō ex tunc vocat̄ xp̄ianus
Joh. iij. Niſi q̄s natus fuerit denuo nō
poteſt intrare regnū di Et in eodē. j. De
dit eis poteſtatē filios dei fieri. Et q: vir
tus xp̄i applicabit̄ nobis ī baptiſmo. q̄ eſt
efficax ad vincēdū mundū. iō baptiſatuſ
filius dei fact⁹ in eadē v̄tute vincit mun-
dū. Joh. xvj. Cōfidite q: ego vici mundū
Quia cū talis liget̄ cū xp̄o vinculo cari-
tatis. ſi xp̄c vicit ⁊ ip̄e vincit. Et hoc ē qd̄
dicit. Omē qd̄ natū eſt ex deo vincit mū-
dum. i. omis q̄ regeneratus eſt in baptiſ-
mo. dūmodo in xp̄o maneat cui iunctuſ
eſt in baptiſmo. a quo ſepat̄ p pctūȝ mor
tale. vincit mundū. i. vicia mūdi. que ſūt
tria. ſ. ꝯcupiſcētia carnis ꝯcupiſcētia ocu
loꝝ. ⁊ ſupbia vite. Et nota q̄ duplicit̄ vi-
cimus mundūȝ. Primo abrenūciando
bonis mūdi. Et ſic vincūt ſolū pfecti qui
omnib⁹ ſpretis nudi nudū xp̄m ſequun-
tur in volūtaria pauptate Lu. xiiij. Niſi
q̄s renū. om. que poſ. nō po. m. eē diſ. Se
cundo ſubijciēdo nobis bona mūdi. ita
vt ſim⁹ domī ⁊ nō hui bonoꝝ mundi. vt
auar⁹ eſt huius pecunie. ⁊ diſpēſem⁹ bo
na mūdi ad honorē dei. Math. xxv. Eu
ge ſerue bo. ⁊ fi. q: ſu. pau. ſu. fi. ſupra mlt̄
ta te cō. Et ſic vincūt omēs iuſti hui di in
quocūqȝ ſtatu ¶ Scd̄o oſtēdit̄ p qd̄ vi-
cit̄ mūdus. q: p fidē Heb. xj. Sancti p fi-
dem vicerūt regna ſcȝ regnū mūdi et re-
gnū carnis. Circa qd̄ nota q̄ fides nō ſo-
lum vincit mundū ſȝ omnē tēptatōnem
Qd̄ ſic pȝ. Quia omis temptatō vel ē a
mūdo vl̄ a carne vel a dyabolo Dyabo
lus tēptat de ſupbia vt hō non obediat
deo nec obſuet mādata eius Hoc remo
uet̄ p fidē qua ꝯgnoſcim⁹ q̄ de⁹ eſt omni
um domin⁹. ⁊ iō ei eſt ab omnib⁹ obedi-
endū. j. pe. iiij. Uigilate q: aduerſari⁹ ve
ſter dya. cir. q̄. quē de. c. reſi. fortes in fide
Mund⁹ aūt tēptat vel alliciēdo pſperiſ
vel terrēdo aduerſis. Hūc vincim⁹ p fi-
dem q̄ facit nos credere alia meliora bo-
na. ⁊ peiora mala. Et iō pſpera mūdi de-
ſpicimus ⁊ nō formidamus aduerſa Ca
ro v̄o tēptat inducēdo ad delectationes
momētaneas. ſȝ fides nobis oſtēdit q̄ p
has pdim⁹ eternas ⁊ ſupplicijs deputa-
mur eternis. Apo. xviij. Quantū glori-
ficauit ſe ⁊ in delicijs fuit tantū da. il. tor. ⁊
luc. Hic cadit exemplū iſti⁹ heremite qui
ꝯbuſſit ſibi digitos anteq̄ȝ vellet ꝯſenti-
re cū vna agere. volēs expiri ſi poſſet pa
ti penas inferni. Cadit etiā exempluȝ de
militibus alexādri q̄bus dū eſſent parati
ad bellū alexāder ait. Comedam⁹ q: hoc
ſero omēs cenabim⁹ in inferno Propt̄
qd̄ verbū fortit̄ dimicauerūt ⁊ vicerunt.
Propt̄ qd̄ dicit apl̄s ad eph. vi. In om-
nibus ſumētes ſcutū fidei in q̄ poſ. omīa
te. ne. ignea extinguere. Nota q̄ doctus
miles vel pugnator ſtrenu⁹ oēs ictus re
cipit in ſcuto. Sic in ſcuto fidei omēs tē-
ptatōnes vincamus Scutū enī fidei de-
bet eē triangulatū ita q̄ vn⁹ angulus ſit
v̄ſus gaudia padiſi. ſecūdus v̄ſus penaſ
inferni. terci⁹ verſus xp̄m ⁊ labores eius

⁊ tūc omēs ict⁹ vilipēdimus. Trenoꝝ.iij.
Dabis ei ſcutū cordis laborē tuū. Hoc
fuit figuratū in captōe hierico q̄ poſt. tre
decim circuitus corruit. q̄ ſunt. xiij. articu
li fidei q̄bus ꝑfecte creditis tot⁹ mūdus
corruit. ¶ Tercō oſtēdit ꝑ quā fidē vin/
citur mūdus q2 iudei ⁊ ſaraceni habēt fi
dem ſuā ⁊ xp̄iani ſilr̄. Intēdit ergo oſten
dere btūs johānes ꝙ ſolū ꝑ fidē ieſu xp̄i
vincit̄ mūdus quā xp̄iani ꝯfitent̄ ⁊ cre/
dunt. Quia nāq3 xp̄c oīa bona mūdi cō/
tempſit vt alijs cōtēnenda mōſtraret. vt
di. aug. ⁊ xp̄iani firmit̄ credūt xp̄3 oīa be
ne feciſſe ⁊ ip̄m tāq3 viā rectā ꝑ poſſe ſeq
nitunt̄. iō ꝯtemnūt ea q̄ xp̄c ꝯtēpſit ⁊ vin
cunt ea q̄ xp̄c vicit ⁊ abſtinēt ab eiſdē. Et
iō hec victoria ꝑ fidē viuā habet̄ q̄ ē quā/
do illud qd̄ credim⁹ ꝑ opa demōſtram⁹.
Ja. ij. Oſtēdas mihi fidē tuā ex opibus.
Res enī mortua nō pōt vincere. Jo. xiiij.
Qui credit in me ſc3 fide viua ⁊ v̄a. opa
que ego facō ⁊ ip̄e faciet. Uera aūt fides
ieſu xp̄i hec ē. quoniā ip̄e eſt ver⁹ fili⁹ dī
ꝑ naturā. Et hoc eſt. Quis eſt aūt q̄ vin/
cit mundū niſi q̄ credit ꝙ ieſus eſt fili⁹ dī
cōſubſtantialis ⁊ coetern⁹ ⁊ coeq̄lis per
omīa. q2 fili⁹ dei venit in mōm. i. incarna
tus in mōo apparuit. Uenit ergo ꝑ aq̄m
id eſt. baptiſat⁹ eſt vt tactu ſue mundiſſi
me carnis vim mundatiuā ⁊ regenerati
uā ꝯferret aq̄s vt nos a pc̄tis mundarēt
⁊ in dei filios regenerarēt. Uenit etiā ꝑ
ſanguinē q2 in ſuo ſanḡne mortu⁹ eſt. vt
nos redimeret a pc̄tis. j. pet. j. Nō corru/
ptibilib⁹ auro vel argēto redē. eſ. ſ3 p̄. ſa.
ag. incō. Uenit ergo fili⁹ dei ꝑ aquam et
ſanguinē nos ſaluare. vt aq̄ nos mūda/
ret ⁊ ſanḡne redimeret. ⁊ nō venit ſalua
re nos in aq̄ ſolū. q2 niſi v̄tus ſanguinis
xp̄i oparet̄ in baptiſmo aq̄ nihil faceret.
S3 aq̄ in v̄tute ſanḡnis xp̄i mundat ab
omnib⁹ peccatis ⁊ ꝑ ꝯſeq̄ns ſaluat. Eze/
chiel. xxxvj. Effūdā ſuꝑ vos aquā mun

dā ⁊ mūdabimi ab omib⁹ q̄ni. vrīs. hec
ergo fides q̄ credimus ꝙ xp̄c eſt filius dī
q̄ venit ꝑ aquā ⁊ ſanḡnē nos ſaluare. eſt
q̄ vincit mundū. i. vicia mūdi. ſ. ꝯcupiſcē
tiā carnis. ꝯcupiſcētiā oculoꝝ. ⁊ ſuꝑbiā
vite. Ad que tria omīa pc̄tā mūdi redu/
cunt̄. Et ſic p3 p̄mū. ¶ Scd̄o oſtēdit ꝙ ta
lis fides eſt vera vt ip̄am firmiter tenea/
mus. Et circa hoc tria facit. Primo oſtē
dit hoc ꝑ teſtimoniū celeſte ibi. Et ſpūs
eſt q̄ teſtificat̄. Scd̄o ꝑ teſtimoniū terre/
ſtre ibi. Et tres ſūt q̄ teſtimoniū dant in
terra. Tercō ꝯcludit hoc ꝑ locū a minori
ꝙ talē fidē firmā ⁊ ratā hrē debemus ibi
Si ergo teſtimoniū hominū accipimus.
¶ Dicit ergo ꝙ ſpūs eſt q̄ teſtificat̄. i. de
us q̄ ſpūs eſt joh. iiij. ſpūs eſt dѕ. teſtifica
tur inq̄3 quoniā xp̄c eſt v̄itas. i. fuit ver⁹
deuſ ⁊ ver⁹ hō nō fantaſtic⁹ vt manichei
dicūt. Tota enī trinitas hoc teſtificata ē.
quoniā tres ſunt q̄ teſtimoniū dāt i celo.
ſc3 ꝙ xp̄c eſt fili⁹ dei. Mat. iij. Uox de
celo audita eſt. tu es fili⁹ meus dilectus
Uerbū. i. filius. joh. viij. Ego ſum q̄ teſti
moniū ꝑhibeo de me. Et ſpūſſanct⁹. joh.
xv. Cū aūt venerit paclitus ſc3 ſpūſſanct⁹
ille teſtimoniū ꝑhibebit de me. Et hi tres
vnū ſunt. i. in vnū ꝯcordāt ꝙ xp̄c eſt ver⁹
deus ⁊ ver⁹ hō. Sicut ergo hi tres vnū
ſunt in eſſentia. ita vnū ſunt in teſtimōio
ferēdo. ¶ Scd̄o hoc ꝓbat ꝑ teſtimoniū
terreſtre ſc3 ꝙ xp̄c eſt ver⁹ hō. Hō enī3 ex
anima ꝯſtat ⁊ corpe ſic ꝯplexionato. ſ. ꝙ
habeat q̄ttuor hūores. puta flegma. ſan/
guinē colerā ⁊ melācoliā. Iſti aūt q̄ttu/
or humores ſūt mixti. Qui ergo h3 aīā
rōnalem ⁊ corp⁹ humanū de q̄ fluit ſan/
guis ⁊ aqua q̄ ꝓcedit a flegmate v̄e ē hō.
Et hoc eſt qd̄ dicit. Et tres ſūt q̄ dāt teſti/
moniū in terra. ſ. ꝙ xp̄c eſt ver⁹ hō. Spūſ
id eſt. aīa rōnalis. math. xxvij. Jeſus aūt
clamans voce magna ⁊ inclinato capite
emiſit ſpūm. i. animā. jo. xij. Nūc aīa mea

turbata ē. Aqua ⁊ ſanguis. q̄ fluxerūt de
latere ei⁹. jo. xix. Un⁹ militū lan. la. ei⁹ a.
⁊ cō. exi. ſan. ⁊ aq̄. Tercō ꝯcludit ꝑ locū a
minori. d. Si ergo teſtimoniū hominuꝫ
accipim⁹. qꝛ in oꝛe duoꝝ vel triū ſtat om
ne verbū. ⁊ tota trinitas teſtificata eſt ꝙ
xp̄c eſt fili⁹ dei. ⁊ v̍a aīa ⁊ veꝝ coꝛp⁹ oſtē-
derūt ꝙ erat ver⁹ hō ⁊ teſtimoniū dī ma
ius eſt q̄ꝫ teſtimoniū hominū. qꝛ mētiri
nō pōt. ergo ꝙ xp̄c eſt ver⁹ d̄s ⁊ ver⁹ ho-
mo firmit̄ credere debem⁹ ⁊ v̍aciter cōfi
teri. Heb. vj. Quā ſicut anchoꝛā habea-
mus firmā ⁊ ratā. Et hec eſt fides catho
lica quā firmiter ꝯfiteri debem⁹ Et ſic pꝫ
ſecundū. ¶ Ultimo aūt ad edificatōem
noſtrā videam⁹ mirabilia ⁊ v̍tuoſa q̄ fi-
des in nobis ꝑ dilectōem opat̄. Sūt aūt
hec nūero decē ¶ Primo enī aīa ꝑ fidē
deo deſpōſat̄. Oſee. ij. Sponſabo te mi-
hi in fide. In qua deſpōſatōne aīa valde
ſublimat̄. Nā poſtmodū ab angelis tan
q̄ꝫ ſpōſa regis eterni ſpūaliter cuſtodit̄.
ps. Angelis ſuis mādauit de te vt ⁊c. In
qua deſpōſatōe aīa d̄o nullas dotes lar
git̄ ſꝫ ab eo mirabilit̄ dotat̄. Nāꝫ recipit
poſſeſſionē omniū v̍tutū ⁊ donoꝝ ſpūſ-
ſancti. fit etiā ꝑticeps meriti paſſiōis xp̄i
⁊ omniū ſanctoꝝ ⁊ omniū bonoꝝ q̄ fiūt ī
eccleſia. fit etiā ciuis ciuitatis ſupne et re
cipit ꝑmiſſionē ꝙ erit heres gl̄e dī. Ecce
mirabiles dotes om̄ia bona continētes
Sap. vij. Uenerūt mihi om̄ia bona pit̄
cū illa. Nūq̄ꝫ tales dotes fuerūt date ali
cui regine mūdi. Et iō nō immerito beata
agnes gl̄iabat̄ de tali deſpōſatōne. d. Ipi
ſum deſpōſata cui angeli ſuiūt. Et nota
mirabile ꝙ beata v̍go ꝑ fidē facta ē ſpon
ſa dei ſm̄ animā ⁊ mat̄ dei ſm̄ coꝛpuſ Et
dicit btūs aug⁹. ꝙ beatioꝛ fuit btā maria
ꝑcipiēdo fidē xp̄i q̄ꝫ ꝯcipiendo carnem
xp̄i. Materna ꝓpinq̄tas nihil marie ꝓ-
fuiſſet niſi felici⁹ xp̄m coꝛde. q̄ꝫ carne ge-
ſtaſſet. luce. j. Beata que credidiſti. Nō
dicit beata que cōcepiſti. ¶ Secundo ꝑ
fidem homo a poteſtate dyabolica libe-
ratur omnes enī naſcimuꝛ filij ire ꝑ pecca
tū oꝛiginale. ꝑ quod ſumus ſui dyaboli
et ſub eius poteſtate. ſꝫ ꝑ fidē quā in ba-
ptiſmo recipimus ab eiuſ poteſtate libe
ramur ⁊ efficimur filij dei. Hic cadit mi-
raculū de illo iudeo de quo narrat greg̃.
in dyalogo. ꝙ veniēs romā iacuit de no
cte in tēplo apollinis qui faciēs crucē de
lapidibus iacuit in medio habēs ꝯfidē-
tiā in crucifixo. Et de nocte eū demones
īuadere nō preſūpſerūt. ſꝫ viſa cruce ſta-
tim fugerūt dicētes Heu vas vacuū ſed
ſignatū. Hoc fuit figuratuꝫ in occiſione
agni ꝑ cuius fidē. id eſt. ꝑ fidē illius quē
ille agn⁹ figurabat filij iſrael liberati ſūt
a ſeruitute ⁊ poteſtate pharaoniſ. Heb.
xj. Fide moyſes celebꝛauit paſcha et ſan-
guinis effuſionē. id eſt. habuit fidē ī moꝛ
tē agni īmaculati filij dei quē ille agnus
qui dicebatur paſcha figurabat. ꝑ quaꝫ
fidē erepti fuerunt de poteſtate pharao
nis. Math. xvj Poꝛte inferi non ꝑuale
bunt aduerſus eā. id eſt. omnis poteſtaſ
inferoꝝ non ꝑualebit aduerſus fideꝫ ¶
Tercō ꝑ fidē homo ſaluat̄ et abſoluitur
a peccatis. Luce. vij. Fides tua ſaluaꝫ te
fecit. Hoc dictū ē magdalene. Exemplū
de latrone crucis cui xp̄c pepercit ⁊ para
diſum ꝓmiſit ꝓpter fidē quaꝫ fuit prote-
ſtatus de chꝛiſto. Roꝝ. iiij. Ei vero q̄ nō
pōt opari. credēti aūt in eū q̄ iuſtificat ī
piū fides reputat̄ ad iuſticiā ſm̄ ꝓpoſitū
grē dī. Sic fuit ſaluata raab meretrix d̄
excidio hierico ⁊ appoſita ꝓplo dī. vꝫ io-
ſue. vj. vbi dꝛ Sitq̄ꝫ ciui. iſta anath. ⁊ oīa
q̄ ī ea ſūt ſola raab meretrix viuat cū vni
uerſis q̄ cū ea ī domo ſūt. abſcōdit eī nū-
cios q̄s duxim⁹ ¶ Quarto ꝑ fidē hō libe
rat̄ a triplici moꝛte. ſ. nature culpe ⁊ pene
etne. vnd̄ jo. xj. dꝛ. Qui cre. ī me eť ſi moꝛ-
tu⁹ fuerit viuꝫ. ⁊ oīs q̄ viuit ⁊ cre. ī me nō

moriet̄ ineternū Morte etiā nature trāſ
mutat in reſurrectōem glorioſi corpis. j.
Theſ. iiij. Si enī credim⁹ ꝙ ieſus mortu
us ē ⁊ reſurrexit. ita ⁊ de⁹ eos q̇ dormie
runt ꝑ ieſum adducet cū eo Aug. Tantā
de⁹ fidei grām p̄ſtitit. vt mors quā ꝯſtat
vite eſſe ꝯtrariā inſtrumentū fieret ꝑ qđ
trāſiret ad vitā Et iō v̈e pōt dici ꝙ etiam
morte nature nō moriat̄ ¶ Quīto fides
eſt p̄mū ſacrificiū q̄d deo cor noſtꝝ ⁊ intel
lectū īmolam⁹. ꝑ ipaꝫ enī captiuamus in
tellectū noſtꝝ in obſequiū xp̄i. qđ eſt val
de mirabile. Quia vt dicit bern. tria ſin
gularia mirabilia fecit de⁹ in aſſumptō
ne humane nature. ꝯiuncta enī ſūt ſimul
deus ⁊ hō. mat̄ ⁊ v̈go. fides ⁊ cor hūanū
Et iō p̄mū qđ reſpicit de⁹ in ſacrificō eſt
fides. Hiere. v. Domīe oculi tui reſpici
unt fidē. Eſt etiā fundamētū omniū v̈tu
tū ⁊ ſacramentoꝝ ecc̄ie. q2 niſi hō habeat
fidē nullā v̈tutē habere p̄t Sacramenta
etiā in fide ecc̄ie ꝯferunt̄. Mat. xxvj. Su
per hāc petrā edificabo ecc̄iam meā. i. ſu
pra fidē quā petr⁹ ꝯfeſſus ē. Et iō infidel̄
nullū ſacramētū p̄t ꝑcipere niſi p̄mo ī fi
de ecc̄ie baptiſmuꝫ recipiat. Tūc ⁊ q̄ꝫuis
recipiat ſacramētū. nō recipit rē ſacramē
ti niſi credat ¶ Sexto fides oēs v̈ſutias
detegit dyaboli Nā dyabol⁹ ꝑ ꝑctūꝫ du
cens homineꝫ ad furcas inferni velat ei
oculos ne q̄d ducat̄ videat. Itē ſicut coru⁹
p̄mo oculū fidei nitit̄ ei eruere. Iteꝫ ſicut
mal⁹ mercator querēs hominē decipere
ducit in apotekā obſcurā. Sic dyabol⁹
facit pctōri. Sꝫ fides animā illūiat. ⁊ ele
uat velamē ab oculis. ⁊ totuꝫ cor purifi
cat Act. xv. Fide purificās corda eorum
¶ Septimo fides recuꝑauit deo p̄nci
patū mundi ⁊ dyabolo abſtulit. quē to
tus mūdus in ydolis adorauit. Iob. xij.
Nūc p̄nceps hui⁹ mūdi eijciet̄ foras Nā
ꝑ fidē ꝯgnouit mūdus vnū veꝝ deū eſſe
qui carnē ꝑ ſalute nrā aſſumpſit. ⁊ ipꝫ ſo
lum adorauit. Mathei. ij. Et ꝓcidentes
adorauerūt eū Ante v̈o ꝑ ſ̄les deos ado
rabat mōs. Erat enī ꝓpl̄s gētiū in ydoliſ
excecat⁹ q̇ ꝑ fidē xp̄i eſt illūinatus Eſa. ix
Popul⁹ gē. q̇ am. in te. vi. lu. mag. ꝑuul⁹
enī na. ē no. ⁊c ¶ Octauo fides facit noſ
trāſire ꝑ mare mūdi illeſos ⁊ oīa ꝑicula
ei⁹ euadē cū triūpho. Martires enī ꝑ fi
dem tirānos ⁊ oīa eoꝝ tormēta vicerūt.
⁊ oīa dyaboli tela. Eph. vj. In omnibuſ
ſumē. ſcu. fi. in q̄ poſ. om. te. neq̄ſ. ig. extin.
Prudētius poe. Prima petit cāpū du
bia ſub ſorte duelli pugnatura fides.
P ¶ Et nota ꝙ valđ ꝯgrue fides aſſilā
tur ſcuto Nā ſicut in ſcuto tres ſūt āguli
in vno ligno. ita ī deo ſūt tres ꝑſone. ⁊ in
xp̄o ſunt tres ſubſtātie. ſ. aīa caro ⁊ diui
nitas. đ q̄bus ē tota fides Itē in ſcuto eſt
lignū veſtitū corio animalis mortui. ita
đs fuit veſtit⁹ corio mortalitatis nrē. de
quo ē fides. Itē ſcutū appēdit̄ ad collū et
ſtat ſuꝑ cor. ſic fides dꝫ ſtare ſuꝑ cor. et ꝑ
gutt̄ ꝓferri. ro. x. Cordē cre. ad iuſti. o. aūt
ꝯfeſ. fit ad ſa. Itē ſicut doct⁹ ſtrenuꝰ vl̄
bellator oēs ict⁹ recipit in ſcuto. ſic ſapiēſ
fidelis oēs tēptatōnes et tela dyaboli re
cipit ī ſcuto fidī. vt dictū eſt ſupra. Habe
am⁹ ergo verā fidē đ ꝑadiſo ⁊ inferno ⁊
ꝙ đs remūerat bona ⁊ punit mala. ⁊ ita
li fidē oēs ict⁹ recipiam⁹. ⁊ oīa ꝑicula eua
demus. Hoc fuit figuratū quando moy
ſes venit ad mare rubruꝫ ⁊ ꝑcuſſit mare
xij. ꝑcuſſuris. ſm qđ. xij. erāt trib⁹ iſrael.
⁊ quelibꝫ trib⁹ ꝑ viā ſuā illeſa trāſiuit. q̄
xij. ꝑcuſſure ſiḡficāt. xij. articulos fidei in
qb⁹ tota fides ꝯtinet̄. ꝑ cui⁹ v̈tutē hō trā
ſit mare mundi illeſus. Heb. xj. Fidē mo
yſes trāſiuit ꝑ mare rubꝝ Fides ē nubeſ
filiorum iſrael. q̄ đ nocte cōtra tenebras
lumen p̄ſtabat. ⁊ de die faciebat vmbraꝫ
⁊ contra incendium ſolis refrigerium p̄
ſtabat. que nubes erat egiptijs tenebro
ſa. Sic pari modo facit fides q̄ illūinat

intellectū et cōtra incēdia vicioꝝ refrigerium p̄ſtat. que fides infidelibus tota ē tenebroſa ¶ Nono fides facit nos ꝯtēnere mundū ⁊ bona eiꝰ q̄ ſunt tria. ſ. honores. delicie. ⁊ diuitie. Heb. xj. Fide moiſes grādis effectꝰ negauit ſe eē filiū filie pharaonis. ecce honores. mag̃ eligēs affligi cū populo dī q̄ʒ terrene iocūditatis habere pctūm. ecce delicie. maiores diuitias eſtimās theſauro egiptioꝝ imperiū xp̄i. ecce diuitie. Omīs enī homo ſanctꝰ iſta tria ꝯtēnit ꝓpter fidē quā habʒ ō futura vita. q2 vt dicit apl's. j. coꝝ. xv. Si ī hac vita tantū in xp̄o ſperātes ſumꝰ miſerabiliores ſumꝰ omnibus hominibus. Hoc fuit figuratū in captōne hierico. vt dictū ē ſupra. ¶ Decimo fides ē ianua ⁊ ſcala. ꝑ quā ad celū aſcēdimus eccīe triumphātis. ⁊ idō ſine fide impoſſibile eſt placere dō ⁊ ad celū venire. Hebr. x. Juſtus aūt meus ex fide viuit ꝙ ſi ſubtraxerit ſe nō placebit aīe mee. Hoc fuit figuratū in ſcala quā vidit iacob. que tangebat celuʒ. ⁊ dominꝰ erat innixus ſcale. et pes ſcale erat ſupra petrā quā iacob ſupp oſuerat capiti ſuo. ⁊ angeli aſcēdebant ⁊ deſcēdebāt ꝑ ſcalā. vt pʒ gen. xxviij. ſcala iſta eſt fides. que habʒ. xij. gradus. qui ſunt. xij. articuli fidei. Tota aūt fides ē ō humanitate ⁊ diuitate xp̄i. ⁊ iō pes ſcale ſtabat ſupra petrā. i. ſupra hominē xp̄m petrā fidei. ⁊ capiti ſcale īnitebat̄ deꝰ ⁊ angeli. i. p̄dicatores aſcēdebāt ad deitatē. ⁊ deſcēdebant ad humanitatē. p̄dicando opa deitatis ⁊ humanitatis xp̄i. Unde iacob euigilans ait. Nō eſt hic aliud niſi domus dī ⁊ porta celi. Et ꝙ fides ſit ianua celi pʒ. q2 ꝑ fidē mediatoris oēs patres noſtri intrauerūt celū. ⁊ q in hac fidō nō ſunt mortui nunq̄ʒ intrabūt. Qđ fuit figuratū in filijs iſrael. q2 ſolū illi duo q crediderūt. ſ. caleph ⁊ ioſue intrauerunt terrā ꝓmiſſionis. Omēs aūt alij remanſerunt mortui in deſerto. Cōclude ⁊ dic cuʒ apoſtolo. heb. xj. Deficiet me tēpꝰ enarrantē virtutes ⁊ miracula fidei que a ſeculo facta ſunt. Tanta eſt enī v̄tus fidei. ꝙ mali ⁊ boni virtute fidī mirabilia operantur. Oīa enī miracula fidei attribuūtur. Et ꝙ etiā mali v̄tute fidei opent̄. pʒ ꝑ illud math. vij. Domīe nōne in nomīe tuo ꝓphetauimus. ⁊ in nomine tuo demonia eiecimus. ⁊ in nomīe tuo v̄tutes multas fecimus. ⁊ dicʒ illis. nunq̄ʒ noui vos. Et ſic pʒ totū

¶ Domīca p̄ma poſt octauas paſche de euangelio ¶ Sermo. L.

Ego ſuʒ paſtor bonus. Jo. x. Bonꝰ paſtor q̄ poſuit animā ſuā ꝓ ouibꝰ ſuis. ꝓponit ſe nobis in exēplū. vt ſeq̄mur veſtigia eius. q2 nō debʒ cādela ſub modio occultari ſʒ omnibꝰ elucere. Unō cū ipe duobꝰ cecis quos illuminauit dixerit. Uidete ne q̇s ſciat. Math. ix. Et tribus diſcipulis in trāſfiguratōe mādauerit. d. Nemini dix. viſionē. mathei. xvij. Manifeſtū ē ꝙ ad iactantiā nō dixit. ſʒ vt boni paſtoris ſe nobis in exemplū daret ⁊ formā. vt ip̄m tanq̄ʒ ducē in omnibus ſeq̄remur. Joh. viij. Ego glo. m. non q̄. Unde apl's ꝓpter eandē cām. d. ij. coꝝ. vij. Capite nos. Neminē leſimꝰ. neminē corrupimꝰ. neminē circūuenimꝰ Et iteꝝ j. coꝝ. x. Sine offenſione eſtote iudeis et gētibus ⁊ eccīe dei ſicut ⁊ ego ꝑ oīa omnibus placeo. Nos aūt q̇ in multis q̊tidie offendimꝰ ⁊ ſi dix. q̄nīā pec. nō ha. noſip. ſeducimꝰ. ⁊ vi. ī no. nō ē. j. ioh. j. ꝯmēdare noſip̄os penitꝰ nō dēmꝰ. puer. xxvij. Laudet te alie. ⁊ nō os tu. q2 ſi p̄terita cogitemꝰ m̄lta ꝯmiſimꝰ mala ⁊ omiſimꝰ bona ſi p̄ſentia m̄lti ſūt defectꝰ nr̄i. ſi futura incerti ſumꝰ q̇d nobis accidat ⁊ q̄ ſumus acturi. Petrꝰ m̄lta ꝓmiſit d. domīe tecū

paratus ſum ⁊ in car. ⁊ ĩmoꝛ. ire. Lu. xxij
Et poſtea triplicit̃ xp̃z negauit. Propte
rea dicit apl's. j. co. x. Qui ſe exiſti. ſta. vi.
ne ca. Sic ergo xp̃c ĩ hoc euã. ad imitatõ
nẽ nos ꝓuocãs bonũ paſtoꝛẽ ſe nomĩat.
In quo q̇dẽ euã. q̇nq3 facit. Primo q̇dẽ
introducit paſtoꝛẽ bonũ ⁊ opꝰ eiꝰ deſcri
bit. vt poſt ip̃m eamꝰ In p̃ncipio euãge
lij. Scðo oſtẽdit mercẽnariũ paſtoꝛez et
opus eiꝰ deſcribit vt ip̃m repbemꝰ ⁊ fu-
giamꝰ ibi. Mer. aũt ⁊ q̇ nõ ẽ paſ. Tercio
opꝰ lupi ſeuiẽtis vt ip̃m caueamꝰ deſcri
bit ibi. Lupꝰ rapit ⁊ diſp. Quarto oſten-
dit opa ouiũ xp̃i vt ip̃a faciamꝰ ibi Cog.
me mee. Quĩto oſtẽdit opoꝛtũitatẽ ⁊ cõ-
gruentiã ouiũ ꝯgregãdaꝝ ĩ vno ouili xp̃i
vt ð̃i grãm ꝯgnoſcamꝰ ibi. Alias oues
habeo. q̃ nõ ſũt ex hoc ouili. Primo er-
go bonꝰ paſtoꝛ introducit̃ ⁊ eiꝰ opꝰ de-
ſcribit̃ vt ip̃m ſeq̃mur. Q. Circa qð̃
nota ꝙ ad bonũ paſtoꝛẽ ſeptẽ req̇runt̃. q̇
oĩa pfectiſſime fuerũt in xp̃o. ſ. v̇tus pfcã
modꝰ ꝯgruꝰ. cognitõ v̇a. caritas p̃cipua
oſtẽſio vite. paſtꝰ ſalutis. ⁊ ſolers cuſto-
dia. Primũ ergo qð̇ ĩ bono paſtoꝛe re-
quirit̃ eſt v̇tus pfecta. vt. ſ. ſit v̇tuoſus et
v̇tute pfectꝰ. q2 cũ v̇tus ſit q̃ bonũ haben
tẽ facit ⁊ opus eiꝰ bonũ reddit vt di. phi-
loſophꝰ ⁊ aug̃. dicit ꝙ v̇tus eſt qua recte
viuit̃ ⁊ nemo male vtit̃. pfecto. ſic paſtoꝛ
ſi eſt v̇tuoſus bonꝰ erit ⁊ bene officiũ ſuũ
exequet̃ imo p nihil aliud põt eẽ bonꝰ et
digne officiũ ſuũ exeq̇ niſi p v̇tutẽ. Sunt
aũt q̇dã p̃lati q̇ ſolũ docẽt alios v̇tutes.
ip̃i habere nõ curãt. ſil'es cãdelis q̃ alios
illuminãt ⁊ ſeip̃as ꝯſumũt. Math. xxiij.
Dicũt eni ⁊ nõ faciũt. Ecõtra ð̃ ioh. bap.
ð̃2 ioh. v. Ille erat lucerna ardẽs p carita
tez quo ad ſe ⁊ lucẽs p bona exẽpla q̊ad
alios. Et ð̃ xp̃o ð̃2 act. j. Cepit ieſus face-
re ⁊ docere. q2 vt dicit aug̃. bene loqui ⁊
male viuere nihil aliud ẽ q̃3 ſeip̃3 ſua vo
ce dãnare. Gene. xxvij. Uox q̇dẽ vox ia-
cob. ſ3 manus. manꝰ eſau ſunt. Unde nõ
ſolũ paſtoꝛeſ eccleſiaꝝ debẽt v̇tutibꝰ pol
lere. ſ3 etiã iudices ⁊ domĩ terraꝝ ſecula-
res. Exemplũ ð̃ ꝯſilio ietro. q̇ ꝯſuluit mo
iſi vt eligeret ð̃ omĩ populo viros timen
tes deũ. ⁊ q̇ diligerẽt v̇itatẽ ⁊ odirẽt aua
riciam quos ꝯſtitueret iudices ſup ꝑp̃lm
Sap. j. Diligite iuſticiã q̇ iudicatis t̃raz
Et nota hic exemplũ ſocratis q̇ inuitatꝰ
a rege ſpuit in faciẽ eius. eo ꝙ omĩa erãt
deaurata p̃ter faciẽ. Sic multi p̃lati ⁊ do
mini omĩa volũt pulcra ⁊ bona habere
ad glãm mũdi. p̃ter animã quã nõ curãt
habere bonã dũ nõ curãt v̇tutẽ hrẽ. q̃ fa-
cit animã bonã. vt dicit aug̃. Io. xij. Di-
lexerunt glãm hominũ magis q̃3 dei
Scðm qð̇ in paſtoꝛe requirit̃ eſt modus
ꝯgruus. vt ſc3 debito modo eccleſiã3 in-
tret. ſ. p xp̃m q̇ eſt hoſtiũ eccĩe ⁊ nõ vt fur
aliunde aſcẽdat. Ioh. x. Ego ſum hoſtiũ
ſi q̇s p me intrauerit ſaluabit̃. Iſte ĩtrat
p xp̃m qui p rectã intentõ3. p verã fidem
ſufficientẽ ſciam. ⁊ electõ3 eccleſiaſticã in
trat. q2 xp̃c eſt via et hoſtiũ omniũ iuſto-
rum. Iohã. xiiij. Ego ſum via veritas et
vita. Debet p̃latus et paſtoꝛ rectã inten
tõnem habere. vt ſc3 in p̃latõne intendat
animã ſuã in obſequio dei ſaluare. ⁊ hoc
debet eũ mouere ad caritatẽ. Secunda
rio deb3 querere bona tempalia vt ſuſtẽ
tentur. Quia vt dicit apl's. j. coꝛ. ix. Ne-
mo militat ſuis ſtipendijs vnq̃3. Et iteꝝ
ibidez. Si nos vobis ſp̃ualia ſeminamꝰ
non eſt magnu3 ſi carnalia veſtra meta-
mus. Luce. x. Dignus eſt mercẽnarius
mercede ſua. Debet etiã verã fide3 habe
re de chriſto. Debet etiã ſcire que ad mi
niſteriũ ſuũ ſpectẽt. Oſee. iiij. Quia tu re
puliſti ſciam et ego te re. ne ſacerdotõ fũ-
garis mihi. Debet q̃rto eligi et ꝯfirmari
Heb. v. Nec quiſquã ſumat ſibi honoꝛẽ
ſ3 qui vocat̃ a ðo tanq̃3 aaron. Sed heu
hodie. q2 quaſi oẽs nõ intrãt p hoſtiũ. ſ3

aſcēdunt aliūde ſcʒ ꝑ alios gradꝰ q̄ ſunt
q̄ttuoꝛ.ſ.amicicia ſecularis.parētela car
nalis.pecunia ⁊ potētia. Per illos ḡdꝰ
ꝓhibet dominꝰ aſcēdere clericos Exod.
xx. Nō aſcēdas ꝑ gradꝰ ad altare meuʒ
Nā q̄ſi oēs mediāte tpali mercede obti
nēt eccias ⁊ ꝓbēdas. Sʒ iſtis accidet. ſi
cut gieſi q̄ vēdidit grām dī naaman ſiro
⁊ emit de pecunia accepta vineta ⁊ oli
ueta ſʒ lepꝛa naaman adheſit ei ⁊ ſemini
eius vſqʒ in ſempitēnuʒ.iiij.reḡ.v. Quia
pctā illoꝝ quoꝝ fuerūt bona eccīaꝝ que
ſunt lepꝛa aīe.adherēt eis in ſempiter
nū.Act.viij. Pecunia tua tecū ſit in ꝑdi
tionē quoniā exiſtimaſti regnū dī pecu
nia poſſideri. Quia vēdētes ⁊ emētes bo
na eccliaſtica ſimoniaci nominātur. de
bēt enī gratis dī ⁊ ecclīe beneficia diſpē
ſari.Math.x. Gratis accepiſtis ḡtis da
te. Quicūqʒ ergo nō intrat ꝑ xpm̄ ſʒ p̄ce
vel p̄cio amicicia vel parētela nō ē verꝰ
paſtoꝛ ſʒ fur. Sʒ attēde q̄ ſi amicicie vel
parētele vel p̄cibus ꝯiungit̄ xp̄c.verꝰ eti
am ē paſtoꝛ.i.q̄ndo hō ē dignꝰ ⁊ bone vi
te q̄ʒuis nō ob hoc fiat ſʒ p̄ce vl'amicicia
verus eſt paſtoꝛ. Nō dico p̄cio qꝛ q̄ntū
cunqʒ ſit dignꝰ.ſi p̄cio fiat nō ē paſtoꝛ.ſʒ
fur. Et iō tales ꝓ nihilo habēt xp̄um. Fi
gura. Petrus intromiſſus ꝑ ancillaʒ in
atriū anne pōtificis ſtatim negauit xp̄m
vt pʒ ioh.xviij.ſic q̄ intromittunt̄ in eccle
ſiam dī ꝑ carnalē ⁊ carnalia negāt xp̄ʒ ⁊
eius mādata ꝯtēnunt. Titū.j. Cōfitētur
ſe noſſe deū.factis aūt negāt. ¶ Terciuʒ
qđ in paſtoꝛe reqrit̄ ē ꝯgnitō vīa vt oues
ſuas ꝯgnoſcat.puer.xxvij. Diligent̄ co
gnoſce vultū pecoꝛis tui tuoſqʒ greges
ꝯſidera. In eodē.xij. Nouit iuſtus aīas
iumētoꝝ ſuoꝝ.viſcera aūt impioꝛuʒ cru
delia. Quidā enī ſubditoꝝ indigēt miſe
ricoꝛdia ⁊ miſeratōe.quidā v̄ga ⁊ coꝛre
ctōe.quidā ꝯſilio ⁊ directōe.quidā auxi
lio ⁊ defenſione.⁊ ſunt quidā tolerādi.et

quidā d̄ eccīa expellēdi. Sed illa paſtoꝛ
nō poſſʒ facere niſi ꝯgnoſceret oues ſuas
Joh.x. Cognoſco oues meas ⁊ ꝯgnoſcūt
me mee Jbidē. Et ꝓprias oues vocat no
minatim. Eſt etiā p̄latꝰ animaꝝ medicꝰ.
⁊ iō opoꝛtʒ eum infirmitates ꝯgnoſcere
Hec tamē ꝯgnitō fit ꝑ ꝯfeſſionē potiſſi
me.⁊ iō eccia oꝛdinauit vt ſemel ī anno
quilibʒ ſuo cōfiteat̄ p̄lato et pctā ſua oīa
indicādo. Quia vt dicit boeti. Si opam
medicātis expectas opoꝛtʒ q̄ vulnꝰ dete
gas. Deꝰ aūt ꝯgnoſcit oues ſuas p̄deſti
natōe etna. Joh.xiij. Ego ſcio q̄s elegeri
Et iō ꝯgnoſcit eas.i.approbat. Exo.xxxiij
Et te noui ex nomīe.i. approbaui. Econ
tra d̄ repbis.math.xxj.dr. Amē dico vo
bis neſcio vos.i.nō approbo ¶ Quartū
qđ in paſtoꝛe requirit̄ ē caritas p̄cipua.
vt ſpālit̄ caritatē habeat. Et iō petrꝰ pa
ſtoꝛ a domīo oꝛdinādus d̄ dilectōe a do
mino fuit examinatꝰ ⁊ ſpēalit̄ requiſitꝰ.
joh.xxj. Simon ioh. diligis me plus hiſ
Q.d. Cōmunis dilectō nō ſufficit tibi.de
bet ergo in p̄lato eē caritas feruēs ⁊ oꝛ
dinata vt deū ſup oīa diligat ⁊ ꝓximū ꝓ
pter deū ⁊ in dō ⁊ plus dʒ diligere ſalutē
ꝓximi q̄ʒ vitā ſuā coꝛpalē.⁊ q̄ʒ bona tpa
lia ac etiā ꝯſanguineos Bern.ſup illo v̄
bo. Petre amas me ſcʒ plus q̄ʒ te.plꝰ q̄ʒ
tua.⁊ plus q̄ʒ tuos ⁊ niſi ita ꝑfcē diligas
me hāc curā aſſumere non p̄ſumas Sic
paſtoꝛ xp̄c oues ſuas dilexit vt ꝓ eis ani
mā ſuā darʒ. Jo.x. Animā meā po.ꝓ oui
bus meis.i.vitā meaʒ. Sic oīs paſtoꝛ dʒ
eē ꝑatus ſi neceſſe eſſʒ ꝓ ſubditoꝝ ſalute
moꝛi.alias ꝑderʒ aīaʒ ſuā. Jo.xij. q̄ amat
aīa.ſuā.ꝑ.eā. Et rō q̄re paſtoꝛ dʒ p̄cipue
caritatē hrē.qꝛ vt dr.j.coꝝ.xiij.caritas nō
q̄rit q̄ ſua ſūt.ſʒ facit oīa cōia. P̄latus aūt
dʒ intēdere vtilitati ꝯīn ſubditoꝝ.j.co.x.
Nō q̄ro qđ mihi vtile ē.ſʒ qđ multis vt
ſalui fiant. Jtē debet habere omnia ꝯmu
nia pauꝑibꝰ xp̄i qꝛ bona eccīaꝝ nō ſint d̄

patrimonio crucifixi patris pauperꝫ iu⸗
re hereditatis ſūt bona pauperꝫ Act.ij.
Erāt iſtis om̄ia ꝯīa ⁊ diſtribuebāt vni
cuiqꝫ put cuiqꝫ opꝰ erat ¶ Quintū qđ
requirit in paſtore ē oſtēſio vie vt antece
dēdo oues viā eis demōſtret. Eſay.xxx
Hec eſt via ambulate ī ea Et hoc ꝯgrue
facit ſalutaria exēpla ꝓlō p̄bēdo. Debꝫ
enī p̄latus totius vite ſpūalis exēpla ī ſe
p̄bere cū ſubditos informare debeat. Ex
odi.xxv. Om̄ia fac ſm̄ exem.qđ ti.in mō.
monſ.eſt.i.in xp̄o Prelatꝰ aūt pſonā xp̄i
gerit.ij.coꝛ.v. Legatōe p xp̄o fungimur.
Lu.x. Qui vos au.me au.⁊ q̇ vos ſp.me
ſper. Unde.j.reg̃.ix.de ſaule dr̄ q̄ ab hu⸗
mero ⁊ ſurſum eminebat ſup vniuerſū
populū In quo dat̄ intelligi exceſſus v⸗
tutū paſtoꝝ ſup alioſ Greg̃. Tantū debꝫ
tranſcēdere actō p̄ſulis vitā ꝓli q̄ntū ſo
let differre vita paſtoris a vita greg̃ De
bet enī p̄latus eſſe quoddā ſpeculū ſine
macula ante populū ¶ Sextū qđ in pa⸗
ſtore requirit̄ eſt paſtus ſalutis vt oues
ad bona paſcua ducant̄.j.pe.v. Paſcite
qui in vobis eſt gregē domini Debꝫ enī
paſtoꝛ eccleſie tripliciť paſcere oues xp̄i.
ſcꝫ v̄bo v̄itatis ⁊ pane caritatis .⁊ coꝛpe
xp̄i Et ſi opus eſt ſubſidio tp̄alis neceſſi⸗
tatis Joh.xxj. Paſce oues meas Ter di⸗
xit paſce ad deſignandū p̄dictū triplicē
paſtū Paſce ergo v̄bo Hiere.iij. Dabo
vobis paſtores ſm̄ coꝛ meū q̇ paſcēt vos
ſciētia ⁊ doctrina Talis eſt cibus anime
Math.iiij. Nō in ſolo pane viuit hō ſꝫ
in omni v̄bo qđ ꝓcedit de oꝛe dī Paſce
coꝛꝑali cibo Aug̃. Talis debet eē paſtoꝛ
qui p̄ponat verbū doctrine ignorātibuſ
⁊ mēſam ſuā ꝯmunicet indigētibus Libē
ter enī audit homo linguā eius loquētē.
cuius dexterā ſibi ſentit poꝛrigentē Pa
ſce tercō ſpūali alimēto ſcꝫ coꝛpe xp̄i De
bet enim paſtoꝛ ꝓpꝛium coꝛpe xp̄i paſcere
⁊ ſacramēta ecclīe ei miniſtrare que vere

ſunt cibus anime Joh.vj Ca.m.ve.eſt ci.
Debet etiā populū paſcere quotidie ꝓ
eis oꝛando ⁊ hoſtiā immolando Colo.j
Nō ceſſamus ꝓ vobis oꝛātes ⁊ dep̄can⸗
tes Ro.j. Memoriā veſtri ſemꝑ facio in
oꝛatōnibus meis Johe.ij. Inter veſtibu
lum ⁊ altare ploꝛabunt ſacerdotes mini
ſtri domini ⁊ dicēt Parce domine par⸗
ce populo tuo Sic oꝛauit xp̄c ꝓ ouibus
ſuis dicēs Pater ſanctifica eos in veri⸗
tate Joh.xvij.⁊ iterꝫ Nō rogo vt tol.e.đ
mūdo ſꝫ vt ſer.e.a.ma. Septimū qđ req̇⸗
ritur in paſtoꝛe ē ſolers cura vt bene cu⸗
ſtodiat gregē a lupis ⁊ ab alijs ſeuis be⸗
ſtijs nocere volētibus. Lupi ſunt hereti⸗
ci.ſeue beſtie ſunt vicia ⁊ peccata.que ho
mines efficiunt beſtiales.⁊ ideo eccl̄ia ha
bet canes ad hec fugāda ſcꝫ p̄dicatores.
qui dētibus dilacerāt vicia.⁊ linguis ſa⸗
nant aīmas ſauciatas Pſal. Lingua ca
num tuoꝝ ex.ꝛc̄ Ut beatus dominicus
oꝛdinis p̄dicatoꝝ inſtitutoꝛ in figura ca
tuli eſt demōſtratꝰ matri. Unde paſtoꝛ
eccleſie vocat̄ ſpeculatoꝛ qui de turri ha
bet conſpicere inimicos veniētes ⁊ forti⸗
ter clamare. Ezechi.iij. Fili hominis ſpe⸗
culatorē dedi te domui iſrael.qđ ſi dicē⸗
te me ad impiū moꝛte morieris.⁊ tu non
annūciaueris ei vt auertat ſe a via ſua ī⸗
pia.ip̄e in iniquitate ſua moꝛiet̄.ſang.vo
e.de manu tua req̇. Propť qđ dicit apo
ſtolus.j.coꝛ.ix. Ue mihi ſi nō euangeli⸗
zauero neceſſitas enī mihi incumbit.eſa.
lxij. Super muros tuos hieruſalē cōſti⸗
tui cuſtodes ⁊ tota die et nocte non tace
bunt. Uere tota die ac nocte debemꝰ cla
mare dicētes Cariſſimi cauete qꝛ inimici
aꝓꝓꝛopinquant foꝛtiſſimi. ſcilicet demo⸗
nes et peccata duriſſimū bellum dabunt
Debet etiam paſtoꝛ habere retia ꝓſepe
ouium.id eſt.p̄cepta et leges. Debet eti⸗
am habere baculum et virgā per quam
excutiet ⁊ ſeq̄ſtrꝫ oues moꝛbidaſ a grege

ne ipm inficiāt ſcȝ hereticos et publicos
peccatores Habet etiā eccia duplicē gla
dium ſcȝ ſpūalē q ē excōmunicatō. p quā
peccatores ſeqſtrat Math. xviij. Sit t. ſi
cut ethnicus ⁊ publican⁹ Et materialeȝ.
p quē hereticos exterminari iubet. quem
gladiū poteſtati ſeculari cōmittit ne ma/
nus deo ꝯſecrate ſangne polluant̄ Luce
xxij. ecce gladij duo hic Et reſpōdit ieſus
Satis eſt Et nō dixit. nō eſt neceſſe. et ſic
patȝ pmū. ¶ R ¶ Scdo deſcribit mer/
cēnarius paſtor vt ipm fugiamus. Ubi
nota q ad mercēnariū tria ptinere vidē
tur Primū eſt qn̄do nō intrat p hoſtiū
ſȝ pce vel pcio potētia vel parētela Ma
thei. xxij. Amice quō huc intraſti nō ha/
bens veſtē nuptialē. i. debitā ꝯuenientiā
Scdm eſt qn̄do p mercede tpali ⁊ nō p
deo cuſtodit oues. tunc enī nō curat niſi
mūgere ⁊ tōdere oues Ezechi. xxxiij. Lac
comedebatis ⁊ lanis opiebami Et tantū
mungūt q eliciūt ſanguinē Lu. xx. Attē/
dite a ſcribis q deuorāt domos viduaꝝ
ſimulātes longā orōeȝ. Auguſtin⁹. Sūt
in eccia qdam ppoſiti de qbus apoſtol⁹
paulus dicit ſua qrētes nō q ieſu xpi. qd
eſt ſua querētes. nō xpm gratis diligētes
nō deū ppter deū qrentes. tpalia cōmo/
da ſectātes. honores ab hominib⁹ appetē
tes. hec qn̄do amant̄ a ppoſito ⁊ ppt hoc
ſeruit deo. qſquis talis eſt mercēnari⁹ ē.
Nota q qn̄do xpc ꝯmiſit oues petro nō
dixit. tōde oues meas ſȝ paſce Terciū eſt
qn̄do nō curat de ouib⁹ Et iō nō antece
dit eas oſtēdendo viā. nec paſcit eas ver
bo vel exemplo nec defendit eas a lupis
nec curat clamare Jo. x. Mercēnari⁹ āt
vi. lu. ve. ⁊ ſu. ⁊ nō eſt ei cu. d oui. qꝛ mer. ē
¶ B ¶ Notandū hic. q cuicūqȝ plato
tria debem⁹ ſcȝ rōe dignitatis reuerētiā.
rōe pſone ſufferētiā. ⁊ ex pte doctrīe obe/
dientiā ¶ Primo debem⁹ ei reuerētiaȝ
rōe dignitatis Prelatus enī loco dei eſt

Exo. vij. Cōſtitui te deū pharaōis. Hoc
dictū eſt moyſi q erat paſtor ouium De
hoc habemus exemplū in caypha d quo
iohā. xj. q cū eſſet pōtifex anni illius pro/
phetauit. Ex quo patȝ q donuȝ pphetie
ratōne dignitatis fuit ei collatū ⁊ nō rōe
meriti vl' pſone Si ergo ſpūſſanctus ho
norat indignitatē etiā in malo ꝯferendo
donū pphetie ei idē ⁊ nos debemus etiaȝ
honorare De hoc etiā habem⁹ exemplū
in paulo. act. xxiij. c. qui cuȝ iuſſu ſummi
ſacerdotis eſſȝ pcuſſus dixit ei. pcutiet te
deus paries dealbate. tu enī ſedēs iudi/
cas me ſm legē ⁊ ꝯtra legē iubes me pcu
ti Et dū fuit ſibi dictū ſummū ſacerdotē
maledicis. ſtatim tūc petijt indulgētiā di
cens Neſciebā fratres qꝛ pnceps ē ſacer
dotum De alexādro etiā dicit̄ in hiſtorij/
is ſcolaſticis q veniēs hieruſalē ⁊ vidēs
ſummū pontificē deſcēdit d equo ⁊ ado
rauit eū ⁊ veneratus eſt. q tamē multos
reges ⁊ pncipes ſuppeditauerat Et dum
alexander fuiſſet interrogat⁹ quare hoc
feciſſet Reſpōdit q ſup caput ſummi pō
tificis vidit imaginē dei q apparuit ei in
grecia. Et iō ait deū adoraui ⁊ homineȝ
veneratus ſum. ¶ Scdo debem⁹ ei ſuf/
ferentiā rōe pſone vt donec eccia ſuſtinȝ
eū debet a pplo ſuſtineri. niſi eſſȝ heretic⁹
vel public⁹ pctōr. ⁊ tūc ſuo ſupiori denū/
ciandus eſſȝ De hoc quidē habem⁹ exē
plū de dauid d quo. j. reg. xxvj. dicitur q
noluit occidere ſaulē cum pluries potu/
iſſet ſed ait Niſi dominus pcuſſerit euȝ
aut dies eius venerit vt moriat̄. aut in p/
lium deſcendēs pierit. nō mittā manum
meā in chriſtū domini. Quis enī mittet
manū ſuā in chriſtū domini ⁊ innocens
erit ¶ Tercio debemus ei obediētiaȝ ex
parte doctrine vt doctrine quam pdicat
obediamus. Math. xxiij. Super cath.
mo. ſe. ſcribe ⁊ pha. om. que di. vo. fa.
Et ſic pȝ ſecūdū ¶ Tercō oſtēdit op⁹ lupi

ſeuiẽtis vt ipm caueamꝰ. Iſte lupꝰ ſeui-
ens ⁊ rugiẽs ẽ dyabolꝰ .j.pe.iij. Aduer.
ve.dya.tã.l.ru.cir.que.quẽ deuo.ꝛc. Ubi
nota ꝙ illius lupi ſeuiẽtis.ſ.dyaboli qn-
qȝ ſunt opa ¶T ¶Primo enĩ ſeparat
animã a deo ꝑpria enĩ opatõ dyaboli ẽ
ſepare ⁊ diuidere. Ipe eĩ in celo angelos di
uiſit a deo. in padiſo võ hominẽ. Unde p
mos pentes nros de padiſo expelli fecit
ad vallẽ huiꝰ miſerie. Imitant̃ aũt euȝ q
ſunt ex pte illiꝰ.ſap.ij. Propterea võ dy
abolus a deo ſepat animã.qꝛ q̃ȝdiu ẽ deo
ɔiuncta nihil põt ei nocere ſȝ poſt ſepati
onem.ſicut johã.iij.dꝛ. Manete in me. ſi
qs in me nõ mã.mit.fo.⁊ col.e.⁊ in ig.mi.
ſcȝ demones. Exemplũ de pullis galline
q nõ poſſunt ledi a coruo donec ibũt ſub
alis. Propterea xpc ait mat.xxiij. Quo
tiens volui ɔgregare filios tuos quẽad.
gal.ɔgre.pul.ſuos ſub alis ⁊ noluiſti.ad
hierlm loqtur. ¶Scdo poſtq̃ȝ ſepauit
cecat eũ vt nõ delectetur niſi in tenebris
ignorãtie habitare Io.iij. Omis.n.q ma
la agit odit lu. De coruo dꝛ ꝙ homini ſu
ſpenſo pmũ eruit oculos. Sic facit dya-
bolus. Corrũpit etiã ei totũ appetituȝ vt
dulce videat̃ ei amarꝫ ⁊ ecõuerſo. Eſa.v.
Ue q dicitis malũ bonũ ⁊ bonũ ma. po.
lu.te.⁊ te.lu.ponẽtes dulce i ama.et ama
rum in dul. Aug. Palato nõ ſano pena
eſt panis.q ſano ẽ ſuauis. Letat̃ eniȝ aĩa
ſepata a deo in malis et in bonis anxiat̃
Prouer.ij. Letant̃ cũ male.et exul.in re.
peſ. ¶Tercõ poſtq̃ȝ cecauit vincit eã ca-
tenis.et facit circuĩre de vicio in vicium.
p̃s. In cir.impi.amb. Io.xxi. Alius te cin
get et duc.quo.t.non vis. In cuiꝰ pſona
dicit aplius ro.vij. Nõ ei qd volo bonuȝ
hoc ago.ſȝ qd nolo malũ hoc facio. Exẽ-
plum de ſampſone quẽ philiſtei ſepaue-
runt a ſuis.et eruerũt ſibi oculos et vin-
xerunt et fecerũt molere vt iumentuȝ. vt
pȝ iudi.xvj. Et fortiorẽ catenã ponit dya

bolus in gutture vt nõ cõfiteat̃ hõ qꝛ to-
ta vis lupi ɔſiſtit in ore ¶Quarto poſt
q̃m catenauit tormẽtat eã et qeſcere nõ p
mittit Eſa.lvij. Cor impij quaſi mare fer-
uẽs qd qeſcere nõ põt. Aug. Iuſſiſti do-
mine ⁊ ſic eſt vt pena ſibi ſit omis inordi
natus animꝰ. Unde.j.reg.xvj.de ſaule dꝛ
ꝙ ſpũs malus agitabat eũ ⁊ tormẽtabat
Exemplũ Sic facit dyabolꝰ ſicut ſatelleſ
capiẽs hominẽ vt redimet ſe.qꝛ ſepat eũ
ab hominibꝰ faſciat ei oculos ponit i ca
tenis et tormẽtat eũ et aufert ei bona ſua
¶Quĩto et vltimo ducit eã de hoc tor-
mẽto ad ſempiternũ. Lu.xij.ſtulte hac n.
repe.ani.t.a.te.ꝛc. Iob.xxij. Ab aqs niui
um trã.ad ca.nimiũ Sic trãſiuit pharao
et exercitꝰ eius de ſuffocatõe ad infernũ
exo.xv. Et ſennacherib exercitꝰ de fluie
ad ignẽ eternũ.vt pȝ eſa.xxxvij. Et ſic pȝ
terciũ ¶Quarto ponũtur opa ouiũ xpi.
vt ipa faciamus.quia ɔgnoſcũt me mee
¶U ¶Ubi nota ꝙ oues habẽt decem
cõdiciones q̃ cõueniũt fidelibus xpi in q
bus eoꝝ opa eluceſcũt. Prima eſt malo
rum et fidei ſimplicitas. Quis enim ſim
plex aĩal eſt. Sic fideles ſimplices ſũt i
malis et prudentes in bonis. Mathei.x
Eſtote pru.ſicut ſer.et ſim.ſi.co. Similit̃
credũt ea q̃ fides dictat q̃ impoſſibilia vi
dent̃.ij. Cor.x. In captiuitatẽ redigẽtes
omnẽ humanũ intellectũ i obſequiũ xpi.
ſcȝ ad obediẽdũ fidei Amb. Tolle argu-
mẽta vbi fides querit̃. Ecci.iij. Que pce-
pit deus tibi.cogita iſta ſemper in pluri
bus opibus eius ne fueris curioſus. Fi-
gura exo.xix. Et ſi beſtia tetigerit montẽ
lapidibus obruet̃. Mons eſt altitudo fi
dei que a beſtijs.i.ſimplicibꝰ et ſeculari-
bus nõ debet tãgi manibꝰ.i.p euidentiã
opm pbari.ſȝ debẽt crede moyſi pphete
et ea crede que ds ei locutꝰ eſt. Itẽ ibidẽ
xx.alia figura. Si edificaueris inqt do-
minus mihi altare de lapidibꝰ impolitiſ

edificabis illud. Altare lapideũ eſt fidei fundamētũ qđ nō debet edificari lapidibus politis .i. rōnibus ⁊ argumētis acqſitis. ¶ Scđa eſt timor ⁊ fuga mali. Eſt enī ouis animal timidũ. Sic fideles habēt timorē filialē ⁊ nō ſuilē ꝑ quē timēt valde offendere deũ. Prouer. xxviij. Beatus hō q̄ ſemꝑ eſt pauidꝰ. Eccl. j. Timēti deũ bene erit i extremis. Talis enim timor facit cauere a malo ⁊ bene opari. de pmo puer. xv. In timore domī omīs declinat a malo. de ſcđo eccl. xv. Qui timet deũ faciet bona. Et iđ q̄ ſine timore eſt iuſtificari non poterit. eccl. j. Itē eccl'ſ. vlti. Deũ time ⁊ mādata eiꝰ ſerua. hoc ē om. hō ¶ Tercia ē pax et ꝯcordia. qꝛ ouis pacificũ animal ē. Sic fideles xp̄i cũ omnibus querũt pacē Ro. xiiij. Si fieri pt qđ ex vobis ē cũ omnibꝰ ho. pa. ha. Jo. xiiij. Pacē re. vo. pa. m. do vo. ¶ Quarta ē caritas pfecta. Nā ouis vt dicit aug̃. implet mādatũ de duabꝰ tunicis. qꝛ vnā ſcʒ lanā dat nō habēti Sic fideles xp̄i omīa ꝯmunicāt Act. iiij. Erāt illis omīa ꝯmunia. Lu. xix. Dimidiũ bo. me. domīe do. pa. Job. xxxj. Si deſpexi ptereuntē pauperē eo q̄ nō habuerit indumentũ vt de velleribꝰ ouiũ meaꝝ calefactꝰ ē ¶ Quīta eſt obediētia ꝓmpta ouis enī paſtori obedit. Sic fideles xp̄o ⁊ p̄latis eccl'ie Johā. x. Oues mee vocem meā audiũt ⁊ ſequunt̄ me Mathei. iiij. Uenite poſt me At illi ꝯtinuo re. re. ſe. ſũt eũ. Quia vt đr j. Reg. xv. Melior eſt obediētia q̄ʒ vict. ¶ Sexta ē ſobrietas magna. Eſt. n. ouiſ animal valde ſobriũ. herba ꝯtentũ. Sic fideles xp̄i in cibo ⁊ potu ſũt valđ ſobrij ⁊ ꝯtēti modico veſtimēto. j. thi. vj. Habētes ali. ⁊ q̄bus te. his ꝯtē. ſumꝰ. ij. Cor. xj. In fame ⁊ ſiti in ieiu. mlt' in la. ⁊ erũ. in vi. mul. in fri. ⁊ nudi. Hebr. xj. Circũierũt in melo. in pel. cap. egē. an. af. q̄bus dig. nō erat mũ. ¶ Septima ē diſcretō q̄ in vngule ſciſſione deſignat̄. Quis enī ſcindit vngulā ⁊ rumina. ⁊ iđ aīal mundũ vocat̄ in ſacrificiũ domī aptuʒ. Sic fideles diſcreti ſũt in agēdis Heb. v. pfectoꝝ eſt ſolidus cibꝰ eoꝝ q̄ ꝓ ꝯſuetudinē exercitatos habēt ſenſus ad diſcretōnem boni ⁊ mali. Quia vt dicit bern. Diſcretō ē mater omniũ v̓tutũ. tolle hāc ⁊ nulla virtuſ erit. In cuiꝰ figura mādatuʒ eſt in lege q̄ omne ſacrificiũ ſale ꝯdiat̄. leuit. ij. Rumināt etiā ⁊ repetũt v̓ba xp̄i Lu. ij. Maria aũt ꝯſeruabat omīa v̓ba hec cōferens in corde ſuo Nā v̓bũ dei debet maſticari ⁊ comedi ⁊ nō deglutiri Ezech. iij. Fili hominis comede volumē iſtđ. ⁊ comedi et factuʒ eſt quaſi mel dulce in ore meo. ¶ Octaua eſt innocentia v̓a. Eſt enī ouis animal totũ innocēs. qꝛ nec dēte. nec calce nec vnguibꝰ. nec cornibꝰ nocʒ. Sic xp̄i fideles nec dētibus ꝑ detractōeʒ. nec calcibus ꝑ percuſſionē. nec vnguibꝰ ꝑ bonorum alioꝝ direptōeʒ. nec cornibꝰ potētie ꝑ expulſionē nocēt. ij. Cor. vij. Neminē leſimus. neminē corrupimꝰ. neminē circũuenimꝰ. Ro. xij. Nulli ma. ꝓ ma. red. ſed ecōtrario. vt. j. pe. ij. đr benedicētes. et ſi xp̄i fideles ꝑ viā innocētie nō continuent ambulare. ſtatim ad viā penitētie redeunt. ⁊ ſatiſfaciũt plenarie ꝓut poſſunt vt vbi abundauit delictũ ſuꝑabūdet grā meritoꝝ Ro. vj. Sicut exhi. mē. veſ. ſuire immũ. ⁊ iniq. ad iniq. ita nũc exhi. ſui. iuſ. in ſanctifi. ¶ Nona ē patiētia firma Quis enī interficit̄ ⁊ decoriat̄ ⁊ nō reclamat. Sic xp̄i fideles habēt in omnibꝰ patientiā. Unde cātamus. Ceduntꝰ gladijs more bidentiũ nō murmur reſonat. non q̄rimonia. ſʒ corde tacito mēs bene ꝯſcia cōſeruat patientiā Lu. x. Ecce ego mitto vos ſicut agnos int̄ lupos Hebr. x. Rapinā bo. ve. cũ gau. ſuſcepiſtis Ja. j. Patientia opꝰ pfectũ habʒ ¶ Decima ē generalis vtilitas Quis enī omnia habet

vtilia. q2 bona eſt lana. bonuꝫ eſt lac. bo-
nus fetus. bonꝰ morſus. ac etiā bonus fi-
mus. ⁊ omīa habꝫ bona ꝑter carnes. Sic
xp̄i fideles bonā habēt lanā. i. ſubſtātiaꝫ
tempalē q2 ipam iuſte acquirunt ⁊ poſſi
dent bene diſpēſant in vita ⁊ bene relin-
quūt in morte. Bonū etiā habēt lac. id ē
doctrinā ⁊ ſciam. Bonū etiā habēt fetuꝫ
id eſt. bona opa q̄ ſunt filij iuſtoruꝫ. Bo
nū etiā habēt morſuꝫ. q2 dētibus ſuis vi-
cia lacerāt ⁊ bona comedūt. Bonū etiaꝫ
habēt fimū. Habēt enim ſtercꝰ muſci qđ
valde redolet. q2 corā deo ⁊ ſanctis redo
lent. ⁊ fama eoꝝ nō fetet. ij. Co. ij. Chriſti
bonus odor ſumꝰ. alijs quidē odor mor
tis in mortē alijs aūt odor vite in vitam
Gen. xxvij. Ecce odor filij mei ſicut odor
agri pleni cui benedixit deus Carnē vo
fideles xp̄o ita macerāt ⁊ domāt ꝙ ad co
medendū penitꝰ nihil valet. Augꝰ. Car-
nē veſtrā domate ieiunio ⁊ abſtinentia
eſce ⁊ potus. ij. Coꝝ. iiij. ſp mortificatōeꝫ
ieſu xp̄i in corpibus veſtris circūferētes.
Unde beata agatha dixit q̄ntiano cōſu
lari Niſi diligent feceris corpꝰ meum a
carnificibꝰ attrectari. nō pōt aīma mea ī
padiſum cuꝫ glā martirij introire Et ſic
patꝫ quartū ¶ Quīto ponit oportūitaſ
⁊ cōgruētia ouiū ꝯgregādaꝝ in vno oui
li xp̄i Et hoc eſt Alias oues habeo q̄ nō
ſunt ex hoc ouili Que quidē oportūitaſ
ex pte noſtra eſt neceſſitas ex pte vo di ē
ꝯgruētia Ex pte enī noſtra talis congre-
gatō eſt omino nobis neceſſaria ad ſalu
tem. q2 eramꝰ ceci. p diuerſa pctā diſperſi
ſub poteſtate dyaboli redacti. penis eter
nis obligati. ⁊ a gaudijs padiſi excluſi.
Sed p reductōeꝫ ad ouile xp̄i fidei lumē
accipimus. a peccatis abſoluimur ⁊ ad
vnitatē virtutū reducimur. a ptāte dya-
boli liberamur. penas inferni inuadimꝰ
⁊ ad padiſum reducimur Hec omīa fiūt
in ouili eccīa dei. Math. xvj. Tu es chri-

ſtus filij dei viui. ecce lumē fidei Tibi da
bo cla. re. ce. ecce reductō ad padiſum. et
porte inferi nō ꝑualebūt aduerſus eam.
ecce liberatō a ptāte dyaboli ⁊ a penis in
ferni Et qđcūqꝫ ſolueris ſup terrā ſolu-
tum erit ⁊ in celis. ecce abſolutō a pecca-
tis Et iō ſi volumꝰ ſalui fieri neceſſe ē vt
ad ouile xp̄i p baptiſmalē dei grāꝫ redu-
camur Math. vl. Qui cre. ⁊ bap. fu. ſal.
erit q̇ vo nō cre. ꝯdēna. Ex pte vo di fuit
decēs et ꝯgruū ꝑpter ſex. ¶ X ¶ Primo
ad caritatē dei eximiā demōſtrandam. j.
Jo. iij Uidete qualē caritatē dedit nobiſ
deus vt filij dei nomīemur et ſimꝰ Per
talē enī reductōem filij dei ſumꝰ ¶ Se-
cundo ad di potentiā oſtendēdā q̄ maxi
me in tali reductōe oſtēſa fuit. vt di. aug
q2 p quoſdā ſimplices et viles totū mun
dum diuerſa colentē ad vnā fideꝫ reuo-
cauit. j. coꝝ. j. Uidete vocatōꝫ veſtrā frēſ
q2 nō multi potētes nō multi ſapientes.
ſed que ſtulta ſunt mūdi elegit deꝰ. In q̊
dei omnipotētia demōſtrat Quia vt di
cit augu. maius ē facere de impio piū. q̄ꝫ
creare deū celū et terrā ¶ Tercō ad di iu
ſticiā ꝯmendandā. q2 iuſtū fuit ꝙ iudei
q̇ noluerūt xp̄m recipe diſpergerēt et ce-
carent et gētes q̄ ipm nō viderūt et tamē
in eū crediderūt vnirent et illuminarēt.
Joh. ix. In iudiciū ergo in hūc munduꝫ
veni vt qui nō vidēt videāt. et q̇ vidēt ce
ci fiant ¶ Quarto ad di ſapiētiā cuiꝰ eſt
ordinare inſinuādam q̄ eccīam xp̄i d gē-
tibus ꝯgregatā ita bene ordinauit et di
ſtinxit Eph. iiij. Et ipe dedit quoſdā qdē
apoſtolos. quoſdā ꝑphetaſ. quoſdā aūt
euāgeliſtas. alios vo paſtores et docto-
res ad ꝯſummatōꝫ ſanctoꝝ in opꝰ mini-
ſterij in edificatōꝫ corpis xp̄i ¶ Quinto
ad maieſtatē di laudādā. Nunq̄ꝫ enī fu-
it dn̄s ita ꝯgnitus et laudatꝰ et veraciter
adoratus ſicut in eccīa gētium. Eſa. xlij.
Laus eiꝰ ab extremis terre. Eph. iij. Qđ

aliȷs generatōibus non eſt agnitū. filijs hominū.ſicut nūc releuatum eſt ſanctis apl'is eiꝰ ꝛ ꝓphetis ¶ Sexto ad dei grā ꝛ glām diffundendā. Bonū eni vt dicit dyoniſius eſt ſui ipius diffuſiuū. ꝛ q̄ꝛ deus ſūme bonꝰ eſt.decēs fuit vt ſumme ſe ꝯmūicaret.qḋ ꝛ fecit carnē aſſumēdo. ꝛ grām ſuā in gētibꝰ diffundēdo.ꝛ eccleſiā ſuā de gētibus ꝯgregādo. Primo eñ deus tantū in iudea notꝰ erat.ſꝫ mō ſunt omēs pleni fide ꝛ grā dei.Iohā.i. De plenitudine eiꝰ nos oēs accepimꝰ grām pro grā. Eſa.vi. Plena ē omis terra gl'a eius p̄s. Miſericordia domī plena eſt terra. Si aūt ꝯuerſionē ꝛ ꝯgregatōꝫ gētiuꝫ cōſideremꝰ ꝓut eſt p̄deſtinata a dō ꝛ ꝓphetata a ꝓphetis ꝛ ſanctis. ſic dicimꝰ ꝙ neceſſariū fuit oīno ꝙ iſtas oues ſcꝫ gētiles ad dei ecclīam ꝯgregaret. Math.v. Iota vnū ꝛ vnꝰ apex nō p̄teribit a lege donec oīa fiāt. Celū ꝛ terra trāſibūt. v̄ba āt mea nō tranſibūt.lu.xxi. Et ſic pꝫ totū de euā.

¶ De epiſtola Sermo. ¶ LI.

Christus paſſus eſt ꝓ nobis vobis relinquēs exemplū.i.pe.ij. Sicut dr iob.vij.militia eſt vita hoīs ſup terrā.huiꝰ aūt militie bellū nō eſt carnale ſꝫ ſpūale. Et iō dicit apl's.ij.co.x. Arma militie noſtre nō ſūt carnalia ſꝫ ſpūalia. Eph.vi. Induite vos ar.dei vt poſſitis ſta.aduer.inſi.dya.quoniā nō eſt nobis collu.aduer.car.ꝛ ſan.ſꝫ aduer.p̄n.ꝛ ptā.tene.harꝝ.cōtra.ſpūalia neq.in cele. Et iō beatꝰ petrꝰ q̄ fuit nobis datꝰ a dō vexillifer ꝛ capitaneus in iſto bello tanq̄ꝫ bonꝰ capitaneꝰ reducit nobis ad memoriā patris noſtri ieſu xp̄i paſſionē vt ad p̄liū accēdamur. ꝛ fortiter dimicemꝰ. Habꝫ eni paſſio xp̄i virtutē acuitiuā qḋ figuratū ē.i.mach.vi vbi dr ꝙ oſtēderūt elephātibus ſanguinē vue.i.xp̄i.ꝛ mori.i.alioꝝ ſanctoꝝ ad acuendos eos ad p̄liū. Ad lrām ſic faciūt capitanei in exercitu. q̄ꝛ mortē violentā p̄deceſſoꝝ ſuoꝝ reducūt militibus ad memoriā vt fortiē accēdant ad belluꝫ. Et q̄ꝛ iſto tp̄e maiꝰ bellū inſtat. q̄ꝛ magis temptamur ꝓpter abundātiā ſanguis ꝛ amenitatē tp̄is.iō eccl'ia tam in euāgelio q̄ꝫ in ep'la paſſionē xp̄i ad memoriā nobis reducit vt fortiē dimicemꝰ. In q̄ ep'la beatꝰ petrus tria p̄ncipalit̄ facit. Primo eñ reducit nobis ad memoriā xp̄m paſſuꝫ ad imitandū. In p̄ncipio ep'le. Scdō oſtendit ipius xp̄i patiētis ꝑfectōꝫ ad venerādum.ibi. Qui pctūm nō fecit nec inuētꝰ eſt dolus in ore eiꝰ. Qui pctā nrā ipe ꝑtulit in cor.ſ.ſup.lig. ¶ Primo ergo beatus petrꝰ reducit nobis ad memoriā xp̄ꝫ paſſum ad imitandū.d. Chriſtꝰ paſſus ē.glo.omē genus paſſionis. Et iō nō determinat qḋ ſit paſſus vt innuat omē genꝰ paſſionis aſſumpſiſſe. Determīat eni ꝓ q̄bus ſit paſſus.q̄ꝛ ꝓ nobis tā apoſtolis q̄ꝫ omnibꝰ aliȷs. Ro.viij. Pro no.omi.tra.il. Uobis ſcꝫ gētibꝰ q̄ ip̄m nō vidiſtis relinquēs exemplū patiēdi flagella ꝛ aduerſa omīa ac etiā mortē.ſicut ꝛ ipe paſſus eſt.p̄s. Oēs fluctꝰ tuos induxiſti ſuper me. Et hoc eſt qḋ ſequit̄. Ut ſeq̄.veſ.eius a lōge.q̄ꝛ de ꝓpinquo ſeq̄ nō poſſetis. Et nota ꝙ dicit vobis relinquēs exēplū ꝛ nō nobis. Apoſtoli eñ fuerūt ab ipſo xp̄o informati vtpote q̄ꝛ i p̄ſentia omnia viderūt ꝛ ꝑceperūt ꝛ ſpūſſanctus poſtea omīa plene ipis ſuggeſſit. Ioh.xiiij. Ille vos docebit omīa ꝛ ſuggeret vobis omīa. Et iō paſſio xp̄i erat imaginata ī cordibus eoꝝ. Gal.vi. Ego eni ſtigmata domīnei ieſu xp̄i in corꝑe meo porto. et ꝓpterea in omnibꝰ xp̄m ſequebāt prout poterāt.ꝛ ſic volebat petrus illos ſequi. Ioh.xiiij. Ueſtigia eius ſecutus eſt pes meus.nec declinauit ex eis ¶ Circa hoc mēbꝝ ad edificatōꝫ noſtrā duo vidāmꝰ